

R (Ms)

265

[Faint, illegible handwritten text in red ink]

1^a Reserva ~~97~~
110

LIBRO

En que se contiene una Copia de la Interpretacion de los Libros de Plomas
DEL SACRO MONTE DE GRANADA
Que se ha hecho en Roma de orden de su Santidad

Y

De las Laminas que se hallaron en dicho
Sacro Monte con las Reliquias
de los Santos Marcos

CON

Otras Relaciones y Noticias de lo
en todo lo sucedido desde la Invencion que
fue el año de 1525 hasta el de 1603

COPADA ESTE AÑO DE 1603

L **I** **B** **R** **O**

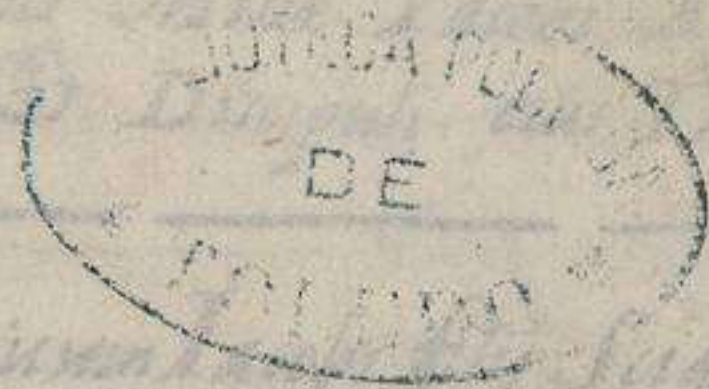
En que se contiene Vna Copia dela In-
terpretacion delos Libros de Plomo
DEL SACRO MONTE DE GRANADA
Que se ha hecho en Roma de orden de su Sant^a

Y

Delas Laminas que se hallaron en di-
cho Sacro Monte, con las Reliqui-
as delos Santos Martires .....

CON

*Otras Relaciones, y Noticias tocantes a esto
entodo lo sucedido desde la Inuencion que
fue el año de 1595 hasta el de 1668 .....*

COPIADA ESTE AÑO DE 1672

L I B R O

En quales contiene una copia de la In-
terpretacion de los Libros de Plomo
del SACRO MONTE DE GRANA-
DA. Escrito en Roma de orden de S. M.

Y

Delas Laminas que se hallaron en di-
cho SACRO MONTE con las Reliqui-
as de los Santos Martires

CON

Otras Reliquias y Monedas tocantes a esto
cuyo descubrimiento de los Libros que
son el uno de los libros de los

GRANA DA ESTE AÑO DE 1622

INDICE

De lo contenido en este Libro:

- R**elacion Compendiosa de las diligencias que se hicieron para la averiguacion de la Verdad de las **R**eliquias y pergamino hallado en la Torre Turpiana de Granada en el año de **1588**. Y de las **L**aminas **R**eliquias y **L**ibros que se hallaron en el Sacromonte despues el año de **1595**. folio _____ 1
- R**elatio Patritij sacerdotis. folio _____ 2
- I**nterpretatio Laminarum Granatensium Romana ordine Pontificio fideliter facta. folio _____ 10
- L**iber fundamentorum Fidei per **T**hesiphonem **E**bnatar Discipulum **I**acobi **A**postoli. fol _____ 10
- L**iber de **E**sentia **V**eneranda per **T**hesiphonem **E**bnatar. fol _____ 13
- L**iber ordinationis **M**issa **I**acobi **A**postoli per manus scriptoris **E** Discipuli eius **T**hesiphonis **E**bnatar. fol _____ 18
- O**ratio, et defensium **I**acobi filij **S**iamechi-Zebedei **A**postoli, ad omnes aduersitates, qua, et **O**mnia **D**ominum suum. folio _____ 18

*Liber Beatissimi Apostoli Iacobi filij Zamme
chi Zebedei. de predicatione Apostolorum, et de
rebus quas ipsi constituerunt circa hoc. fol — 20*

*Planus Petri Apostoli Vicarij, post negatio
nem Domini nr̄i Iesu tempore Crucifixionis —
eius. fol ————— 24*

*Liber verum praeclare gestarum Domini nos
tri Iesu, et miraculorum eius, et matris eius —
Mariae sanctae Virginis. fol ————— 29*

*Caput de Nobilitate Genealogia, et patria
eius, ac miraculis Conzeptionis eius. fol ————— 28*

*Caput de Natiuitate eius, et de prodigijs —
in ea. folio ————— 30*

*Caput de Baptismo eius in flumine Iorda
ne. folio ————— 36*

Caput de Miraculis. fol ————— 38

*Caput de pulchritudine, et indole eius, et
matris eius Mariae. fol ————— 40*

Caput de Morte. fol ————— 41

*Vnitas de Deo non Deus nisi Deus Iesus
Spiritus Dei. Liber Historia Certificationis —
Euangelij. folio ————— 43*

*Liber Donorum premij Certificationem —
Euangelij Credentibus, in quo sunt octo Interroga
tiones factae Sanctae Mariae. fol ————— 44*

<i>Liber Misteriorum magnorum . fol</i>	<i>62</i>
<i>Liber Colloquij Sanctę Mariae Virginis . fol</i>	<i>64</i>
<i>Liber Sententiarum circa Fidem . fol</i>	<i>89</i>
<i>Liber historia Sigillij Salomonis Histo- ria Sigillij Prophetę Dei Salomonis filij Da- uid, et Misteriorum eius, secundum Sanctam Mariam Virginem per Cęcilium Ebnetradi Dis- cipulum Iacobi Apostoli . fol</i>	<i>109</i>
<i>Liber assequibitium diuina Potentia, & Clementis, ac Iustitię circa Creaturas . fol</i>	<i>109</i>
<i>Pars Secunda Assequibitium Diuinae Potentia . fol</i>	<i>119</i>
<i>Denatura Angeli, et eius Potentia . Liber de natura Angeli, et Potentia eius . fol</i>	<i>133</i>
<i>Liber Relationis Domi Domus Pacis, et Tormenti Domus Vendictę . fol</i>	<i>142</i>
<i>Liber rerum preclare gestarum Iacobi Apostoli, et miraculorum eius . fol</i>	<i>147</i>
<i>Pars secunda Libri preclare gestarum Ia- cobi Apostoli . fol</i>	<i>179</i>
<i>Certificaci3n quedieron los Interpretes nom- brados por su santidad para la traduci3n de los Libros de Plomo y Laminas del sacromonte de Granada . fol</i>	<i>189</i>

Copia delo quese Contiene enel Pergamino
quese hallo dentro de vna Caja de Plomo de
vriuando vna Torre para alargar la santa
Iglesia de Granada el año de 1588. Profecía
del Euangelista Apostol San Iuan sobre el
Acuamamiento del Mundo - y loque vendra -
Sobre el de Calamidades, hasta ^{el dia} quese enseña
enel Euangelio Glorioso. fol. _____

187

Memorial quedio el E^{mo} or Marq^z
de Astorga Embajador desu Mag^d. en Roma
ã su santidad en la Audiencia. que tubo sacra
do 22 de Diciembre de 1668. Juntamente
con otro del prouuador del sacromonte de
Granada sobre el estado del Negocio de los
Libros quese han interpretado en Roma. fol. _____

193

Relacion

RELACION COM

pendiosa de las diligencias que se hicieron para averiguacion de la Verdad de las Reliquias, y Pergamino hallado en la Torre Turpiana de Granada, el Año de 1588. y de las Laminas, Reliquias, y Libros que se hallaron despues el AÑO de 1599

EL AÑO DE 1588 derruinando una Torre antiquissima que impedía a la nueva fabrica de la Iglesia Cathedral de Granada, entre las piedras del edificio antiguo que iban cayendo, en 19 de Marco de dho año un hombre halló en la Calle una Casa de Plomo en que estava un pergamino escrito en lengua Arabe una parte y otra en lengua Castellana pura, como la quiere hablar en este tiempo; y al pie de todo en letras latinas. Una Relacion de Patricio sacerdote en que dice que Cecilio obispo de Granada previniendo el tiempo de su martirio, le entrego o ultamente el Tesoro de Aquellas Reliquias (las quales

Estaban con el dho pergamino, y embuelto dentro
del vn lienzo y Junto con el vno uesso, todo ello
cubierto de otro lienzo mas basto) y le mando
que las Guardase, y pudiesse en lugar donde estu-
biesen seguras del poder de los Moros, y que
eran Thesoro de la salud y de ciencia, y que denian
quedar ocultas, hasta que Dios quisiere manifes-
tarlas, la Relacion de Patriyo dice asi ala letra.

RELATIO PATRITIJ SACERDOTIS

SERVVS Dei Cecilius Episcopus Granatensis
cum in Iberia eset, et cum vidiret dierum suorum
finem, occulte mihi dixit se habere pro certo suum
Martirium, et appropinquare, et vt pote qui ille,
qui in Deo amabat Thesaurum suarum Reliquiarum;
mihi commendauit, et me admonuit, vt occulte ha-
berem, et in loco locarem, vt in potentia Maurorum
nunquam venirent, afirmani esse Thesaurum sa-
lutis, at que scientie certe, et plurimum laborare,
et iter fecisse terra marique, et debere esse in occulto
loco, donec, Deus vellet illum manifestare, et ego
melius quam intellexi in hoc loco clausi vbi latet,
Deum rogans vt eum obseruet, et Reliquie, que
hic latent sunt Prophetie D. Ioannis Euangeliste;

circa

Circa finem mundi. medius panus quo virgo Maria
 absterxit ab oculis lacrimas in yacioni sui Filij sa-
 crati. os. D. Stephani primi Martiris. Deo gratias.

Hizose informacion sobre la forma y modo
 dela inuencion dela Casa de Plomo y Reliquias-
 en ella halladas, por lo qual consta desde el folio
23 hasta el de 49 y en el folio 1 la declaracion del
 Doctor Miquel de Luna y la del licenciado Cas-
 tillo, y dela Verificacion dela antiguedad asi del
 Pergamino, como dela letra. Examinando tambien
 los Pergamineros y librereros desde el folio 11 hasta el
22 de dha informacion.

Despues el año de 1595 por el mes de Marzo
 en el monte llamado Valparayso, cerca dela ciudad
 de Granada, andando ciertos hombres buscando un
 thesoro despues de hauer cauado algunos dias-
 donde no auia señal ni rastro de cosa oculta so-
 lamente gouernandose en ello por una zedula que les
 auia venido al amano que daua noticia de hauer the-
 soro en aquella parte, en contraron con unas zedulas
 quebas macicadas con tierra monedica y piedras que
 se conocia estar hechas amano, y aun estado de
 fondo hallaron la lamina primera de Plomo-

de tres de dos de ancho, y como vn brazo de largo -
la qual tenia escripto con letras de bien notable forma
harto disfiguradas de la vulgar latina, pero con pa-
labras desta lengua loque serigue. **CORPVS VSTIM
DIVI MESITONIS MARTIRIS. PASVS
EST SVB NERONIS IMPERATORIS PO**

TENTATV. Con otras quatro letras quense enten-
dieron, lo escrito desta lamina loleyo yentendio
D. Alonso de Alarcon curioso de Antiquedades,
y despues el padre Isidoro Garcia dela Compania
de Jesus, consta del proceso dela inuencion de los
Libros Laminas y Reliquias por el dho de qua-
tro testigos examinados desde el folio 18, hasta
el 24.

Y auendose hecho relacion desta al Illmo^o Q
D. Pedro de Castro y quñones Arzobispo de
Granada, mando reconocer el lugar donde fue ha-
llada la Lamina y que asitiendo su Prouisor con
Antonio Diaz de Campomanes se prosiguiese el cauar
por quenta de su Illma en aquellas Cauernas, y au-
endolo continuado algunos dias nose hallo cosa
alguna, hasta que el dia 21 de Mario prosiguiendo

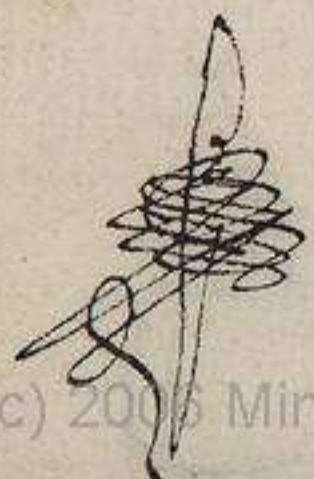
en

Cañar se halló la Lamina segunda de S. Hicso,
 y sus Discipulos Turilo, Panuncio, Maromo, Cen-
tulio, con la noticia que se combirieron en cal auí
 endo sido quemados sus Cuerpos la Lamina era
 como la primera de tres quartas de largo - y tiene
 cinco lineas de letras, los Caracteres como los de la
 obra, llevaronla al 3º Arzobispo, que la recibió en
 presencia de algunos de sus Criados y llamaron qui
 en la leyese y decia así: Anno secundo Neronis
Imperij Kalendis Martij pasus fuit Martirium
in hoc loco Illipulitano, effectus ad hunc efectum-
S. Hiccius Apostoli Iacobi Discipulus, cum suis-
Discipulis Turilo, Panuncio, Maromo, Centulio, per
mediam ignem, in quo viui combusti fuerunt eter-
nam vitam petentibus transiure vt lapides in-
Calcem combersi fuerunt quorum pulberes in huius
Sacrimontis, Caernis iacent. qui vt ratio postulat
in eorum memoriam Venerentur.

Deponen en la Inuencion desta Lamina-
Algunos testigos que consta del Proceso, entre los
quales el mismo que la halló, que es el testigo. 6º al
folio 26.

Entre de Abril de dho Año se hallaron-

Algunas Cenizas, y hecha la experiencia de
Plateros y Lanoneros se hallaron portales.

A cinco del dho se hallaron algunos que
son quemados que se debían entre las manos.

A diez Como Vara y media distante de
adonde se hallaron los Guesos se halló la tercera
Lamina de S Thesiphon, y sus discipulos Ma
ximino y Lupario, y la noticia de que S Thesi
phon auia escripto en tablas de Plomo el libro
fundamentam Ecclesie. y que el Libro con las Ce
nicas se guardaua en aquellas Cauernas del
Monte Sancto. Consta en el proceso por de
posicion de cinco testigos de vista entre ellos está
el que halló la Lamina que es en numero el 18
del proceso al folio 41 y la dha Lamina dice así:
Anno secundo Neronis Imperij Kalendis A
prilis. passus Martirium in hoc loco Illipulita
2... us Thesiphon. dictus priusquam conuer
teretur Avenathor diui Jacobi Apostoli Disci
pulus Vir literis, et sanctitate predictus, plumbi
Tabulis. scripsit Librum illum Fundamentum
Ecclesie appellatum. Et simul passi sunt sui Dis
cipuli diuus Maximinus Luparius, quorum pulvis,
et

4

Et Liber sunt cum pulcherrimis Dinorum Mar-
tirum in huius Sacramentis 2. . . Caernisunorum
Memoriam Venerentur.

A 13 de dho mes prosiguiendo el Cauar
se halló vna masa blanca muy libiana como
pedaço de Cal, y algunos Carbones y escorias de
fuego. se hizo experiençia dela masa y se halló
ser Ceniza mezclada con Guesos quemados. ve
rificandose lo que referia la segunda Lamina, que
es la de S. Hiscio y todo lo referido consta del
proceso y cinco testigos examinados desde el folio
27 hasta el folio 126

A 22 Cerca de adonde se halló la La-
mina de S. Hiscio se descubrió el libro de Plomo
de cinco hojas guardado de Cubierta tambien de
Plomo las hojas en forma de hostias, con vna
trabilla de hierro como ligadas. Reparo el que
lo halló que estaban gravadas en la Cubierta
los mismos Caracteres que tenian las Laminas
promuraron leerlo, y hallaron que decía así. Liber
Fundamenti Ecclesie Salomonis Characteribus scri-
ptus. deponen esto tres testigos de vista el vno
que lo halló, y otro que lo leyó, y consta todo
por menor en el Proceso.

En 25 de Abril de dho. año se halló el segundo
Libro de Plomo de tres hojas como la del primero
Consu cubierta de Plomo en que estava scripto en
la misma forma de letra, lo que sigue. Liber de Esen
tia Dei, quem diuus Thesiphon Apostoli diui
Iacobi Discipulus in sua naturali Lingua Arabi
ca, Salomonis Characteribus scripsit, et alium
Fundamentum Ecclesie, qui in huius sacrimon
tis Cauernis iacet. Deus a Nerone Imperatore
hos duos Libros liberet imposuit finem. M. suis
Operibus scribens miracula, et Vitæ integra
tem sui Magistri.

Hallo este libro Una niña de ocho años
escavando en la tierra de las Cuevas, deponiendo
muchos testigos y la misma niña que lo halló.

A los 30 de Abril escavando otra mu
chacha de doze años halló la quarta Lamina
que es la de S. Cecilio, la qual seleyo, y dice asi.
Anno secundo Neronis Imperatoris Kalendis
Februarij parus est Martirium. in hoc ipso
anno diuus Cecilius Sancti Iacobi Discipulus.
Viv literis linguis, et sanctitate predictus, Prophe
tias Diui Ioannis Apostoli Commentavit, que

Sunt

5

Sunt posite cum alijs Reliquijs in sublimi par-
te in habitabilis, Turris Turpianę, sicut dixerunt
mihī sui Discipuli Divus Septemtrion, et Pa-
tritus, qui cum illi pasi sunt quorum puberes
iacent in huius Sacrimontis Cauernis in quorum
memoriam Venerentur.

En el proceso de poner la misma niña
que la halló y otros testigos y esta **Lamina** quita
qualquiera duda que pudiera venir ala mente
del hombre viviente acerca de las **Reliquias** ha
lladas en 19 de Março del año de 1588 como
tambien las otras **Laminas** referidas **Latinas** re
feridas prueban la **Conexion** que tienen los **Libros**
con las mismas **Reliquias** de los Santos.

A primero de Mayo se hallaron mas ce
nicas ados baras de donde se halló la **Lami**
na de **S. Cecilio** ..

Prosiguiendo el Cabar en las **Cauernas**
en 20 de Septiembre del mismo año de 1595 se
halló entre la tierra que se ha via cauado de
las **Cuebas** el **tercero Libro** de **Plomo** de seis
hojas en una casa de lo mismo, obada, y las
hojas como ostias pequeñas . depone esto

el mismo que la halló y otros a quien se le mostro
luego. folio 102 y 104 del **Proceso**.

A 1 de Octubre escavando en la mis-
ma tierra sacada de las **Cavernas** una mujer
halló el **Libro** cuarto de **Plomo** de siete hojas
como la palma de la mano redondas testigo 102
que fue la que le halló. folio 106

A 10 de Octubre de dho año se halló entre
la misma tierra el **Libro** quinto de **Plomo**-
con doce hojas dentro de una **Caja** de **Plomo** de
dedo y medio de diametro. **Proceso** desde el
folio 111 hasta el folio 113

A 12 de Noviembre de dho año entre
las piedras y tierra monedica se descubrió el
sexto **Libro** de veinte y una hojas de **Plomo**
dentro de una **caja** de lo mismo redonda de la
misma forma que las demas, y la **Caja** con-
segunda cubierta de **Plomo**. Consta del **Pro**
ceso desde el folio 112 hasta 119:

A 2 de enero de 1596 entre la tierra-
movida de las **Cavernas** un muchacho halló
el **Libro** septimo de diez hojas **Proceso** *ibidem*.

A 23 de Abril de dho año una mujer
halló

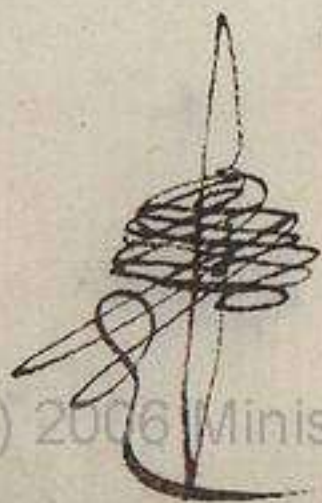
6

hallo el **O**ctavo **L**ibro de doze ojas dela forma delas demas entre la tierra movida. **P**roceso. folio 120 hasta 126 inclusive.

A 22 de Agosto de dho año dentro de una parte delas **C**avernas que nose avia de rruinado mitocado hasta entonces en la **C**ueba, donde se hallo la **L**amina de San **C**ecilio se hallo el nono **L**ibro de **P**lomo con Veinte y una hojas. **P**roceso desde el folio 141 hasta 143:

E nel año siguiente de 1592 a quatro de Septiembre entre la tierra que estava derocada junto ala pared donde se halló el **L**ibro antecedente vn hombre que se halló allí acasó moviendo la tierra hallo el **L**ibro de cinco de **P**lomo en diez y ocho ojas, el qual hombre lo manifestó y declaró esto en el **P**roceso al folio 145 y 146.

A 31 de Diciembre de dho año de 1592 entre dos piedras delas quese avian arrojado delas **C**avernas vn barranco auajo se hallaron tres **L**ibros queson Once, doce, y trece como los passados. estavan las dos piedras pegadas

Y en ellas formada la Concauidad donde esta-
uan los Libros consta del Proceso abfolio 145

En el Año de 1599 á 11 de Mayo entre
la tierra baciada por el barranco audo. Vn hom-
bre que se halló allí acaso se encontro con el
ultimo Libro que es el Catorce, el qual tenia
veinte y dos hojas y en todo es como los demas
consta del Proceso. folio 148

Despues prosiguiendo el cauar y limpiar
las Cavernas se hallaron otros Libros que
en el numero de todos fueron veinte los quales
quien dore reconocido se halló estauan escriptos
en Lengua Arabe, y en ellos se trata de las
materias siguientes.

El primero se intitula. Libro de los Fun-
damentos de la Fe.

El segundo Libro de la Esencia Veneranda.

El tercero. Libro de la Ordenacion de la
Misa de Santiago Apostol.

El quarto. Oracion de Santiago Apostol
que se la enseno Iesus hijo de Maria su Maestro.

El quinto. Libro de la predicacion de los A-
postoles.

7
El sexto el llanto de San Pedro Apostol
Vicario despues de la Negacion.

El septimo Libro de los hechos y milagros
de Nuestro J. Iesuchristo y de su Santissima Madre
Maria Virgen.

El octavo Libro de la Historia de la Cer
tificacion del Euangelio.

El noueno Libro de los Donos del premio
para los que creen la Certica del Euangelio.

El decimo Libro de los Misterios grandes
que vio Santiago en el Monte Santo.

El onceno Libro del Coloquio de Santa
Maria Virgen.

El doceno Libro de sentencias tocantes a la Fe.

El trece Libro de la Historia del Sello de
Salomon.

El Catorce Libro de las Cosas assequibles de la
Diuina Potentia Clemencia y Justicia para las
Creaturas.

El quince Segunda parte del Libro de las
cosas assequibles &c.

El diez y seis Libro de la Naturaleza del
Angel y de su Potentia.

El diez y siete Libro de la Relacion del

Don de la Casa de la Paz, y del Tormento de la
Casa de la Vengança.

El diez y ocho. **L**ibro de los hechos y milagros
de Santiago Apostol.

El diez y nueve. **P**arte segunda de los hechos
y Milagros de Santiago.

El veinte es el **L**ibro que llaman mudo por
que hasta agora no se ha podido interpretar ni se
ha hallado quien entienda cosa alguna del. Ha
yese relacion deste **L**ibro, en el **L**ibro Octavo que es
de la **C**ertificacion del **E**uangelio. este es el hecho
de todo lo sucedido y descubierto en el sacromonte
de Granada desde 19 de Mayo de 1588 hasta el
de 1599. y siguientes como queda referido, y consta
de dos procesos que se hicieron con muy exactas
diligencias, y riguroso examen por el **I**llmo. S. **D.** Pe-
dro de Castro y quinones Arobispo de Granada
que despues lo fue de Sevilla. y para Calificacion
de las **R**eliquias y **L**aminas de los Santos **M**artires
se hizo otro proceso que fue el tercero, y se intitula.
Proceso fulminado del qual consta con muy copioso
numero de testigos, auerse visto en el sacromonte.

---

de.

8

de Granada, mucho tiempo antes del descubrimiento
de las Laminas Reliquias, y Libros muchas luces,
y diversos resplandores a diferentes horas de la noche,
y procesiones que rodeaban el Monte llamado enton-
ces Valparayso; y que era tradicion antiquissima, q^{ue}
el Cuerpo de S. Cecilio Obispo de Granada, estava
cerca de Granada, y asimismo el olor suave que
tenian las Laminas y Reliquias que se hallaron -
que era cosa maravillosa y finalmente muchos e yn-
signes Milagros que n^{uestro} S^{enor} fue servido de obrar
por Intercession de los Santos Martires al tocami-
ento de sus Reliquias, y al tocamiento de las La-
minas, donde se da cuenta de su Martirio, con-
vista de dho proceso, y muy maduro Conocimiento
el Illmo S. Arzobispo con la Autoridad Ordinaria
y para mayor Credito de todo. Junto yn synodo
Provincial de los Obispos sus Sufraganeos, y de las
demas personas que demian concurrir sugetas a
aquella Metropoli, y en el se hizo la declaracion
publica dando por ciertas las Reliquias de los
Santos Martires, y poniendolas en Culto y Vere-
nacion publica. Juntamente con las dhas Lami-
nas. todo lo qual obro tambien el senior Arzo-
bispo, con autoridad Apostolica, delegada

por la Santidad del Papa Clemente Octavo que
sela Concedio Señaladamente para el efecto dela d^{ta}
declaracion, en su Breve cuya fecha es de primero de
Junio en Roma año de 1598 Reservando su Sant.
ala sede App^a el Conocimiento de los Libros.

Todo lo qual aprouo despues la Santidad
de Urbano Octavo, y mando llevar a Roma los
Libros para que alla se interpretasen con a^uto
ridad App^a. para lo qual nombro su Santidad
Interpretes que trauasaron mucho tiempo hasta
que en el Pontificado de Alexandro Septimo se con
duyo, con la interpretacion, y unanimes los Inter
pretes, y conformes lo firmaron en 15 dias del mes
de Junio de 1665 años la qual Interpretacion esta
guardada sin hauer hasta a^ora tratado se dela
Calificacion como consta de vn Memorial que
sedio ala Santidad de Clemente nono en nom
bre de su Magestad Catholica, y por la parte
del Sacromonte en 22 de Diciembre de 1668.

De todo lo Referido en esta breue relacion
y de los procesos que quedan citados en ella -
Consta hauer concurrido en el descubrimiento
de las Reliquias de los d^{hos} Santos y de los
Libros.

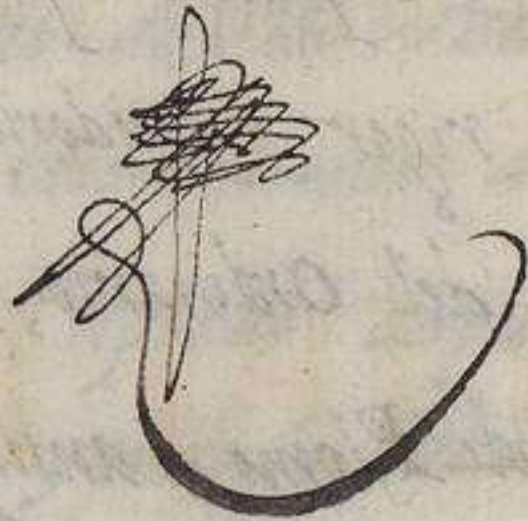
9

Libros escritos por ellos, tantos milagros, y maravillosas señales del cielo, y tantos testimonios de testigos fidedignos que vieron, y examinaron las cosas de que deponen que son de toda mayor excepción, y el rigor y prudencia con que fueron examinados del Ordinario, a que se llega que las Laminas de Plomo antiquísimas escritas en Idioma latino que hacen relación que se hallaron con ellas en las Cuevas del Monte Santo tales, y tales Libros escritos por aquellos Santos Martires, y así como éstas Laminas, y todo lo referido arriba son testimonios infalibles de la verdad de éstas Reliquias, lo deben ser también de la verdad de los Libros de modo que parece moralmente imposible concurrir tantas cosas juntas sin que en su examen, y averiguación rigurosa no se descubriese la falsedad que se puede y imaginar si la hubiere, y así es bueno el Argumento que se hace. Las Reliquias, son verdaderas Reliquias de los Santos, luego los Libros escritos por ellos deben contener Verdadera, y Catholica Doctrina

digna de sus autores, y escriptores, y asi lo an
Sentido los hombres mas doctos, y de mayor
Autoridad de España que antenido
noticias indibiduales desto.

INTERPRÆTATIO

LAMINARVM GRANATENSIVM:

Romana, ordine Pontificio:

fideliter facta:

LIBER

Fundamentorum Fidei:

PER

THESIPHONEM EBMATR

Discipulum IACOBI Apostoli:

DEVS est gloriosus, et perfectus, et primus. Omnium rerum. quas praeiit, ante quam existent est. Aeternus, cuius initio non est initium, nec duratione eius erit finis; est ubique, creavit per gratiam suam ex nihilo omnia que sunt ea que perfecta, et vidit esse recta; Creavit Angelos Spirituales, et munivit eos Voluntate que fuit occasio proprie determinationis: et peccatum offensum induxit imperfectionem perfectioni; et dixit: Creavi Angelum Spiritualem, et non creatus est Angelus Corporeus: conuenit igitur creare hominem.

01
Creavit que Deus hominem de limo terre, et **Hevam**
de Costa eius **Sociam** ipsi, et posuit eos in **horto**
deliciarum, et **Corpore** munivit eos **duos Angelos**
inferiores gradus. dedit que eis **Voluntatem**, que **primi**
peccato occasio fuit, et **venit** eis **arborem**, **precepit** **Ange**
lis **humiliationem**, eos autem qui non obedierunt **Domini**
suo, **damnavit** **propter** **superbiam** **cum** **Sathana**, et
diversitas **peccatorum** **eorum** **posuit** **eis** **gradus** **Satha**
na **tenta** **vit** **Hevam** **ad** **peccatum**, et **Heva** **Adamum**,
et **Comederunt** **ex** **arbore**, et **Comprehendit** **eos**
peccatum, **ob** **preceptum** **Dei**, **propter** **tentationem** **factum**
fuit **peccatum** **eorum** **expiabile**, et **Angelorum**, et
Sathane **fuit** **in** **expiabile**, **quia** **non** **fuerat** **eis**
tentator **Adamum**, et **Hevam** **in** **mundo** **compre**
hendit **penitentia**, **ac** **fleuerunt** **peccatum** **suum**
dedit **que** **eis** **Deus** **legem** **naturalem**, et **contulit**
eis **gratiam** **cum** **salute** **per** **Spiritum**: **Geniti** **autem**
sunt **ab** **eis** **Cain**, et **Abel**; **Abel** **fuit** **iustus**; **Cain**
vero **superbus**; **Occidit** **que** **Abelem**, et **fuit** **primus**
iniquorum. **Misit** **Deus** **per** **secula** **post** **eos** **Pro**
phetas, **qui** **annunciaverunt** **operitionem** **gratie**,
et **predicaverunt** **promissum** **in** **lege**, et **qui** **eis**
Crediderunt **recepti** **sunt** **in** **sinum** **Abrahe**,
qui **vero** **non** **Crediderunt** **ad** **ignem** **damnati** **sunt**

ingiter
8

magister in illo permansuri. Peccatum fuit maximum
 magne que aversionis, neque erat pro eo expiatio
 in Creaturis conueniens. Deus misericordiam suam
 et iudicium suum ad subueniendum homini
 iuxta gravitatem peccati quod magnum fuit
 nec erat pro eo satisfactio. Conueniens autem fuit
 Deo propter misericordiam suam, et amictus
 est exinanitione in filio suo per Unionem huma-
 nitatis, et diuinitatis non comprehendit Deum
 nisi Deus, et intelligeretur Deus non esset Deus
 qui intellectus hominis est debilis. Ego igitur
 exemplificabo tibi Unitatem trinum exemplo meo
 isto. Pater respexit in speculum, et per lu-
 cem spirituales Sanctam apparuit Filius in
 speculo. Pater est prima ipseitas, Filius est
 ipseitas secunda, et Spiritus Sanctus est ipseitas
 tertia; tres ipseitates in essentia Una. Maria
 autem fuit speculum homo non vidit suam con-
 ceptionem neque natiuitatem suam, et tamen credit
 eas, ita etiam expedit ei assensus in eo quod non
 comprehenditur ab imbecillitate sui intellectus, et
 est credere cum Ecclesia sancta extra quam nemo
 saluari potest. Damni hominis ipsemet causa fuit,
 et liberatio hominis fuit per manus hominis, et fuit

Jesus intercedens pro eo in quantum homo, non in quantum Deus, conceptus fuit Iesus per Spiritum in Maria de domo David sine Viro, fuit autem Virgo post partum, sicut etiam in eo, et ante eum. Adam formatus fuit sine Parentibus; et Heua ex patre sine matre in gratia, ad perfectum complementum formationis formatus, est Iesus in matre sine patre, et propterea Mariam non Comprehendit peccatum-primum. Missus est ad subveniendum homini Iesus, et Crucifixus est sub potentia Pilati, et Tiberij, descendit que ad locum clausum, et aperuit portas, et extraxit animas expectantium gloriam combeniens igitur fuit ipsum servum fieri, et Crucem pati, quia fuit porta misericordie, Tercia die Resurrexit amovtus per totam eternitatem, ad confirmandum decretum, ut sequamur eum in morte, et resurrectione. Ascendit autem ad Celum et sedet ad dexteram Patris. Precipit Apostolis ut predicarent Evangelium in mundo omnibus hominibus, et qui baptizatus fuerit aqua, et Crediderit, et bene operatus fuerit saluus erit, qui vero id non fecerit condemnabitur. Venit Spiritus Sanctus super eos, et loquuntur linguis, in Petro est libella Ecclesie, ad solvendum.

bendum et ligandum iuste. Intellectus est in ca-
 pite, et Caput habet Cerebrum, et Cerebrum habet
 Spinalis medullam Vicariam; ita Ecclesia habet
 intellectum per Spiritum Sanctum, et Cerebrum
 est Ecclesia Sancta, et Spinalis medulla, est Vi-
 carius. Significatur per hoc quod deus non
 deficiet, neque Ecclesia eius neque Vicariatus
 eius, nec in Fide Ecclesia Universalis sancta in
 occulto tempore longo, et Vita brevis. Quia prop-
 ter non deficiet Prophetia nec Vicariatus instru-
 ens. Fides augetur aumento Operum et dimi-
 nuatur eorum diminutione. Homo præcrasti-
 nat, et opera mala sunt, necesse est igitur es-
 se præcipere peccata credendo Ecclesiam et facere quod
 præcipit: **Nemo est Iudex in lite sua, peccatum**
autem est his et Deum Operatur per media: nec
se est ergo peccatori petere Veniam à Iudice
Deo, et à Vicario eius Expiationem, et ad hoc
 necessaria est confessio clara cum penititudine, et
 absolutio, et expiatio. cum proposito non rede-
 undi. **at Peccatum.** Peccatum admonet nos à Deo
 et gratia facit habitare in nobis. oportet etiã
 Sumere Corpus dei nostri Veri Iesu in Misa

Sunt

Sicut sumpserunt illud Apostoli salutare in men-
sa. Et auocatur in nobis fides nostra. Si morem
presint mali sine punitione, et iuste sine mer-
cede in mundo, hoc signum est. alterius-
Vita; nam Deus erit Iudex iustum in die
Resurrectionis et Iesus resurgens post mortem
suam. Exemplum nobis est; nos resurrectorum
eum ad eum per mortem et resurrectionem ad
aeternitatem sine morte. Mali non videbunt Deum
et hec est iustis spes. Hoc igitur signum est Je-
sum futurum esse Iudicem in die resurrectionis
et abscondet deum in malis in humanitate
et saluabuntur iusti, mali vero in igne Inferni
perpetuo morabuntur. Iusti autem erunt in
Paradiso, in quo est aeterna iucunditas, quam
nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in
cor hominis ascendit. Et infernus erit malis
aeterna. Fuit iustitia representatum exemplum
et complementum misericordiae in Iesu. Hec una
nisi consensu statuerunt Apostoli. qui autem
eum dissenserint in horum aliquo, dissensit in
toto, et condemnabitur. Huius autem dico
Sunt fundamenta diligere Deum et corde
puro -

et diligere proximum in Deo Volendo illi quae
 quis vult sibi ipsi. Praecipit mihi senior me-
 us Jacobus ut hoc scriberem, quo manifesta-
 ret illud. Deus per manum sancti sacerdotis ad-
 adiutorium Fidei, eo tempore quo sepelientur
 mali cum iustis in Templis, et abundavit
 iniquitas, et paucitas Veritatis, et suprema
 tentabuntur elatione, et asperitate, nec non
 et defectu disciplinae et rejicient plurimam de-
 ge; illud erit tempus necessitatis magna, in
 novissimis temporibus.

Finitur Liber Fidei, et Concilium Apostolo-
 rum per manum meam **THE** siphonis qui
 sum denumero discipulorum **Ebnatar** Arabi.

**LIBER
 DE ESSENTIA VENERANDA
 PER**

The siphonem, Ebnatar:

Dixit: Duratio est aeterna in Deo est prior omni-
 bus Cuius principio non est principium, neque illi-
 us durationis est finis non pervenient ad arcana
 proprietatis.

proprietatis eius eloquentia predicti; neque compre-
hendent amplitudinem essentiae eius contemplato-
re, nullus hominum vidit inquam Deum
sicut clarum. Habet Regnum indeficiens, quia
si defuerit non esse Deus, habet proprietatem
inmutabilem, quia si mutaretur, non esset Deus.
Habet gloriam incomprehensibilem, alioquin
esset defectus in eo; Habet magnitudinem quae
non minuitur, quia si minueretur magnitudo
eius esset ei defectus, cuius nunquam ipse est
Capax. Habet scientiam sine ignorantia scit
omnia ante quam sint et ei potentia sine di-
minutione habet misericordiam et gratiam sine
limite est illi Iudicium, et aequitas indeficiens
non indiget aliqua creaturarum ad augendum
Dominum suum, et sine eis non est illi dimi-
nutio in essentia sua nec in Regno suo, et omnia
quae creavit, ^{Creavit} propter misericordiam suam sine
necessitate omnia quae esse habent, creata sunt
et ipse est eorum conditor si mundo, et omni-
bus quae sunt in eo praesuperet, ut demergerentur
continuant in actu demersionis dum durabit
Regnum eius, nec cessarent, neque inuenirent qui-
etem sibi in loco, Ipse creavit omnia nec crea-
tus est, est sociabilis, et non esset ei socius. habet
Scientiam

non acceptam ab alio quam esse ipso. Habet
 Misericordiam sine diminutione. est ante omnia,
 nec ante ipsum aliquid est, et post omnia —
 nec post ipsum aliquid est; Deo inquit est
 comparabile: non est aliquid aggregatum, nec di-
 cretum, nec divisio, nec differentia, nec inuel-
 ligatio, nec comprehensio, nec figura, nec locutio
 nec idioma, nec opus aliquo diuina imaginatio nostra
 est supra intellectus nihil de eo predicari potest
 quod non sit gloriam, et perfectio sine imperfec-
 tione, quod singulariter ei soli conuenit non in-
 telligit seu non comprehendit Deum nisi Deus,
 cui magnificencia sit, et cultus, et gratiarum actio
 super omnia fides autem sine hoc nulla est quod
 ipse est Unus in Trinitate, Pater, et filius, et
 Spiritus Sanctus, tres distincti, seu personae, Unus
 Deus, et essentia eius veneranda, sine qua fide
 nemo saluari potest, et sine operatione eorum quae
 mandata sunt in Euangelio, sicut uetulumus in
 Libro fundamentorum fidei. qui igitur uoluerit
 hoc lectionibus demonstrare in eo prolixus erit
 quoniam si esset mare atramentum, et arboris Ca-
 lami, et Angeli in Caelis, et terra succiptores con-
 meretur atramentum, et frangerentur calami, nec
 Valerent: hanc referre materiam. Gratum igitur

Habeas quod attuli tibi de hoc, et sufficit in
Deo, qui est testis huius. non est Deus nisi Deus
Mensis Spiritus Dei: Finis Libri circa fidem:

LIBER

Ordinationis Missae Iacobi Apostoli Per
manus Scriptoris, et Discipuli eius:
Thesiphonis Ebnatar:

Dixit Iacobus Apostolus; in ipsi quae creduntur
excellentiore, est fides in Deum, et Ecclesiam eius San-
ctam excellentius. Vero opus est Missa quia nullam
est opus, quod Deus acceptet a seruis suis, sicut Mi-
ssa; in ea enim est beneplacitum Dei, et complemen-
tum mandati Ecclesiae suae Sanctae, et misericordia
eius acceptabilis a Spiritu suo Iesu filio Mariae
est Compendium Passionis, et effusionis sanguinis
eius ad intercedendum pro homine. Conuenit
igitur administrare illam eam que audire cum
conscientia pura, quia non acceptat Deus opus a ser-
uis suis sine ea; et hoc opus fieri debet cum proba-
tione linguae, et operatione membrorum, et totum
hoc cum puritate, et sinceritate cordis propter assen-
tentiam Domini nostri Iesu, quia non est portus

propinquior

propinquior manifestans Deum quam Missa. E-
 nim, qui legit scientiam naturalem colloquitur
 cum Doctoribus et qui legit Sacram scriptu-
 ram, colloquitur cum Spiritu Sancto, et Prophe-
 tis qui autem recitat Missam Evangelicam collo-
 quitur cum Deo et qui audit illam, audit
 Verum Deum sanctum. Cum ergo ascenderit Sa-
 cerdos in Altari cum intentione et proposito
 celebrandi Missam, non manebit inter Deum, et
 eum bellum, et erit vere prasens ei, audiens, vi-
 dens necessaria est ergo dispositio illius quem
 admodum refertur tibi in libro hoc. Primum oportet
 celebrationem eius fieri in Templi mundi
 erecti Deo, et post ea in domibus mundis,
 et post eas in cavernis et locis abditis, et Cri-
 ptis, et antris et prestantiora, et excellentiora
 ad id sunt loca eminentia, quam de preta,
 et non convenit celebrationem eius fieri sub
 Dio nisi in necessitate si autem opus fuerit,
 fiat cum Velamine supra Caput et non sine
 eo. Etiam oportet, ut sit Vestimentum mun-
 dum, et Alba munda, ex lino albo puro, qua
 non inseruiat ad alium Usu, quia quod
 est ad cultum Dei non convenit ad Usu-
 servorum eius. Praterea Sacerdos ordinari de-
 bet

21
in nomine **D**eī, et Cruce signare per manum Vi-
carij aut alius a Apostoli, aut Discipulis
eorum, aut sequentibus eorū cum prefectura Sa-
cerdotis maioris, seu in ordine a Vicario, et
non ab alio, et exorabit illum in nomine
Crucis in qua Crucifixus fuit Dominus noster
Iesus, et innotabit illum cum Dignitate potesta-
tis signatum signo Crucis, cum intentione ad
hunc effectum. In super Altare fiat in loco
Eminentis de terra aut ligno aut lapide sicut
mensa ad manducandum, et significetur per id
mensa Domini nostri Iesu, supra quam Anavit
simul cum Apostolis suis, et orandum est
ab infidelibus, nec illud contumelia afficiant, de
inde induat se sacerdos Alba munda predicta
postea extendat super Altare predictum, et baculam
mundam ex uno et incendantur duo luminaria
ad dexteram et ad sinistram, et recedat ab Altari
quasi quatuor passus, tunc humiliabit se super
pectus suum versus terram et hoc post Confessionem
peccatorum cum claritate, et proposito non reddem
di a dea unquam deinde dicat: Deus noster
eue adstantu coramte, miserere igitur nobis -
et exaudi orationem

orationem nostram, et suscipe a nobis sacrificium
 tuum per Dominum nostrum Iesum spiritum
 tuum, et Passionem eius pro nobis, ac respice ani-
 mas nostras corpore eius et sanguine eius, et
 suscipe illud a nobis tibi oblatum, et respice nos
 oculis misericordiae tuae ac beneplacite, et ne
 permittas nos relabi in transgressionem. Hoc totum
 dicat et audientes fideles etiam. At ergo eius et
 respondebit ei ministrans Discipulus, qui erit ad
 eius dexteram Amen. Deinde stans converteret
 faciem suam ad populum, et tergum suum
 ad Altare, et extendet manus suas ad
 illum et dicat, Deus vobiscum, et respondebit
 Discipulus, tecum et vobiscum omnibus. Tunc
 dabit ei Discipulus aquam puram, qua lavavit
 manus suas et os suum ad faciem suam, et
 ostergit manus tergo mundo, deinde accipiet
 Vas mundum aureum, aut argenteum, aut
 aereum, aut stagnum, aut plumbeum, aut
 lapideum, aut eburneum, aut alia ex resoluta,
 que sit capacis sex unciarum aqua et ponet
 illud super Altare paratum praedictum; dein
 de Cuncta signavit illud et accipiet in eo placen-
 tam

de farina tritici puri adimam, et non alia est
conueniens ad hoc illam quiponet ante Vas pra
ditum in Vase altero expanso. Deinde accipiet
Crucem, quam ponet super illam; tunc ponet
manus suas super eam et eleuabit faciem suam
ad celum. Reuerentur, et dicet **D**eus noster diri
ge negotium nostrum, et opus nostrum ad bene
placitum tuum. Deinde accipiet eam in manibus
suis et mutabit eam ad dexteram suam et po
net de aqua ad merum in Vase primo, quasi
ad duas Uncias, aut plures, deinde ponet ma
nus suas super illud, et dicet, sicut dixit super
placentiam, deinde accipiet eam in manibus suis
et dicet. **H**oc est corpus meum; et conuertet
faciem suam ad populum tenens illud in manibus
suis, et adorent illud, quia est Verè Corpus
Domini nostri Iesu. Deinde ponet illud in Vase
secundo supra dicto, et accipiens primum Vas, ponet super
illud os suum et dicet. **H**ic est sanguis meus. de
inde humiliabit Corpus suum dexterum, inclinans
se aliquantulum ut adoret illum populus, quia est
Sanguis Iesu **D**omini nostri Verus. Post haec ponet
placentiam in pura diuersam in illo Vase, et cooperiet
illud

illud Vase suo altero tunc ponet manus suas super
 illud et dimittit oculis suis dicit compunctus. Tu
 mihi, ac Verius dicit. **D**eus noster suscipe amo
 bis Sacrificium tuum, et oblationem nostram tibi
 per **D**ominum nostrum Iesum Spiritum tuum; et
 dimitte per eum peccata nostra, et libera nos a malo
 mundi et aeternae Vitae, et introduce nos in gloriam
 tuam, quia tu es **O**mnipotens. Deinde accipiet
 et delectat mundum et sumet totum quod fuerit
 in Vase ipse, et quilibet servus confusus, a mundum
 qui determinaverit illud accipere. Deinde potavit
 se. et abies ali quali modica aqua post ea impon
 det aquam aliam in Vas praedictum, et bibet illam
 omnino ita ut nihil remaneat, in eo, post ea cu
 todiat illud. Deinde dicit. **D**eus noster fac nos
 obedientes tibi et devotos cultui tuo et persequentes
 in lege tua compleverimus igitur actionem ut diripa
 tur lex tua in cordibus paganorum et de Lucas
 eos ad te perorationem tuam magnam et respondebit
Discipulus **A**men. **T**unc convertet faciem suam
 ad populum et osculabuntur manum eius aere
 teram, ipse vero permittet eos abire cum benedicti
 one **C**ruis. Deinde abibit populum in fine sacrificij
 et inter ea sacerdos recitabit quod voluerit propra
 riarum.

21
hanc actione. deinde finiet et abibit. Hanc
autem Missam celebrabit quovumque loco deventi
ad illam semel, aut bis, aut ter in die, aut au-
geat **D**eum fidem nostram in cordibus servorum
suorum quod si ad dederet aliqui super hunc
numerum benefaciet illi. **D**eum quia cum augetur
Opera augetur et meritum servi apud
Deum.

Completum est Liber missae manu Theopho-
ni ebnatar Arabi. Monuit nos Senior noster
Jacobus, ut custodiremus Vasa Missae in aliquo
angulo secreto, et loco munito, ac decenti in terra
sua pecta metu inimicorum paganorum ne contu-
melijs illa afficiant, et similiter Libros legu-
mum paramenta missae et Crucis, et non elevetur
Corpus et Sanguis Domini nostri Jesu Christi in
terra ubi sint, qui bene conversi crediderint
in locum Dei cum rectitudine et non absque
illa. Etiam precepit nobis humilitatem et recorda-
tionem Dei plurimam et auxiliari, et elemosinam
erogare proximo. **U**t Deus benefaciat nobis et ha-
bitare faciat nos in obedientia sua et ut diripatur
adgentes.

ad gentes. Sermo noster, et ingrediantur, in legem
Dei, et sub beneplacito eius Amen.

Finis Libri Missæ

ORATIO, ET DEFENSIVÆ

Iacobi Filij Sciamichi Zebedei Appostoli.

ad omnes aduersitates, qua et orabat.

Dominum suum. **D**efensiu^um autē.

defendens ab omnibus aduersi

tatibus docuit eum **I**essus

Filius **M**ariæ **M**a

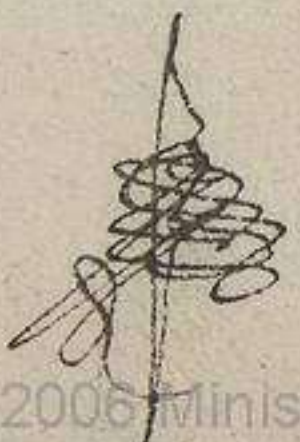
gister eius :

DEVS meus ego rogo te, O qui omnia secreta

Cognoscis: O cuius potentia celum fabricatum est, et
cuius Virtute terra exornata fuit O cuius claritatis luce

sol et luna illuminantur: O quies protector omnis
animæ Credentis pura O mitigator terroris Veri dicitur

et beneficij

et beneficij. O qui necessitatibus confidentium complecti
subcurri: O qui liberasti Joseph ex angustia, et servitu-
te: O qui non habes Janitorem impendentem, nec Ve-
latores Operientem, nec est tibi Coniliaris, nec est
Dominus prater te invocandus, nec per negotiorum mul-
titudinem auferis bonitate et honore **P**etto a te per
Veritatem Spiritus tui Jesu, et per Veritatem Conceptionis
eius ex **M**aria matre sua Virgine ante partum
et in partu, et post partum, et per Veritatem Evan-
gelij, et per merita **P**assionis eius propter hominem,
et per Veritatem Miraculorum eius omnium in pro-
gressu **V**ite sue, et per Veritatem Verborum, quae
loquutus fuit in Cruce, et per Veritatem descensus
eius ad locum clausum, et extractionis animarum
beatarum expectantium eum, et per Veritatem **R**e-
surrectionis eius post mortem, et per Veritatem,
Ascensionis eius ad dexteram tuam; et per Ve-
ritatem amoris et confirmationis eius ad **D**eum
in omni tempore, et per Veritatem aduentus eius
in die **R**esurrectionis ad iudicandum; et per Verita-
tem omnium meritorum eius apud te, ut facias
me ex omnibus negotijs meis solutum et extri-
catum, nec non est sollicitum me fac oculo **V**io-
lantia, et obedientia, et ne affligas me afflic-
tione.

afflictione transgressionum, et ut remoueat a me quid
quid me inquietat ex rebus mundi in mea Villa
et in morte, et dimittas peccata mea et introduce
cas me in gloriam tuam, quia tu es Omnipotens
et quia tu habes gratiam, et indulgentiam, et
remissionem, et potens es ad hoc, et ad omnia:—

Hoc autem est signum quod fuit scrip-
tum luce splendenti in scapulis Iesu filij Mariae
spiritus Dei fidelis: et est defensum defendens
abominibus aduersitatibus, et a periculis, et
accidentibus, et dementia ac **D**emoniis, omnes-
qui portauerint illud secum, et benedicti fuerint
cum eo et est hoc. Non Deus nisi Deus
Iesus spiritus Dei. Veritas manifestata certi-
tudo fidelis.

Finitur oratio benedicta et signum beatum
manu Theophani Ebnatar demumero diuipu-
lorum Arabis. Prosit Deus per ipsum:

LIBER

Beatissimi Apostoli Jacobi filij Zamechi
Zabedei, de predicacione Apostolorum, et
de rebus, quas ipsi constituerunt circa hoc.

QUEM scripsit in duodecim Laminis plum-
beis iussu eius Discipulus, ac Notarius eius
dem Thesiphon Ebnatar Arabs ad Utilitatem
gentium, et ad predicandum illis in terra His-
panie, et Relatio eius est huius modi.

LIBER predicacionis Apostolorum Jaco-
bi Apostoli per manum Notarij et Discipuli
eius Thesiphonis Ebnatar Arabis:

Dixit Jacobus Apostolus: Fundamentum Fidei in
Deum, et Ecclesiam eius sanctam est pia affectio ad
eam cum reiectione dubitationum et opinionum impie,
et circa hoc necessaria sunt tria, et sunt. Pronuntiatio
cum lingua et puritas in corde, et membrorum o-
perationes iuxta illud Domini nostri Iesu. qui di-
Xit Apostolis Predicate in mundo omnibus homi-
nibus.

nibus, et qui crediderit, et baptizatus fuerit aqua
 et bene operatus fuerit, saluus erit, qui vero non
 fecerit hoc, condemnabitur. Ego autem referam tibi
 haec tria in libro hoc, quia sine illis nemo saluari
 potest:

Prima ergo est **Fides**, et haec necesse est, ut sit
 in **Deum** qui est **Pater**, et **Filius**, et **Spiritus**
Sanctus, tres ipseitates, seu personae in essentia **Una**
 et incorruptionem **Domini** nostri **Iesu** **Spiritus** eius
 per superuentionem **Spiritus** **Sancti** in **Mariam**
Virginem ante partum, et in eo, et post eum, et in
 passionem et effusionem **Sanguinis** eius, ad interce
 dendum pro hominibus et in descensum eius ad locum
 eum et **Resurrectionem** eius et **Ascensionem** eius ad
 caelum, et sessionem eius ad dexteram **Patri**, et
 in die **Resurrectionis**, et aduentus ad iudicandum
 ut det gloriam beatis, et e contra ignem iniquis.

Necesse est etiam credere omnia quae decre
 uerunt **Apostoli** circa hoc esse necessaria, sicut **Vetu**
limus in secunda parte libri **Fundamentorum**
Fidei et est preceptum obseruandum a quolibet
 seruo **Credenti**.

Secunda est **Baptismus** cum aqua, et tertia
est.

est bene operari, et radix vitiorum omnium post
Fidem predicatam est **Baptismus** et Relatio eius
est prior. Cum Veniret ad **Fidem** aliquis-
ex sermone **Dei**: necessaria est ei instructio in
Fide predicata: et cum tenuerit eam memoria
debet petere aquam Sanctam; cumque petierit
eam cum intentione pura debeat instruens baptizare
eum eadem intentione pura, et non sine ea bapti-
zaturus ergo illum accipiet aquam puram simplicem
postquam lauerit manus suas ab omni inmundi-
tate et signo Crucis signauerit illam quam, et
exorcizabit in nomine **Dei** in memoriam aquae
sanctae in qua baptizatus fuit **Domini** noster **Iesu**
et dicat baptizans nominans eum, o. N. Vis ne
salutem per baptismum iuxta ritum **Domini** nri
Iesu? Et repondebit, etiam, ego volo eam, et
baptismus eius et fidem Ecclesiae illius sanctae.
Tunc autem dicet baptizans: Ego baptizo te in no-
mine **Dei** **Patris**, et **Filij**, et **Spiritus Sancti**
trium personarum, seu personarum in essentia **Una**:
et fundet super Caput eius totam illam aquam
et cum fecerit hoc non remanebit in eo peccatum
magnum

magnum, nec paruum, etiam si fuerint peccata
 eius sicut spuma maris fluctuantis, et folia arborum
 et lapides Uniuersa terra, et si fuerit infans
 paruum iustificatus erit et dabitur responsum pro eo
 per tertiam personam. Hec est Relatio Baptismi
 secundum Joannem Apostolum fratrem nostrum
 cui assenserunt Unanimis Apostoli. et huius modi
 Baptismus pertinet ad Vicarium aut ad alium
 Apostolorum aut ad discipulos eorum, et sequen-
 tes eos, et in necessitate ad seruum seuum.

Et tertia est bene operari predictum Peni-
 tentia Vicem gerens pro eo et est Confessio pecca-
 torum, cuius Relatio est ista.

Deus operatur per media, huius autem me-
 dium est Vicarius et Antistes Sacerdotum se-
 quentium eum et post eos in necessitate et in-
 digentia Ministri Dei fideles.

Cum igitur fuerit seruus in peccato necessaria est
 ei confessio, cum intentione et sinceritate ad illam,
 et claritate lingue, et declaratione et penitentia,
 ac proposito non reuertendi ad peccatum Unquam.
Accensus ergo ad confessorium proponendo hoc
 totum

totum in animo suo cunctis, et peti-
tione Remissionis, et Satisfactione ei possibili) con-
siderabit intra se reuerentiter prostatus ante illum,
bonum esse antesse, ut recipiat illum et malum
ad sinistram suam, ut relinquat illud et pa-
radisum ad dexteram suam, et ignem sub se,
et Deum supra caput suum audientem, Viden-
tem, et Dominum nostrum Iesum Spiritum
eius extendentem brachia sua coram se (sicut di-
xit): qui accerit ad me accedam ad eum cubi-
tum, et qui accerit ad me cubitum, accedam
ad eum passum, et qui accerit ad me ambu-
lam, Veniam ad eum currens, et confessorium
humiliter stantem sub Cruce eius, et inclinan-
tem eam super peccatorem. Necessaria autem
autem est penitenti in illo loco reuerentia, et
penitudo, et flectus propter peccata sua, et pro eo
quod deficit abeplacito Dei, et sequitur est
transgressiones, ut indulgeat ei Deus, quia est
indulter misereator, et incipiet confessionem suam
dicens: Deus meus ego inobediens fui tibi, et
opressi

Opresi me ipsum, et sequutus sum concupiscentias
 et ad heni Satana, ego peto ante per gratiam tuam,
 et gloriam tuam, Ut parcas michi, et miserearis
 mei, et intromitas me in gloriam tuam: ego com
 bertor ad te proponens non redire ad peccatum In
 quam, perseuerari me fac propter misericordiam tuam,
 quoniam tuus Omnipotens, et respondebit ei confe
 sarius. O serue refer peccata tua **D**eo, ut misere
 atur tui, et indulgeat tibi, tunc proiuit sese
 in terram reuerenter, et referat illi omne peccatum co
 missum contra illum opositum, Volendo fratri suo
 credenti, quod vult sibi ipse, et omne peccatum,
 quod fecerit, et in quo adhibuerit industriam, pro
 ter illa que oblitus fuerit post reuocationem in me
 moriam illorum. quo expletto debet confessorius
 de illis reprehendere eum, ac panite Refacere de com
 missis, ac preter minus in operibus bonitatis et ius
 titie, et in iungat illi panitentiam, ac satisfactionem
 iusta robor illius, remouendo occasionem statim, et
 si non surreserit ab illa fatigantem, saltim cum
 primum potuerit, Sacerdos autem non obliget
 illum ad id, quod dare non valet, quia **D**eus
 non cogit, Seruum suum ad id, quod dare
 non

non potest, propositum autem sit firmum non red
deundi ad peccatum, nec unquam relabendi in
illud, et sit pena satisfactoria in ieiunio, et
eleemosina, et penitentia peregrinationis; et etiam
quod viderit confessorius esse conueniens ei de
Euangelio glorioso, et alijs operibus sanctis, quae
statuerunt **A**postoli et **D**iscipuli, et debet obliga
re illum ad id, quod manet ibi et quaerere bene
placitum ab eo, et non absque illo et cum acce
ptauerit illud, obligabit illum ad penitentiam,
et teneatur complere illam, et si non compleuerit
illam, erit inobediens **D**omino suo, confessionem
parui pendens. Tunc autem accipiet confessa
rius clauem in manu sua, et significet per eam
potestatem Vicarij **P**etri, ad absoluendum et ligandum,
et teneat eam supra Caput illius, et dicat. **E**go
Vicarius **D**eus, et in nomine Vicarij eius concedo
tibi remissionem omnium peccatorum quae confersu
erunt, et eorum quae oblitus es, et separo a te quid
quid separat te a **D**eo, et beneplacito eius. **V**a
de gratias, et gratiam suam **D**eus tibi praebeat.
Hoc totum dicet, et tenebit manum suam
dexteram.

Supra Caput illius cum clavis predicta et cum
 fuerit, faciat signum Crucis super eum, et discedet
 ab eo, et hoc faciet cum peccatore, quoties Venerit
 ad talem effectum, quamvis foret in numerabiliter
 quia misericordia Dei in omnibus amplissima
 est. Interrogatus autem fuit Petrus Apostolus.
 O Vicarij Apostole beate, dic nobis de remunera-
 tionibus confessionis et penitentia peccatorum res-
 pondit. Cum servus confessus fuerit cum inten-
 tione pura erga Deum et proposito non redde-
 undi ad peccatum unquam, non remanebit in eo
 peccatum magnum, nec paruum quum iam
 dimiserit ei Deus, et si contempserit ista, que
 stabilita sunt absolutionem, et satisfactionem de-
 viabit a via beatitudinis sue. Iuxta quod Comple-
 serit ea. Qua propter Deus constituit generationum
 Ad quatuor loca, et sunt Mundus et Domus
 ad penam luendam, et Paradisus, et Infernus;
 fidelibus contritibus, remittentibus, et infide-
 libus duo loca, que sunt Mundus, et Infernus:
 et fidelibus peccatoribus quibus peccata remissa sunt,
 tria loca ex quatuor iam dictis, sortietur Mundus.

Domus

82
Domus ad penam luendam, et **P**aradisus,
nam habitationem mundi assignavit omnibus
seruis suis, ut accipiant in ea quod voluerint,
bonum et malum et in eo sunt modi ad
penam luendam et **D**omum ad penam lu
endam assignavit peccatoribus iustificatis, qui
non accipiunt in ea, nec ad malum, neque ad
bonum, sed penas luunt pro peccatis suis, et
ingredientur gloriam in **I**nferno autem neque
merentur, neque demerentur, neque unquam
penis purgantur, et est eis principium perpetui
tatis in eo. **H**abitatores vero **P**aradisi liberauit
ad hoc **D**eum, et honorauit eos in eo **V**isione
faciei sue gloriosae. **I**nrogatus etiam fuit: **O**
Apostole beate, dic nobis de temporibus **C**onfessionis.
Respondit. **P**eccatum separat nos a **D**eo efficaci
ter, et non acceptat a nobis **S**eruitium **V**llo modo,
nec opus iustitiae, nisi per exitum ab eo, et non
prius: necesse autem et seruo credenti non perma
nere in peccato, sed confiteri illud quam primum
potuerit, ut pareat ei **D**eum et aupeat ei fidem
et charitatem quem

quem, et: *aproximare ad se faciat, nec non*
et sanctum ipsum efficiat, et sic etiam commin-
darit nobis sumere Corpus Domini nostri
Jesus ad illum effectum, et Relatio sumpti-
onis eius post Confessionem est sicut vetulimus
in libro Relationis Missae, ad beneplacitum Dei,
Et faciat nos sanctos operantes iuxta obedientiam
sua. Amen:

PLANTVS, PERI

Apostoli Vicarij, post negationem Do-
 mini Nri Iesu tempore Cruci-
 fixationis eius:

CONVENIT Nobis conversio Vicarij Petri
 Apostoli beati in planta post negationem Domini
 nostri Iesu tempore Crucifixionis eius, quia flexit
 peccatum suum flexu amaro cum efficacia, et tunc,
 fluere lachrymalia suorum eius, et lacera-
 sint carne facie eius et in mutatus fuerit co-
 lor eius, et adhererit pellis osibus eius ob-
 ieiunium, necebat die ac nocte a recordatione

Des.

Dei dicens: Deus meus et Hominus meus et
Dominus meus ego inobediens fui tibi, et oppre-
si meipsum, et nisi conuertaris ad me, et di-
mitas mihi, et miserearis mei, ero perditus, et
perseueravit in illo plandū, et orationis septem
annis in speculanca et tribus mensibus, et Curā
complexit terminum huius temporis. Cum esset qua-
dam nocte flens, et deprecans Dominum suum,
audīit Vocem, ante se dicentem: **O** Petre pro-
gauerunt opera, iam remium est tibi peccatum
suum. Tunc autem egit Deo gratias pro tali be-
neficio. Fuit autem potentissimus Sanctorum, et
Columna mundi et **E**cclēsia Sancta et primus Vi-
carius Dei in terra:

Prosit nobis Deus per eum et per Sanctos Amen.
Deuemus igitur obedere Deo, et obedere Vicario
eius siquidem commendant elemosinam et plantum,
et patientiam, in tribulationibus, quo sumus in Domo
mundi, ut misereatur nobis Deus, nosque dignos
efficiat obedientie sue. Qui vero martirium subi-
erit, hanebit optimum, ac prestantius meritum
apud Deum, et mercedem magnam, ut recipiat
quod promissum est nobis in Euangelio glorioso
de audijs

quæ præparavit ipse Deus, nec potest ullus ex
hominibus reflexæ ea unquam:

Finitur Liber per manum Arabis: Non Deus: ~~Quis~~
Deus, Iesus, et Spiritus Dei.

LIBER

Rerum, præclare gestarum Domini nri
Iesu, et miraculorum eius, et Matris
eius Mariæ sanctæ Virginis:

LIBER

Rerum præclare gestarum Domini Nostri
Iesu, et Mariæ Virginis Matris eius, et
vitæ illius, et Miraculorum illius à
die Conzeptionis, usque ad mortem
eius, et Ascensionem eiusdem
ad Cælum:

Per Thesiphonem Ebnatar Discipulum Ia
cobi Apostoli:

Fuit Pater meus Saleh Ebnatar Arabs

Origine, e Regione Duæ Arabie Minoris
æstimationis, et stirpis, et nobilitatis magnæ dedit
ei Deus scientiam, et facultates multas: trahebat
originem illustrem a Propheta Dei Salels Viro in
signe in Prophetia, et Spiritu. fuerunt autem illi
quatuor filij Masuti, et tres filie, et nomina masculinorum
erant Aixon, et Sadon, et ego Theriphon, et
Ebnelradi. Feminarum vero nomina seenisa, et
Aphia, et Daria. Ego autem natus sum Cæcus,
et frater meus Ebnelradi natus est mutus, et surdus
et erat pater noster dolens de nobis. Cumque audiret
famam Domini nostri Iesu Spiritus Dei fidelis
quod sanaret Cæcos a nativitate, et leprosos, et surdos,
et Cæcos, et paralyticos, et expelleret Demonia
ab hominibus, et resuscitaret mortuos in terra
sancta; decrevit ire ad eum, ut acciperet benedictionem,
et ad huc paravit sibi Beaticum, et
famulos, et posuit me, et fratrem meum Ebnelradi
supra duos Camelos, et abiit recto calle ad
terram Galilee, inuenit que eum cum Discipulis
eius in dimulgationem decem Virorum quos
iam sanauerat a lepra. Tunc autem dixit ei Sa
lechs: O Domine mi ego venio ad te recto calle de
terra Dus, ut sanes michi hos duos filios a cecitate, et
Vinculo lingue, et surditate: ego Video te Vene
ficum

suum magnum: et ego credo in te, et certus sum,
 quod non sanavit eos in mundo praeter te alium
 sine dubio. Dixit ei Iesus. O Salech magna
 est fides tua, et ego adimplebo intentum tuum.
 Tunc accepit pulverem in palma manus suae
 et misit in eum salivam suam, quem et po-
 suit super oculos meos, et additus fuit mihi
 visus praecepitque mihi lavare eos in lavacro
 Templi, et posuit manum suam super Caput
 fratris mei Ebneraldi, et sufflavit in ore eius-
 ter, et sanavit eum et implevit eum sapientia
 et loquutus est varijs linguis, et primam loquutus
 dixit. Testor quod non est ^{nisi Deus} Deus, et tu spiri-
 tus eius fidelis. Dixit autem ei Iesus Dominus
 noster. tu es Cecilius. Conveniens autem fuit
 hoc nomen impositum a Iesu Domino nostro
 significante per illum Gregorium predicatorem legum
 et propagatorem eius. Tunc conversus ad Discipu-
 lum suum Iacobum Apostolum Seniorem nostrum
 dixit: Hi duo sunt Discipuli tui, quierunt
 idonei ad adiutorium levi recipe eos sub tuum
 patrocinium: sic expedit illi. Tunc autem Pa-
 ter noster Salech Ebnatar de dit Domino nro
 Iesu centum aureos Arabicos, quos et posuit
 in manus

Petri Apostoli iuuu eius. Petijt que ab eo vt
Emiretur sibi **Domus**, vt habitaret iuxta eum
et abiit ad terram **Dui**, vt adduceret ad eum
totam familiam suam, et Reliquit nos patre
in tutela eius, et Seniori nostri **Iacobi**. Junc autem
Domini noster **Iesu** praecepit **Petro**, vt in elee
mosynam erogaret illam pecuniam venientibus ad
eum. Dixit autem ei: **o Domine** mi quibus
nam venientibus in eleemosynam erogabo illam?
Sunt enim plurimi venientes ad te pauperes, et egeri,
et infirmi, et sustentis praedicationem, at huius
sustantia **Domini** vivit. Quomodo igitur dabo
eam absque consensu eius? Ipse vero desiderat de ea
emi **Domum**. Dixit autem **Domini** noster **Iesu**:
Mundus est **Domus** ei, qui non habet **Domum**
da eam pecuniam in vita **Salub** ei, qui petierit
ante, etiam si veniat supra equum, et super eam
petat eam, vt sit opus **Vivum** nam **Stabilit**
Deus non defiere, nec unquam perire meritum
beneficientium. An nesci eleemosyna erogationem
in vita esse opus **Vivum**, et post mortem esse opus
mortuum? da igitur in vita ante mortem, quia
est melius quod erogatur ante mortem, et dico
tibi quod eleemosyna erogatio perveniens ad **Deum**
est

que fit in vita, et ipsa extinguit iram Domini,
 et elemosyna erogator est proximus Deo, et Deus
 est cum eo in omni loco, et tunc in elemosyna
 erogata est illa pecunia petentibus. Venit autem
 ad eum post ea Pater meus cum tota familia
 sua, et dixit ei: Nunc Domine mi erri fecisti
 mihi Domum? at ille respondit ei: O Salech ego
 edificabi tibi Domum in Paradiso, ut habitas
 iuxta me in hoc mundo, et alia voluntas enim
 tua bona est, et fides tua magna, et est accepta
 apud Deum. tunc autem duxit illum in ha-
 bitationem suam; Venit que ei febris et mortuus
 est post tres dies. dixit autem ei Dominus
 nostri Iesu. Beatus es O Salech. beate vixisti, et
 mortuus es testificans, nec non et beatam fecisti
 familiam post te, et similiter post eum, in tribus
 diebus mortua fuit mater Rebecca uxor eius, et
 post eos propter miracula Domini nostri Iesu cre-
 diderunt in eum patres nostri, et familia nostra
 et fuerunt denumero iustorum. Tunc autem gra-
 tias egimus Deo ego et pater meus Ebneraldus
 propter liberationem ab errore, et donum fidei ma-
 gno, et mansimus in ministerio Iacobi ante posuit
 annos gratuito omnibus discipulis suis. Et dicitque
 nos inter eos ad directionem negotiorum suorum
 in obedientia

in obedientia Dei, qua propter conuenit nobis,
facere placitum Domini nostri Iesu, et senioris
nostri, qui precepit mihi scribere preclaras actio-
nes illius, et genealogiam eius, et vitam eius
ac miracula eius usque ad mortem ipsius. Ego
igitur ad faciam quod vidi oculis patentibus, et
preter hec, quod non vidi exarabo, et acceptum
abeo, et a sancta Virgine Maria Matre eius, et
a Iosepho sponso eiusdem, et a reliquis Apostolis-
Discipulis eius, usque ad Ascensionem eius in
Celum, et preter ea quod ad optimam narratio-
nem necessarium fuit ad historiam veritatis. Hoc
totum sit ad beneplacitum Dei, et predicationem
seruorum eius Amen.

CAPVT DE NOBILITATE.

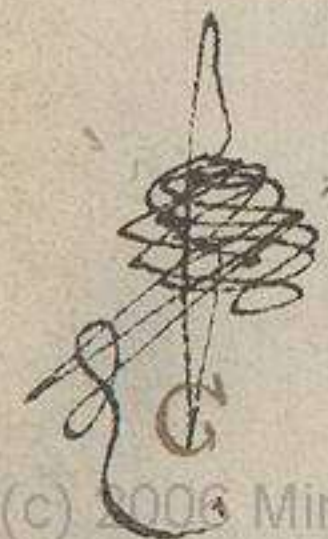
Genealogia, et Patria eius, ac miraculis
Conceptionis eius.

FUIT Dominus noster Iesus Filius Mariae Vir-
ginis illibatae, Hebraeus, Dominus parentum matris
eius a parte Patris illius de **NAZARETH**,
et Sponsus Matris illius de **BETHELEM**, paruis
vicijs in terra Sancta; hinc autem, quod hu-

manitatem

mansuetudinem ex indita nobilitate exeluaque pro-
 sapia inter filios **ISRAEL**: Natus per generatio-
 nis quadraginta duorum Prophetarum de prophe-
 ti venerabilibus annuntiantibus promissum in lege: Op-
 timus filius **ADAM** missus ad manifestandum **Euam**
 gelium Spiritus Dei fidelis, ac liberator a peccato cum
 remissione, et saluatione: et omnes hi fuerunt de
 Stirpe Propheta filij Senioris dilecti amici Dei-
Abraha Confirmati per Spiritum Sanctum. dixit
 autem Santa **Maria** secundum **Gabrielem**, quod
 ipsi dixerit sibi. Cum crearet **Deus** **Angelos**.
 in illo excellentissimo statu, aliqui reuerentur **Domino**
 suo propter magnificationem euentus circa conceptio-
 nis illius, et contremuit Solium, et Celi et terra,
 ita ut timuerint **Angeli** propinqui, et cum posuit
 postremum **Adam** et conjugem eius **Euam** in horto
 deliciarum comedentes quid quid volebant, prohibendo
 eis tamen **Arborem**. Erant in gaudio continuo, et
 erat eis decor Vultus, et claritas cuius estimationem
 non nisi **Deus** scit et erant absque experimento
 infortuniorum mundi; non tamen gratias egerunt
Deo in illa iuuentute, quibus et inceperunt sua
 mala ex tali omissione gratiarum actionis et ipsi non
 animati reuerentur illud Inducit autem eos tentatio
ad peccatum et inobedientiam; et fuit hac occasio auer-
 tiendi

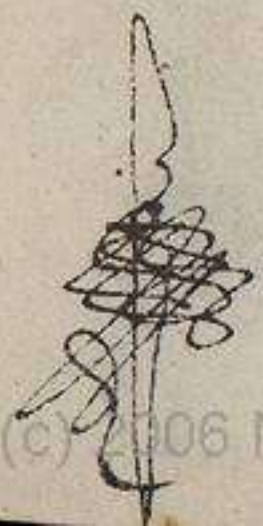

25
timendi peccato Scandaloso . et enim Deus est Iudex
aequus , et cum illa equitate iudicat quod Vult
Comederunt igitur frutum Arboris ipsi prohibite
Et cum essent inobedientes precepto Domini sui eo
dem etiam modo Contremuit Solium , et Celi et
terra , secundo , et timuerunt item Angeli , et eiecit eos
de horto deliciarum quem , et abiecit Deus in quo
loco Voluit in esse suo ad quem non abierit
Vllus deseruit eius nisi is quem Voluerit ipse , et
descenderunt ad terram , et Comprehendit eos peni
tentia efficaciter demigratus que est color eorum propter
peccatum , et fleuerunt illud portati super terram , et
non cessauerunt a fletu donec effluerunt lacrimalia
eorum , et dirupta fuerunt Carnes faciei eorum dicen
tes : Domine noster opressimus nos metipros , et
miserris fueris nostri , erimus perditii . descendit au
tem ad eos Angelus Gabriel , et annuntiavit eis
salutationem , et scripsit in Psalmis Adam Hid
mid : hoc est ipse erit propitiator tuus , et pro
pitiator generationis tuae ; et ait : Surge o Adam
tu , et Vxor tua , quia Deus exaudivit depre
cationem Vestram , et suscepit in se mortem Vestram
et peperit Vobiscum cum conditione Credendi , et sa
tisfaciendi pro transgressionibus et expectandi pro
missum scriptum in Scapulis tuis , et ex eo tempore
annuntiaverunt Propheta suis populi ipsum pro
missum

misum ad intercessionem proserui predicando ei
 Remissionem et salutem. Quando igitur peruenit tem-
 pli Constitutum, vt conciperet sancta Maria; vt
 ipsa dixit: Descendit ad eam fidelis Gabriel an-
 nuncians ei, quod ipsam conceptura erat (ipsum
 vero meditabatur scripturam) et dixit ad eam.
 O Sancta Maria, o gratia plena Deus teum,
 benedicta tu in mulieribus hac autem benedictio
 fuit ex eo, quia immunem eam seruauit a pri-
 ma culpa, qua non apprehendit eam, quia
 Deus elegit eam ad talem effectum, nam ipsa
 excepta, quem libet post Adam comprehendit
 macula ob causam illius culpa, eam autem
 non comprehendit propter preservationem ab ea, et
 hoc unanimes statuerunt in Concilio Apostoli-
 co. Vetus retulimus in libro fundamentorum fidei, et
 qui contradixerit illi erit perditus. Cum ergo
 audisset sermonem eius, timuit, et eleuauit ca-
 put suum confugiens ad Deum, cogitans, qui
 esset ille loquens. Figuratus est autem ei Gabriel
 in decentissima figura humana cum splendore lucis
 splendentis et dixit ei: Metimeas, quia Deus te
 cum se communicabit ob misericordiam suam, ecce
 dabit tibi in utero suo in partum Spiritus Altissimi,
 et vocabis eum Ierum de stirpe David, et habitauit
 in Domo Iacob in eternum, et Regni eius
 non

erit. Unquam. dixit autem ei: quomodo
fiet istud, quoniam non tetegit me homo, nec
Volo hoc? Respondens autem ei Angelus ait:
Hoc facile est apud eum per Spiritum suum
Sanctum super Venientem. in te; Cum autem na-
tus fuerit Vocabitur Spiritus Dei Altissimi: di-
xit autem ad illum, da mihi signum ad istud;
et dixit ei: Elisabeth Cognata tua concepit
iam sex mensibus in Senectute Vita sua post
Sterilitatem suam, et omnis res est facilis apud
Deum: tunc autem Maria dixit: **Ecce An-**
gilla Dei, obedio ei secundum verbum tuum
Veridicum. Venit autem ab ea Angelus, et ti-
mor eius Conuersus est sibi in gaudium magnum;
ipsa vero gratias Deo egit cum lingua expedita,
et intentione bona pro illo nuntio Altissimi ad o-
bedientiam Dei ostensum a prophetis antiquis, ad
intercessionem pro homine quo erat stabilita in
scripturis, et mansit abs qua diebus non reue-
lans tale arcanum Sponso suo Iosepho, donec vi-
sitarit Elisabeth: magnificauit eius infans Ioan-
nes ad huc in Vero manens illum, quando ad
eam accessit ut saluaret eum dicens: Salue, o spi-
ritus Dei fidelis. dixit autem Elisabeth. Bene
Venias tu: reuera ~~Vivitat~~ me mater Domini-

mei

30
mei promissis. Turbatus autem fuit Ioseph in se,
et non loquebatur propter illam turbationem. Ve-
nit autem ad eum Angelus in somno illa
nocte et dixit ei qui esset Iesus Dominus nos-
ter. Dixit autem Angelo. Das mihi signum
ad hoc, et ait. Erit signum tibi, quod luce
splendenti erit scriptum in scapulis eius. Iesus
Spiritus Dei verae fidelis. Tunc autem gra-
tias egit Deo pro hoc:

CAPVT DE NATIVITATE illius, et de prodigijs in ea:

Dixit Senior meus Iacobus secundum Sanctam
Mariam Virginem, quod Angelus Gabriel dixit
ei de gratijs Domini nostri Iesu, Excellentijs
eius quod Deus magnificauerit, quod necessarium
fuit de reuelatione conseruata per Moysen
loquens ei in monte excelso. Dixit autem
ei Moyses: Deus meus, et Dominus meus—
ego video in reuelatione Generationem Vocatam—
malam in Vno, et bonam in alio et dixit ei
Vernaliter: O Moyses erit, in extremo tempore.
dixit quoque ad eum. Deus meus, et Dominus
meus, ego video in reuelatione Generationem ad
quam descendit misericordia tua per prophetam.
dixit

dixit, O Moyse erit in alio tempore. dixit.
Deus meus, et Dominus meus, ego video in
revelatione generationem que legit defectus. Cum
eorum hominum, homines vero non legunt de
fectu eorum: dixit O Moyse, elogi eos ad
extremum tempus sunt enim servi mei, et
nolo manifestari hominibus defectus eorum, et
manebunt corpora eorum in terra diebus paucis.
dixit Deus meus et Dominus meus. Ego Vi
deo in revelatione promissum per te in lege, ad
quam gentem mites eum in mundo? dixit
O Moyse ego mitam eum ad gentem ad quam
mitendus est ad gentem predictam ostensam
in revelatione tibi. dixit Deus meus, et Domi
nus meus refer mihi excellentiam eius. dixit
O Moyse Excellentia eius est super te, sicut ex
cellentia tua super gentem tuam, et super
Prophetas omnes. dixit, Deus meus, et Do
minus meus fac me de familia illius, ut con
sequar eius gratiam, et dixit tibi hoc erit. O
Moyse. dixit Deus meus et Dominus meus.
ego precor Venignitatem tuam ut ostendat
mihi aspectum, qui tibi est. dixit O Moyse
non potest, quoniam precepit in sapientia mea
quod non videbit me homo in mundo omnino

claro

Claro, et non alloquar eum mihi per Revelationem,
 aut post Velum. Dixit Deus meus et Dominus
 meus, ostende igitur mihi de luce tua aliquid,
 et tunc illuminabit Deus montem luce faciei sue
 glorie quantum transiret per foramen acus. Con-
 tremuit autem, et accidit Moyses consternatus,
 et nisi misericordia precessisset super eum per
 tabulas, quas dedit illi Deus conflagraret in
 splendore illius lucis. Corroborauerunt autem illum
 in suis animi deliquio Angeli. Deo pro eo-
 obsecrantes, monentes eum, ut peteret veniam
 a Deo de illa culpa. Cum igitur cessaret illa
 terroris percussio. Dixit. Domine mihi conuer-
 tor ad te, et si non conuersus fueris ad me, et di-
 miseris mihi et miseris pueris mei, ero perditus.
 dixit autem ei Deus: O Moyses ego elegi te
 pro mea legatione, ac meo sermone, accipe autem
 quod dedi tibi cum virtute, et ne sis in me-
 mor sed gratus. Predica seruis meis, et annun-
 tia eis promissum in Scriptura, sicut precepi tibi
 et anime patrem tuum **ARON** teum ad
 talem effectum, ego autem implebo vos luce et es-
 scientia per Spiritum Sanctum; Func autem tre-

muerunt

18
moverunt caeli et terra praetimore Dei, territi ab
eo, et hoc tantum significat de promissio Domi-
no nostro Iesu, et post eum de spiritu ad in-
tercessionem pro servis in descensu misericordia in
Congregationem Apostolicam fuit namque Conceptio -
eius in orientibus terra sancta in **NAZA-**

RETH, et natiuitas eius in **BETHLEM.**

quo in loco euenit, vt pareret illum Sancta Maria
Virgo in Stabulo, descendit quoad Angelus Gabri-
el, et erat cum ea sponsus eius Ioseph et re-
pleta est illa domus iuxta eos Angelis cum luce,
et odore celesti: et tremuit Solium et caeli et
terra, et descendit misericordia Domini in terram
et peperit illum Virgo quem admodum concepit
eum in mense Natiuitatis. dixit autem Ioseph
non deninam terreficari sexum eius. posuit autem
Iesus manum suam sinistram super pedenda
sua et dextera prohibuit manum Ioseph. Reuerenter
ne detegeret eum, et ille cessavit ab eo proposito.
et fuit natiuitas eius in vehementia frigoris, et
ningemat illa nocte, et annuntiabit Angelus Pa-
storibus qui erant prope diuersorium de eo vt
teter essent illius loci, et in praesentia eorum scrip-
sit in Scapulis eius Gabriel, Cum luce Splenden-
ti. Non Deus nisi Deus Iesus Spiritus Dei

Verax

Verax fidelis, et secundum Ioseph est quod ipse di-
 xerit: narravit Gabriel sancte Maria Virgine
 quod nomen promissi erat scriptum in latere
 Solis luce splendenti ante quam crearet Deus
 Cælum et terram et significat: Salvator seruo-
 rum, quando ergo creavit ea et Angelo, in-
 terrogauerunt deo Deum et ostensa fuit aliqui-
 bus eorum Conceptio eius, et non tolerauerunt
 illam cum patientia, et fuit occasio Cæcus eorum
 sicut retulimus in libro, et habet nomen aliud,
 in tabula seruata. Spiritu Dei Verax fidelis,
 et est ei nomen in scriptura Abrahæ **HIDMID**,
 dirigens homines ad felicitatem, et est illi nomen
 aliud **PHERVKGE MIT**. quod significat
 diuidens inter creatum, et inane, et apud Prophetas
 vocatur **TABTABAN**, quod significat purus ab-
 que macula, et in legi Moysi nominatur **EL**
MENAM, quod significat educens ho-
 mines etenebris ad lucem sic etiam est nomen
 eius **ELMAHI**, quod significat delens
 infidelitatem demundo. habet præter hæc in libris
 Prophetarum præter nomen eius scriptum in Scapu-
 lis Suis quin decem nomina et de Cognominibus
 Septuaginta Septem nomina et Deni Sont Secreta
 eorum, et Epicteta que sunt innumerabilia,
 nec

numerabit ea, nisi **Deum** et dixit Similiter quod
in illo diuersione illa nocte ingra nactus fuit non sen-
serunt frigus nec Calorem, cum autem exiit ali-
quis eorum ab eo peribat frigore. Illa autem nocte
floruit lignum aridum in Vehementia frigoris et fructi-
ficauit post Septem annos, et emanauit aqua ex ari-
da post decem annos et loquutus est **Angelus** si-
lentij cum varijs laudentibus **Deo** propter horum nego-
tium, et descendit misericordia Super Seruos et illuxit
Sol, et Luna supra modum, et subijcerunt se ei magis
et deprei sunt genij, et induerunt Serui Vestem
pretiosam in Cordibus suis, et sigata sunt **Demonia**
et ceciderunt Simulacra in templis, et comen-
cebantur **Stelle** ad inuicem, splendore rutilantes
et timuerunt Corda infidelium et cum delata eset
fuma eius ad **Herodem** conuenire fecit ad se
Sapientes quia nuntiauerunt ei esse iam ortum in
terra dilectorem legis sue, et esse in terra sua, et
contrabattu est, et nesciebat quid faceret. Sed vede
annus ad **Dominum** nostrum **Iesum** qui fuit cir-
cumisus octaua die a **Natiuitate** sua, ut adim-
pleret proceptum legale, et retulit **Sancta Maria**
Virgo quod fidelis **Gabriel** dixerit sibi **Deum** dice,
quia Creauit Celo, et terram, Creauit Stellam cui

Simili

non fuit creata in Stellis et abscondiue eam in cie
 suo usque ad Natiuitatem Domini nostri Iesu:
 quando igitur natus ascendit illa Stella super
 orientem Orientalem. Viderunt autem eam tres
 Reges de gente madian, qui sciebant per lon
 gam traditionem maiorum suorum ac scriptura
 rum signa illius Stelle, et in vnum conuenientes
 Statuerunt vnanimis præsutarari eam scripturas cir
 ca ipsa signa; parauerunt autem Viaticum sibi
 ipsis et gentibus suis, et exierunt de Orientibus
 terra in inquisitionem eius. Cum autem procerissent
 iter vnius diei annuntiatum est ei in somnis per
 Angelum Gabrielem dicentem ipsis. Sequimini
 Stellam, qua diriget vos secundum intentum
 vestrum, et vbi permanserit ibi terminabitur per
 regionis vestra. Iter igitur fecerunt, ad Occidentem,
 et Stella cum eis et ingressi Civitatem Hieru
 salem abscondit se Stella in ea terra, et interro
 gauerunt. Ob homines in quoniam loco natus est Do
 minus pliorum Israael? directi venimus. Vidimus
 enim Stellam in oriente signum Natiuitatis
 eius et venimus adorare eum ad hunc effectum.
 Tunc autem recordatus est Rex sermonum con
 gregationis sua et precepit ei vt Consultarent inter
 se iterum hoc negotium, et Reges transierunt

23
Bethlehem directi, et intrantes ad illum, cum quo
erat Mater eius crediderunt in eum, et obtu-
lerunt ei de thesauris suis, et hec fuerunt **Vana**
auri Incensi & Myrrae, illa autem nocte an-
nuntiavit eis in Somno Visionis sua **Gabriel An-**
gelus. **O Vos Reges** Revertimini ad terram Ves-
tram **Credentes**, per viam diversam a via qua
Venistis et ita fecerunt. dixit autem **Angelus-**
Iosepho, **Abi** cum puero et matre eius in **Egip-**
tum etenim **Herodes Rex** occidet pueros prop-
ter **Ierum**; occidit trecentos pueros. **Abijt** autem
eadem nocte, et **Satanas** inimicus eius annuntiabit
in Somno **Herodi** dicens **exijt** ergo in inqui-
sitionem eius **Habrac** quem sequi sunt servi
illius cum multitudine. tunc autem descendit
Gabriel in figura hominis custodiens agrum spi-
catum satum ab abibus prope viam eorum ad terram
Egypti; interrogaverunt autem eum. **O** **Serve** Vi-
disti ne quandam mulierem transeuntem anteros
cum puero parvo **Una** cum **seno**? Respondit, ego
Vide eos transire tempore ortus huius **Sati**; et erat.
Verum quia miraculo **Dei** producte sunt **Spica**
in instanti ad liberationem **Domini** nostri **Iesu**.
Abixerunt autem aliqui, multi die transierunt post
hoc

hoc negotium, et is non inuentus est, reuerui au-
 tem sunt deuectione eius per dispositionem Dei,
 cuius decreto non est contradictio. Iter autem
 fecerunt Ioseph et Maria usque ad terram Egi-
 pti. ad cacumen montis ante quam est terra
 plena. Fleuit autem Sancta Maria Virgo flectu
 magno propter Exilium suum et indigentiam om-
 nium rerum quia opprimebat eam fames et sitis
 et alienatio a domesticis suis. Veruntamen sermo eius
 erat ad Deum. Deus meus, et Dominus meus ego
 libenter suscepi obmandatum tuum ad flectum-
 eius Ioseph sponsus eius. descendit que ad ambos
 fidelis Gabriel, et dixit ei: O Maria ne speres
 abijciat, quia Deus est tecum: Tremuit autem
 mons, et apertum est per voluntatem Dei arti-
 ficium habitaculum, a diuys portam germinavit
 arbor qua seduat famem eorum singulis diebus:
 et descendit statim Cibus optimus, ut respererentur eo
 et aperta est terra et scaturiuit fons suavis biber-
 tibus, et vestis ad Iesum erat Tunica de Satim
 Optimo, et oultavit eos per diuinam dispositionem,
 nec aliquis ad eos ascendit. Deo sic ordinante
 qui reser uauit eos a tempore in quo imperaret, quod
 uellet. Dixit autem Senior meus Iacobus quod
 dixerit Ioseph per Deum non uidi suauiore[m]

ore[m]

odorem, quam odorem Iesu nec excellentiorem as-
pectum, quam aspectum eius, nec honestiorem
Vultus hilaritatem, quam hilaritatem Vultus eius
nec fulgentiorem lucem et splendorem, quam lucem
et splendorem eius, nec meliorem personam quā
illum. Mansuerunt autem in illa mansione Ca-
uernosa septem annis et tribus mensibus nec
ullus homo auendit ad eos, et Ioseph exerceba-
tur in opere Colearium, et Santa Virgo Maria
adiuuabat eum vt fulgeret oculum, et ille por-
tabat eam ad Ciuitatem tardiet elargiebaturque
pauperibus, et erant colentes eum dia ac nocte, et
non negligebant hanc rem aditum oculi. Verce-
bantur autem de illa arbore, quo allebar eos
singulis diebus. Dominus vero noster Iesus abs-
condebatur se in monte, et Capiēbat serpentes ve-
nerosa manibus suis, et non mordebant eum,
et Calcabat laceum, et non mergebatur in eo -
Cum autem Cessabat mater eius aultu abertebat
oculos suos et Capiēbat pedem eius dexterum, et
osculabatur eum, ponebat que Corpus suum in
terra et ponebat illum supra Caput suum dicens
ei; O mater mea mihi preceptum est operari iusti-
tiam Deo, et tibi, quia non mereor infide, sed

Meritum

meritum meum est. erga Deum obtemperando
 ei, et tibi, et non cessauit a meditatione sancta
 Inquam, et cum dormiebat, dormiebat super
 la certum suum dexteram, et ponebat ma-
 num suam dexteram sub maxilla sua dexte-
 ra, et sinistram super femur suum sinistrum,
 et Somnus eius erat Somnus leui, et Gabriel
 et Angeli erant cum eo custodientes eum cum
 dilectione uisus Dei, ab omni re, a qua timetur
 nocuum. Cum autem completum esset tempus
 constitutum predictum dixit ambobus Angelus
 Gabriel: reuertimini ad terram sanctam, quoniam
 Deus perdidit inimicos vestros, et erit habitatio
 vestra in terra Nazareth. hoc est quod consti-
 tuit vobis Deus per me; tunc autem recessit a
 Iosepho timor, qui circumdabat eum, et dixit
 Senior meus Iacobus sanctam Mariam Virginem
 dixisse: accipe Iesum manu mea, et Iosephus cum
 manu sua concorditer meam. et facite Gabriel
 reddens iter de duarit nos tempore breuissimo ante
 Nazareth. Ingressi autem summus eam, nec
 recognouit nos illius, donec narramus aliquibus
 persecutionem nostram, et Congratulati sunt nobis
 ardebant autem desiderio filij mater tera de Iesu
 et Ioanne, numi cunctipisset eis aliquod detri-
 mentum

mentum post separationem amborum, et amorem
in gratia Dei epusa super illos duo. Verumta-
men conseruauit illum Deus in Caverna terra
sicut custodiuit Iesum. et faceret quod uellet
sicut praeceperat in prouisione Scientia sua. Si-
militer dixit Senior meus Iacobus Sanctam
Mariam Virginem dixisse, quod Deus nosse
Iesu adie ingressu sui ad Nazareth, non
desabat secundum humanitatem a meditatione
Dei, quia erat in Veritate homo, et erat ple-
rumque Cibus eius datili et panis hordeaueri, et
mel et non comedebat cibum praeter hunc, et
cum appetuatur illum comedebat. Et cum non ap-
petuatur illum, et erat in eo fragrantia Paradisi
et cum ingrederetur in aliquem locum manebat
in eo illa fragrantia. non desiciens ab eo nunquam.

CAPVT

DE

Baptismo eius in flumine

IORDANE.

Dixit Ioannes situs mater terra Domini nri
Iesu

Iesu desce, quod cum ipse pervenit ad triginta annos, quae erat plenitudo temporis, quo creavit Deus Adam, unus est apperire viam, quam disposuit Deus apud se ut saluum faceret.

Ad Adam et generationem eius, precepit autem ei baptizare servos in nomine eius et annuntiare eum. Exiit autem ad desertum terra Iudae trans flumen Iordanem, et predicabat approximationem bene placenti Dei et non revertebatur ad habitata. Comedebat autem locustas et mel, et herba. Et baptizabat populos de omni loco venientes ad se, confitentes peccata sua interrogaverunt ei aliqui: O beate tuus quem nos expectamus, an non? dixit autem eis. Ego baptizatus vos in aqua sancta et dico vobis, quod qui venit post me est major me gradu, et ego non dignus sum tollere calcamentum eius, venit ergo ad eum Dominus proster Iesus et dixit: et? Baptizame. et respondit illi. quomodo baptizabo te? Mibi vique comberit ante baptizare; ait ille dixit ad eum; Nos omnes ad haec uniformes sumus in preceptis legalibus. Baptizavit igitur illum aqua in flumine Iordani sancto et apertum est caelum, et splendavit terra cum luce. Descendit que super eum

Spiritus

28
Spiritus Dei Sanctus in forma Columbe et
audita est vox a deo: Tu es Spiritus meus
dilectus, et requies mea est in te. Cum autem
finit hoc tentavit eum Sathanas dicens ei
(prope montem in forma seris annosi) o Iesu dic.
Deus est creator Caelorum et terra nec est Do
minus nostri Iesus. Ego dicam hoc, sed non
dicam propter Verbum tuum, discedi a me male
dicte: Tunc autem ascendit in montem ut co
teret in eo Deum, et ieiunans in eo quadra
ginta diebus cum noctibus suis nullum cibum
sumpsit. et cum compleret hoc ieiunium tentavit
eum Sathanas: dicens o Iesu comprehendit te fame
et indigentia. sicut ei Spiritus dei. fac de isto
lapide panem. Dixit autem ei non in pane solo
vivit homo sed vita eius est verbo Dei, recede
a me o maledicte. Recensit autem ab eo, et tem
tavit eum duobus viribus alijs varijs tentatio
nibus, sed ille erexit eum. dixit autem Sancta
Maria virgo per Deum, quod si adquisit
isset Iesu verbo Satanae non liberaretur post
eum nullus de viventibus sermis Dei Sanctis.
Veruntamen Deus eripuit eos atali tentatione
et cum perfecisset hoc, incepit predicationem ad
obedientiam Hierosolimi et ingressum Celi, et
descendit

descendit ad litus maris Galilee Tiberiades et
 elegit septuaginta viros. Credentes ad similitudi-
 nem septuaginta virorum quos elegit Moyses
 ut assisterent sibi et illi ante paruit duo de
 eim, quorum nomina sunt. Petrus et Ia-
 cobus, et Ioannes frater eius et Bartholomaeus
 et Philippus, et Andreas, et Matheus et
 Thomas, et Iacobus Alphaei, et Simon Cana-
 neus, et Thadaeus et Iudas Iscariotes, et com-
 pleri post hoc numerum septuaginta, et ad-
 didit duos veruntamen aliqui eorum de-
 viaverunt a rectitudine post ea. Et illos duode-
 cim nominavit Apostolos, ad similitudinem
 Duodecim filiorum Israel. Cum quibus dimisset
 Moyses mare dixit eis Consecramini Deo?
 dixerunt etiam. Moratus autem est cum eis
 supra montem, et dixerunt ei, o Domine nos
 ter dic nobis quod facturi sumus et ait illis
 ea hortaturi? Respondit eis; Beati pauperes
 patienter quia paratus est eis Paradisus caeli,
 et beati misericordes, quia Deus miserabitur eis
 beati mundi cordibus suis quia ipse videbunt
 faciem Domini, et beati flentes peccata sua
 quia dabit eis Deus consolationem, et beati
 pacifici

78
pacifici quia sunt filii Dei, et beati quia sunt
Iustitia quia sunt habitatores paradisi Caeli;
et beati eritis vos cum infumiam patienter,
ut persecuti fuerint vos propter me. Gaudete, quia
merces vestra est apud Deum in Caelis, quia
hoc tantum compleverunt. Prophete amen vos.
Vos estis sal terrae, obedite Deo dirigit vos in
viam rectam.

CAPVT DE MIRACVLIS.

Dixit Senior meus Iacobus quod quando
Domino nostro Iam in nata esset potentia mi-
raculorum Dei ita vt nominando nomen eius
super mortem resuscitaretur per illud, nihilominus
Deus id reservauit ad illius potentiam, quod
precevit in scientia sua. Reddeamus itaque
ad defectum ad quem nunc est. Dixit Senior
meus predictus, quod Deus misit Moysen
in tempore Aegyptiorum, et misit Dominum
nostrum

nostrum Ierum in tempore infirmorum, ut
 manifestaret potentiam suam, et lucem suam,
 quam remunerunt increduli. Cum autem per
 venit tempus constitutum, ut manifestaret
 Dominus noster Ierum miracula sua. eligit de
 Colegio Apostolorum suorum Petrum cui no-
 men erat simon ante quam crederet, et se-
 miorum meum Iacobum, et fratrem eius Iohannem
 filios Zebedei, et ascendit cum eis in monte Ta-
 bor, ad instar illius loci, ubi aliquando est
 Deus Moysen sermone suo. Stetit autem
 inter eos, et manifestavit lucem suam, et facies
 eius splenduit luce fulgenti ita ut eclipsis
 pateretur lux Solis ad fulgorem eius tanquam
 nix, et statim apparuerunt Moyses, loquens
 ad dexteram eius, et Elias ad sinistram
 eius, et dixit eis: ad quid annuntiandum
 vobis fuitis in mundum? Responderunt te
 esse spiritum Dei intercessorem proseruis cum
 Evangelio glorioso, et tunc visus est splendor
 in nube fulgens luce opuscante visum. Tremuit
 autem mons, et vocem emisit angelus, et
 audita est vox de parte Dei: dicens: Hic
 est

82
In Spiritu meo, et in eo requies mea est. Cum
autem audissent illam vocem ceciderunt in con-
pectu eius territi ac consternati quibus ille
dixit Surrexite et metemini quia Deus est
Vobisum. Extulerunt autem Capita sua, et non
viderunt nisi Dominum nostrum Iesum -
solum interse. Cum autem descenderent de
monte precipit eis ne divulgarent illud misterium
quod ostendit eis, donec longius resurrexisset fi-
lii hominis. Dixit autem Petrus Apostolus,
quod Dominus noster Iesus non terabat atem-
poribus cultus per ipsum oculis et non fecit mi-
raulum nisi causa demonstrationis. Sicut
die illa iniqua Citabit quinque millia ho-
minum in veritate eorum, prater pueros et
mulieres, quinque panibus bordeacis, et du-
obus piscibus, nec petebatur aliquid quod non
Compleret petenti et non petebatur iustitia quam
non perficeret iuste in veritate legis, et non lo-
quebatur, nisi sapientem sanabat cecus ana-
timitate, et leprosus, et cecus et paralyticus, et
demoniacos, et surdus, et mutus, et simili-
tebat

tebat peccata, et resuscitabat mortuos, et in columnas
 sedebat, et dirigebat pauperes de generatione Adam
 per Euangelium, et Calcabat mare, et non mer
 genatur, et compelebat Ventos, et non aflabant
 et obediebant ei genij, et eijciebat Demonia
 ab hominibus, et Comprehendebat, et Cognoscebat
 secreta clausa in pectoribus, et miracula eius.
 eorum que causas, et Complementa non po
 terit referre relator, nec scribere scriptor. Et
 dixit Sancta Maria Virgo de eo quod ipse
 sibi dixerit quod numero miraculorum eius
 maiorum fuit numero filiorum Israel quod
 eduxit Moyses i dura servitute, et transijt
 cum eis mare ad Complementum intenti. Quia
 exitus cuiuslibet eorum ab opresione Phara
 onis fuit miraculum figurans miracula eius ad
 sananda pectora perfidem. quia fecit exitum
 eorum figura exitus filiorum Adam de mare
 mundi ad gloriam futuram, et figuravit in Apo
 toli exitum hominum de fallacia mundi ad
 gloriam ob complementum Dei. Cum autem
 completus esset numerus predictus complevit
mandatum exitus sui de mundo, et ascensionis
 suo

88
sua ad Cælum, et transuerunt Apostoli post eum
cum multitudine credentium per mare mundi,
et angustias, et pericula eius, et ad ultimum
cum timore Valido alacritudine ad gaudium, si
cut transijt Moyses mare cum duobus filiis
Israel, et multitudine sua ad terram ei pro
missam, et cum hoc compleuit legem. **Faciât**
nos **Deus** ex sanctis suis Amen:

CAPVT

DE Pulchritudine, et Indole eius, et
matris eius Mariæ.

Dixit Senior meus Iacobus, quod interrogauerit
Sanctam Mariam Virginem de Indole Domini
nostri Iesu, et ipsa responderit sibi Tu scire
Indolem eius? Scito quod est Euangelium cum
nimis scieris illud scies omnem indolem Iesu
sic etiam dixerit ei quod Pater noster Adam,
et uxor eius Eua fuerint pulcherissimi forma, et
perfectissimi indole quos Deus creasset quia for
mauit ambos manu potentia sue, et efflauit
eui animam, et Propheta Dei David similis
Acto

Ada, et Ioseph filius Iacob similibi illi eodem
 modo in pulchritudine, et indole et Sara simi-
 li fuit Eva in pulchritudine, et in dolo, et
 Iesu Dominus noster, et mater eius Sancta
 Maria supergressi sunt omnes ultra modum
 quia excelluerunt. Prophetas omnes in pulchri-
 tudine, et indole, et scientia, et benignitate
 nec pervenit ad eos ullus deformis. Fuit
 autem Iesu completa statura, amplus hume-
 ris, altus pectore rotunda facie tritici colo-
 ris, et Capilli eius coloris dactili maturi, pul-
 chra facie, et intuitus eius misericors, et
 in publico, et in occulto erat modestus, non
 occurbat ei seruus quinon inclinaret cor
 suum ad illum, nec querebat recedere ab eo
 nisi coacte et inuito. Similiter etiam Ma-
 ter eius fuit completa statura, tritici coloris
 rotunda facie alta pectore, et Capillus eius
 coloris Capilli filij sui, et pulchritudo eius-
 dem pulchritudine illius, et indoles eius-
 dem indolis illius, non appetebat
 sedens cum ea recedere a pre-
 sentia eius, nisi coacte
 et inuito

CAPVT DE MORTE.

Cum complexet Dominus noster Iesus predicationem ingressus est Ierusalem et dixit Apostolis; an uenisti peruenisse tempus constitutum, in quo crucifigetur filius hominis? (Erat autem festum Agni) et cenauit super mensam cum eis, et faciens panem dedit illis deo dicens. manducate. quoniam hoc est Corpus meum. Cum autem finiuisset manducationem, accepit Vas Vini et dixit bibete. hic est sanguis meus in testamento nouo effundendus, etiam dixit eis in hac nocte percutietur pastor et dispergentur oves. dixit Petrus, quis est Pastor? ait illi. Ego. dixit Petrus, ego non derelinquam te in morte; et respondit ei in hac nocte negaui me ter ante cantum galli. Erat autem eo tempore Imperator Roma Tiberius Caesar et Praeses eius Pilatus in Ierusalem et inquirebant Iesum Dominum nostrum Pharisaei; ut crucifigerent eum per terras salinas. Cum autem ingressi essent in hortum, ubi stabat Dominum suum, dispersi sunt
Apostoli

et non remansit in ei quid quam desideria
 Inde ad venit illi tremor, et Deus conforta
 vit eum per Angelum. dixit autem Iudas
 illis quibus vendiderat eum pretis pecunia di
 numerato, tradam venditum osculo, et compra
 benderunt mimitri figuratum in scriptura, et tra
 lerunt eum ad Iudicem qui non inuenit in eo
 causam. Veruntamen propter petitionem Iudeorum
 flagelavit eum, et male veravit eum Pillatus;
 et posuit super Caput Coronam de Spinis, et dixit
 ei. An nescis quod ego si voluero Crucifigam te?
 et si nolueram dimitam te? Respondit qui ei non
 est tibi superme potesta, propter eam que data est
 tibi ab habitatore Cali: atamen propter Iudeos
 seditionem excitantes, mittit eum ad crucifigen
 dum, et Crucifixus est inter duos latrones. Sicut
 Consuetum est ad suplicium. Aperuerunt autem
 pectus eius lancea et potauerunt eum mirra et a
 ceto, et ante mortem suam. dixit Deus meus, ^{Deus meus} qua
 re dereliquite me? dixit etiam. Consumatum est
 mandatum. Tunc autem tremuit terra tremore mag
 no, et obscuratus est sol, et Venerunt tenebra nec
 non et luna in nocte plenilunii sui, et Stella tan
 gebantur ad inuicem, et ruium est Velum Tem
 pli

templi, et resurrexerunt mortui de sepulchris. Veruntamen
timuerunt quidam Pontifices dicentes. Non dubium, quin hic sit Spiritus Dei, et
Optimus legulator. Veruntamen oppressimus nos met
ipsums prauaricatione magna in eum. post hoc sepe
lierunt eum familiares eius linientes corpus eius
Inguento, et poruerunt illud in sepulchro; et cum
exquisissent illum post tres dies, non inuenerunt
eum. apparuit autem gloriosus Dominus nostri Iesu
Apostoli dicens; an non dixi vobis in vita cum
erem inter vos quod qui viderit me post mortem,
iam videbit me vere? Responderunt ita. dixit
ego sum igitur Magister Vester. Predicate in mun
do omnibus hominibus Euangelium, qui perituerit,
et crediderit, et baptizatus fuerit aqua, et opera
tus fuerit bene Saluus erit qui vero non fecerit hoc
condemnabitur. Et dixit Santa Maria. quod
prima quam visitauit post mortem suam fuit ipsa,
et postea inquadraginta diebus visitauit eam sin
gulis noctibus, et quem volebat Deus post eam
de seruis, et Cum completum eiet hoc tempus
Constitutum ascendit in Caelum et secundum Andre
am Apostolum quid dicit quando Considerauit

Petrus

Petrus peccatum suum in negatione, et quod Iesus
 in vita sua dixerat ei: Tu es petra, et super hanc
 petram fundabo Ecclesiam meam sanctam, et dabo
 tibi Vicariatum in terra, ad solvendum, et li-
 gandum, et claves Celi, et quem ligaueris iuste
 erit in Celo ligatus, et quem solueris erit solutus.
 Comprahendit eum penitentia, et flevit peccatum suum
 fletu vehementi; ita ut fluxerint lacrymalia eius
 oculorum, et confosse fuerint Carnea faciei eius, et
 adhaerit pelliculis oribus eius pro ieiunio, et erat oratio
 eius Deus meus, et Dominus meus. Conuerto ad te
 et mihi conversus fueris ad me, et pepercero mihi,
 et misertus fueris mei, ero perditus post septem autem
 annos et tres menses dum oraret in quadam espe-
 lunca et ploraret nocte audita est vox ex parte Dei
 dicens ei: O Petre purgeuerunt opera iam enim di-
 minum est tibi. et dixit Santa Maria quod,
 duo filij Adam, et Profeta Dei David, et filius
 eius Salomon fleuerunt peccatum suum fletu vehementi
 et dimisum fuit eis. Veruntamen Vicarius Petrus
 superavit eos fletu et fuit primus, qui flevit pecca-
 tum suum post mortem Domini nostri Iesu, qua
 propter gratia eius est magna apud Deum. sub
 hoc autem toto, quod completum est sunt mysteria

ad miratione digna, et estimabile magna quod
non comprehendit, nec rececit, nisi Deum et ille
quem ipse voluerit deserui sui, et precipue de-
sideravi breuitatem ac relinquere superflua; retuli
autem de his tantum quae dedit mihi Deus. Verum
tamen intentio mea fuit referre vitam Domini Nri
Iesu et miracula eius usque ad mortem, et relinque-
re quod remanet sub hoc toto de arcanis illi cui
de dedit Deus sublimiorem gradum et sortem
quam mihi, et siomisi aliquid in hoc libro, non
sum oblitus illius sed abscondi neccarii de causis,
ut manifestaret illud Deus per manum Apostolorum,
et praeter eos, per quem voluerit de serui sui, et
oratio Deo propter omnia; ipse est primus, et no-
uissimus, et apud eum est omni Sciencia, qui
adiuuit me ad perfectendum librum. Perro-
Completa est scriptura eius manu mea et manu
patris mei Caeleij adiuuanti me in
languore qui circumdedit me
cui tribuat Deus sortem
in gloria, et omnibus
seruis. Amen.

VNITAS DE DEO NON

Deus nisi Deus Iesus Spiritus Dei:

LIBER

historiæ certificationis Euangelij.

Liber Historiæ Certificationis Euangelij gloriosi, et mandati circa illam, per sanctam Mariam Virginem dati Iacobo filio Iamachi Zebedei Apostolo exscriptus visu eius manu Notarij et Discipuli sui Theophoni Chnatas Arabi. In eo est Compendium interrogationum Petri Sicarij quas fecit ipse Maria, et Responsionum imperfectarum ad eas. Dixit Iacobus Apostolus congregavit congregationem nostram Apostolorum duodecim, sancta Maria Virgo, Domini sua post discessum Spiritus Sancti, et doni linguarum in nobis, et dixit iuxta sunt in revelatione Dei per Gabrielem Angelum, notificare vobis sermonem istum, et ostendere vobis Certificationem Euangelij gloriosi quam descendere fecit ad me post colloquium meum spirituale cum eo, et est signum maximum quod ostensum fuit mihi in eo. Tunc autem protulit

eam, et erat scripta per manuum potentiam, luce splen-
dida in tabulis gemmis preciosis in figura orbiculari
cum primum nullus novit, nisi Deus et protulit
cum illa exemplar illius scriptum per eam in ta-
bulis plumbeis signatum per eam signo Salomo-
nis filij David simul concludentem, et admi-
rati sumus illud, et gratias egimus Deo propter illam.
Dixit ei Petrus Vicarius o Domina nostra dic
nobis proprietatem Scripturae in tabulis istis. At
illa respondit; totum quod est in eo Spiritus est
et Spiritus Tabularum, quas dedit Deus Moysi
in monte Synai est Evangelium gloriosum, et
Spiritus Evangelij gloriosi, et certificatio ista, et non
est Contrarius. Dico autem Vobis quod in ea est
Recordatio sapientis, et scientia aeterna, et propter eam
descendere fecit Deus scripturam Abraham, et legi Moysi,
et per lucem, et Veritatem enim, creavit omnia, et
descendere fecit Revelationem, et Prophetas in Prophetas,
et Apostolos omnes per Spiritum Sanctum, et per
eam continentur Caelum, et terra, cum eo, quod est
in ipsis, et est Constitutio Dei, et Deus est protector
illius, et non est in ea aliquid prius illo, cui
sit

sit honor et gloria. Iterum Dixit ei **o Domine**
 nostra refer eam nobis. **Et sciamus eam, et com-**
paremus ab ea lucem; ait illa Respondit. **Deus**
dedit Vobis det Expositionem scientia quantum
Combenit Captui personarum beatarum, et non
amplius ad predicationem seuiri de Evangelio glo-
rioso, quod non est scriptum nisi in cordibus, et
memoria facite ergo quod precepit Vobis spiri-
tus Dei seu circa predicationem istam, et que
ad Certificationem istam que est Spiritus
eius demando Domini mei assequetur Com-
tionem eius; ille quem ipse voluerit sed non
manifestabitur Arcanum eius nunc temporis
illi Creaturarum. Distulit enim eam in
robissimum tempus misericorditer agens circa
seruos progradia sua. et Scitote, quod in-
Exemplari eius est adiutorium professorum Euan-
gelij, et directio et misericordia, et certitudo
et prosperitas fidelium. Dixit ei Petrus, o Do-
mina nostra dic nobis de tempore isto et Rebus eius
cui illa Respondit. Erit tempus in quo pre-
alebunt diuidia, et hereses inter seta et

nationes Barbarorum circa Ierum Spiritum Dei
et euangelium eius gloriam ab orientem in
Occidentem, et à Septentrione usque in me-
ridiem, et de trahent de veritati euangelij,
et relinquent, ac subvertent illud, et se-
quentur ipsum prave sicut etiam Testamentum
Vetus, et negabunt Veritatem Dei, et Veritatem
Spiritus eius Iesu, et diuidentur diuisione vehe-
menti, et inimicitia magna. Ita ut ite-
rum fides extorris quem admodum cepit inter-
eo, et propter hoc desiderium proualebunt etiam
inter eos prauus, et defectus iudicia, et auaritia
et Comestio rerum illicitarum, et sectatio cu-
pidinum. Oppressio autem dura seruatorum expar-
te Regnum Suorum, et Dominorum Suorum
erit Vehemens eo tempore. Super illis. Totum
hoc erit contra beneplacitum Dei, et pacta le-
gi sue recta, at que in hoc tempore destitit
Deum. Certificationem vitam ad opem legi sue
recta tempore quo non erit Propheta nec Reve-
latio, nec post illud nisi per revelationem pe-
cularem eius, et erit proximum hoc, et

ad hunc

ad hunc effectum iussa sunt educere illud ex
 Rama infelice ubi nos sumus. Dixit ei Petrus
 quare vocati Civitatem vitam Ramiam in-
 felicem? Respondit; quia Deus conculcavit in-
 felicitatem super eam et super incolentes eam
 infidelis, et iratus est super eos, et super filios
 eorum, et super filios filiorum eorum, non su-
 scitabitur eis secretum in hoc mundo, nec in
 altero, et subiacent ira Dei usque in diem
 resurrectionis, et erunt in igne sempiterni nec
 remanebit in illa lapis super lapidem, propter
 errorem eorum magnum, et propter abnegatio-
 nem qua negaverunt Jesum Spiritum Dei, et
 Evangelium eius gloriosum, quia sunt prima
 creatura. dixit ei Petrus, quid iube nos fa-
 cere de ista Certificatione? Respondit. Prae-
 ceptum est mihi ut faciam de illa sicut factum
 fuit de Tabula Moysi; Exemplar autem eius
 por tenuit Iacobus in quaedam extremam partem
 terra, et condet illud illuc in loco sancto, et
 in eo custodiet illud Deus, usque ad illud de-
 terminatum tempus promissum sicut praecurrit in
 praesentia sua. Dixit ei Petrus dic nobis

quomodo manifestavit illud Deum ad opem
legi sua recte et per manum cuius opem fe-
ret Evangelio in tempore corruptionis, quem ad
modum enarrasti nobis? ait illa respondit.
Certificatio ista est lux Cederis fidelis Sancto
et scriptura arcani sui, non est ex lux sine ea
nec ulli hominum est autem protecta a Deo
et custodita sub tutela Angeli Gabrieli cum igitur
tur prevaluerint discordium, discordia adulterina,
et haeresis inter gentes barbaras circa Ierum-
spiritum Dei, et evangelium eius gloriosum
sicut narraui vobis conquerentur apud Deum
Angeli et Patroni omnes, et orabunt eum
et postulabunt ab eo, ut liberet legem suam re-
ctam ab infidelitate, et errore, et destruat eum
ac repellat a mundo, et exaudiet Deus ora-
tionem, et petitionem eorum, et clamavit Ga-
briel clamore in terra iusu eius, et aperietur lo-
cus sanctus, qui continet eam in brachiis
suis, et manifestavit eam Deo, et libro qui
erunt eum ea per manum Sancti sacerdotis
ad id quod praecisit in praesentia sua eterna

et cum

et cum detexerit eam inclinabuntur corda inco-
 lentium terram ad audiendam illam, et ad cre-
 dendum in certificationem Evangelij gloriosi per
 dispositionem Dei, cuius misericordia erit super
 illos quoniam in omnibus amplissima est, et
 vindicavit Deus legem suam rectam vendi-
 catione manifesta per gentes exprobandioribus
 Creaturarum suarum de progerie Adam in
 illo tempore. Dixit ei Petrus, que sunt
 iste gentes o Domini nostra? Respondit
 Arabes, et lingua eorum et illa Arabes in-
 quit et lingua eorum, et dico vobis, quod
 Arabes erunt de prestantioribus gentium, et
 lingua eorum de prestantioribus linguarum,
 eligit eas Deus ad opem ferendam legi sue
 recte in nexissimo tempore, per quam fuerint
 ei maximi aduersarij, et dabit illis Deus
 ad talem effectum, potentiam, et iudicium, et
 scientiam, quia Deus optat per misericordiam
 suam quem vult seruorum suorum, sicut dixit
 mihi Iesus, iam tunc precurre super fratres Israel
 qui infideles fuerint ex eis Verborum ornatus, et
desolationis. Legni eorum, nec suabitur ei.

24
Sceptum unquam sed Arabes lingue eorum
opem ferent Deo, et legi eius recte, et Evan-
gelio eius glorioso, et Ecclesie eius Sancte in
novissimo tempore; Insuper dixit; **O Domina**
nostra, dic nobis comodo erit hoc ut corda nos-
tra, qui erant? Dixit autem, sitote in
extremo occidente esse Regionem, que dicitur
Hispania et in extrema parte ipsius terre
autodiet **Deus** exemplar Certificationis huius,
et cum venerit tempus constitutum promissum
cum exorbitantia predicta manifestavit illud
Deus sicut narraui vobis, et libros quierent
cum eo permanserunt sancti Sacerdotis sicut pro-
dixi, et defensor erit servus de Servis Dei oculis
nec erit ullus preter eum in mundo sic potens
ad hunc effectum tunc temporis. Dixit ei—
Petrus **O Domina** nostra quis erit iste defensor
Evangelij gloriosi? Respondit Maximus adber-
sarius genti Barbarorum, ex Legibus Ara-
bum erat in Consilio maximo. Dixit—
Petrus quod Consilium maximum a Domi-
na nostra? Respondit cum appropinquabit id
tempus.

tempus surgat Deus Regem ex Regibus
 Orientalibus cum gentibus in hiantibus ad vic
 toriam, et largietur illi Deus Dominum Mag
 num. ac potentiam terroremque, incurrat in cor
 dibus, usque ad occidentem super reliquis na
 tiones, et erit Rex Arabum sed non erit Ara
 bs, cum autem manifestaverit Deus certifi
 cationem istam in loco Sancto predicto compro
 babit Deus Veritatem suam, et Veritatem Evan
 gelij sui gloriosi, et Veritatem Spiritus sui Iesu,
 et Scriptura verum eius, et miraculorum eius
 per miracula multa a parte Celi excelsi, et
 a parte terra infima in eo loco Sancto in quo
 autodiet eam, ita ut non possint negare eam
 predicti sapientia, Tunc autem incipiet facilitate
 re negotium ad defensionem Evangelij, et Cer
 tificationi eius sine dubio, et Conculcabit Deus
 Corda Regum, et Servorum in oriente, et Occi
 dente, et Septentrione et Meridie, de omnibus
 gentibus ad declarationem eius. Si conuenerit quid
 quid est in universa terra non Valeret ad con
 cordandos illos. Veruntamen Deus Consentire
 faciet eos ad obedientiam suam, et conculcabit

Omnes, et congregabuntur in illo Concilio præstantissimi Doctores, expositores, et interpretes ex omni genere bonitatis, et scientia singulari. Beatus qui videret illud, et crederet sermoni meo isti; nam eius meritum apud Deum erit magnum, et erit primum concilium ad quod vocabuntur Arabes, et sequaces eorum ex parte Barbarorum; et postremum in mundo. Sic quiescent autem ei. Volente Deo propter librum in lingua sua Arabica quia erit lingua ~~ita~~ bulgaris in illo tempore congregabuntur iterum cum vocati fuerint Satagentes, et expectantes ~~se~~ properari lectionem, et cognoscere quod nam contentum est in illo libro ad obsequium Dei, et quando collecti fuerint in eo decertabunt ibi disputatione rixuosa, et confundentur intellectu omnium illorum. Tunc autem suscitabit Deus sibi inter eos humilissimam creaturam ut explicet certificationem Evangelij, in qua ipsi erant dissentientes. Cum luce Spiritus Sancti et dico vobis quod nemo valebit ad illam explicandam ante illud tempus, nam Deus

Reservavit

reseruauit omnia ad terminum nominatum, et praestan-
 tia illius erit excellenter manifestam per gradum
 suam ipsius, et cum expleuerit eam ille seruus,
 non poterit quisquam eorum negare eam, et ma-
 nifestauit Deus Veritatem, quem admodum ma-
 nifestauit eam per Moysen in Conpectu Pharaonis,
 et ereretur mendacium, ibi per miracula, quem ad-
 modum euersus est Pharo, et magi eius, sic euer-
 tentur errantes, et infideles, et qui se iuncti fuerint
 ab Euangelio, et opereretur Deus legi sua, et
 Ecclesia sua fidei sanctae, et ei qui ope-
 postulauerit ab eo ad Victoriam manifestam, et re-
 dicit ad Omne fidei; infidelis vero conuertetur
 a contrario ad fidem, et lex erit tota una, et
 relegauit impietas amundo et suauis Deus
 infidelitatem, et errorem fuga manifesta, et per-
 sistet id bonum, et tranquillitas quantum Deo
 placitum fuerit. Seruuntamen erunt dies pauci
 in quibus credent plurimi seruorum, et salus-
 sent salute manifesta, et post eos ueneret
 tur corruptio, nec ultra expectabuntur, nisi
 Antis christus, quem maledicat Deus. Et scitote
 quod quid quid vetuli Vobis operabitur mira-
 culum Dei cum suis portentis magnis ac

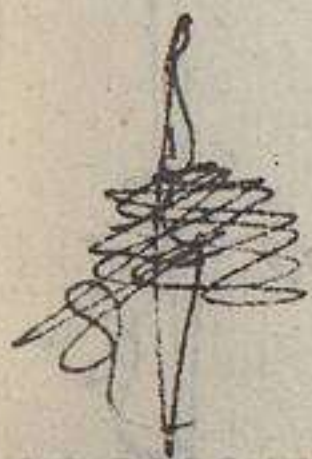

84
potentia eius. Beatus Vicarius Iesu in christianis-
mo, et Congregatio Ecclesia Sancta fidelis, ac
illi Reges quos ipsos invitauerint ob causam
Concilij predicti tunc temporis, et ij qui ope
in eam rem contulerint animo et sinceritate
ad obsequium Dei. Quoniam Deus opitulabitur
eis propter id ope manifesta in hoc mundo.
et in altero, et erit eis apud Deum me-
ritum magnum, et remuneratio ingens. Damnum
autem inno damnatio erit infidelibus. Preter
illa dixit ei Petrus dic nobis quo in loco
erit illud Concilium ut benedicamur per illud?
illa vero respondit; erit in terra Grecorum in
insula maris, quae vocatur Insula Cyprus in-
Civitate cuius nomen est Veritas Civitas Ma-
ri; id est mare Scientia Sanctitatis, ac fi-
dei est que media in mundo interponitur ad
eum finem quam expugnavit a beneficijs. Lexo
erit Regibus Arabum qui tamen non erit
Arabs habitans in Oriente, Cumproximus erit
eventus in tempore novissimo. Beatus qui in
gressus fuerit eam tunc temporis cum intentione
ad illum

effectum, et Crediderit, quod decretum fuerit
 in illo Concilio super Certificationem Euangelij -
 gloriosi, et librum qui est cum ea, et, *o* in
 felix illi que continnerit se ab eis, et impe-
 diente illud, et aduentum, ad illud et qui
 aduersantes impugnauerint illud, et obedientiam illi
 us. Tunc autem accepit tabulas supra dictas,
 et egressi sumus cum ea per tenebras noctis ad
 suburbana Ciuitati ad montem Olibeti, et orabit
 in illo **D**eum, et ecce mons apertus est cum
 splendore lucis magna e celo, et excepit tabu-
 las intra Viscera sua, et clausus est super eas.
 Tunc Reueri sumus in Domum eius ubi
 ipsa, et Conuersa est ad me, et dixit. **O**la
 obe vade cum exemplari tabularum Certificationis
 huius, et libro qui est cum eo ad litus Maris,
 et **D**eus dabit tibi nauiculam salutis, et gu-
 bernator eius erit Angelus Gabriel, ne timeas
 igitur de illo nec de libro, quia **D**eus Custodiet
 Vtrumque et te, et que eos, qui fuerint tecum
 in ea *o*culo vigilantia, in mari quem admo-
 dum Custodit Aram Noe in fluctibus, et
 in terra quem admodum Custodit Ionam in
Ventre Ceti, usque ad dispositionem eius in illa

Et cum apuleris in Hispaniam ingredi eam—
per partem Orientalem, et tibi reditus fuerit mor-
tuis ad vitam conde illud ibi. Cumque exe-
cutus fueris hoc predica in ea habitantibus in
illa, et ne egrediaris ab ea, donec credat tibi
seruus vnus de seruis Dei, et hoc erit signum
ad probationem patientis tuo, circa predicationem
et est eruditio Dei, quia ipse amat patientes.
Tu predicaturus es genti maioris durstiei, quam
ipri, ceterum fatigaueris, nec credet tibi vnus pre-
ter eum. Discipuli autem tui lucrabuntur ea
post te ad fidem suam; et Martiris fiant non
nulli eorum propter illam in illo loco Sancto. Cum
autem Crediderit ille seruus egredere ex Hispania
per viam diuersam ab illa, qua ingreus es Primum
in eam, et ibi in terram Samaritanorum, et pre-
dicabis illis hoc est quod in iungo tibi iuxta pro-
cientiam Dei. Ne timeas igitur prolestor dirigis te
Via recta. Tunc dicens ab ea placide, et congre-
gasti Discipulos meos Theriphonem Arabem, et fra-
trem eius Cactium et Hicium hebreum et Tor-
quatum Arium Thetonem Grecum, Euphrasium
Caldeum, et Secundum Samaritanum, et Venimus
ad lectu

mari in silentio noctis obscura, atque inuenimus
 nauiculam nobis promissam ab ea cum luce à Deo
 et conscendimus eam, et progressa est per mare
 gubernante Angelo Vento fecundo, usque ad partem
 Orientalem Hispania, et ingressi sumus Legionem
 usque ad mortem hunc antequam est flumen
 auriferum et transimus in eo, ut requiesceremus
 a fatigatione itineris, et astus, ac vesperemus ali
 quali refecione, et deposuit autem Tabulas, et
 librum in terra qua tremuit, surrexit que
 ab illa seruus unus de seruis Dei, è sepulchro
 suo, qui dixit mihi, quare suscitasti me à se
 pulchro meo hoc in quo requiesco à auiciatibus
 mundi, et aduersitatibus, eius a tempore Moysi
 Propbeta Dei, et anima mea est beata post
 illum? et ego respondi non suscitabite ego, sed
 suscitauit te potentia Dei, et Exemplar Certi
 ficationis Euangelij eius gloriosi quod est nomen
 tuum, et dixit mihi nomen meum est Alachius.
 Tuum vero quare nomen est? Cui respondi. ego
 Iacobus Apostolus de Apostolis Iesu filij Mariae
 Spiritus Dei quem profetauerunt prophetae filij Israel.

Tunc ille ait mihi. salus sit tecum, anima mea
et beata cum illo, et ego gaudeo cursu tuo, pe-
to que a te ut redire me facias ad lectum meum.
Reduxi igitur eum ad illum, et restitutus est
sicut erat antea ego vero per quadraginta dies
moratus sum cum discipulis meis in monte-
hoc, composui que in eo historiam hanc sicuti
praeceptum fuerat mihi, ut scriam Veritatem sex-
ui in tempore nouissimo, et posui eam, et
exemplar tabularum Certificationis Evangelij, et
librum in Cauerna huius montis Sancti et man-
davi discipulis meis ut visitarent eum frequenter-
post mortem meam, ac retuli eis Sermonem
Sanctae Mariae Virginis super ipsos ad me ha-
bitum, praecepi que ipsis ut venerarentur illum,
quia ipse est ex excellentioribus montibus mundi,
post montes Terrae Sanctae, et clauis boni seruorum.
Et etiam Comendavi eis Custodiam Librorum suo-
rum in eo ad subsidium fidei in nouissimo tempore
et gratias egerunt Deo propter gratiam factam sibi, post
ea vero profectus sum cum eis ad id, quod praeceptum
est mihi, et sit gratiarum actio Deo:

Finitus est Liber per manum meam Arabis.

Tota

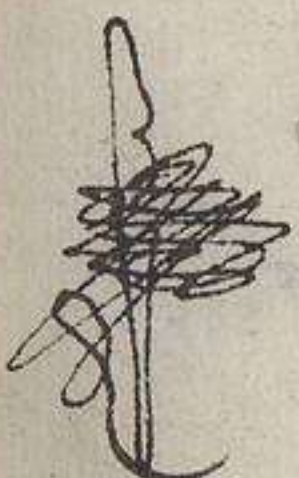
TOTA SCRIPTURA

EST VERITAS

LIBER DONORVM

Præmij certificationem Euangelij
credentibus, in quosunt octo
Interrogationes factæ
Sanctæ Mariæ

LIBER Donorum præmij seruis Dei
Credentibus certificationem Euangelij, et quod
mandatum est circa eam in historia ad nouissi-
mum tempus, et maledictionem ex opposito eui
qui contradixerint ei, in eo sunt octo interro-
gationes Petri in congregatione Apostolorum factæ
Sanctæ Mariæ Virgini, et Responsione eius ad
illum. Non poterit vllus intelligere sensus His-
torie certificationis perfectæ sine eo; per Iacobum
filium **SCIAMICHI**, Apostolum Vexillæ fu-
erunt fidei, scriptus iuuu eius manu Discipu-
li et Notarij **THESIPHONENSIS EB**

EBNATAR Arabis.

Dixit Iacobus Apostolus Congregavit Congrega-
tionem nostram duodecem Apostolorum sancta
Oratio Maxima Domini sua post deventum certifi-
cationis Evangelij ad ipsam, et Relationem illius
quod mandatur nobis circa illam, et abloquuta est
nos, et presentibus nobis sermonem fecit, quod
absoraxit sensus nostros, ac demulit animas nostras,
et quiescere fecit corda nostra, et humiliari nos ad
id, ad quod oportet humiliari excellentiori me-
ditationi, et opere sancto, et consensione ad Deum.
Præterea alloquuta est nos de mirerijis magni quo-
rum mentio necessaria non est in hoc libro. Re-
vultamen dico, quod sermo eius stare fueret
Angelum in celo, et hominem in terra. Magni-
ficantes Deum: ex quo erat suavis, et admiratio
audientibus; nec unquam vidimus affabiliorem
personam quam illam, nec speditiorem linguam lin-
gua eius, nec maiorem scientiam scientia eius post
Dominum nostrum Iesum. Illa vero Relatio
tota erat de particularitate Certificationis Evangelij
in secula seculorum sine Revelatione arcani eius
nobis. Cum autem absorberet illum sermonem Di-
xit ei Petrus Vicarius. Illuminasti corda nostra,

o Domina

O Domina nra luce misericordie Dei per gra-
 tiam ipsius circa proprietatem Certificationis Euan-
 gelij gloriosi. Gratiarum actio sit Deo pro huius
 modi beneficio. Sed ego peto amaritatem tua, et
 gratia tua, ut satisfacias nobis ad octo Interro-
 gationes circa dona remunerationis eius, et pro-
 positos negotio propter illam, et sequentes eam
 cum fide, et remunerationis illorum, commemoratas
 in narratione tua in historia que est ad servos
 in tempore nouissimo, et id quod pertinet è con-
 trario ad contradicentes, de maledictionibus, et cruci-
 atibus, ut adquirat Congregatio nostra, et serui pro-
 post nos propter hoc lucem scientiam, et quiescant per
 id corda nostra, et corda eorum post nos in nouissimo
 tempore. Respondit illa ad Petrum refer primam
 eorum. Dixit. Dic nobis de Certificatione Euan-
 gelij, et remuneratione eius, O Domina nostra? illa
 vero respondit. Certificatio Evangelij est Spiritus
 Evangelij, et est Thesaurus Thesaurorum solui; fe-
 licitas credentium. Ita que si quis seruus crediderit
 in eam vera fide cum sinceritate, ac pia affectione
 non miseris in hoc aliquid dubij, et in quo sta-
 tu mortuus fuerit; certe scribet illum Deus im-
 munem ab igne, et indulget ei omnia peccata
 ipsius

ipsius quam vis sint in numerabilia. Et si quis ser-
uus fidei perpenderit eam, ac meditatus fuerit —
circa Doctrinam, post declarationem eius ad seruos
exaltavit eum Deus in Paradiso gradibus excelentibus.
ei vero qui oppositum fecerit non erit intercessio
pro illo; maledicet eum Deus, et Angeli eius
millies singulis diebus, et subiacet ira illius,
et perpetuabit illum in igne gehennae, nisi conuer-
sus fuerit ab hoc toto per Veram Conversionem
ad Deum.

Iterum dixit: O Petre refer secundam, at
ille ait. Dic nobis de Excellentia Arabum pro
pugnatorum fidei in certificatione Evangelij in tempo-
re novissimo, et de remuneratione eorum super
linguas, O Domina nostra? Respondit. Arabes erunt
Quintus fidei in novissimo tempore, et Excellentia
lingua eorum super alias linguas, sicut excellentia
solis, super luminaria caeli. Eliget autem eos
Deus cum lingua ipsorum ad hunc effectum, et
confirmavit eos auxilio suo, et excellentia eorum
quasi fideles erunt de eis, apud Deum erit magna
et remuneratio eorum ingens; si igitur aliquis
servus postulaverit fidei pro eis auxilium, et con-
firmationem postquam de tenerit Deus certifica-
tionem Evangelij in loco Sancto, qui condet eam

Certe

Certe auxiliabitur ei Deus auxilio manifesto, et
 scribet eum *¶* Verum seruum suum sequen-
 tem beneplacitum suum, et conuersum ad adiu-
 torium fidei sua sancta recto. Et Verò qui exo-
 ptauerint omni malum, maledicet Deus, et Angeli
 eius mille singulis diebus, et subiacebit ira eius,
 nisi conuersus fuerit ab hoc toto Vera conuersione ad
 Deum. Deinde dixit *¶* Respondeo tertiam *¶* O Petre, et -
 ille. Dic nobis inquit de Sancto Sacerdote per
 eius magnum de teget Deus certificationem, et de
 remuneratione eius, *¶* O Domina nostra? Tunc illa
 dixit: certe erit Sanctus Sacerdos Vere credens
 id, quod posuit Deus in mundo Verbi sui per-
 fecti in Euangelio Florido per os Spiritus sui
 Iesu, et incertificationem, quae est Spiritus eius post
 illud sine dubitationibus, et opinionibus, et in-
 illam Congregationem Ecclesia fidelis sancta docti-
 sime illuminata fidei luce, et misericordia, et
 in Vicarium Ieruitatis, qui ille praestit cum po-
 testate prohibendi, precipiendi, absolbendi, et ligan-
 di. Quapropter ipsa Certificatio est scriptura
 Veritatis eius, ac lucis eius, et felicitas creden-
 tium, nec habet lucem absque illa *¶* Illus ho-
 minum, quod si quis serbum crediderit totum
 hoc

Vera fide piæque affectione, et sinceritate ad obedi-
entiam Dei, non miscens in eo aliquid dubij,
ac sese impulerit expedienda rei ad Concilium
maximum, quod futurum est ad Insulam Cyprum
ad Orientalia Ventorum, et explanationem eius
ad gentem, ut ingrediantur per eam in legem
Dei, certe scribitur apud eum ut Vere Sanctus
Sacerdos, et apud Congregationem adunactam ab
ipso Concilio, et auctoritate sua, et neget Catenam
Colli sui Cervicibus illius, et aspiciet eum oculis
Vigilantis sue, et custodiet eum sub ala mise-
ricordie sue, et si evaserit ad illum effectum
peccata bona defaultibus suis, in Via Dei,
dimittet ei Deus omnia peccata ipsius, et ag-
gregavit eum sub gratia sua, ac largietur
illi in Paradiso Remunerationem eleemosynæ, qua
ædificatum est Templum à Propheta Dei Salomo-
ne filio David, quia ille fuit typus Ecclesie cre-
dentis in Deum. Die autem novissimo illa
eleemosyna erit ei accepta, et e contra. Siquis
applicaverit Historiam eius manui sue, et a-
pproperaverit negotium circa eam scientie sue,
et dubitaverit super ea, et voluerit protrahere
tempus designatum circa eam, consenseritque ut
ab ea abscondatur, et abscondatur Historia eius,

et liber

et liber hic aliquo paruo tempore ab ea, et a R^o
 cario Ieruitatis, et Ab Arabibus Vinduibus, et
 ab indice habitante in Oriente, et a regionu terra,
 et a seruis Dei ne sequantur beneplacitum eius,
 et ne consequantur Remunerationem certificationes
 Conueniam eiper gratiam suam: Certe expellet eum
 Deus ab ea congregatione, et Sanctitate eius, et ab
 scindet ab eo Diadema suum, et mutabit Cate
 nam coli sui acerbitibus eius, et scribet eum in
 suri Arcanis ut inimicum suum, et contradicen
 tem beneplacito suo, et maledicet eum ipse; et An
 geli eius milites singulis diebus maledictione com
 prehendentē Statim omnem ad quem peruenerit
 sermo meus hic, et Historia negotij, circa certi
 ficationem, qua est cum ea, qui quis ille fuerit,
 et vedet illum, ut dubiosum sine lumine, illum
 que constitut et in igne inferni veum reprobatum,
 perpetuatum in cruciatibus illius, dum perstiterit
 Regnum suum, nisi conuertatur ab hoc toto per
 Veram Conuersionem ad Deum, et ab ipso ve
 niam consequatur.

Praterea dixit. refer, quartam O Petre, et ille
 ait. Dic nobis de propugnatore habitatore in
 Oriente, et Remuneratione eius, O Domina nostra?
 Respondit, Propugnator erit Rex Regum Arabum,

seti non erit Arabs habitaturus in Oriente in
Regione Graecorum hostis Verax gentium Bar
barorum, et nationum eorum, et sectarum eo
rum, ac illarum quae diversa fuerint in fide;
erit ei intentio pura ad obedientiam Dei,
et propugnationem legis eius rectae, et confirma
bit eam Deus auxilio suo, et ponet propugna
tionem Certificationis Evangelij gloriosi in iudicio
eius, et eriget Vexillum legis permanentis eius,
et confirmabit eum Victoria, et stabilitate in
mundo supra reliquas gentes tunc temporis, et re
plevit eum luce, ac sapientia, ad obedientiam
suam propter hoc negotium, nec erit pretium
huius sermonis usque ad tempus, in quo eve
niet negotium circa Certificationem occultam a
pud ipsum, et hoc totum obid, quod praecedit
in praesentia eius. Laus illi qui dirigit per
gratiam suam, quem vult absit, ut sit in
legno eius is quem non vult, nec retractabile
est decretum eius. Erit ei apud ipsum meri
tum magnum, et gradus excelsus, et si quis
servus fidelis postulaverit pro eo auxilium, et
Confirmationem, et suppetias tulerit ei per se ipsum,
Vel

Vel per facultates suas ad hunc finem, et mortuus fuerit in hoc statu, certe dimittet illi Deus omnia peccata, et dabit ei in Paradiso mercedem Martirum subierint propter fidem. Et si quis Voluerit huic Oppositum maledicet illi Deus, et Angeli eius singulis diebus millies, ac Repellet eum a misericordia sua nisi conuersus fuerit ab hoc toto, per Veram conuersionem ad Deum.

Post ea dixit: dic quintum o Petre, et ille ait. Dic qui adaptaturi sunt corda sua Concilio maximo, et de remuneratione eorum, o Domina nostra? Cui illa respondit, certe adaptantes corda sua Concilio maximo, iam illi erunt, qui inclinauerint se, et humiliauerint corda sua Deo, et intenti fuerint Euangelio Glorioso, et Certificatione ipsius, et qui crediderint, quod ibi decernitur circa ipsam Certificationem quicumque fuerint ex omnibus gentibus, et etiam, qui erogauerint Eleemosynam ad illud, et comparaauerint se ipsos, ac seruos, ad interueniendum illi secundum, quod poterint circa id, vel saltem intentione, quod poterint si aliquis seruus de seruis Dei presterit hoc, et obtulerit seipsum, et ele

Emosynam

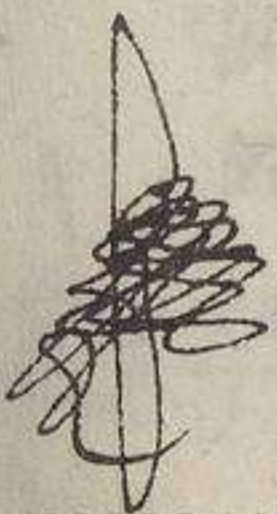
22
Suam bonam animo, et sinceritate in via Dei
ad talem effectum, et mortus fuerit in fide certe
dimittet ei Deus omnia peccata eius quamvis
sint innumerabilia, et scribet eum inter a
daptantes corda sua ipsi, et si praesens aderit in
eo, et Crediderit quod decretum fuerit circa
id, Certe scribet illi Deus immunitatem ab
igne, et dabit ei mercedem Martyrii, qui
Martyrium subierunt pro fide. illi vero
contradicens, et impietatis sexuos, ne ille inter
sint non est dubium de aeternitate eius in igne
Inferni, et cruciatibus eius maximis, nisi con
uersus fuerit ab hoc toto Vera conuersione ad
Deum.

Iterum dixit, refer sextam, Petre, at ille:
Dic nobis, inquit, de Interpretibus, et Exposito
ribus, et de premio eorum, O Domina nostra?
Ipsa vero ait, Certe Interpretes, Vere inter pre
tes libri qui erit cum Certificatione Euangelij,
et certe expositores, Vere Expositores Certificatio
nis Euangelij, post explicationem eius factam sex
uis in Consilio maximo sublimauit illos Deus
tunc temporis, ut lucernas intergenerationes o
mundi rutilantes luce splendoris doctrinae, et

Sapientia infusa

infusa, et cum ingressi fuerint Regionem Cyprum,
 augetur Deus ijs Virtutem per gratiam suam
 in scientia, et locutione linguarum, ad inter-
 pretationem, et expositionem predictam, ut di-
 rigatur alij ab alijs, et sermo eorum in
 populos ad expositionem legis sue recte et ad
 directionem per eam ad beneplacitum Dei. Se-
 runtamen erit numerus eorum parvus, et
 valde parvus intergentes, et ostensionem mi-
 rabiliam Dei in mundo et caput eorum
 erit humilima creatura eius exposito certifi-
 cationis quediens Deo, et Vicario Ecclesie ore-
 dentes in Deum, et diem nouissimam, et erit
 perfecte fidelis intale fide, nec non, et ceterus
 aggregatus a Congregatione eius. suscitabit eum
 Deus in illo tempore cum luce scientie, et in-
 telligentie, et misericordie ad illum effectum
 sicut vetuli vobis, et omnes illos ponet Deus
 in tutela Legum, et Principum, et Deus
 diliget scientia predictos, probos, et respicit
 vitiosos ignorantes, et meritum credentium

22
ipsi erit magnum apud Deum, et premium
eorum inopem, et erunt eis gradus Eminen-
tis in Paradiso, et si quis Rex, aut Prin-
cipes, aut Servus de Servis Dei Credentibus
benefecerit ipsi, et expedierit rem eorum ad
Concilium maximum predictum, et interpre-
tationem Certificationis, et expositionem eius,
et traductionem libri quiescit cum ea: Certe
dimittet Deus illi omnia peccata ipsius, et
scribitur apud eum, ut unus de Marty-
ribus, qui Martyrium subierunt pro fide,
et erigetur illi protota moneta bona quam
erogauerit ad illum effectum defauctatibus
suis gradus in Paradiso, et qui optauerit
ipsi malum, aut aduersatus fuerit, maledicet
eum Deus, et Angeli eius mille singulis
diebus, et expellet eum a misericordia sua,
nisi conuersus fuerit ab hoc toto, Vera con-
uersione ad Deum.

Iterum dixit Rex, septimam Parte, ait die
nobis de humilima Creatura Dei que interpre-
tabitur Certificationem Euangelij in Concilio-
Maximo

Maximo, et de premis eius O Domina nostra?

Respondit. Deus aptavit permiseriordiam suam,
 et docebit interpretationem Scientie eum quem
 Volet servorum suorum. Ille autem servus erit
 de peculiaribus absconditis in scientia arcani sui,
 eius dona, ac beneficia erga illum, erunt mag
 na, et misericordia eius, et prodigia illius, erunt
 magnifera in eo ad servos electos quos Deus
 Voluerit hoc assequi per gratiam suam. Veruntamen
 erit numerus eorum parvus in mundo. Origo
 eius erit bona vera Arabica, quia adiutorium
 ad alium non spectabit nisi ad Arabes, et ad
 defensionem illo tempore. Ipse igitur erit clarus
 omnibus scientium, sicut fuit filius meus Iesus,
 et non carebit scienti responsionibus ad interrogan
 tes, illustratus illuminationibus bonitatis, et miseri
 cordie puris intentione, et pollebit scientia mag
 na largita a Deo inenarrabilis intergentes, erit
 ei statura iusta, et hilaritas in vultu eius
 redundans, et claritas lingue cum sermone bre
 vi multiplici que scientia, et soliditate. Mi
 ter eum Deus in state perfecta determina
 tum in quadam extrema parte terre, et ibi
 docebit

docebit eum meditationem, ut sit humillima
creatura in mundo, ad abluenda studia ex
rantium, et auersorum, et prauicorum im
piorum Contradictentium ex omnibus gentibus
Euangelio Glorioso, et certificatione Cupientium
Expugnare, quod ordinatum fuerit in loco Cypri.
Erit autem tolerans indolentia paupertatis,
et calamitatum; repellens ambitionem, et super
biam, et erit ei anxio ~~ambitionem~~ sollicitudo
magna ad auendum meritum, et ad benepla
citum Dei erit remotus a prohibitis, et vitijs
Vere dicit in sermone, et promittit, et seruans
fidelitatem, non obliuiscatur recordationem Dei, et
timorem eius in corde suo, et meditationem eius.
Vel per ictum oculi, quod si comprehenderit eum
transgressio, vincet eam penitentia, et sperabit
a Deo indulgentiam, et remissionem. Meritum
illius apud Deum erit magnum, et remuneratio
eius ingens iuxta efficaciam sue intentionis, et
fidei sue ac operum suorum, et obedientie
sue erga ipsum, et augetur ei gratiam suam,
quia Deus perire non sinit mercedem benefa
cientium. Largietur illi Deus interpretationem

Certi

Certificationis Evangelij sui gloriosi abscondita,
 et tradet notitiam, eius intelligentia ipsius, et ex
 positionem, eius memoria sua, et illuminabit
 Cor eius fide sua, faciet que illum ingredi sub
 alam misericordis sue, ac respiciet eum oculo
 Vigilantis sue, quod que procedit in Sapiencia
 arcani sui interpretabitur Certificationem, cum
 Deu Voluerit interpretationem in eo Concilio ad
 obedientiam suam, et non erit prophetia, nec
 Visio gentibus, sed Deus profetauit per ipsam
 Certificationem, et ponet in ea de omni sapien
 tia, quod combenit in illo loco, sine contra
 dictione, et instruet seruos suos per eam indie
 que erit actio nimis laboriosa intellectibus. Siquis
 autem seruus fidelis orauerit pro eo dicens. Deus
 Domine mihi atende oculo Vigilantis tue ad hu
 milimam Creaturam tuam expositorem Certificationis
 Evangelij gloriosi in Concilio maximo, et dispone
 negotium eius ad illud, et fac me in illud quod
 Exposuerit ibi Vere Credentem, et gaudium mihi
 afferat obseruantia illius, et Exequutor existam
 illius, quod precipiti in ea, et in Evangelio
 de obedientia, quia tuus Omnipotens, certe respiciet
 Deus illum oculo misericordis sue, et custodiet

illum ab omnibus aduersis, eum Verò qui illi
opertum Voluerit maledicet, Deus et Angelus
eius milia singulis diebus, et erit sub ira eius
nisi conuersus fuerit ab hoc toto Vera conuer
sione ad Deum.

Deinde dixit Reser octauam, o Petre
ille autem, dic nobis inquit de benedictione
loci qui condet in se Certificationem, et de premio
Seruorum Visitantium illum, o Domina nostra?
et respondit signum benedictionis loci sancti,
qui in se condet Certificationem, et librum qui
est cum ea, et eum fuisse electum ad talem
effectum, et hoc supicit. Siquis autem seruus
fidelis purus Confessus Visitauerit eum cum pia
affectione, et sinceritate, et non inuenit quid
quam dubij in Euangelio glorioso, nec in certi
ficatione, qua est spiritus eius, et in Veritate
libri qua est cum ipsa, et orauerit Deum
post magnificationem eius in illo, et dixit.
Deus Domine mihi Credo Veram fidem, Ser
monem tuum perfectum, propter quem misisti
Dominum nostrum Iesum Spiritum tuum,
et Certificationem Euangelij tui gloriosi: cuius
detexisti

detexisti Exemplar in hoc loco sancto, et libri
 soliditati integra, qui est cum eo de precor te
 propter nomen tuum magnum maximum, et
 propter maiestatem tuam, et gratiam tuam, et
 gloriam tuam, et misericordiam tuam, quam
 per eam fecisti seruis tuis, ut erigas per eam,
 et per illum Vesillum legis tue recta supra
 omnem legem, et confirmes per eam, et per
 eum Ecclesiam tuam fidelem sanctam, et ius
 tipes Concilium eius sanctum intromittas per
 eum, et per eam seruos tuos credentes sub
 ala misericordiae tuae et abscondas per eum,
 et per eam Velamen contra dicentium ei;
 quoniam tu es omnipotens, certe demittat ei Deus
 omnia peccata ipsius, quamuis sint innumerabi
 lia, quod si erogauerit elemosynam eriget
 illi Deum gradum in Paradiso iuxta episcopi
 suae intentionis, et operis sui ob totam monetam
 bonam, quam elargitus fuerit in illo loco ad
 preparationem negotii praedicti, et dico Vobis, quod
 totum hoc erit ad obedientiam Dei, et beneplaci
 tum eius, et quod ad Deum attinet absit
Ut deficiat Inquam, ipse enim diligit benefa
 cientes

cienter obediētes sibi, nec sit timor ab inimicis,
quia Deus non dirigit fraudem impiorum, et
descenderet faceret securitatem in corda creden-
tium, et misericordiam super seruos suos om-
nes, ut accedant ad expositionem Certificatio-
nis, et ad credendum illam et diriget quem
voluerit eorum per gratiam suam magnam.
Cum ergo finiuit sermonem ritum audita est
Vox dicens a parte Veritatis: O cui consensus
est Vicarius, et potestas Ieruitatis, ad prohiben-
dum, et precipiendum, et soluendum, et li-
gandum, procede Verbo Confirmationis cum ipsa
potestate erga illum super quem preceserunt
gratia, et dona remunerationis relata à Maria
et Virgine in responione ad octo interrogationes, et
procede Verbo maledictionis, et separationis à co-
mmunionem Ecclesie fidelis sancte et sanctitate
ipsius aduersus eam contra quem precesit male-
dictio, et separatio in reuelatione eius merito, et
iuste, nec unquam reuocabitur, et a maledictione
non competit illi fore absolbere, nisi per veram
Conversionem ad Deum à prohibitis. Dixit
autem Vicarius Consentio, et obedio Domino

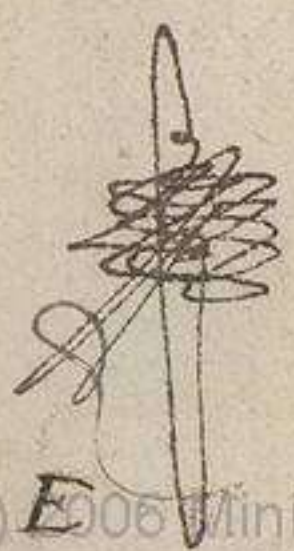
Seculorum

seculorum; tunc adhibeo vos o congregatio Apосто-
 lorum cum Domina nostra Maria Virgine, et ipsa,
 et vos cum ea eripitis optimi testi Veritatis,
 quod ego profero Verba confirmationis potestati-
 Picariatus Jesuitarum erga illum super quem
 praecent Verbum confirmationis Gratiarum, et re-
 muneracionis Donorum, sicut vetulit eas in res-
 ponsionibus ad octo interrogaciones merito, et iuste
 nec hoc reuocatur Inquam post me, et profero
 e contra Verba confirmationis maledictionis, et se-
 paraciones a communione Ecclesie fidei iuste sanc-
 ta, contra quem praecent Verbum maledictionis in
 responsione eius ad octo interrogaciones predictas
 cuius maledictionis non competit abrogatio illi
 post me, nisi cum Veritate conuersionis ad
 Deum a prohibitis, et cum finiuit hoc tremuit
 Deus Domus, et apertum est tectum illius su-
 perius, et egressa est ex eo manus quam Vi-
 dimus usque adiunturam, scripsitque lineas
 sigili Salomonis, quod erat signatum in medio
 parietis hoc sex Versu.

Et postquam perfecit eos recessit a congre-
 gatione nostra illa manus, et clausum est tectum
 predictum, et tunc conuersa est ame sancta

Pigo

Virgo Maria et dixit. O Jacobe Penitens
legi exarare fac relationem Universam, et in
scriptionem, quae est super lineas, et reconde
eam cum certificatione in loco sancto, ut
sciant servi Veritatem, et sermonem fir
mum, ac sanum ad obedientiam Dei, et
ut dirigatur sermo meus in eis, et conse
quantur de gratijs premium donorum certifica
tionis Evangelij Relactis in octo interrogatorijs
in nouissimo tempore post ea interrogantem
Petrus cum congregatione dicens, O Domina
nostra, quid significat Inscriptio, quae est su
per lineas sigilli? Respondit Confortamini
non est expediens in tempore hoc declaratio eius,
sed reliquit eam Deus declaratori certifica
tionis euangelij in nouissimo tempore. Iterum
dixit Petrus; adijce nobis super historiam,
quando apparebit tempus, in quo delegatur
Certificatio, et quid sequetur post illud O Do
mina nostra? Et Respondit, cum didicerint
homines scientiam, non ad opus bonum, et
exquisierint primas sedes, et officia ad non
obediendum Deo, et comederint sudores
seruorum opprimentes eos in iuste et olo
riati

riati fuerint in suis Caladitatibus non in Deo;
 et erit Vita mulierum in superbia, et sectatio
 ne Vivorum per fornicationem, et defectum Vere
 cundie, et intinuerint elatione Vestium seri
 ci nigri, et percrebuerit modus loquendi me
 thasoricus, et deceptorius, et Sepelientur iusti cum
 impijs in templis, et frequens fuerit Verbum
 Dei ad seruos, nec imprimetur in cordibus eoru,
 et abstulerit benedictionem suam a terra in tem
 pore illo magnificauit Deus, Certificationem, et
 librum in loco Sancto, et detectio eius erit
 signum expositionis eius in Concilio maximo,
 de proximo, et Reditus Ierus Spiritus Dei
 in mundum per legem suam claram gloriosam,
 et hoc erit signum Antichristi, et
 Antichristus erit signum ortus
 solis ab occidente

Finitus est Liber per manum
 Arabis tota hac scriptura
 est Veritas Ieruxpti

LIBER

MISTERIORVM, MAG NORVM.

Liber Misteriorum magnorum, quae vidit
Jacobus Apostolus in monte sancto ad con-
cilium maximum scriptus iussu eius ma-
nu Cecilij Discipuli eius.

Dixit Jacobus filius Schiamichi Zebei
Apostolus, cum perfecissem praecipuum Sancto
Virginis Mariae circa instructionem, et fidem
ebnelmogheiri, cui nomen imponit Indalerium
in Insula hac Hispania, statui egredi ab ea
ad Samam infelicem in terra revelatum-
fuit mihi, ut redirem ad montem sanctum,
et in ~~in~~ morarer ibi ad videnda misteria
magna ex parte Dei, et iussu sui exarare
ea ad futurum tempus. Sedij autem ad
illum ibique moratus sunt tribus mensibus
intentus Deo. Cumque esset nocte quadam;
in

in obscuritate eius orans Deum, aduenit
 mihi somnus legis. quasi inter somnum existi-
 tenti ad Vigiliam. ecce autem Angelus
 magna potentia, et maiestatis, quem vidi
 fulgere luce fulgenti venientem ad me a
 parte ~~solis~~ solis, et dixit mihi. **Ne timeas**
Jacobe, scribe quod ostenditur tibi hac
 nocte in tabulis plumbei, et custodi eas
 in isto monte sancto, una cum certificatio-
 ne Evangelij, et libri, ut sciant Veritatem
 Serui Dei in Concilio maximo, in quo de-
 claratur Certificatio in nouissimo tempore.
 et ego respondi assensior, et ouediis Deo,
 tunc autem apertum est celum, et vidi
 in eo templum, et Portam eius clausam
 sera de auro rubro, nec precipit pratum
 illius templi, nisi Deus, et vidi Moysen
 Prophetam Dei, cum Tabulis in manibus
 suis, et querebatur apud Deum. **Aspexi**
 autem in eis decem loca signorum dele-
 cta, et ecce Angelus magna potentia, et
 maiestatis. **Conferatus** est a parte solis, et
 dixit. **O Moyses** ne sit tibi trititia pro

tabulis quia Deus complexit lucem suam, tunc
et venient infideles. Tunc aperta sunt Porta
Templi, et vidi in eo librum aureum, qui
habebat septem sigilla de aureata; non per
cepit pratum illius, nisi Deus, Templum
vero splendebat luce, qua obscurabat visum.
Et ingressus est illud Moyses cum tabulis, et
veritutum est sicut erat antea. Tunc au
tem interrogavi Angelum super illo loco, qui
respondit mihi; scito quod illud templum
est templum quod appellatur templum mi
sericordiae; in libro vero quem vidisti est cer
tificatio Evangelij, quam Deus nequaquam com
prehendi faciet ab illo de insipientibus sique ad
diem expositionis eius in Concilio maximo.
Scito autem Iudas delevit de scriptura Moy
si decem periodos in quibus erat certitudo
promissi in ipsa lege, et proprietates eius exant
in eis clare manifesti, sine obscuritate nec
enigmata habebant, nec metaphoram, quia
Deus manifestavit legem suam servis suis
evidenter notam. Veruntamen tentavit
eos Satanas ut deleverit eas obdesertio
nem Deorum ipsorum, et legis ipsorum per
adventum

aduentum eius in mundum, et huius peccati
 occasione exorta sunt, et exorientur inter
 eos, et internationes Barbarorum controuer
 siq, et schismata magna, et proprietatem
 illarum decem periodorum. Posuit Deus in
 Certificatione Evangelij, et reseruauit expo
 sitionem earum ad Conciliū maximum,
 in quo loco non poterit aliqui negare ea, et
 perspicet ibi Deus lucem suam contra inten
 tionem infidelium, et laudauerunt Angeli in
 illo loco Deum laudantes eum voce instar
 tonitruu. Erigilauit autem territus con
 ternatus, et precepi, vt scriberetur hac Visio
 sicut preceptum fuit mihi, et lausit Deo
 pro omnibus.

Finitus est Liber manu mea
 Cæcilij Ebnetradi Discipuli
 Iacobi Apostoli. Tota hæc
 Scriptura est Veritas
 Iesu Christi

LIBER

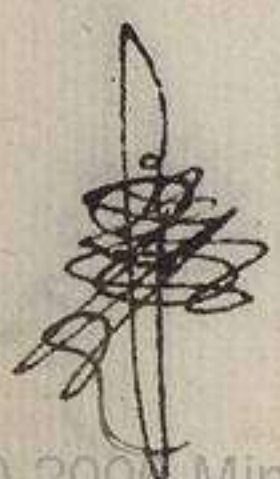
Colloquij Sanctæ Mariae Virginis

LĪBER *Enigmatum Misteriorum, quæ
Vidit sancta Maria per gratiam Dei in nocte
colloquij sui spiritualis quem illa exposuit
Sicamnechi Zebedei Apostolo, scriptus iussu
eius per manum Notarij, et Discipuli sui
Georgij Conrardi.*

Dixit Iacobus filius Chiamichi Zebedei
Apostolus, post quam completi sunt quinquæ
ginta et duo dies, amore Domini nostri
Iesu spiritus Dei congregavit nos in domum
suam sancta Maria Virgo mater eius Apo-
stoli duodecim completo numero nostro per
Revelationem super Mathia fratre nostro, et
annuntiabit nobis presentibus sororibus suis
dicens: annunciabit mihi Gabriel Angelus,
quod indie ista docebit vos Deus de scientia
sua, quod conuenit Capacitate personarum
Retiarum

Vestrarum ad intellectum sermonis sui, et ser-
 moni mei ad vos facti, et ut dirigatur ser-
 mo vester in mundo, et perficiat Deus gra-
 tiam suam supra quem voluerit servorum
 suorum. Confugite ad Deum ut dirigat
 vos per gratiam suam, quia ipse dirigit quem
 vult, et confirmat credentes verbo firmitatis.
 Orate autem Dominum nostrum sinceri con-
 uersi ad eum. Oramus autem eum -
 obediens mandato, et ecce somnus vehemens
 de caelo cum descensu lucis fulgentis, quae
 obscuravit nos, et aula explenduit fulgore,
 et impleuit Deus congregationem nostram do-
 ceno scientia, per spiritum excitantem in
 nobis diuersa idiomata loquutionum, et lin-
 guarum, quibus congregatio nostra perfecte
 loquuta est. Gratias autem agimus Deum,
 simul cum ea, et tunc sedentibus nobis
 circum eam dixit. Audite sermonem meum
 circa id, quod referam vobis de eo, quod ob-
 tendit mihi Deus demiteris suis magni
 animagibus ■ animagibus submeris vobis in noc-
 te colloquij meo cum eo per gratiam suam.

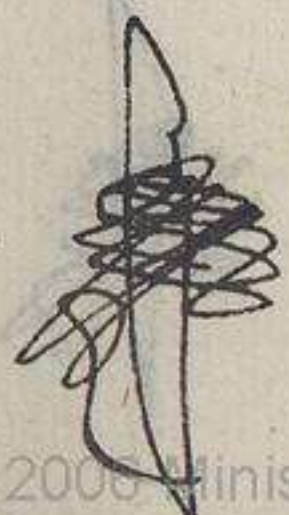

Eligit autem illa ad Salationem suam linguam
hanc, et ait, dum quadam nocte cogitarem
meditans desiderijs filij mei Iesu, audiui
Vocem suauem post me a parte Celi dicentem.
O Maria conuerua autem sum ad eam, et
ecce splendor tuus ofuscavit Visum meum,
et euigilare fecit corpus meum, et penetra-
ui quod eram inter Vigiliam et Visionem
spiritualem. Vidi autem Angelum Venera-
bilem, cuius prestantiam pulchritudinis non
michi Deus scit, et amittebat eum lux ita
vt non posset vllus aspicere eum. Dixi
autem ei, qui es tu ex Angelis Domini
mei? Respondit mihi. Ego sum Gabriel.
Deus te ad monet per benignitatem suam,
et annuntio, quod tu alloquaris eum in
nocte hac vt ostendat tibi misteria magna,
qua non ostendit vlli mulierum seculorum
ante te, et ostendet tibi filium tuum Iesum.
Dixi autem fauste advenis tu cum eo,
ad quod misus es a Domino sequitorum. Ego
ouedio mandato tuo, vt faciam quod preceptum
fuerit mihi. Arripuit autem manum meam
dexteram

dexteram, et stare fecit me in porta templi
ante Altare, et ecce tabernaculum lucis ful
gentis, cuius exornationem nescio. mihi Deus,
et in eo erat sedes lucis, et equus portabat
illud in visu oculi, et non scit maiestatem,
et potentiam eius mihi Deus. et Angeli cir
cundabant illud undique constituit autem
illud coram me, et ego dixi Angelo qui est
iste equus, et quid hoc tabernaculum, et sedes?
Ille vero respondit mihi. equus est Angelus
ex Angelis Dei Venerabilibus, vocatur que
directio; et equus eius vocatur equus po
tentia, at Tabernaculum vocatur Taberna
aculum beneplaciti, et sedes eius sedes obe
dientia. Certe dedit eam tibi Deus per
Gratiam suam in processione scientia sua.
Dixit autem ei, quare vocatur equus Di
rectio, et equus eius equus potentia? et vo
cari tabernaculum tabernaculum beneplaciti,
et sedem eius sedem obedientia? Respondit
quem mihi appellatur equus Directio quia di
rigit te per me ad misteria Domini, cuius

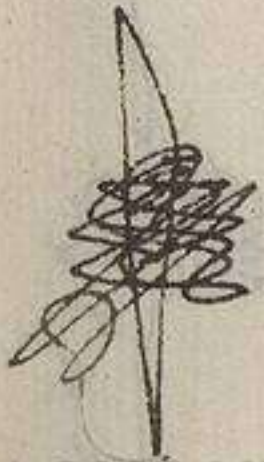

maiestas glorificata sit, et vocatur equus eius
equus potentis, quia potentia Dei est que
portavit te iuxta mandatum impositum illi
Tabernaculum Vero beneplaciti, quoniam com-
placuit sibi Deus deus in eo, sedet autem obe-
dientia, quoniam onoravit te in ea, et exal-
tauit te per Gratiam et obedientiam super mu-
lieri mundi in secula seculorum. Dixi
autem ei, quare Vocari tu Gabriel, et ego
Maria? et Respondit mihi: Ego Vocor Ga-
briel, quia per manus meam reparavit Deus
populo plurimo a perditione, et honoravit per
manum meam in mundo Evangelium glorio-
sum, mitens me ad te, ad annuntiandum
spiritum suum Iesum. Et ego roborabo te,
cum eo, et cum Angelis in nocte illa. Tu
Vero Vocari Maria, quia posuit Deus in te
de misericordia, iuxta quod posuit in mare
sal sedini, et amplius, et de benedictione,
iuxta quod posuit in celo, et terra lucis-
solis, et amplius, et de sanctitate, ad inu-
erius, quod posuit in Angelis propinquis,
quoniam

quoniam fuerunt reuelati iudicium oculi, et ampli-
 us, et de Virginitate ad iudicium eius, quod
 posuit in iudicium in loco mundi, et amplius, et
 de obedientia, quantum posuit in seruis suis
 sanctis, et amplius, et confirmavit te per
 Spiritum Sanctum firmiter, et replevit te,
 luce, et scientia, et doctrina. et dedit tibi
 potentiam, et superioritatem iuxta quod
 opus erat tibi in tota hac singularitate,
 per gratiam suam, quam contulit tibi ad
 Exemplar Domini sui, et potentia sua:
 Confirmavit autem te in directione ad gradum
 supremum in mansione, sicut videbis in nocte
 ista, quam dedit tibi Deus per gratiam suam
 erga te. Gratias autem ego Deo pro hoc
 toto. Dum hoc dicerem rapuit me, et se-
 dere fecit me super illam sedem, et eduxit
 me eques in iudicium oculi (et Gabriel factus
 mecum non recedens a me) et per momen-
 tum et statuit me supra primum Caelum,
 quod vocatur Sphera Alba: et ecce. Vidi
Angelos, quorum non computat numerum

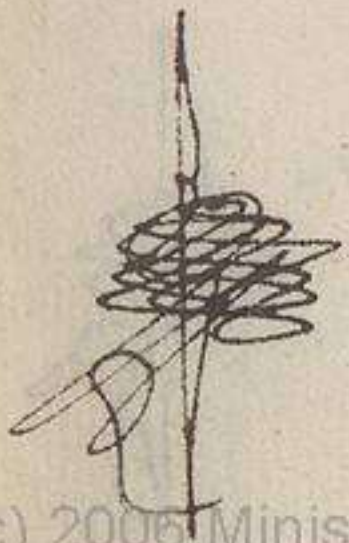

nec magnitudinem potentie illorum, nisi
qui creauit eos ex nihilo; Conuerſi autem
me ad terram, et Vidi eam esse in manu
Angeli magnae potentiae, et maiestatis, et erat
in palma manus eius dextera sicut granum
ſynapi, et palpebris in monti aspicebat eam,
iurans per eum, qui creauit Caelum, et terram
quod non morietur in ea formica, nec culx
in latibus suis, quoniam ipse scribat motum
eius, ſciente Deo in libro manifesto, et non
elebatur a noticia Domini sui quidquam, et
ecce luna accerit ad me usquequo ingreſſa est
sub pedibus meis, et Angeli tabernaculi, in
quo ego eram. Dicebant Vocibus Sonoris.
Laudetur qui creauit te in meliori Con-
ditiōe, quam eam, et quam illum, qui
illuminauit eam, et reuerſa est post hoc ad
locum suum. Tunc autem deduxit me Equus
et Gabriel velut in ictu oculi, et habitacu-
lum ſanctitatis. Conuerſa autem ad ſphe-
ram Albam: Vidi nouem choros An-
gelorum Venerabilium ſublime, et quilibet
chorus eorum in preſtantia ſua ſuper eum,
qui

qui est subse, augetur Excellentia, et ritu duplo,
 non sicut magnitudinem potentia illorum, nec
 numerum illorum, nisi qui creauit eos ex ni-
 hilo, et illorum Angelorum cibis, et laudatio,
 et potus illorum iubilatio, et benedictio illorum
 sanctificatio, loquentes Vocibus sonoris, et linguis
 Varijs, et exultationibus suabibus, nec cessa-
 bant ritu oculi ab ipsis iubilationibus. Lau-
 dabi autem, et iubilari, et sanctificari, ad lau-
 dationem iubilationem, et sanctificationem es-
 sum. Quando autem viderunt me dixit,
 Cuius eorum Angelis, que est ista mulier, que
 est tecum? Dixit autem eis est Maria Mater
 Spiritus Dei. Et ecce illi nouem chori An-
 gelorum una voce dixerunt. Laus illi, qui
 habet dignum, quod non desinet, et dispositio-
 nem, que non mutatur, et maiestatem que
 non comprehenditur, et magnitudinem, que
 non minuitur: Extollit quem vult, et
 deprimat quem vult, dirigit quem vult, et
 perimit labi quem vult, et in ipso est omnis
 Sapiencia, et bonitas et misericordia, et iustitia

nec desinet ei de hoc toto quidquam, et est
Omnipotens. & post hoc congratulati sunt mi
hi Varijs Congratulationibus iubilationibus, et
Reuerſi sunt ad id in quo erant Excellentissime
orationis ad Deum. Et ipse est qui honorari
fecit me Misericorditer, et gratuito ab illo actu.
Quod si audiret aliqui habitationibus mundum
Vocem Vnam Angelorum illorum, moretur pro
desiderio Dei, et gaudiorum eius. Aspexi au
tem ad habitaculum sanctitatis, quod erat ante
me, et porta eius erat aperta; nescit ~~mag~~ mag
nitudinem eius nisi Deus, et preberat ei An
gelus magna potentie, et maiestatis, et in ma
nu eius erant clauis mansionum Ordinum
Angelorum Venerabilium, quos si eduerentur ad
locum mundi, replerent quod est inter Celum
et terram. Veruntamen ille Angelus conti
net eas palma manus sue dextere, et non
gravitant ipse, ac sient pondus grani Synapi.
Iuravit autem per potentiam Dei Voce sonora,
quod eum qui Voluerit ingredi per illam portam
impediens non erit qui prohibeat illum quia
Deus audit eum qui obedit sibi, et inuocat

Secunde puro et pia affectione, et sinceritate

et auditor

et auditor est invocationum fidelium; Et dixi
 ei. O Gabriel quis est ille Angelus Venerabilis
 Angelorum Domini mei, et quod est nomen
 illius porte inclita? et Respondit mihi Angelus
 Vocatur Amor, et porta vocatur Porta retribu-
 tionis. Conuersa autem sum ad dexteram
 meam, et Vidi portam magnam de exmarag-
 do Vixidi, necui exultationem eius mihi Deus.
 Dixi autem ei, que est illa Porta? Respondit
 que mihi; Ex illa porta patent gaudia Dei,
 qua confert gratuito seruis suis Sanctis. Vir
 aperiam eam tibi? Et dixit etiam, et ait
 mihi, dic. Non est Deus, mihi Deus, nec Do-
 minus prater illum. cumque hoc dixissem aper-
 ta est illi ~~portae~~ porta illa. Vidi autem An-
 gelum magna potentia, et maiestatis, cuius
 Caput erat supra Caelum supremum, pedes
 vero in terra infima, extendebatque brachia sua,
 et orabat Deum voce sonora dicens: O Deus,
 O qui omnibus amplam fecisti misericordiam tuam; parce
 seruis tuis credentibus, et fac eos de habitatoribus
 Paradisi tui, quia tu es Omnipotens; et dixi
 ad eum: Qui est ille Angelus Venerabilis? et
 Respondit mihi. est Angelus misericordiae, quem

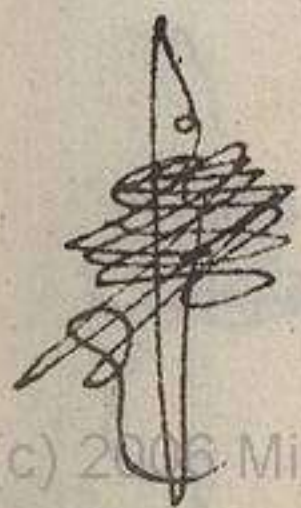

Creavit Deus miseris servis suis; et gratias egit
Deo, pro tali Beneficio. Conversa autem anteme
vidi Agnum corporeum, et in capite eius erat
Diadema, et in eo scriptus Versus cum luce
fulgenti hoc modo.

Et supra illud ramus triplex magna po-
tentia splendet fulgore. Dixique ad eum. Quis
est ille Agnus corporeus, et que est inscriptio
qua est in Diademate eius, et ramus triplex,
qui est supra illud? Respondit mihi: Si sci-
rent sibi Adam estimationem eius, cum vi-
ginti duobus Characteribus quisunt in Diade-
mate eius latarentur multum, et flevit mul-
tum. Veruntamen Deus ditulit hoc arca-
num ad diem constitutam, in qua id explicabitur.
Deinde deduxerunt me eques, et Gabriel per
illam portam ad prata virida coloris optimi
serici, que appellantur Prata misericordie, et
statuerunt me in loco eminenti, et ecce vidi
Regionem ante me, et in ea murum de argento
candido artificiose, et laboratum, et contextum
Varietate colorum; nec scit estimationem eius
nisi Deus, et in eo erant quatuor Porte
porta orientis, porta occidentis, porta septentrionis,
porta

Meridie, et supra quamlibet portam earum erat
 Angelus magna potentia, et maiestati exsplendens
 luce cornucanti, et inter portam, et portam erant
 quatuor flumina emergentia ex illa regione,
 quorum aqua erat purior aqua salubria, et
 dulcior fabe mellis nescit estimationem eorum,
 nisi Deus; et si egrederetur aliquod flumen
 eorum ad locum mundi impleret in ictu oculi,
 quod est inter celum, et terram. Veruntamen
 Deus diuertit illam aquam in esse misericordie
 sua quo vult. Dixi autem Angelo, quae
 est illa regio? et respondit mihi: est Pars
 paradisi, quem paravit Deus servis suis sanctis.
 Dixi rursus: Refer mihi nomina quatuor por-
 tarum, et ait mihi; porta, quae est ad ori-
 entem vocatur Porta Intentio nis; et Porta
 secunda, quae est contra eam ad Occidentem
 vocatur Porta fidei, et Porta tertia, quae est
 ad Septentrionem vocatur porta Spei; et por-
 ta meridionalis quae est contra eam vocatur por-
 ta clementiae et charitatis; et ille quatuor-
 porte sunt Porte muri illius regionis affixe
 muro eius primo. Iterum vidi Angelum
 magna potentia, et maiestatis, qui egressus est

per portam Intentionis, et clamavit Cum Voce so-
nora, et iurabit per eum qui Creavit Caelos et
terram, quod non ingredietur in illam Regionem
ille qui habuerit in corde suo pondus grani Sy-
napi superbia, et non viderit eam. Inquam.
Dixi autem ei o Gabriel quis est ille Angelus be-
nerabilis, ex Angelis Domini mei? Respondit que
mibi; est Angelus Benignitatis, et nomen eius est
Aequitas. Dixi autem ei ostendi mihi Para-
disum, ego enim desidero videre eum; et ait
mibi. Sic non est Deus nisi Deus, nec Do-
minus præter ipsum, et cum hoc dixissem intromisit
me illico per Portam, perquam exierat Angelus.
Stare fecit me ad portam ante abriam magnam lac-
titudine, et longitudine, et ecce vidi Angelum
magne potentie et maiestatis qui splendebat luce
corus cantu, et in manu eius Erant claves por-
tarum Palatiorum eius, et mansionum eius, que
si offerentur in locum mundi, implerent quod
est inter Cælum, et terram. Sed ille Angelus
continebat eas in manu sua dextera, et non ade-
quabant palmam angustam manus eius in Re-
plectione, neque grababatur. Dixi autem ei,
quis

70
quis est ille Angelus Venerabilis Angelorum Do-
mini mei? & Respondit mihi. Est Custos Pa-
radisi. et ille Dixit ad Gabrielem, quae est
haec mulier, quae est tecum? et Respondit illi est
Virgo Maria pura a peccatis omnino quam nihil
superbia tetigit unquam. Aperi Portam, ut Videat
Paradisum. Et dixit ad eum: an nesci o Ga-
briel mensurum esse a Deo, non aperire hanc por-
tam ulli hominum, nisi post diem rationis, quia
qui ingreditur per portas eius est perpetuatus in eo
et non egredietur de eo unquam nec amplius re-
dicandus est. Dixit autem ei Gabriel. Mihi
praecipitum est ut ostendam ei Paradisum. et
Respondit ei Angelus. Itaque o Gabriel mihi rursus
mandavit Dominus meus, ut ostendam eum
illi de habitatione suprema celsitudinis. Ingre-
ditur sumus per portam in Atrium palatii, et au-
dit me ad habitationem sublimem cuius estiman-
onem non scit, nisi Deus, et dixi ad Gabrielem
quae habitatio est ista? Respondit mihi: est
habitatio tua, quam dedit tibi Deus propter
misericordiam suam; et dico quod nescit gau-
dia quae sunt in ea nisi Deus, nec referre po-
test

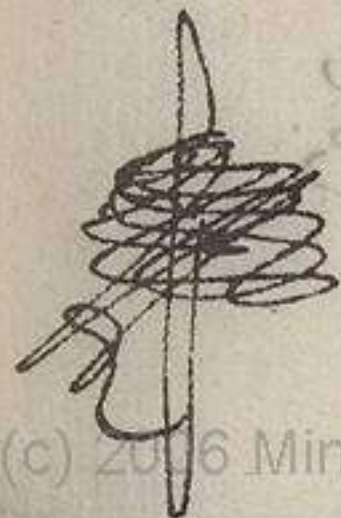

test ea relator. Graciam autem egi Deo pro eis, et
non dico quidquam de eis. Constituit me ergo in
illa habitatione, et erat in loco eminenti supra
Paradisum prope ipsum Deum. Et vidi eum Pa-
radisum abique eo quod ingrederer per portas eius
oculo claro, et erat circumseptus muro secundo con-
fecto ex auro rubro mixtissimi elaborato varietate
operum ornato circumcoloratis, nec scit estimationem
nem eius, nisi, qui creavit eum de nihilo, et
erant in illo muro octo portae in singulis lateribus
portae duae, nec non, et porta abij, inter eas duae
et portae erant de argento candido, et sera
earum de auro rubro, non scit estimationem -
earum nisi Deus, et a porta ad portam spatium
tantum, quantum pergeret equitans in mille annis
velocissimo cursu. Dixi autem o Gabriel dic
mibi nomina octae portarum Paradisi, et ait
mibi nomina eorum sunt octo Beatitudines, quas
designavit Deus in Evangelio glorioso, et tu nosti
eas, et dixi ita vidi ergo eum (Paradisum) splen-
dentem lucem nec erat in eo frigus, nec aestus,
sed temperies, et aequalitas, et vidi in eo stagna,

Spatium

spatium cuiuslibet eorum erat mille annorum, quo-
 rum aqua erat clarior aqua Silanitia, et dulcior
 fuso mellis. Fontes autem exuberabant, super
 flumina, et flumina ingrediebantur in ea, nec erat
 eorum estimationem, nec numerum eorum, nisi
 qui creavit ea de nihilo. Terra autem Paradi-
 si erat musai electus, et lapides eius sardi-
 us, et sardonix candidissimi, ac rubicundi,
 et smagradi virides, ac topatij optimi, et ias-
 pidis diversorum colorum. Et vidi in eo Pa-
 latia de auro rubro, et argento candido, miri-
 ficè elaborate varietate operum, ac celaturarum,
 et ornamentorum longitudo cuiuslibet eorum—
 erat quantum extenditur visus in loco mundi,
 et in eis erant specula, a quibus prospicitur Pa-
 radisus. Non aequat estimationem visus clavis
 declavibus eorum mundus totus. Et vidi in eo
 arbores virides germinantes pulchros, et validos
 ramos, ita ut volare posset avis sub uno ramo
 eorum earum quinquaginta annos, et fructus earum
 vocantur sanctificatio, et laudatio, et Iubilatio, et
 sunt fructus habitantium Paradisum. Convertera-
 autem ad medium eius vidi arborem magnam

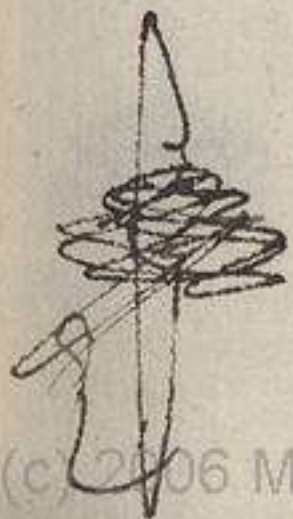

longitudine, et latitudine, sub qua aquitans-
pergeret quingentis annis, et non exiret ad umbra
eius, et est speciosa videntibus, nec sunt exi-
timationem fructum eius, nec varietatem eorum
nisi Deus. et Dixi. O Gabriel, quae est
illa arbor? et respondit mihi. est Arbor Vitae,
et nomen eius Gaudium; et vidi in illo Paradi-
so solia excelsa, et thronos sub illis, et sedes sub
eis, et Cathedras subter eas, nec non, et loca
praestantia sub eis, quae preparavit Deus seruis suis
nec sunt estimationem eorum, nisi ipse. Et hoc
totum in Palatijs, et Campis seriei vixit optimi,
nec sunt estimationem lucis, et splendorum eo-
rum, nisi Deus. Et vidi in eo Angelos vene-
rabiles quorum numerum, non numerabit, nec
magnitudinem potentiae eorum, nisi Deus. Lau-
dantes, iubilantes, et sanctificantes Deum vocibus
sonoris, nec cessabant inquam, et imitata sunt
eos in hoc toto, et dixi O Gabriel, qui sunt illi
Angeli, et ad quid posuit eos Deus in Paradiso?
Respondit mihi autem creavit eos in eo propter
misericordiam erga servos. Non est autem
in Paradiso necessitas, nec imbecillitas, nec tentatio,
nec

nec defectus, nec calamitas, nec irauandia, nec
 impunitas, nec infortunium, sed est in eo iucunda
 Vita, et pulchritudo, et gaudium perenne, ac
 beneplacitum de Deo et aeternitas. Et dico
 quod si audiret homo de habitantibus mundum
 Vocem de roibus Angelorum quos Creauit Deus
 in eo moretur pro desiderio Paradisi, et unus
 qui Creauit me propter misericordiam suam
 in seruos suos. Et dico et Relatione Gabrie
 li quae dicit mihi, si color mulieris de habi
 tantibus Paradisi appareret in loco mundi oser
 caret lux eius lucem solis, et flagrantia odoris eius,
 fragaret per omnes terminos terre. et si immitteret
 suam salibam in mare fieret dulcius fauo mellis;
 et si afflaret unquam sufflationem ab ore suo ter
 teretur per eam ignis in frigidum, et tranquillum,
 et hoc est minimum gaudium in Paradiso. et vidi
 in eo gaudia, quorum unum succedit alteri aduersa
 rum speierum; nec illud, quo succedit anima
 tur ei, cui succedit, et non desinit unquam prop
 ter successionem alterius, et vidi in eo, quod ois
 cui non vidit, nec auxi audivit, nec transiit
 per cor hominis de gaudijs et exultationibus lau

25
dationibus, et iucunditatibus, et iubilationibus;
et amicitijs, et fructibus, et fragantia, et luce que
non potest relator referre. Inquam, nec scit ea
misi Deus. Clamaui autem Caput meum, et
vidi Velamen contra ipsum (Paradisum) quo
totus tegebatur luce resurgens, et vidi Angelum,
qui exiit ex illo Velamine, et Clamavit Voce
sonora quam audierunt omnes Angeli, qui erant
in extremo Paradisi, et dicebat laudatus lauda-
tus laudatus, sanctus sanctus sanctus, Dominus
Angelorum Animarum, et ecce Angeli omnes Una
Voce Responderunt ei dicentes. Non est Deus
misi ipse, nec Dominus proter ipsum nec post
ipsum, nec ante ipsum, et reuerſi sunt ad id
in quo erant puzissime Nationis ad Deum. Dixi
autem ei. O Gabriel qui est ille Angelus Venera-
bilis Angelorum Domini mei? et ait mihi O Ma-
ria est Angelus Velaminis qui Vocatur Velans, et
tunc iuravit per eum qui creavit Celos, et terram
quod non auferetur illud Velamen, nec videbit Deum
Completi aliquis, nisi post quam perpetuati fuerint
sexui in illo Paradiso. Dixi autem O Gabriel
quod est illud Velamen. Et ait mihi: Sinon
eset

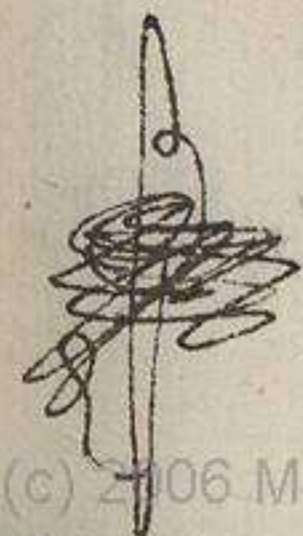
fset illud velamen non esset reuelu Adam Domi
 no suo. et Dixi ad eum, numquid hic Pa
 radisus est ille in quo posuit Deus Adam? et dixit
 ad me ita: dixi autem ei o Gabriel nonne
 testatur est nobis Deus in scriptura sua, quod
 Paradisus in quo posuit Deus adam fuit in o
 rientalibus terra. et Respondit mibi ita o Maria
 scito quod non est Paradisus sub sphaera Alba, ni
 si consumptibilis, et reprecantibus. Verunta
 men in ipso Paradiso dedit Deus exemplum ser
 uis suis ad similitudinem Paradisi huius, et abs
 condit illum Deus sub eo, ut recordarentur ali
 quantum de gratijs suis erga eos. Dixi autem
 o Gabriel, quare velatus fuit Deus Adamo illo
 velamine, si futurum erat occasio reuelionis eius? Et
 Respondit mibi, non potest Deus velari, nec potest
 velamen velare eum quia Deus est ubi que,
 et est primus ante omnia et manifestus per omnia
 , et in omnibus, ac de omnibus, et nouissimus
 post omnia, ac maior omnibus, ac potens proua
 lens super omnia, et exterior omni rei. Quo
 modo ergo aliquid eum velabit? Veruntamen Adam,
 et progenies eius sunt velati ab eo cum praeerit
 in scientia eius, ut consequerentur maiorem gradum

87
perfidem, et ea sit ei maioris meriti apud
Deum. Si restitisset Adam tentationi, certe per
petuatus fuisset in Paradiso, sed non assecutus esset
gradus meriti, et remunerationis, quos consequetur
ipse, et portari eius iusti ablatione velaminis
post rationem, et perpetuitatem in Paradiso ser-
ui autem velati sunt a visione Dei. Nique ad
illud tempus in atque Paradisi sicut retuli tibi;
et ipse non velatur ab eis unquam, et est eis pro-
ximus, ^{nec aliquid est ei proximus} quam ipse, audiens, videns, et scit abs-
condita; scit quod est in illis, nec ullus eorum
scit quod est in ipso laus illi cuius maiestas
Glorificata sit nec est Dominus praeter eum, et
sciat quod sub illo velamine est Virtus maior, et
maiori gaudio, Videbunt sibi faciem Dei glorio-
sam. Dixi autem tibi: Si non ingredietur
Paradisum ullus ante diem rationis quomodo
ingressus est in eum Satanar, et tentabit pa-
trem Adam, et exire fecit eum de eo? Et
Respondit mihi: Ingressus est per permissionem Dei,
et decreto eius cum praesentet in praesentia sua.
accidit autem Extensio Velaminis post exi-
sum

tum Adam de eo; Cum autem finivit hanc
 sermonem de duxit me eques, et Gabriel, et
 stare fecerunt me in atrijs Fidei Paradisi
 et ecce vidi virum pulchrum facie sedentem su-
 pra sedem lucis splendentes, et spiritus plerumque
 erant in circuitu eius gaudentes cum eo, et ipsius
 dorsum amittebat lucis inquam nemo aspicere po-
 terat. Dixi autem ei. Quis est hic Propheta
 Venerabilis de Prophetis Dei, et qui sunt spiri-
 tus qui sunt circa eum. Respondit mihi. Est
 Pater tuus Adam, et spiritus qui sunt in circui-
 tu eius sunt anime Prophetarum antiquorum,
 accede autem ad eum, et adsta illi. Est
 enim primus Pater tuus, et Pater Patrum
 tuorum antiquorum. accessimus autem, et sa-
 lutauimus eum, et dixit ad Gabrielem quae
 est haec mulier speciosa, quae est tecum? Et
 respondit ei, est Santa Maria immunis a peccato
 omnino mater spiritus Dei Iesu intercessoris tui
 ac generationis tuae a perditione. Dixit autem. Sit
 in Deo gratiarum actio propter cursum eius, o
 quam anxius ego sui de expectatione eius; et

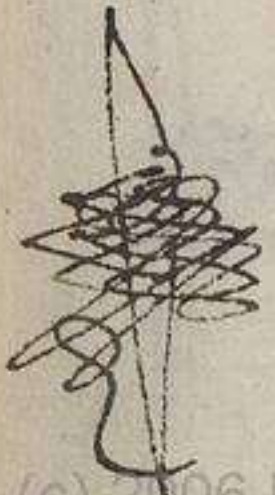

dixit. Ego luxuratus sum, et generatio mea per
spiritum Dei filium tuum, et audire me fecit Do-
minus meus famam aduentus tui, quam enun-
tavit mihi, et non ostendit te usque ad horam
hanc. Volui autem osculari manum eius, et non
permisit hoc, sed posuit eam super Caput me-
um. Dixi autem O Gabriel quae est illa lux
quae est in domo Patris mei Adam? Et res-
pondit mihi. Et lux promissi in lege, quae non de-
reliquit eum momento adie in qua creavit
eum Deus. nam si dereliquisset eum per illum
oculi in tempore reuelationis eius certe advenisset
ei perditio manifesta, et non ingresus esset Para-
disum ipse, nec ullus de Generatione sua. Gra-
tias autem ego Deo propter istam gratiam mag-
nam, et vidi spiritus ingredientes in atria illius
Paradisus, nec sicut numerum eorum, nisi Deus
et sunt fontes gaudij, et dixi quantum mora-
buntur in illis Atrijs? Respondit quae mihi,
morabuntur in eis, usque ad diem rationis, et
post eam ingredientur in Paradisum, quia qui
ingressus fuerit in Paradisum non reddet rationem,

nec

Nec egredietur ex eo unquam. Cum autem fini-
 vit hoc, deduxerunt me eques, et Gabriel, et sta-
 tuerunt me ante conspectum sanctuarij, et ecce
 vidi Angelum magno potentia, et maiestatis, qui
 explebatur luce, et ante eum erat Castrum, cuius
 magnitudinem non scit nisi Deus, et in manu
 eius tabula magna, et ipse atente aspicebat illud
 castrum, nunquam veniens scilicet. Dixi autem,
 quis est ille Angelus O Gabriel? Respondit que-
 renti mihi, scito quod ille Angelus est Angelus re-
 surrectionis, et Castrum vocatur Castrum Retentio,
 et ille quovumque loco sufflat, et Tuba est vox
 eius, et existit in illa dispositione adie qua
 creavit eum Deus usque ad diem resurrectionis, et
 erit vox eius penetrans in terra, sicut erit in
 celo. Convertere autem ad sinistram meam, ecce
 vidi portam de ferro nigro, et in ea seram, ex
 ire ignito nescit stimulationem eius nisi Deus. Di-
 xi autem O Gabriel qua est illa porta ferri? -
 et ait mihi; est porta aqua apparenti campi
 iustitiae, si vis ut aperiam eam tibi, dic non est
 Deus nisi Deus, nec Dominus preter eum. Quo-
 cum dixisset, statim aperta est porta, et mansio.

in ea, et Gabriel, et eques abonderunt ambo
lucem suam, et dixi eis, quare abconditis lu-
cem vestram? et respondit que mihi Gabriel, non
sibi complacet Deus de luce Angelorum suorum in
illis Campis, sed decrevit in eis, quod videbitis
modo. Aspersi ergo ad illos, et tegebat eos
obscuritas; et nebula; et ecce vidi quandam
rubedinem magnam maiorem ipsa rubedine de
qua fulgebat splendor reflectens super illos Campos, et
recessit ab eis caligo, et appaexit; quid quid erat
in eis. Dixi autem o Gabriel, que est illa ru-
bedo? Respondit mihi? et lux iustitie habitan-
tis in illis Campis. Veruntamen in die Resurrectionis
luxabit lux eius, sicut lux misericordie eius, et
ecce vidi regionem in medio eorum circumdatam
muro de ferre nigra, non sicut magnitudinem
aurei eius, illiusque latitudinem, nisi Deus. et
in eo erant septem porta aperta de calibe nigro,
quod si ingrederetur terram que tam ampla
est per portam illarum portarum, Caperet eam
sine difficultate, et inter portam, et portam
est

Et spatium Centum Mille annorum cum fertina
 tione ~~confusio~~. Et vidi quatuor flumina erumpen-
 tia ex eo quorum aqua est nigra fetida coloris
 abamenti scriptoris: Duo flumina eorum sunt
 ad dexteram, sicut ignis in ardore, et duo flumina
 ad sinistram frigidissima, sicut nix in concla-
 tione vehementi. Quod si erumperet Innum eorum
 ad locum mundi impleteret quod est inter colos, et
 terram in ictu oculi. Veruntamen Deus diuertit,
 aquam eorum in esse maledictionis sue, nec de-
 clinant quidquid ab ea; Dixi ergo illi, O Ga-
 briel, qua est illa regio, et qui sunt qui habitant
 eam? Respondit autem mihi. Scito quod est in-
 fernus, quem preparavit Deus in sapientibus infideli-
 bus errantibus, a via eius, et illi super quos venit
 divina indignatio, quos maledicat Deus. Vis ut
 ostendam eam tibi? Et respondi; ita, et ait mi-
 hi. Sic lux Deo omnium Creatori, præter quem
 non est alius Dominus. Dixi autem hoc, et amo-
 tum est a superiori parte Inferni Velamen obs-
 curitatis, et apparuit quidquid erat in ea. Con-
 uersa autem sum ad eam; Vidi que Velamen
 super eam, quo omnia illius tenebantur, cuius

~~FR~~
 FR

interit erat nigrum. Et dixi o Gabriel, quod
est illud Velamen? Et ait: est Velamen tene-
brarum, et interior eius est interior suplicij.
Exiit autem de eo Angelus ferus Vultu, nescit
magnitudinem potentie eius, nec maiestatem eius
misi Deus. Et iuravit per eum, qui condidit
Caelum, et terram Voce tonitruu horribili quod
non auferetur illud Velamen, a contumacibus, qui
habitant ignem, nec Videbunt Deum Inquam;
et dixi ei. Quis est ille Angelus? et ait mihi.
est Angelus desperationis, et scito quod Infernum
creavit Deus in infimo Creaturarum, et in gradibus
vilissimis, nec est gradus, nec Utilitas maior post
eam. Vidi autem Exire per portam eius mediam
Angelum magna potentis, et maiestatis cuius figura
si egrediretur ad locum mundi moverentur Viuente
metu et terrore eius, et in illius manu erant cla-
ues mansionum eius, et portarum eius; non scit
numerum earum, nisi Deus, et replet quod est
inter Caelum et terram. si producerentur in ea. Con-
tinebat vero eas manu sua sinistra, et Vidi in ma-
nu eius desotera enses autum, nescit estimationem
eius

eius, nec magnificentiam magnitudinis eius, mir Deus
 et clamavit voce ad instar tonitruum horribilis, et
 iuravit per eum qui creavit Caelum, et terram quod
 non ingredietur eam, is qui habuerit in corde suo
 pondus Grami Synapsis fidei in Deum, et operatus
 fuerit cum ea, et sedet super illam portam. Di
 xit autem ei, O Gabriel quis est ille clamator, et
 quis est ensis acutus eius? et ait mihi. Est cultus
 inferni, et ensis eius acutus est ensis acutus ius
 titia, et admixata sunt deo, et confugi ad Deum
 de omni, cuius timetur praesura. Dixi autem.
 O Gabriel refer mihi nomina portarum Inferni. &
 ait mihi, sunt septem peccata Capitalia. Dixi
 autem ei, Quare Paradiso sunt octo portae, et
 Inferno septem? Respondit que mihi. Scito quod
 scedit Paradisus Infernum, in una porta, quia
 in ea superat misericordia Dei iram suam, et
 in omnibus amplissima est, et ipsa appellatur porta
 Penitentiae. et vidi Portam aliam deserto nigro
 in medio Inferni, et erat clausa, et dixi. O Ga
 briel que est illa porta clausa in medio Inferni?
 Respondit autem mihi, appellatur porta opinionis,
 perquam ingredientes ad inferiora eius superbi, et

tyranni et plures Deos, colentes et omnes cogitantes
imperfectiōnem in Deo demergentur in ignem, et super
eos erit tegumentum affligens, et Cruciantur in ea ve-
hementer Cruciatibus doloris, et erunt in eo iuges;
Vis aut aperiat? et dixit ita, et ait mihi-
dic. Laudatur sit Deus, et cum hoc dixissem aperta
est Natim, et vidi latera Inferni, et profunditatem
eius quod referre non potest in numero, et Considera-
tione numerator. Insuper vidi in eo Angelos quorum
numerum, non receret, nec magnitudinem potentie nri
Dei, in quorum Pulvis ira erat, et ferocitas, qua-
referre non potest relator; ipsi vero vagabantur inter
ignem, nec eos penitus tangebant; admirata igitur de
hoc dixi ei. Qui sunt illi Angeli? Et ait mi-
hi. sunt deputati a Deo super Infernum, et appe-
llantur Angeli Cruciatu. Dixi autem ei; quo
modo non tangit illos ignis nec Cruciatu eius. Et
Respondit mihi. Scito quod ille quem tangit Cruciatu,
et ardore non potest necessario Cruciare illum. Cru-
ciantem enim, non tangit Cruciatu. Illi vero
Angeli sunt Angeli de Angelis Dei Venerabilibus,
et omnes sunt in Inferno, et sunt obediētes

Et in eo

quod preceperit ipsis nec resistunt ei ictu oculi in
 illa obedientia, iam posuit Deus Beatitudinem vite
 eorum, et Requiem eorum in executione iustitie sue,
 et minime sunt negligenter de ea momento temporis,
 et cibi eorum, et potus eorum est meditatio iusti-
 tie Dei, et Vindicta de cunctis gentibus Infer-
 ni, et sunt beati, et meritum eorum est magnum
 quia qui obedit Deo non tangit eum legio Inquã
 quamvis sit in visceribus eius quia Deo non de-
 est Potentia. Quam vidi in eo Demons, quos
 maledicat Deus nec sicut numerum eorum nec mag-
 nitudinem potentie eorum, nisi ipse quod si aliam
 eorum daret Deus facultatem Venterer montes mundi
 Omnes, sed ligavit eos in igne, et alibi extra illum
 cum Cathenis, et Compedibus ignitis, nec possent,
 hoc et Cruciatu eorum in illo est Cruciatu dolo-
 rificus. Dixi autem ei, O Gabriel, num Satanas,
 qui exire fecit Adam de Paradiso per tentatio-
 nem est in inferno, et Cruciatu eius an in loco
 mundi? Et ait O Maria scito quod est iugiter
 in igne, et Cruciatu eius a die qua revelavit in
 dominum suum quando exiit cum facultate eius
 Non exiit a cruciatu, Vii 24 ostendam eum tibi.

Et dixi ita Gabriel, clamavit ergo, O curtus In-
ferni ostende Mariae Virgini Satanam quem ma-
ledicat Deus. Circuibit autem Infernum Umber-
sum in ictu Oculi donec inuenit eum, quem, et os-
tendit mihi in momento, et Vidi eum, nec scit po-
tentiam eius, et maiestatem eius nisi Deus est-
autem fuscus colore, aperto dorso conbuto pectore,
Vinctus Cathenis in Compedibus ignitis ligatus ma-
nibus. Veruntamen malitiam eius Vidi esse ardem-
tem ad tentationem praecipui, si exiret ad locum
mundi in illa forma deficerent sensus habitantium
illum, et interirent metu, et terrore. Tremuit igitur
coram me tremore magno. Dixit autem
Gabriel, interroga eum quidquid Volueris non pre-
ualebit super te malitiose, sed modestum se ostendet
obediendo tibi in responsione. Dixi ergo illi. quid
obscurabit lucem tuam? Respondit, superbia. Dixi
quid assauit pectus tuum. Respondit recordatio Co-
lentium Deum. Dixi quid scidit dorsum tuum.
Respondit que mihi eruptio lucis misericordiae per
illud tempore rebellionis mea; Dixi quid Vincunt
te? Et ait mihi, malitia, et imbidia. Dixi
quid ligauit manus tuas? Respondit que mihi.
Spiritus

Spiritus Dei filius tuus. Dixi quid habitare
 fecit te in ignibus? et Respondit mihi. prauatio spei
 bonae Opinionis in Deo. Dixi quae est Vita
 tua? Respondit mihi malum cogitare, et insidias
 ponere. Dixi qui est Victor tuus? et ait mihi.
 Maledictio, et mendacium, et tentare plius a Dam.
 Quapropter Deus. ~~Contumaciatus~~ est mihi circa hoc,
 et non dedit mihi facultatem super obtemperantes,
 sibi quia sunt custodite ab eo. Quibus Vigilantia,
 et tunc conquestus est quem maledicat Deus. Dixi
 ei; quid amas? et ait mihi Contumaciam, et de
 prauationem. Dixi ei. quid aborres? et Respondit
 Opera sancta, et ego liquepo in eis, sicut liquefit
 Cera in igne. Dixi. qui sunt inimici tui? et
 ait mihi. Deus, et Adam, et Iu, et Filius
 tuus, et post Vos Sancti; Dixi autem ei plora
 peccatum tuum, et conuertere ad Deum quem
 rogabo pro te, ut conuertatur ad pietatem super
 te, et indulgeat tibi, et introducat te in misericordi
 am suam, ac destruat maliciam tuam. Circa
 sexus suos. Respondit autem mihi. despicit
 mihi plangit, et dispositio quomodo ex go flebo?

Fletus enim est signum penitentiae; et non penitet me, nec possum hoc. Quapropter Deus fuit causa rebellionis meae propter Adam, et si voluisset constringere me ad bonum non rebellis fuisset ei. Veruntamen rebellio mea praesertim in praesentia ac decreto eius. Dixi autem ei, praevocatus & maledicte, quoniam Deus non deprecaretur gratiam a te, nisi te ipsum deprecaretur ab illa. Convertere ad Deum. Dixit autem mihi. peccatum meum est magnum, et non est capax eius misericordiae illius nec dimittet mihi illud unquam. —

Admirata igitur de vehementia obstinationis eius, atque erroris, et blasphemiae illius: Dixi testor Vere, quod Deus est misericordissimus misericordiarum, et iustissimus iustorum, et quod tu es pessima creatura eius, et maximus obstinatorum, et recessit misericordia eius, ac benigne ac largita, et iudicium eius venit super te iusta retributio facta est tibi a Deo. Discedi a me, & maledicte. Clamavit autem voce quasi tonitrui horribili, et abiit in ignem. Visi autem in medio eius (Inferni) Arbores magnam, longi-
tudoque

tudo que Cuius libet rami eius est inter centum
 annorum Cum fructu Varis in malignitate. Dixi,
 o Gabriel, quae est illa Arbor, et fructus eius. Res-
 pondit autem mihi, est Arbor quae appellatur,
 Arbor maledictionis, et fructus eius Supplicia, est
 quae alimentum habitationem ignis, et Vidi in
 eodem (Inferno) Serpentes, et scorpiones, et Viperas,
 et feras, et Stelliones, et Vermes, et Bufones, nec
 refert deformitatem eorum, nec Vehementem effi-
 ciatiam eorum in veneno Velator, et Vidi in eo
 dem specialiter laus Cum igne in medio eorum,
 et laus plenus eis? Dixi autem qui sunt
 hi laus? et ait mihi. Vocantur laus tor-
 mentorum. Dixi o Gabriel refert mihi species
 tormentorum habitantium ignem, ignem, et ait
 mihi. Sicut novem esse illorum species videlicet,
 Cruciatu pedum, et Cruciatu Legnum, et Cru-
 ciatu pectoris, et Cruciatu Conpedum, et cruciatu
 morus, et Cruciatu in frigido, et Calido, et
 Cruciatu in cibo, et potu, et Cruciatu perpetui-
 tatis, et Cruciatu velamenti. Quantum igitur
 ad Cruciatum pedum non peruenit ignis rebellibus

nisi ad tales, et quantum ad cruciatum venum
peruenit ignis cum illo cruciatu usque ad renes
iniquorum; quantum autem ad cruciatum pecto-
ri peruenit ignis ad illud, quantum autem ad
cruciatum compedum, sunt compedes, et catenae
, et ligamina, quibus connectuntur, et vivuntur
rebellis, et scito quod si poneretur cathena super
millia millium ferrarum extensarum inflama-
ret eas totas, et lique fierent in ictu oculi. Po-
ro quantum ad cruciatum morsus, scito quod
serpentes, et scorpia, et vipers, et scelliones, et
vermes, et bufones, in quibus est venenum efficax
cum momorderit unum eorum rebellem de ha-
bitantibus ignem permanebit in corpore eius
ardor morsus ad septingentos usque annos si-
militer etiam morsus illarum serpentium pra-
dictarum, et ferarum nec non habitus bufonum
ita inflabunt corpora rebellium, et maxime co-
arctetur rebellis habitator ignis, cuius corporis
magnitudinem nemo scire potest, nisi qui vidit
eam, et hoc ut comprimatur rebellis, et continuus
stimulus est in eis ignis, et cruciatus. Quan-
tum

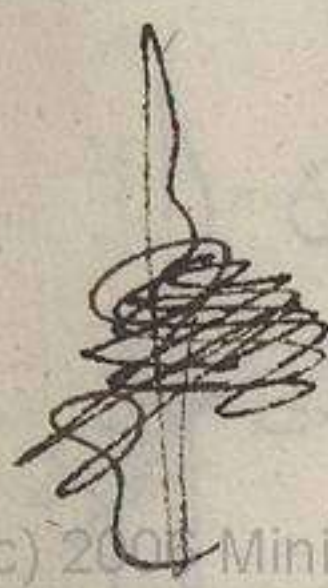
tum vero ad Cruciatum Caloris, et frigoris, si-
 to quod Infernus habet Contrarietatis sine pro-
 portione, nec calor eius est comparabilis calori
 nec frigus eius est comparabilis frigori. Cum
 igitur Cruciantur habitatores eius calore vehementi,
 exeunt ad frigus vehementem, dum autem exeunt
 ad illud, augetur eis supplicium ob oppositum
 in rigore. Inde enim nixi petunt ab angelis pra-
 febris Cruciatum, ut reducant eos ad ignem: Sed
 non minuitur eis cruciatum in reductione ad eum
 per oppositum frigoris quantum vero ad Cruciatum
 cibi et potus: cibus eorum est de Arbore male-
 dictionis, cuius fructus sunt supplicia, et sunt ve-
 nenosi fetidi, saporem nullum habentes, et
 accedunt sitim. Cum autem comedunt de illis
 petunt parum aquae, et potabuntur aqua stagni,
 et plumbi liquefactorum. Caldiorum sicut calor
 ignis nec non ~~est~~ et musto inferno, cum autem
 potantur de eo, nemo sit Cruciatum constringen-
 tem viscera eorum, nisi Deus, et scito, quod
 si exiret Inus de habitantibus ignem ad ignem
 mundi, requieret in eo sicut requiescit Inus,
 et dormit post morbum dolorem, vehementium,

78
cum recedunt ab eo quia ignis Inferni est, Vali-
dior, quam ignis mundi Septuaginta Diebus.
Et quantum ad Cruciatum perpetuitatis, cum cog-
noscent, quod est illo tormento in quo sunt, non-
Exibunt, nec minuitur eis ictu oculi, dum duro
verit Regnum Dei, quod est Aeternum, hoc facit
maius omne suplicium eorum. Complementum
vero Cruciatu eius est Velamentum a Visione fa-
ciei Dei gloriosa, et hic est eis Vehementissimus
Cruciatu. Conuersa autem ad tecta Inferni,
Vidi ea ex ARE ignito, et lapides eius, e sulpho-
re accenso, et stagna eius ex igne, et erant
in eis putei profundi. Longitudo uniuscuiusque
eorum erat spatium quingentorum annorum.
Vidi autem in ea stagna aqua calida fetida
et aqua frigidissima fetida, et mansioni eius
sunt fovee, et lacus, et putei, et ergustula, et
antia, longitudo cuiuslibet eorum est inter Sep-
tuaginta annorum Celeri Cursu: et dixit mihi
Gabriel quod erunt rebelles constructi in eo inter
demones, et genios post diem Vationis; et dixit
mihi. Scito quod accidentia Inferni rebellibus
Sunt

Sunt fames, et sitis, et dolores, et lassitudo,
 et Reolutio, et esse tetrum, et Calamitas, et
 necessitas, et tristitia, et languor, et abiectio, et
 desolatio, et metus terror, et maledictio, et exila-
 tus, et discordia, et obscuritas, et quo opprobrium,
 et infelicitas, et miseria, et ignorantia, et Calor
 Vehemens, et frigus Vehemens, et exilium, et fe-
 ditas, et indignatio, et nigredo, et conturbatio, et
 sudor fetidus, et dispendia, et Reponantia, et
 combustio, et procella, et ariditas, et excandescen-
 tia, et impietas, et blasphemia, et aberratio, et
 astus, et grauedo, et malitia, et fetor, et tumul-
 tuatio, et tormentum ignominie misera Vita per-
 manens sine fine, et intermissione, et confusio
 qua non est confusio maior, grauior Calamitati
 huius mundi, et accidentibus eius duplo, nec eam
 referre potest Relator Inquam. Veruntamen exem-
 plificauit illa allegorie permodum Coloquij. Gau-
 dia autem Paradisi habitantibus eum sunt ex
 aduerso huius totius, non scit illa nisi Deus ipse
 Inim hanc misericordiam, et benignitatem, et gratiam
 perfectam, erga habitanter Paradisum, et gaudia

eius non finientur Inquam. Contra vero ha-
bet cruciatum, et pignitionem iustam erga ha-
bitantes infernum, quod non potest reflexe relator.
Conversa autem ad latera eius dextera ecce vi-
di situm circum septum muro forti ex ferro
nigro, cuius longitudinis erat inter quingentorum
annorum, et animae descendebant ad illum, sicut
descendit pluvia enubibus ad terram, et dixi.
O Gabriel quae sunt illae animae? et ait mihi.
Sunt animae rebellium. Dixi autem ei, quae
non ingrediuntur in infernum, et non gurant
ignem illius? et ait mihi. Scito quod qui in-
greditur in Infernum, non remanet super eum
iudicium sed erit perpetuus in cruciatibus
eius. Animas autem habitantium ignem iu-
dicabit Deus die Resurrectionis post Resurrectionem,
ac Resumptionem Corporum. Amredibunt ipsae
animae ad ea iudicio riguroso antequam ingre-
diantur Infernum superius, et propter hoc pra-
paravit eis hoc atrium in quo manebunt viget
ad diem rationis, et scito quod Cruciantur
illo.

ille anima calore ignis inferni, et fetore eius, et
 ipse est anhelans ad eas anxiose, desiderans
 exardescere in eas quemadmodum desiderat
 ignis incendere olea pinguis in loco mundi, et mul-
 to magis in illis hoc pacto, usque ad diem pre-
 titutam. Et ille calor, et fetor sunt longe
 validiores, quam ignis mundi, et fetor eius sep-
 tuaginta Vigibus in oruando, et cum expleverint
 rationem ingredientur per illas Septem portas Inferni
 perpetuam intormenti, qua preparavit Deus illi,
 et ellegantur ad profundiora eius, Superbi, et tira-
 ni, et idolatra, et qui opinantur in perfectionem
 in Deo Domino Teubarum, et ingredientur per
 portam Opinionis, et claudetur super illos.
 Sicut vidisti illam. Post hoc Enversa sum
 ad Sinistram eius Inferni, et ecce vidi Castrum
 circum septum muro aneo, cuius longitudo erat
 itineris centum annorum, et vidi Animas decen-
 dentes in illud sicut pluviam in loco mundi,
 et erant illi ardentes calore Vebementi, et sudore
 feruenti, et Angeli educebant earum multas,
 et transire faciebant eas ad portam in Extremum

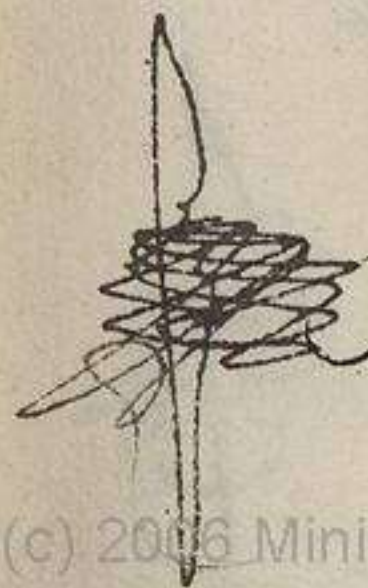

Solis, et abibant cum illis ame. dixi autem
Ō Gabriel quod est illud Castrum, et quae sunt
illa anima. Et ait mihi. Purgatorium est
locus luendi penas pro fidelibus transgressoribus, quae
preparavit Deus misericorditer, ut luant penas
in illo pro peccatis suis, et anima egredientes ex
illo sunt, quae luerunt penas perfecte, et scito
quod calor eius, et Cruciatu eius est Una de
Septuaginta partibus Caloris, et Cruciatu, quae est
in Inferno. Post luctionem autem ingredie
faciet eas Deus in misericordiam suam, et rema
nebit Domus luenda pena vacua ex eo quod
ut vides Angeli educant eas quae luerunt penas,
et portant eas ad Paradisum. Gratias autem
loī Deo propter istud. Conuersa autem ad sinis
tram illius loci luenda pena, vidi Velamentum
quod protegebat a calore, et flamma, et erat magna
Crassitudinis, et retro illud Castrum cuius longitu
do erat inter Unius anni, et in eo erant
Infantis parui qui non quirit Calorem, et frigus,
et Cruciantur sed morantur in illo Castro. Dixi

autem

autem, O Gabriel quod est illud Castrum, et qui
 Infantes in eo? Respondit Castrum Lymbus Infan-
 tium, appellatur Castrum exilij, et Infantes qui
 sunt in eo sunt qui exierunt e domo mundi abs-
 que fide, et usu rationis iudicandi, et indie ad-
 ventu Dei davit illi, quod voluerit gratis
 iuxta voluntatem suam. Conuersa autem ad
 occidentem Inferni, ecce vidi mansionem magnam
 potentio circum septam muro auro destructam, et
 in ea ruina eruginiosa, et in ea erat clausura/a
 pecta de ferro nigro, et erat pauca gaudio. Dixi
 autem, O Gabriel, quod est illa mansio, et clau-
 sura aperta? et ait mihi. est Domus obhibi-
 onis, et clausura eius appellantur Lymbus SS,
 Babum deficiens perquam transierunt prophete, et
 Sancti. Cum Iesu Spiritu Dei ex progenie. A-
 dam ad Paradisum. Gratia autem egi Deo
 propter illam gratiam magnam, et tunc redijt de
 lamentum super illos Campos sicut erat prius,
 et clausa est porta statim. Deduxit autem
 me eques, et Gabriel velut in iitu oculi ad
 sanguinum solij Domini saeculorum cuius maiestas

glorificata sit, et ecce vidi sub eo aquas clari-
ores aqua stilatitia, quarum longitudinem, ac
lactitudinem non agnoscit, nisi Deus. Verum
tamen continet eas in illo loco cum potentia
sua magna, et appesi sub eis quandam Do-
mum, cuius magnitudinem, non nisi Deus scit.
et Angelos venerabiles transeuntes per illam lo-
quentes vocibus sonoris dicentes. Laus illi qui
continet aquas sanctas sub solis suo, non est
Dominus praeter ipsum. Dixi autem o Ga-
briel qua est illa Domus, et quisunt illi An-
geli. et ait mihi Vocatus Domus ministerij,
et scito quod Angeli visitant, et transeunt
per illam ad abdita misericordiae Dei singulis
diebus septuaginta millia Angelorum, et non
cedunt ad illam Inquam, nec intermitetur vi-
sitatio eius dum duraverit regnum eius quod
non deficiet, et aperte sunt aquae permissu eius,
et transivimus in ictu oculi ad habitationem
sanctam, et est locus excelsus sub amplitudine
solis, nec scit longitudinem, nec lactitudinem
eius

eius nisi Deus, et ecce Vidi Angelos Venera-
 biles in quibus Coruscabat lux Splendissima, nec
 scit maiestatem, claritatem, et potentiam illorum,
 nisi Deus, et Vidi Angelum Generabilem magno
 potentia et maiestati, exire ex velo quod
 erat ante amplitudinem siliij, et clamauit Voce
 Sonora, et dixit, non est Deus nisi Deus, nec
 Dominus prater ipsum. et ecce Vidi Omnes Ange-
 los illos dicentes Voibus Sonoris. Sanctus Sanc-
 tus, Sanctus, Laudatus Laudatus Laudatus,
 Dominus Angelorum, et animarum. Dixi
 autem, O Gabriel quis est ille Angelus Vene-
 rabilis Angelorum Domini mei? Respondit
 mihi, nunquam vulgari famam eius adie, qua
 Creauit me Deus, nec is Cognitus est, usque
 ad horam hanc. Aspexi autem anteme, et
 ecce Vidi quinque portas Clauas, sexis, nec
 Vidi Similes illis in eo quod Vidi nec sit-
 stimationem earum nisi Deus. et dixi O Ga-
 briel, que sunt ille portae, et Sexis, que sunt
 in eis? et ait mihi; Porta prima est porta
 hominis magni maximi, quonominauit Deus

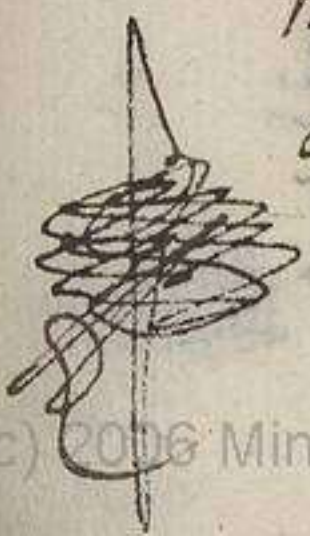

Se ipsum, et sedit cum eo super solium suum, et cre-
avit per illud omnia, et gubernat per illud neotia
Creaturarum suarum omnium, et per illud docuit
Abraham scripturam, et Moysen legem, et David
Psalterium, et Iesum Spiritum suum Evangelium,
et Revelavit per illud Prophetis, et Apostolis omni-
bus nec scit illud, nisi quem voluerit de seivis
suis gratuito, et sera eius appellatur Vera Poten-
tia Sive apperietur tibi, dic. Non est Deus
nisi Deus. Cumque hoc dixissem aperta est sta-
tim, et vidi illud scriptum luce splendenti, et
Revelatum fuit mihi, ut non manifestarem illud.
Porta autem secunda appellatur Porta Sapi-
entia, et iudicij, et sera eius appellatur Veritas, nec
scire faciet eam Deus ullum nec aperietur In-
quam ex eo quod sapientiam ac iudicium eius,
nullus intellectus comprehendere potest, et Porta
tertia appellatur Porta Spiritus, et sera eius Amor,
et non aperietur nisi qui voluerit Deum per pre-
ceptum, et iam aperta fuit tibi tempore annun-
tiationis tuae, et Replevit te per illum luce, et Sapien-
tia. Porta vero quarta appellatur Porta arca-
ni maximi, et sera eius Omnitatis, et est arcanum

essentia

essentis ac maiestatis eius, ac proprietatis eius quod
 ignoratur, nec aliquem Inquam illud scire permitteret.
 Sicut illi cuius maiestas magna glorificata sit. Et
 Porta quinta appellatur porta horre, et sera eius a
 ppellatur iniuria, et scito quod ipsa Venit repente
 die qua aperietur, et Deus non manifestat, nec sci
 re facit eam Angelum proximum, nec Prophetam
 Misum, nec scit tempus eius nisi ipse. Dixit
 autem mihi, Vis ne Videre filium tuum Iesum?
 et Respondit ei. ita. Dic non est Deus, nisi Deus,
 et dixi hoc. et ecce Velamen ablatum est a me,
 et Vidi habitaculum Sanctitatis. est sicut excel
 sus subamplitude solis, et aspexi in eo
 filium meum Iesum spiritum Dei, ad dexteram
 habitaculi Sanctitatis. Sedentem in sede suavi
 et ipsum circumspiciebat lux, quam nunquam aspexi
 lucem splendorem; ipse vero aspiciebat ad lorum
 predictum, nec alio vertebatur; et Vidi arcana,
 que non potest Velator Referre Inquam, nec potest
 eum Variis modis loquendi linguarum, et inter
 pretationem, nec Valeo declarare amplitudinem solis.
 nec lucem Dei, nec misteria eius magna. Tunc
 autem obmutuit lingua mea, ac defuit in me

ipsa; et dixi, Deus meus, et Dominus meus.
solue nudum lingua mea, soluit ergo illum,
et rorabit me, et inspexit mihi quid dixerit.
et Dixi ego peto ate per laudationem Angelorum
Omnium, et rogo propter quodcumque nomen
per quod rogat te Angelus propinquus, et propheta
mirus, et peto ate propter Excellentiam fidei Cono-
centium maritatem tuam maonam, et propter omni-
Opinantes in te bonum sicut tu dignus es Deo. et
Ecce Vox audita est. Dispone iuxta petitionem
de quo Vis (o) Maria: et Dixi Deus meus et
Dominus meus peto ate ut retineas me ad te, et
ecce Vox facta est, praesent in scientia mea. Com-
moratio tua in terra aliquo tempore, ut sis Signu
Sexus, et testis super Veritatem Evangelij, et Exem-
plar patiente Credentibus, auides sperantibus in mi-
sericordia mea, nec non, et Socia Ecclesia fidelis-
Sancta. Tunc autem eleuavit caput meum, et vidi
tabernaculum lucis cuius magnifici etiam, ac lucem
necit nisi Deus. Et in eo erat liber in quo scri-
ptum erat luce splendenti Candida. Portentum
Dei maximum, et gratia eius prestantissima erga
Sexus. Dixi autem Deus meus, et Dominus -
meus

meus, quod est illud Tabernaculum, et Liber qui
 est in eo? et Respondit mihi, est Certificatio Evan-
 gelij quod attulit spiritus meus Iesus in mundum
 cuius allatio praesent in scientia mea, quae erit lux
 mea in nouissimo tempore ad subsidium fidei, et
 Coelestis mea Sancta post Controuersias gentium
 Circa eam. Dixi autem, Deus meus, et Dominus
 meus, da mihi Certificationem Euangelij per gratiam tuam
 magnam, et Respondit mihi, ego descendere faciam
 lam ad te, propter id quod praesent in scientia mea,
 et Vere facias quod praecipiam tibi in Reuelatione
 quo fuit ad te ad expositionem eius, in nouissimo
 tempore. Illam autem Certificationem dabo tibi
 per gratiam meam iuxta praesentem scientia mea.
 Exemplar Verbo eius erit directio in misericordia,
 et securitas, et saluus seruorum Cum Veritati Evan-
 gelij, in quo discordes erunt, et circa Spiritum meum
 Iesum, et circa sequentes Illam in nouissimo tem-
 pore. Dixi autem Deus meus, et Dominus meus -
 ego tibi gratias ago pro talibus beneficijs, assentior,
 et obedio tibi. Tunc autem Apparuit me Gabriel,
 et reposuit me super sedem tabernaculi, in quo por-
 tauerat me, et constituit me in loco excelso, et pro-
 pexi ab eo super terram, et vidi eam coram me

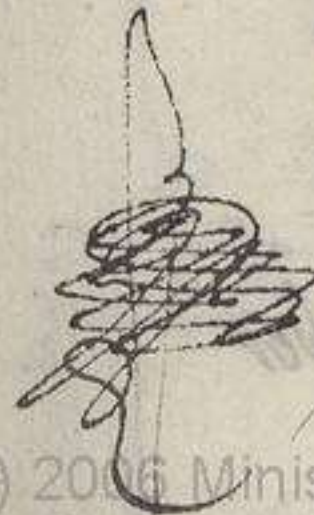

tanquam si viderem Infan-tem parvulum, et dixit
mibi. Scito quod si Vellet Deus creare omni mo-
mento durationis eius, quae est aeterna creaturae si-
cut haec, quas vidisti, a terra usque ad locum sanc-
tatis eius crearet eas, nec similes essent ad inui-
cem in termino perfectionis suae, et ad duplum huius,
nec ad haerent in Regno eius. nec potentia eius, quid-
quam, non implerent in abisso essentia eius aliquid,
Veluti si impleret granum Synapis in loco mundi, et si
Vellet in profundum mittere simul cum eis sphaeras quibus
continentur deorsum; irent cum eis, quae sunt super
eas quantum durabit Regnum eius, nec adquirent lo-
cum stabilem. Si autem Vellet, Verteret eas in pulve-
rem, nec diminueretur aliquid ab eis, nec ebaquaretur
de Abisso essentia eius quidquam. Porro ipse cum
sit Creator magnus, creat quod Vult, et admirabilem
redigit quod Vult. Non edigitur ab eis Ratio de eo
quod ipse facit at Vero a seculi eius exigetur Ratio.
Dixi autem. O Gabriel quae est societas Domini
nostri, et quod donum eius? et Respondit mihi.
Ipse est finis societatis, nec societas est sine eo,
nec ante eum, nec post eum, sed hoc est in essen-
tia eius. Saus illi cuius maiestas glorificata sit.

Recepit

Recepit societatem, et donum, et donatur ab eo, nec so-
 cietas et donum sine eo. Illi servorum suorum, et
 scito, quod tu non accepisti de scientia eius in toto,
 quod vidisti quantum esset. Una gutta maris, cui
 non est solum, nec litus. Et tunc de duxit me,
 eques, et Gabriel meum ad Portam templi, et di-
 xit mihi. Congrega Apostolos in Domum tua
 die Quinquagesima secunda post mortem Jesu spi-
 ritus Dei quia in illa die donabitur eis a Spi-
 ritu Sancto Donum linguarum ex benignitate
 Dei quod convenit eis ad comprehensionem ser-
 monis eius, et sermonis tui ad eos quos, et
 docebit Propositionem scientia, et perficiet gratiam
 suam super quem voluerit servorum suorum. Post
 quam autem id compleveris narra fratibus tuis
 essentialiter iuste, sancte, ac veraciter Colloquium
 tuum istum ad hoc ut sint testes illius. De
 omnibus autem testis est Deus, et exaxari fac
 illud ad subsidium fidei, et adnotitiam prime
 doctrina, et ut prosit servis in novissimo tempore.
 Beati qui crediderunt illud, et Certificationem
 Evangelij quam vidisti, quoniam ipsi salvi erunt.
 qui vero non crediderint, id in igne Inferni

perpetuabuntur. Intexim salutavit me, et dicens
ame, et perfecta sum autem in Cubiculo meo a
Revelatione, et Deo gratias ego pro ipsis beneficijs
exmera benignitate sua magna, ~~et sua magna,~~
ac sua misericordia erga me, et erga sexus suos.
Commendavit igitur Nobis predicationem Euange
lij ad sexus, quod, et precipue mandavit nobis
Dominus noster Jesus, et ut nequaquam peteremus
pro eo mercedem nec manifestaremus istud colloquiū,
nec declarationem significationem eius, qui Deum di
tulit eam ad novissimum tempus, et diximus om
nes Assentimus, et obtemperamus Deo / O Domina
nostra, precepit ergo mihi, ut exarare facerem
illud in plumbo: Ego Vere Exeautus sum manda
tum eius per obedientiam sicut Conueniebat mihi.

Finitus est Liber Iacobi Apostoli deman
dato Sanctæ Maria manu Cæcilij Eb
nelradi Notarij, & Discipuli eius Ap
postoli, Beatus faciat Deus per eū
nec non et Sanctos efficiat.

Tota hæc Scriptura est Veritas Iesu Christi.

Liber

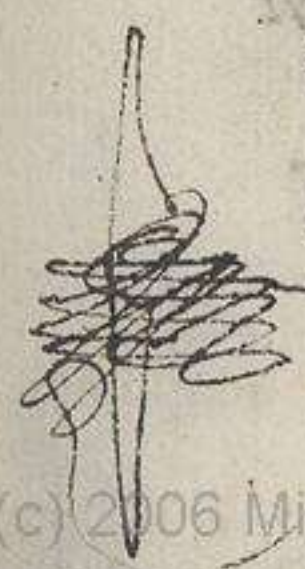
LIBER

Sententiarum circa Fidem.

LIBER Sententiarum, circa fidem et Directi-
onem quibus adquisitus securitas, et Domus-
paci ostensus a Sancta Maria Virgine illibata.
Jacobo filio Scimichi Zebedei Apostolo interpreta-
tu Arabice visu illius Sancta, manu Discipuli,
et Notarij eius Cacillij Chnelradi.

1. Ingressus quodam die ad Sanctam Ma-
riam Virginem illibatam, querens Senioreme
um Jacobum inveni eum cum illa, et ipsa alloque-
batur eum secreto, et continui me ab ingressu ad
eos obreuerentiam, cum autem dedisset a presen-
tia eius osculatus sum manum ipsius Jacobi, et
vidi eam cum quodam Codice membranaceo, et dixi.
Quoniam est hic Codex? Responditque mihi: Sunt
Sententia, et tractatus circa fidem, ac directionem
ad eam per Sanctam Mariam. Accipe illas bono
animo, et interpretare illas Arabice, et exara eas

in plumbo, ut dirigantur per eos Servi Dei obsequium in nouissimo tempore, sic ab ea iniunctum est nobis, et tunc accepi eas, quas, et interpretatus sum, ac exaravi, sicut inueni eas in membranis scriptas manu eius Jacobi in Hebraeo. Non addidi, nec detraxi ab eis quidquam, et scitote, quod singulas illarum sententiarum ipsa dixit. ob necessitatem, et non circa eam petentibus. dictans absque connexionione earum, sub sunt singulis illarum mixtura magna, et scientia multa. sunt autem Centum sententiae quae preponitur eis est radix totius Rei, et principium fundamentum in operibus sanctis. Tres autem primae post eam sunt Veritatis fidei, et nonaginta Septem Veritatis bene operandi, et sunt istae. Habere intentionem bonam, quia ipsa est de bono Dei erga seruos suos, et est radix bonorum operum nam sine illa non acceptat Deus opus aliquod.

2 Statutum est seruis credere in Deum quod non sit Deus, nisi ipse, et diem nouissimam, et pacta legis eius recte. hoc igitur vobis conuenit, sicut mandatum est vobis, quia sine hoc nemo saluari potest

3 Est Veritas fidei, et Statutum est seruis a
Deo

Iesum esse Verbum suum, quod a se spiravit, et
 esse Spiritum suum fidelem misericordia, servus con-
 firmatorem, et Verum esse quidquid de ipso patet
 ex Evangelio, et Scripturis, Verus autem error,
 et infidelitas est e contrario: dictum est, O Sancta
 Maria indica nobis in quem locum spiravit illud
 et credamus in hoc vera fide, et tunc, et hoc
 fuit indicium se ipsam esse in hoc significatam,
 et silentium eius fuit ad vivendam glorificationem.

4 Veniet in mundum post Spiritum Dei Ie-
 sum lux a Deo, cuius nomen est Vivificator illu-
 minans, et apud barbaros Paradisus, Confirmans
 Apostolos firmiter, et est Confirmator legis, et lux
 prophetarum, quibus non est lux, sine eo, nec ali-
 cui hominum qui autem crediderunt in eum—
 post ea erunt beati vera beatitudine, et illumi-
 nati vera illuminatione manifesta Dei, et qui—
 non crediderit in eum non habebit partem in
 Paradiso. Veruntamen plures erunt homines—
 qui non credent.

5 Obedite Veraciter Iesui Spiritui Dei qui
 enim obedit ei obedit Deo, qui vero illi inobe-
 diens

109
Fuerit Deo inobediens erit, et qui optemperavit
praecepto eius, optemperaverit ei qui autem con-
tradicit mandato eius iam contradicit ei obedite
ergo ei, et Consequimini propter mansionem
salutis.

6. Signum evidens quod Deus dirigat servum
suum est si eum dirigat, et directio sit ad
illum. Sit ergo vobis gratiarum actio pro his
beneficiis (ut confirmet vos in ea directione) quia
ipsa est Via recta ad alteram Viam.

7. Respondite in excellentia legis illuminabit
vos Deus, et manifestavit virtutem vestram in
oculis servorum suorum dictum est O sancta,
quo sunt excellentia legis? dixit que Verecundia.

8. Is vestrum qui voluerit perfectionem in bene
placito Dei, relinquat mundum, et radix huius
est ipsa intentio, et immoratio Domini, et occultatio,
et meditatio Dei plurima et separare se ab homi-
nibus. Sollicitudo autem est excellentior ad hoc,
quam loca habitata, et qui hoc fecerit, rebelabuntur
ei in terra Dei magna iusta id quod operatus fuerit.

9. Est de institutione Dei circa servos suos
quod

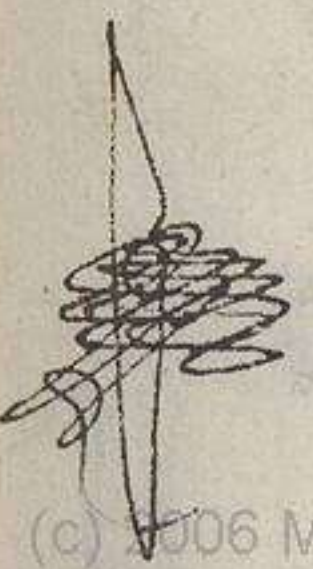
quod non Conueniat seruo credenti inimicari do-
mestici suis, et familia sua quia Deus nunquam
inimicatur habitatoribus Legni sui.

10. **A**pplicate Vos metipcos ad benefaciendum,
et commiserandum ad imitationem Dei ipse amat
enim benefacientes, et commiserantes, et Domus
inqua non est beneficentia, nec commiseratio est
Vacua Deo, et angustie buntur habitatores eius in
die Resurrectionis Confusi, et non erit eis pars in
Paradiso.

11. **A**pplicate Vos metipcos ad bonas ^{et operationes} Agitationes, ^{San-}
ctas in omni tempore, et ne sitis negligentes in
hoc ob cupiditatem ocy, nam in die Resurrectionis
de hoc interrogabimini.

12. **C**omplacete parentibus Vestris complacabunt
Deo de vobis nam si conseruabitis eis aliam ani-
mam obseruantia conseruabit Vobis Deus aliam
Aquitatis, et iustitia, et si estenderit ad eos ser-
monem bonum, extendet ad Vos Dominus Deus
aliam misericordie suo, et sequimini gratiam
eius.

13. Qui dimiserit patri suo credenti iniuriam

propter Dei honorem, et eius amorem, dimittit
Deus illi omnia peccata sua, etiam si sint sicut
spuma maris et lapides, terra, et stella cali, et
amplius is, et introducet eum in Paradisum, et
in hoc erit iudicium magnum indicans lenitatem
cordis, et fidem. Opositum autem erit iudicium
infidelitatis, quoniam cor infidelis durius est du-
ratia lapides non remittit in iuxiam propter Deum,
nec Deus ignoscat ipsi quoniam est seruentus ab eo
nec est protector eius, fidelis autem est proximus
Deo qui est. Vere protector eius in quacumque dispositione.

14. Non assequitur credens in Deum ac diem
nouissimam certitudinem fidei quo usque velit patri
suo credenti, quod vult sibi ipsi. sit ergo vobis
dilectio, ut assequamini certitudinem fidei, et sitis
veri serui eius.

15. Prohibeo vobis odium pertinacem nam per-
tinaciter in odio, non ignorat Deus, et subest ira eius
quem, et puniet ad hunc pex pertinacem in odio,
nec et ingredi eum faciet in ignem odiorum ad
huc nisi conuersus fuerit ab hoc Vera conuersione
ad Deum.

16. Optimus hominum erit qui auerit Evan-
gelium

Velium gloriosum, et præstiteret quod præceptum in illo, et qui contrarium fecerit is erit pessimus servorum eius.

17. Benigne agite in negotijs cum patribus Vestrīs credentibus, benigne agat Deus Vobiscum in negotijs Vestrīs. et ne cohibeatis pietatem Vestram, quoniam pietatem cohibenti, non ignorat Deus nisi ab hoc convertatur Vera conversione.

18. Exoptate excellentius opus dignius, quod est martirium pro fide, quoniam si Martyres fueritis, recipietis pro eo præstantissimum gradum in Paradiso post gradus Prophetarum, et si non fueritis martirium assequuti dabit Vobis Deus iuxta illud propositum optimam retributionem, in illis gradibus.

19. Excellentissimus servorum Dei est, qui tradiderit seipsum et substantiam suam in semitis eius, donec moriatur, et exequenti hoc promittit Deus se introducturum illum in Paradisum.

20. Opportet loqui optimas locutiones nec expedit aliter facere credentibus, quod si id opportu- num non erit deberent ipsi silere, loquaces enim

Sunt de Inferno.

21. Induite nudas propter amorem Dei, nam qui induit eos, induit illum Deus gloria misericordie sue.

22. Ne decipiatis fratres Vestros credentes, quoniam est hoc magnum peccatum, est autem debitum in die resurrectionis; nimis difficile, ad expiationem nisi honorat ei deceptus.

23. Cavete, et iterum cavete abasolutione in Deo, quia Deus nequaquam ad ignorat Inquam. Ignorantia autem est eorum species, quae minima vocatur inter eas.

24. Desideriorum est duplex species altera circa Deum altera circa Vanitatem species quae est circa Deum, recreavit Vos, quae autem est Circa Vanitatem, opprimit Vos. Sequimini ergo quod est melius, quia est porta omni boni dirigat Vos Deus per viam rectam.

25. Abijcite, quod non prodest Vobis ad alteram vitam, quia hoc est de excellentia fidei Vestra in Deum, et diem novissimam clarificavit Deus Vultus Vestros in advento suo.

26. Confugite ad Deum aratana in omni tempore

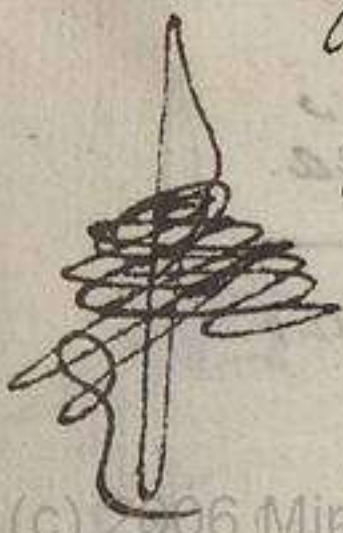
Tempore nam est Vobis proximus inimicus, certe proteget Vos Deus ab illo nam in eo confugio est meritum magnum.

27. Applicare Vos metipros ad rectitudinem in omni loco, quia non abest ab illo Deus, et terra tota est mensurata in mensura, et apensa in pondere, et ipse est Angelus perfectus, et Angeli custodiantis nobis scribunt opera vestra, nec absconditur a scientia Dei quidquam.

28. Nefimeatis contumelias Sathanae contra Vos, quia non est illi additus ad hoc. Timete autem Deum propter peccata vestra, quia Deus sapiens expertissimus scit quod est in Vobis ipsis, et quod est in Sathana, Vos autem et illi ignoratis quod est in ipso.

29. Despiciate mundum quia est Domus illi, qui domum non habet, et qui ambit illum abducitur a Deo, et fit famulus illius qui autem est serviens Deo despicit illum, et ite servit Deo contrario.

30. Eligite societatem familiae Dei ut accipiatis per eam in hoc mundo directionem ad alteram vitam, et deserite insipientes, quia sunt

60
peccati Creaturarum a quibus recipietis malum &
contrario.

31. Conuersamini cum sapientibus infide, nam
in hoc est meritum magnum, et accessus ad deum,
& mereamini per eos per eos expiari ab ipso, et
cauete insipientiam, quia est radix impietatis
in Deum.

32. Sit Vobis mundities corporum et Vestimen-
torum, hoc erit iudicium munditiei anime. Mun-
ditiei vero anime erit iudicium munditiei a
peccato, talis autem mundus erit de habitatori-
bus Paradisi in mundus vero de habitatoribus
ignis.

33. Sepelite mortuos, et comitamini eos usque
ad illorum sepulchrum, sicut comitati fueritis in
Vita. quia Deus creauit filios Adam ad image-
nem suam, et est optimus Pater, quia vero
fecerit contra hoc, ira Dei sub est, et maledictio
ne eius.

34. Cauete a manifestatione rei occulte, id
enim est graue peccatum, qui vero patefecerit re-
putabitur apud Deum ob id quod patefecerit
sicut reputatur Virius ~~Virius~~ Vuens in inimicitia

Necessaria

35. *Necessaria est munditia in templis, ab omni in munditia, et amovere in mundos ab eis, nec sepeliantur in ipsis sed sepeliantur, in Campis eorum benedictis; nam templis necessaria est Vera munditia ab omni impuritate, et habitari in illis, puritatem habere debet, et propter hoc precepit Deus Moysi, ut exueret calceamenta sua ad apparitionem eius, et Ierusalem Discipulis suis, ante Transfigurationem suam in monte (precepit) purificationem, et qui operabitur contra hoc malus erit. Dicitur est, quoniam immundi. O Sancta? Responditque est peccatum, et Aedie eius morientes in eo sine Vera Conversione ab illo, hos abhorret Deus in hoc mundo, et in alio quibus et preparavit ignem Inferni, nec sicut mundus nisi Deus, et is quem vult servorum suorum.*

36. *Eleemosynam erogate in vita ante mortem, nam haec est potior eleemosyna, et retribuetur meritum eius in Centuplum post mortem, et eleemosyna extinguit iram Domini, et*

exogatori elemosyna, est apud Deum merces magna

37. Ne comedatis facultates orphanorum in
iure, comedere enim illas est peccatum magnum,
commisereamini autem eorum, quia sunt Conuersi
cordibus, qui igitur commisereatur eorum cribet
illi Deus pro singulis Capillis Corporum eorum
premium, et delebit ab eo Omnes iniquitates ipsi
us, et contra hoc faciens erit legentibus ignis.

38. Auferte merorem a fratribus Vestris Cre
dentibus, nam qui aufert Unicum merorem a fratre
suo credente in Domo mundi auferet Deum ab
ipso decem merores de meroribus alterius Vita quo
rum quilibet est Vehementior, quam Centum
Conuersionibus incorporibus et aggregavit eum sub
gratiam suam.

39. Cauete a fornicatione, quia est Crimen
inorme, et peccatum magnum, et fornicator, et
fornicatrix, sunt de Inferno, nisi abigentes illud
exierint ab eo Vero exitu.

40. Sit vobis Veracitas, quia Deus diligit
Veraces mendaces autem subsunt ira eius,

quia

ipsi sunt fratres Sathana.

41. Nereputetis peccatum esse ita inorme, ut abscondatis spem Vestram a misericordia, hoc enim est peccatum magnum agnoscens autem eam cum recta existimatione de Deo proximus erit remissionē, sit itaque vobis spes misericordiae eius. Ut consequamini remissionem ab eo.

42. Prohibeo vobis fiduciam in operibus vestris, haec enim habenda est in Deo, qui autem confidit in operibus suis, minuetur spes eius, cum ipsa circumdederit afflictio, qui vero in ea confidit in Deo augetur ei fiduciam, et remunerator eius erit.

43. Indiciam quod opus sit bonum, et directum Deo est occultatio illius, evidens autem quod sit directum hominibus, est manifestatio illius. Cavete igitur a manifestatione eius, et in secreto habeatis, ut sit opus vestrum Deo non hominibus.

44. Refocilamini cibo de quacumque re et in voluptatem queratis nam vobis est ad modum

28
fidei, et Voluptas est admodum infidelitates in
Deum.

45. Sit vobis patientia in omni re, quia pa-
tientia est radix meriti erga Deum, et cauetur
desperationem, ipsa enim est radix abscissionis
Spei misericordia eius in patientia autem est me-
ritum magnum pro qua acquiritur Paradisus pro
desperatione vero e contra acquiritur Ignis.

46. Estote benefici iuxta substantiam Veram cui
libet indigenti fratrum Verborum Credentium, quod
si re non poteris, Saltem benignis Verbis, et misere-
atur Vester Deus propter illud.

47. Estote liberales, et abijcite avaritiam,
quia Liberales est de habitatoribus Paradisi, et
avarus de habitatoribus ignis.

48. Cavete despicere de Spiritu Dei quia
non despicunt de eo nisi gentes infideles supra
quas ira est, et indignatio.

49. Ne confidatis desperaverantia in vobis-
metipsis, propter opera bona, eam autem sperate
a Deo, et a benignitate ipsius erga Vos et seum
dum

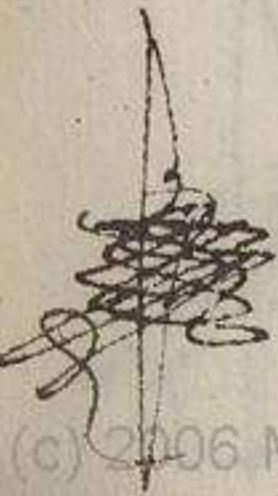

dum iustitiam petitionis miserebitur Vestri, et libera-
bit Vos a Vexatione alterius Viti.

90. Implorate auxilium a Deo cum vos-
Circumdederit afflictio, et conuertimini ad eum,
et erit sufficientia Vestra: est enim protector Vester
et optimus Curator.

91. Mundus est Carcer et tristitia fami-
lia Dei nec non, et probatio patientibus patienter
igitur ferre afflictiones in eo ut agnoscat in Vobis
Deum patientiam per pronationem, et, augeat Vobis
gratiam propter illam.

92. Interrogauerunt quidam de hora, quando
erit tempus eius? Dixit autem. Cauete interro-
gare de illa, et de eo quod est secretum præter
illam. Dicitur fuit, quod est secretum præter-
illam. O Sancta, ut abstineamus ab eo? Res-
pondit. Secretum peccatorum, et profunda Vice-
rum, et qua parte terra, et momento temporis
Comprehendit Vos mors: et quid eueniet Cras
Vobis boni, vel mali, et dicite amen, quod
dicitur a Deo in hac occultatione beneficium.

20
Vobis prestitisse Deum, et per hoc apperuisse, quod
est inter hominem, et cor illius. Veruntamen
hora Veniet Repente nec scit tempus eius nisi Deus.

93. Dixit quibusdam interrogantibus eam
de gratia Dei, erga servos suos. Emit vos Deus
pretio limitato, et emptio eius fuit de maioribus lar-
gitatibus erga vos, quod si vos fueritis veri servi
eius introducet vos propter id in Paradisum. Dic-
tum est; quid significat pretium limitatum, cum
sit immensum? Respondit si emisset
vos pretio inlimitato abstulisset a vobis mortem,
et duceret vos in Paradisum absque probatio-
ne. Veruntamen limitatio pretij eius fuit me-
ra misericordia eius ob maiorem rectitudinem legis
gratia, et pietatis, nec non, et iustitie e contra,
et dico minimum pretium eius fuisse innumerabile.

94. Petite auxilium per Veritates Dei, et
per eius potentiam, et per huius similia, quoniam
sunt optima remedia, in veritatibus autem Dei eius
que potentia, et huius similibus, est grande meritum, et
cultus magnus, et erat cultus Patri nostri Adam,
et

et Eius circa Deum.

95. **P**recipio vobis bonum, et prohibeo vobis malum, nam id totum Videbitis, et recipietis in die Iudicii Extremi, nec quidquam cadit a scientia Dei.

96. **L**iberaliter Stote, quoniam liberaliter preparant seruis Dei mensam in terra pro se ipsis vero Paradisum gaudio, et caueat a uaritiis, nam auarus non ingredietur eum donec penetret Camelus per foramen auri.

97. **S**tote patienter in negotijs, ut auocatur vobis iuxta uobis penitentis, Vestra fides, et meritum, et infirmitatibus, ac ad ueritatibus incolumitas, quia Deus in eis miserebitur seruis suis, quem admodum miseretur Verus pater filio suo, et eductet medicina ex Veneno.

98. **M**ors est Porta perquam ingreditur Omnis uiuens, nec est liberatio ab illa; memore Stote illius cum timore, et efficaciter eam optante ut introducat vos Deus in misericordiam suam.

59. **O**pponite vos infidelibus in omnibus rebus eorum, qui infideles sunt contrarij Deo, et legi eius recte, qui vero his contrarius fuerit vero seruus eius, et diligit eum dilectione magna.

60. **N**on expedit mentionem habere Prophetarum, nisi ad optime loquendum de illis, et amouendas suspiciones, et contumelias de his, quoniam peccatum eorum non est presutandum; hoc enim est graue peccatum; Veruntamen in eis peccatum est causa humiliationis, et crudelitio Dei ad seruos, et disidentia ad spem.

61. **S**ectamini bonitatem, et relinquitte Viam, ac fraudem, sectatori enim bonitatis sunt de Paradiso, sectatores vero usura ac fraudis de igne.

62. **S**TOTE inimici Sathanae efficaciter absuadetis spem eius tentandi, propter quod assequimini beneplacitum Dei, qui enim illum odio habet diligit Deum, et Deus diligit eum, quia Sathanae est ei maximus hostis.

63. Gratias agite pro beneficijs, et cauetis

ingra

ingratitude in eis. hoc enim est superborum,
 quibus conuenit ignis, ingratus autem erga
 beneficia est pessimus. Creaturarum quem, et
 Cruciatu Dei Cruciatu Vehementi in Inferno.

64. Sperate in Deo in negotijs Vestris, et
 timete de iudicio eius, qui enim exstimat
 eum ut acrem punitorem, timendo illum in-
 ueniet eum indulgentem, propitiorem, qui vero
 exstimauerit illum propitium misericordem utens
 de prauatione in ueniet eum acrem punitorem.

65. Excedere preceptum est deficere in eo,
 excedere autem bonum est excellere in ipso. ex-
 cedite ergo bonum, et relinquitte excensum precep-
 ti, ut assequamini propter istud mansionem pacis.

66. Multiplicate opera bona, ut augeat vobis
 Deus fidem, ipsa enim minuitur ex opposito, ita
 ut non remaneat ex ea quidquam, et extin-
 gatur lux eius de corde quem admodum ex-
 tinguitur lux lampidis vacuo oleo.

67. Est iudicium inuenti beneplaciti Dei
 dissentire concupiscentijs animi e contra vero sequi
 Vanitatis, dissentire ergo illi, ut consequamini
 beneplacitum Deo.

68. Quod homo seruerse ac sua bona in loco
vbi non timeat ex his de prauationem, est esse in
seruitute Dei, quod autem multiplicet substantiam
in loco vbi non timeat de illi Inquam, est dispen
sare eam in via Dei. Accedite ergo adserui
tutem illius, et dispensationem substantie iuxta posi
bilitatem Verium Vestrarum, quoniam per id ve
cipietis, quod promissit vobis Deus de gratijs su
is in altera vita.

69. Dirigere aliquos Vestrum est gentis
directiones non eorum quibus non est directio
dirigimini ergo ab illis vt dirigatur sermo Vester
in alijs.

70. Mundus habet exentiam calidam ig
ni in visceribus suis, et nullus seruus egredi
tur ab eo, nisi per illam, et opera bona sunt
tutamem ab ea, munite ergo vos valide tali tu
tamine, vt non tangat illos, nec speremini sen
sibiliter illam in ingressu hac est allegoria Circa
alteram vitam.

71. Desinite Opinari quod seruo perseue
ranti in contumacia ignoscat Deus, cum sit

Vacuis apuritate

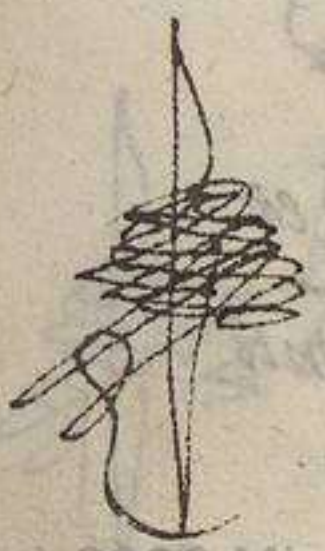

Vacuus a puritate, aut conversus Vera penitentia, et
 Vero regressu ad Deum, et quod non erit damna-
 tio ad ignem illi qui post Ultimum servitium
 fuerit nudus vestibis honorum Operum, qui enim
 Opinatus hoc, Opinatus imperfectionem iustitiae
 in Deo, et hoc est peccatum magnum, quod non di-
 mitet Deus, nisi per egressum ab ea materia -
 autem sigilli beatitudinis Deus neminem servorum
 suorum sive permittit.

72. Misereamini consecratorum Deo, et be-
 nefagite illis, quia ipsi sunt adiutores Vestri in
 hoc mundo ad vitam, et in altero saeculo ad bea-
 titudinem. Dicitur est O sancta, quibus conse-
 cratis Deo? illi qui sunt pauperes.

73. Stote pauperes spiritu, et pauperes
 superbie, nec non, et divites fidei, et gratiarum
 actionis, in hoc est meritum magnum, non enim
 est paupertas quae est divitiarum, sed paupertas
 fidei, et gratiarum actionis sunt de maioribus pau-
 pertatibus, et non dictant paupertatem nisi divi-
 tia fidei, et gratiarum actionis.

74. Fundamentum fidei est pia affectio in

eam, fundamentum vero infidelitatis sunt du-
bitationes infide abijcto ergo dubitationes, co-
rroborate piam affectionem, ita ut Veniat vobis
evidentia a Deo, et introducat vos in misericor-
diam suam.

75. Inditium fidei in Deum est Constantia
in lege, et inditium dubitationis in ea est va-
cillatio amentium circa eam ad instar vento-
rum in montibus contrarijs. Sit igitur in vobis
Constantia, et abijcite vacillationem in ea ut sitis
Vere Credentes.

76. Omnia qua diligitis deficiunt vobis
in morte Opera vero bona, nullatenus defici-
ent vobis in ea. Redite ergo illis secundum
quod redditura sunt vobis, hoc enim erit bonum
certum, et comes viae ad alteram vitam, nec
non, et vobis salus propter quod aequimini-
beneplacitum Deo.

77. Concordes stote inter vos, et Deum, ipse
enim est optimus Dominator, et ne timeatis Do-
minatorem adversantem illi durante Impe-
rio eius, quod est aeternum, nec finietur unquam, et
facienti

facienti hoc adueniet Veritas firmitatis ab eo.

78. Sit vobis patientia in afflictione, et complacentia in acceptis, nam per hæc duo stabiliter seruus sub alijs Dei ipse enim est optimus patients, et amat patientes. Complacenter, quos introducet in Paradisum.

79. Qui obliuiscitur Dei quando sua beneficia illi prestat, etiam Deus obliuiscetur illi, cum circumdederit eum afflictio, qui vero recor datus eius, cum prestat sua beneficia extendet super eum misericordiam suam, in afflictione, et eductet eum vera adductione ab illa, atque ingredietur sub alas misericordie sue gratias — ergo agite, et seruite illi omni tempore, ut admittat vos sub alas misericordie sue, et liberet vos a calamitatibus in mundo, et in altera Vita.

80. Agite Veram penitentiam de peccato, ac circumstantijs eius, ita, ut nunquam relabamini in illud, quo eprobi faciat vos Deus Vera eprobeni, qui enim repellat a se penitentiam repellatur ab eo. Venia peccatorum nec acceptauit Deus opus eius, et nominabitur

apud Angelos persistens in peccata, et erit de
habitatoribus Igni.

81. Ne gratia reputentur apud vos
opera sancta, timendo, et opinando, quod in
illis sit opprobrium personarum, Haec autem
est perturbatio a Satana vobis inflicta ex
eo quod Deus non arctat personam, nisi ad id
cuius est ipsa Capax, et ne despiciatis gratias quae
vobis a Deo largitae sunt, sed Cooperamini cum
illis, ut Deus servos faciat vos. Deus autem
non mutat Veras gratias quousque mutetis vos
improbos.

82. Exquirite legem iuxta particularitatem
personarum Vestrarum, et hoc est praeceptum a
Deo vobis, ut sitis Vere servi eius, qui autem
huic adversatus fuerit erit pessima Creatura
eius, et de habitantibus ignem, nisi convertatur
vera conversione ad Deum.

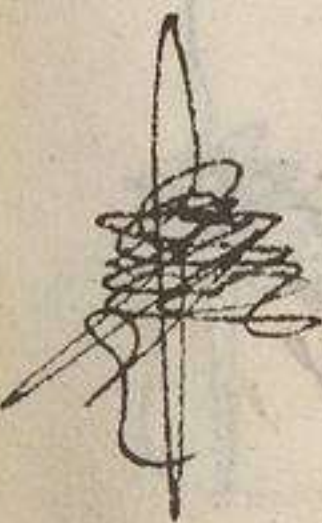
83 Narrate de Deo omnem gloriam, et
perfectionem, Cavete autem, iterumque Cavete opi
nari imperfectionem in eo nempe quod deficiat ei
Potentia, aut quod indigeat meliori Creatura, aut
quod

quod sit magis Extensa misericordia, aut magis
 recta iustitia illo, quo praecevit in praesentia eius.
 Ipse enim est potens super omnia, ac iustus in
 illis omni tempore, nec exigitur ratio ab eo de
 illo quod facit, sed vos sane rationem sitis ve-
 dituri, nam talis opinio est opinio non cre-
 dentium in eum, et in inferno est porta quo
 vocatur porta Opinionis perquam ingredientur tales
 homines, et tibi perpetuabuntur.

84. Habete intentionem bonam in omni
 bus negotijs Vestris, et conuenit vobis exequi-
 illam cum resolutione recta nam Deus amat-
 Exequutores illius sollicitos, et relinquitte oppo-
 situm huic, quoniam Sathanas id amat amo-
 re Vabido, manuis enim vestra est in Domo
 periculorum ad instar Oviuum, quo sunt in-
 ter lupos, qui autem Vestrum negligens fuerit
 intentione, et expeditione peribit.

85. Quando sermo datur aliqui Vestrum
 de Deo, et Obedientia illius acquiescite sermoni
 eius, nam cum loquuntur duo de Deo, et obedientia

101
illius, et ipse terris eorum, et adiutor eorum,
et illuminator eorum Sathanas Vero e contra.

86 Dirigite alter alterum in labore ad
Victum, et vbi, quo similia sunt in Deo in
sinuabit se dilectio. Verba obedientia eius efficaciter
recedet a vobis fraud, et invidia, et cogniti
eritis apud eum meritum magnum, quia Deus
benignus est, et ipse diligit benefactores.

87. Tegite defectus patrum Vestrorum Cre
dentium, tegit Deus defectus Vestros, et scribet
Vos apud se meliores servos suos, et caute ad
tectione eorum, nam hoc est peccatum magnum.

88. Cauete a seminatione Zizania, et
ponite pacem inter fratres Vestros Credentes, qui
enim pacem ponit inter eos prosperabit Deus om
nia negotia eius, et largietur ei Veram retribu
tionem in hoc mundo, et in altero qui Vero e
contra seditiones seminaverit erit dehabitatori
bus ignis, nam erit frater Sathanae.

89 Ne occidatis personam quam prohibuit
Deus

Hominis qui autem deliberato animo eam
occiderit, erit de habitatoribus ignis, nisi con-
uersus fuerit ab ipso vera conuersione ad-
Deum, et exierit pacta propitiationis peccati.

90. Diligite Deum supra omnia quia
est dignissimus amari & vobis amabit vos,
et respiciet vos oculis misericordiae, illi vero
quem respexit Deus oculis misericordiae non-
erit timor de aliqua retinenda, ut pote no-
civa in hoc mundo, et in altera vita.

91. Estimare quod qui sincere affir-
mauerit bonam opinionem de Deo cum inten-
tione pura et conuersione ad eum, confidens
de misericordia eius, pereat in altera vita, etiam
si sint peccata eius in numerabilia, est enim
optimus adiutor illi, qui opem expetierit ab
eo, et misericors petenti misericordiam suam,
qui vero e contra opinatus fuerit cogitans im-
perfectionem in eo erit utique de habitatoribus ignis.

92. Accedite ad Deum, accedet ad vos;
quia ipse dixit; qui accesserit ad me mentem

101
palmi, accedam ad eum. Cubitum, et qui
acceserit ad me cubitum, accedam ad eum pa-
sum, et qui venerit ad me ambulans, veniam
ad eum curram; non est autem accessus ad
eum, nisi per orationem, et id præstando
quod præcepit.

93. Honorate hospitem propter Deum, ho-
noravit vos Deus in hoc mundo, et in altero,
quia in hoc est meritum magnum apud illum.

94. Mundus est somnus, et torpor ha-
bitantibus eum cum igitur mortui fuerint ex-
perguntur è somno suo duplici modo, qui
de illis beatus fuerit experrectio eius erit se-
curitas, qui autem infelix experrectio eius erit
perditio. Cavete igitur ut tempore in somno
mundi circa memoriam Dei, ut sit experrectio
vestra ad securitatem non ad perditionem.

95. Mulieres vero operantur in hoc autem
posuit illis Deus meritum magnum, et è contra
maximum malum erit, nam Sathana non est
recte quo capiat servos simile illis, et manifesta

tatio

tatis illarum est radix transgressionem, et peccatorum; Operite ergo eas, et continete vos ab aspectu earum, ut intromitat vos, et illas Deum in misericordiam suam, et abstinete vos, et venistete illi, cui reiterationes frequenter sunt, et custodite vos ab eo, a quo vero custodia sunt. Dicitur fuit O Sathana quo reiterationes frequenter illius, a quo et nos custodire debemus, a quo tu bene custodia est? narratio indiget explanatione, et tacuit, silentium autem eius fuit inditium ad ipsam pertinere quod referebatur, nam fuit purissima mulierem quas Deum Creavit in mundo.

96. **E**rogatte Eleemosynam cuiumque petenti a vobis propter Deum, etiam si veniat super equum, et super eum petat eam, nam Eleemosyna extinguit iram Domini, et erogator eleemosyne est propinquus Deo, et Deus est cum illo in omni loco.

801.
97. Auferte famem, et sitim a fratribus
Vestris. Credentibus iuxta facultatem Vestram -
ab hoc propter Deum, et pro amore in illum,
quia in hoc est meritum magnum, ciuabit
Vos Deus de substantia misericordiae suae, et
potabit Vos de poculis amoris sui, ille autem
quem ciuaberit, et potauerit Deus erit beatus.

98. Ne imbecetis. Gratiam seruorum Dei
neque dolore illos deiciatis, hoc enim est pe-
ccatum magnum, quo cibatur Satana,
et Vita eius est in imbecia, et deceptio
ita ut sit nutritus in hoc, nam propter
id Deus maledixit illum.

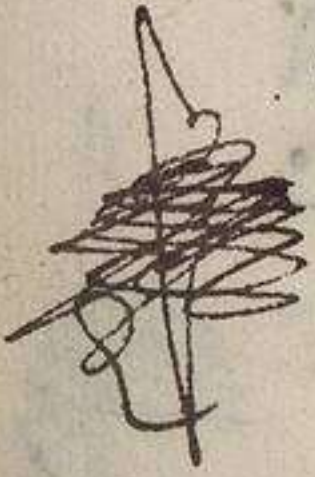
99. Caueat a lexiuione Seruorum -
nam hoc est peccatum magnum, et Deus
iustus est in lege sua omnibus seruorum sui,
et qui fecerit ~~in~~ hoc erit pessima creatura
eius, et cruciabit eum cruciatu vebemen-
ti, nisi conuersus fuerit ab hoc toto,
et

et direxerit pacta Conuersionis ad illum.

100. **A**pplicate Vos ipsos ad meditatio-
nem Dei in creatione Caelorum et terra,
et earum, que creauit inter illa. Et
augeat Vobis amorem erga se, et timorem
sui, et in hac meditatione est meritum
magnum, et manifestatio potentie eius a
manibus.

101. **E**st inditium fidei in Deum,
et inditium nouissimam, cum fit mentio Dei,
et miraculorum eius, et emoluntur Corda
audientium illa, et e contra est indi-
cium de testationis, et infidelitatis du-
bita Cordium, sit ergo lenitas in cordibus
Vestris iuxta hoc ut scribat Vos Deus
apud se Credentes, et sciat fidem Vestram
per experimentum, et introducat Vos
in misericordiam Suam.

102. Erit signum approximationis hora cum multiplicata fuerit inscitia, et diminuta fuerit scientia, et non dicetur ex illa nisi quod fuerit ad commodum vita, et ad detrimentum obedientia, ac bonorum operum, et cum exorbitauerit fornicatio, et diminuetur. Veritas, et iustitia, admiratio, et Verecundia, et multiplicata fuerit Corruptio, et transgressio, nam hec conuergenti ob malitiam creatura.

103 Præterea dixit. **O** Iacobe erit prohibitio sententiarum harum seruis ope Dei, quando ipse aderit inter eos. Is vero aderit quando diu permanserint minores eorum in obsequio maiorum suorum, et maiores misericordes fuerint erga eos, et scito quod in hu. sententijs est doctrina primis, et nouissimis.

Finitur Liber per manum Arabis.
Tota hac Scriptura est veritas Iesu Christi.
Non est Deus nisi Deus Iesus Spiritus Dei.

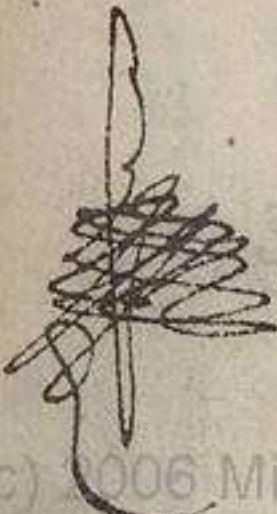
LIBER

Historia Sigillij Salomonis. His-
 toria sigillij Prophetæ Dei Salo-
 monis, filij Dauid, et myste-
 riorum eius, secundum
 Sanctam Mariam Vir-
 ginem per Cæcili-
 um Ebnelradi
 Discipulum Ia-
 cobi Apostoli

Interrogavit Senior noster Iacobus Sanctam
 Virginem Mariam, et nos secundum eam in Li-
 bro nostro hoc decimus mandato scribo his-
 toriam.

1. Quare signasti Exemplar Certifi-
 cationis Euangelij sigillo isto? et que sunt pro-
 pietates eius, et significationes scriptura in eo
 signata.

2 Ego vidi te in omni re vti eo signo

lineis contexto, notum fac nobis hoc optime
obdecorem gratia tua.

3. Et respondit. Si scires, quod
est in eo de gratia Dei summi, conculcaves
cum eo mare, et non mergeris, et certe a
Heret tibi patientiam magnam.

4. In eo est eruditio sapientibus, et
scientia arcani eius sub eo, circa Salomonem
filium David Prophetam Dei, et ipsum, et
sigillum eius habitum a Deo quo signavit
eum definitive.

5. Cum perveniret Salomon ad etatem
suam a dultam dixit. Domine mihi da mibi
habitatum Virtutum nemini alteri. Concessum,
et da puram scientiam, et doce me Sapienter.

6. Et Exaudivit eum Dominus eius,
et dedit ei anulum cum signis, et in eo erat
scriptura misteriosa, et per eum firmiter con-
firmavit Regnum eius.

7. Dedit autem illi scientiam, et potentiam,
et habitum Virtutum, et iucunditiam, et benignitatem,
, et

et per eum anulum subiecit ei homines, et
 Dæmones, et Volucres, et Ventos imperio eius
 prompte, et gratiæ servientes.

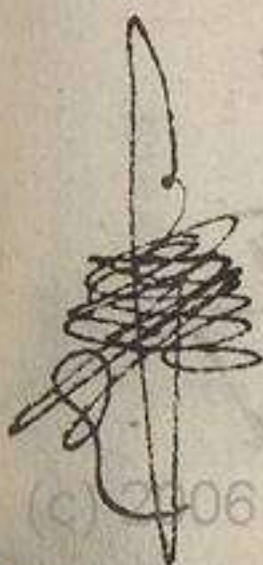
8. Et præcepit ei ne dimitteret
 illum anulum, ne per momentum quidem
 temporis ad id quod præcessisset in scientia
 sua præter eruditionem servorum, et ad figu-
 ram gratiæ.

9. Veruntamen Caratima mulier eius
 super mulierem eius præstantissima ab eo ha-
 buit illum per Damit præclarissimum inter
 Idola ipsius qui eam docuit de ceptionem.

10. Quod non annuerit petitione illius
 in eo quod ipse peteret, donec in holocaustum
 offerret ei locustam, et cum illa faceret ei obla-
 tionem.

11. Et nequaquam impidiret in Regno
 suo eum qui vellet suppliciter exorare,
 ac eleuare eum pro ignorantibus intempus in
 loco eminenti.

12. Et quod peteret ab eo (Salomone)

201
anulum in Balneo offerens se ad eum cubo
diendum, quo experiretur amorem illius ex
gase super reliquas ipsius mulieres esse prestan-
torem.

13. Quando ergo venit inter eos duos op-
portunitas, petijt ipsa aliquid ab eo, non expri-
mentis petitionem suam quoad et libenter ei concessit

14. Id autem notificavit ei post Concessionem
doloris Verbis, ac parvi momenti esse significavit
rem sibi ab eo Concedendam Vilipendam ionotum.

15. Et petijt illum (anulum) fœdus-
Confirmationis Regni sui, et contristatus est
Oculus eius friste ad negationem.

16. Exaudivit ergo illam in eo quod
optabat prosterbens conscientiam suam, et
non insurrexit Contra Voluntatem eius, neque
atendit cum sapientia sua, quod parvum-
in magnis est gravis Excessus.

17. Ingressus igitur in Balneum post pecca-
tum suum, reliquit ei anulum Regni, seus in ore
in illud

in illud Contra preceptum sibi datum circa re-
lictionem.

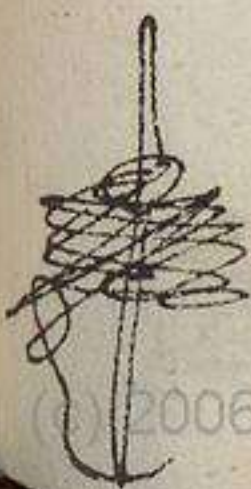
18. Et ingressus est in illud Sathana -
autem post eum egressus representavit se ipsi
mulieri (Caratine) insimilitudinem eius (Sal-
omonis) figuram illius accipiens.

19. Abstulit que ab ea anulum regni
petendo illum, quem, et projecit in mare -
de glutivit que illum quidam piscis Deo permi-
tente.

20. Cum ergo egressus eset Salomon
de Balneo suo contrivit eum illa negans
ei, quod postulabat. Respondens quod petitis
est ista tua iterum?

21. Et exiit ad solium suum spo-
latus gratijs suis, et obsequio, quod illi antea
prestabatur, et asperxit supra Thronum suum
quandam figuram Corpoream.

22. Et cognovit in veritate gravitatem
suorum peccatorum deviantium a Deo, et conuer-
tit se ad confessionem. Cum penitentia in deserto
Vera conversione.

23. Aliquot annis numeratis perseveravit
a Deo avidè exoptans penitentiam, et remissionem
et misericordiam, timens deperditionem
cum formidine.

24. Revelatum autem fuit ei iam con-
demnatum est tibi. Vade ad litus maris,
iam exaudita est oratio tua, et accipe quod
ventrit ab eo, et cave ne recidas iterum
in peccatum.

25. Invenit autem quosdam pisces
quorum cymba ad arenosa illa erat; pe-
tuerunt autem ab eo opem, ut instanter
auxilium praberet.

26. Et cum educta esset decreverunt pro-
mum dare illi, et non accepit ab eis nisi unum
tantum piscem cum anulo in visceribus eius
recondito.

27. Cum igitur aperuisset eum recepit a
nullum in manum suam, et redierunt ad eum
habitu virtutum, et gratia eius reiteratione completa.

28. Et laudavit corde puro Deum gratias
agens, quod integre restituisset, quod fuerat
in eo deperit.

Et

29. Et Conculcavit Idola sub pedibus suis
ad iecta, et confirmavit firmiter scientiam suam
sigillo promissiones.

30. Et ornauit templum signis triangula-
ribus illius etiam, et lampades ad formam
illorum fieri fecit, illasque accendit. Cum cereis,
ac diuersis oleis ad odorem, et splendorem
lucentes.

31. Et publicauit obseruantiam iustitie, et equi-
tatis in negotijs, et Vixit dies felices, et obiit
fideles tutus.

32. Figurauit autem prenomina tus Sa-
lomon Iesum Dominum nostrum quem figura-
uit templum cum mirabilibus suis maximis alle-
gorie.

33. Et significauit allegoriam legi in eo
predicto per Prophetas, et Apostolos, et Po-
tentiam eius, et post eum sigilatorem legis-
complecto.

34. Et conuersionem ad eum cum corde
puro, quia ipse est Optimus illuminator.

Et significauit potentiam Creatoris super

207
Creaturas suas, et gratiam suam erga eas cum
misericordia sua illi qui conversione post pecca-
tum conuertitur ad eum.

35. Et quod ipse non aufert gratiam
suam a seruis suis, donec aberrent a via ipsi-
us, ac determinauerint relinquere eum mera
nequitia.

36. Et tiam significauit, signaculum
beatitudinis illi quem vult, et complementum
eius post iudicium per gratiam suam gratuito.

37. Precepit autem ipsa vt per
illum benediceremus, ac gratias egeremus Deo
propter omnia negotia, et vt signaremus
libros cum eo in principio, et fine aut ben-
ctice.

Finitur Liber manu Cecilij

Ebnelradi Discipuli Iacobi

Apostoli

LIBER

Assequibulum diuinę Potentię, et
Clementię, ac Iustitię circa
creaturas.

LIBER ASSEQUIBILIVM DIVINÆ

Potentię, Clementię, ac Iustitiã
Circã creaturas, Cęcilię Eb
nelradi Discipuli Iacobi
Apostoli, Defensoris
Legis Euangetica,

1 Deus est Clemens Omnipotens Beneficus, per
Potentiã, et amorem, et Voluntatem, erga
seruos suos efficaciter.

2 Est Creator magnus cuius mandati
non est retractio dum rei determinat.

3. Est singularis gloria, et duratiõne,
et in magnitudine, et non est locus Vanus

ab eo. **4.** Est primus, et nouissimus, ante

quam nihil est, nec ultra ipsum est.

5. Non est principio eius principium
nec inchoatio, nec durationi eius terminus
aut imminutio.

6. Non consequuntur mediantes pleni-
tudinem essentia eius de declarationibus de-
clarationem, nec comprehensionem.

7. Veruntamen fides in eum est ma-
gi efficacis, quam scientia, et intellectus per
Obedientiam Scripturae, et Prophetis, et eccle-
siae fidei sanctae.

8. Et reiectis Controuersiarum, et op-
positionum, et dubitationum, atque opinionum
illius quod est Contrarium fidei, est maximus
gradus, et excellentissima bonitas, et gratia.

9. Intentum autem nostrum in hoc
libro est declarare aequibilia potentis benigni-
tatis, et Iustitiae eius Circa Creaturas, et est
negotium desiderabile.

10. Veruntamen Dominum eius est
super omnia, nec recepit gloriam de aliis,
quam

quam dese efficaciter.

11. Et non desinet Leonum eius Inquam
propter indigentiam, aut destructionem Merum-
Creaturarum sed Imperium eius, et duratio
eius est Vivens in eternum.

12. Est finis hominis, et non indiget,
Ut ad ipsum reducatur homo.

13. Est Dives Omnium rerum indi-
gentium quidem, eo quem ille in nihilo
ditant.

14. Scientia autem eius est eterna,
Nec auerquitur eam Nullus servorum suorum,
nisi in eo quod ipse voluerit gratuito.

15. Et tabula illius servata manife-
sta est; delet, et confirmat in ea, quod
Vult, et omnia in ea sapienter insculpsit
nec cadit de ea quidquam.

16. Et omne quod creavit existen-
tium creavit illud gratuito.

17. Sed per sapientiam, et potentiam
illud illius produxit.

18. Inter Kaph, et Stum, cum duxit

H

111
Kom (estote) fuit iussu eius ante quam
singerentur duo ista litera.

19. Id quod reuelat, auget efficaciam,
et desiderium in amore ipsius emittet lu-
cem ad instar grani Synapi deo quod
non habuit esse, ut præceptus compleat,
quod vult de rebus magnis, ac paruis.

20. Non prodest ei obedientia ad
augendum Regnum suum, nec nocet ei
transgressio, aut accidat ei imminutio.

21. Et disposuit recto ordine omnia
que creauit, at que eadem optima con-
dit.

22. Et mensurauit eas in mensura
ut cognosceretur æquabilitas illius cum
benignitate, et iustitia Verum æquationem
appetentium.

23. Ut recipiat essentiam duorum
ponderum experimentum ex operibus
proueniens.

24. Et exiulit hominem, et Angelum
Supra id, quod creauit, ut consequeretur
per

per liberum arbitrium iuxta opera sua
bonum, aut malum.

25. Hoc fuit occasio illius, quod
prævidit in scientia sua, ut sapienter de-
cerneret quod vellet.

26. Lau illi, qui longe est ab
associatione, et errore, et machinatione, et
opinione, et annis, atque diebus.

27. Ipse autem est Deus noster,
et Creator noster, et sufficientia nostra, et spes
nostra, et saluus nostra, et misericordia nra
nec alius est nobis præter ipsum.

28. Ab eo est omne bonum servis
suis, misericorditer, et gratuito opposi-
tum vero faciendum contra eius, præceptum
est ab anima, et sathana afferens nobis
peccatum.

29. Totum hoc, ut decerneret id
quod vellet, illuminat mentes ad directi-
onem gratuito, et perimit labi in errorem
inuedientia iuste, quod mysterium nemo
comprehendit.

30. Veruntamen totum hoc cum.

111
iustitia, et misericordia, et gratia sua omnia,
recte facit, iuste que disponit, nam Deus
neminem suorum servorum de fraudat.

31. Cum esset Iacobus filius Siamichi
Magister noster, nec non, et Apostoli simul
in monte sciulnearum, Dominum nostrum
Iesum sapienter interrogavit ex parte eorum

32. Indica nobis $\text{D}\text{e}\text{u}\text{s}$ Spiritus Dei quid
est excellentius inter ea, que excellenter
creata sunt?

33. Et dixit lux Adam in Paradiso
fuit prima creatura.

34. Et per illam cuncta firmiter dis-
posita, fuit que excellentissima verum cre-
aturarum genere, et origine.

35. Et hac de causa charitate dile-
xit eum Dominus suus, quem numquam
apprehendisset damnatum.

36. Nisi causa concupiscentiarum -
cum processisset in scientia Dei, ut conse-
queretur in duplicibus gradibus dona

Intentionem

37. Intentum igitur nostri sermonis erit circa ista fundamenta.

38. Quando Creavit Dominus noster in principio Caeli, et terram corporea creavit ea.

39. Lucem vero ac tenebras stabilivit in Natura Contrarias.

40. Et aquas divisit eas que interris ab eis, que super firmamentum suum, et posuit illud inter utrumque pro termino.

41. Et congregavit aquam inferiorem in terra, ut esset mare.

42. Et producere fecit terram, plantas ac semina, et fructus omnium specierum ad escam, et successionem, et elementum.

43. Et Creavit Solem, et Lunam in Celo ad splendorem, et lucem ut sciremus Computationem temporis Estimativae, et noctis, ac diei Cursum, nec non, et stellas splendorosas in firmamento fixas.

44. Insuper Creavit omnia Viventia in abundantia in terra, et mare, et in

517
aere de pecoribus, et piscibus, et auribus
feminam, et masculum, et iurit ei ut pro-
ducerent successive.

45. Et diuisit tenebras a luce Imperio suo

46. Et hoc tamen in sex diebus per
spiritum perfecte compleuit.

47. Et posuit uno quoque casu admodum
men computationis eorum suum motum-
praeceptum.

48. Nec non et Angelos quorum nume-
rum, non recenuet, nisi ipsi, prater quem
non est nobis alius Dominus.

49. Insuper censuit ut caderet pars eo-
rum propter Reuelationem Dei circa dona
hominis.

50. Que tolerare minime potuerunt in-
condarium Verentes beneplacitum, et sponte
indinantes voluntatem de prauatori.

51. Et fuit Causa deceptionis circa
Adam ut adbeniret ei tentatio ab eis-
hostiliter.

Creant

92. Creavit hominem de spiritu suo du-
os coniuges, et exaltauit eum supra id-
quod creavit gratuito.

93. Et precepit, ut omnia dirig^{er}entur,
ad ipsum sponte coacte.

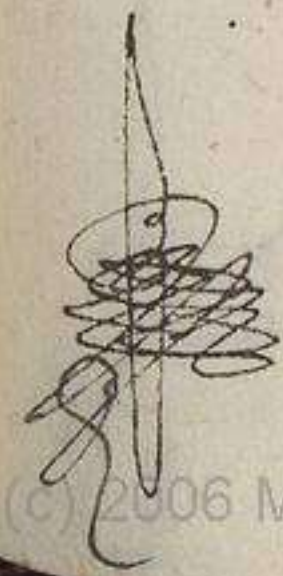
94. Et hoc negotium de quo est noster
sermo demonstratum est, et est manifestum,
et sufficit in Deo, qui sermonis nostri
est vere testis.

95. Veruntamen creavit propter homi-
nem omnia, hominem vero propter se
ad cultum.

96. Iam ostensum fuit a Gabriele
Angelo sancta Maria Virgini, quae dixit
secundum quod senior noster Iacobus vere
retrulit nobis.

97. Circa Paradisum voluptatis, quem
preparauit Deus Adae ad iucunditatem, quod
non erat in eo frigus, nec calor sed pax,
et tranquillitas

98. In eo erant omnia, que desiderio

desiderant persone de fructibus ac cibis, qui
nutriunt, ac delectant.

59. Creavit autem Deus Adam de
humoribus terrestribus contrariis, et posuit
eum in illo Paradiso voluptatis amanter.

60. Ipse vero petijt ab eo (post quam
posuerat ipsum in illo) gratiam dicens.

61. Deus meus sum homo solus,
dam mihi ergo hominem similem mihi.

62. Et immisit ei somnum profundum
propter petitionem eius, et quieuit.

63. Et extraxit Deus de Costa eius
Cnam adiutricem, et sociam.

64. Quando igitur euigilauit a somno
suo vidit eam vitam habentem, et sociam.

65. Et induit eos Deus indumento mi-
sericordiz, pro operimento induit que eis
appetitum generandi qui propter propagatio-
nem destinati est.

66. Et concessit eis ad alimentum

Omnia

Omnia que Vellent, prohibuit autem vis-
arborescens mediam illicitam faciem.

67. Habitatores Paradisi Voluptatis ne
appropinquetis ad illam, nec cibum comeda-
tis de illa.

68. Moneo vos quod erit animabus-
vestris nocivus Valde.

69. Et ego moneo vos, quod Sathana
est vobis hostis manifestus.

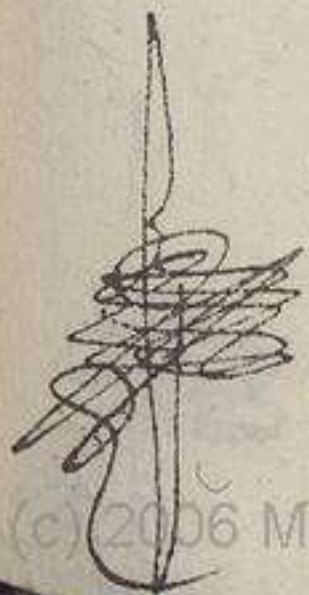
70. Et appetitum, quod dedi vobis-
oferte mihi ad iustificationem, nam si iusti
fueritis nullum malum tanget vos.

71. Veruntamen Adamum disposuit
ad peccatum negligentia in amore Dei, o-
mitendo gratiarum actionem, necessariam ipsi,
aliquo parvo tempore in amore eius occupa-
to ac dedito.

72. Et hoc fuit occasio peccati quod
infusum est. ~~infusum est.~~

73. Ut effectivè decerneret Deus quod
Vellent.

74. Et non fuit Causa Adæ ad detrimen-

211
tum, imo fuit ad gratiam, et aequitatem.

75. Ut assequeretur excellentiorem gradum, sequendo directionem ex opposito, illicitebrarum concupiscentia amando.

76. Veruntamen oppraerunt seipsos obediendo Satanae serpenti.

77. Cum igitur ambo comedissent de arboris media ipsi prohibita, acceperunt folia arboris ad se operiendum.

78. Et ablata sunt eis gratia a Deo, et pulchritudo vultus operimento que praeditu nudatis. Vocavit autem eos Dominus eorum. Quare inobedientes fuistis precepto meo? et fuit exorsatio eorum coram Deo. Fruola.

79. Et exdamanit Angelus: descendite ad terram, ad exilium, quod designavi, Veruntamen Deus iustificavit mandatum suum, dicens.

80. Ad pulberem revertimini, sicut fuistis antea reversuri estis, et ad impletum est preceptum.

Post

81. Post hoc autem abscondit Deus Paradisum in partibus Orientalibus terra ubi voluit, ad quem nemo ascendit.

82. Nisi is, quem voluerit deseruis suis sanctis gratuito, et per decretum.

83. Insuper creavit Deus tres species distinctas.

84. Hominem Angelum, et Animal divinum.

85. Homini dedit liberum arbitrium mixtum cum appetitu, et Angelo dedit liberum arbitrium sine eo cui datum est immune. Animali autem datus est appetitus sine usu rationis.

86. Hanc vero tertiam commemorabimus ob comparationem tantum.

87. Adamo advenit peccatum propter appetitum per tentationem Satanae, et accepta fuit propter hoc excusatio.

88. Angelus vero non habuit in eius modi excusatione partem eo quod intellectus eius ab appetitibus humanis erat immunis.

211
89. Et non fuit inobedientia Adæ de
trimentum, imo fuit apud Deum gratia, et
assequeretur iusta opera sua gratiam, et ius-
titiam.

90. Non opprimit Deus servos suos, sed
servos insipienter opprimit seipsum Contra
beneplacitum.

91. Ut consequatur per misericordiam Do-
mini sui Remissionem ab eo quæ quidem est
petenda. Et in nonissimo Retribuatur exaltatio
sublimis.

92. Et nisi rebellis fuisset homo Domino
suo, non cognosceretur misericordia eius Con-
venienter Cognita.

93. Iustitia autem merito exclamavit
ad eum, qui est rectus in rebus suis dicens.
O Domine diminuas mihi de iusto quidquam.

94. Illi quod est secundum tuam obedi-
entiam erga peccatores credentes in te confi-
dentes in misericordia, ego assentior obman-
datum tuum, ut assequatur ingrati partem

Mum

95. Illum autem qui fuerit rebelis tibi per infidelitatem, et inobedientiam in me, tu repeller, ut consequatur iuxta opera sua in Inferno Cruciatum.

96. Tu vero es Omnipotens, et neminem Comprahendere facis hoc negotium.

97. Quando ergo cecidit a gratia adversando precepto assequutus est mortem in sua parte superiori per inobedientiam, quod communiatur per descendentiam.

98. Et recesserunt ab eo omnia dona nec remansit in eo, nisi spes gratiarum am de sperante illar a benignitate Dei.

99. Erga eum propter misericordiam suam veruntamen Venia illius fuit per pacto fidei in eum, et penitentia peccatorum, nec non expectandi bonum excellentius habito.

100. Et qui bonum operatus fuerit de generatione eius. Videbit illud, et qui malum fecerit similiter etiam.

101. Si non fuisset Adam rebelis precepto

211
Domini sui, meruisset confirmationem post
tentationem in Paradiso, et meruisset gratiam,
et filioi in eo, absque molestia, et probatione
abundanter.

102. Et Spiritus aduenisset ei repente
a Deo in sui custodiam, et non contradixisset
Verbo Domini. Veruntamen gaudium eius
erit ingratis elargitis Copiose.

103. Nam Dominus eius super omnia
dilexit eum, et exaltauit eum super crea-
tura gradu.

104. Veruntamen lux gratiarum in Adam
ante rebellionem, et post eam, non dereliquit
eum aliquo tempore.

105. Hoc fecit per gratiam Dei, et eius-
amorem erga illum, nam talis dilectio fuit
erga illum magna.

106. Quapropter peccatum primum in Adam,
et generationem eius exortauit prauitatem
in eis, et concupiscentiam causatiuam
peccati.

Com

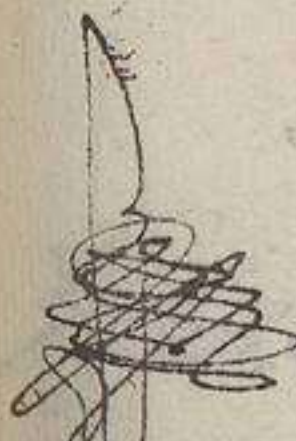
107. Comprahendit eos comprehensione ap-
petitu manifestus, ad fides, in eis, et operari
iuxta possibilitatem, est in eis excellentissimus
gradus, et altissimum donum.

108. Hoc iuxta Prophetas confirmatos
per Spiritum quorum Reuelationem, de quo
ipsi dixerunt non conuenit indagare, nec
anxie exquirere sermo enim illorum se-
cundum Deum Veritas fuit.

109. Fuere ipsi Predicatores, et annunti-
atores promissi ad seruos in mundo sicut
Stella splendore fulgentes indicauerunt eis
lucem obstensam ab eo usque ad ortum
eius per ad Ventum in mundum perfecte.

110. Et cum ascendisset per ad implectio-
nem legis super Orizontem gratia Viui-
ficauit seruos Amorrhæ qui erant de ea in-
curiosi.

111. Et fides in hoc est præstantionis
gradus, quam culmem, Veritatis ac secreti
manifestatio

112. Nam Deum, qui perfecit omnia sine
super Vacaneo non comprehendit intellectus,
ac ratiotinationes humanae nec Angelus, quia
intellectus eorum est imbecillus, ac fragilis.

113. Veruntamen credere in eo quod cre-
dit, ac praecipit Ecclesia confirmata per Spi-
ritum Sanctum, Magistra servorum, est
excellentissima gratia.

114. Et hoc, ut consequantur fideles per
illud gratiam, infideles vero consequantur e-
contra in Inferno oppositum.

115. Ad hoc autem constituit Deus supra
servos custodem ut scribat opera, et non
abscondatur a scientia eius quicquam.

116. Et omnia creavit, ac statuit funda-
menta eorum, et prohibuit pravitatem &
ruperitiam, et concubinationem Cupidinum, et
amicitiam Sathana singulari prohibitione.

117. Relatio igitur mea in his rebus
est eius mediante Virtute propter obedientiam,
quarum declaratio est ad dilectos ~~sectatores~~
di

Directiones, ut consequantur per eam bonum.

118. Et declarator est Dominus meus propter illum qui fuit cum eum obdignam misericordiam.

119. Est autem Relatio in narrato ad directionem de Iesu optima Creaturarum Dei figurato per figuras Prophetarum cum Evangelio Vere simili allegorizato.

120. Et de lege eius exaltata super legem antiquam, et de utilitatibus eius ad diem constitutam, in qua erit creature resurrectio.

121. Cum ergo adveniret tempus constitutum promissum ad directionem, superuenit Spiritus Dei Sanctus in Mariam Virginem, et factus est per eum in utero eius fetus animatus.

122. Virginitas tamen eius semper integra in ea permansit, et fuit sermo Angeli Gabrieli ad eam ex parte Dei Veridicus.

123. Et si comprehenderit eam peccatum primum, evadent ab ea dona eius, et retinet eam probatio experimentalis in con

ceptione, et in partu.

124. Veruntamen Deus eligit eam ad hunc effectum, et posuit inter eam, et inter illud velamentum, et clypeum.

125. Hoc unanimes de creuerunt Apostoli Veraces Vere confirmati per Spiritum sanctum, Dissentire autem ab eo est infidelitas, et damnatio erit illi qui dissen serit in aliquo eius.

126. Assentiri vero illi est primum fundamentum legis Dei recte, et excellentior. Na.

127. Quod autem præter id erit conueniens legi, ac necessarium ad directionem, et fidem Evangelicam narrando referremus tibi in eunda parte huius mei libri, si Deo plauserit.

128. Finita est pars prima libri A sequi bilium Diuinae Potentia, et clementia, ac Iusti tia, circa Creaturas, manu mea Cecilij Eb nebradi Discipuli Jacobi filij Sciarnichi zebe dei Apostoli. proficiat nobis Deus per ip sum, et coniungat nos cum sanctis.

Non Deus, nisi Deus.

Jesus Spiritus Dei.

Paris

PARS SECUNDA

Assequibilium Diuinæ Potentiæ.

PARS SECUNDA

Libri Assequibilium diuina Potentiæ Cle-
 mentia, ac Iustitia circa crea-
 turas, per Cæcilium Eb-
 neradi Discipulum
 Iacobi Apostoli

1. **Narratio** mea fuit in parte priori ad
 obscurum propositi, in Scriptura confirmata per
 Spiritum, et per lucem prouenientibus, ad
 transpetandum mare rubrum, et ad id, quod
 figuratum est in miraculis mysteriore.
2. **Quinam** habuerit communicationem
 totalem illius, à Deo dirigente in directionem
 quem voluerit. Consequetur de luce illius-
 per misericordiam suam in gloria sortem.
3. **Cibus** eius est suavis animabus -
 (sicut cibus tritici est suavis corporibus) illorum.

Unde qui diligunt eam, ac comedunt illam
pro vitio suo comedentes.

4. Præceptum illius est Benignitas ac
celerata, est autem antequa sine Comparatione
ad tempus ambiens omnia, sicut lux solis
cum eminenter elevarur super orbem terra-
rum.

5. Ipsa vero docet scientiam veritatem
a Deo, et sapientiam. Significationis eius
sunt, sicut species Saporum Manne, quæ
fuit filijs Israel vobis proficiuus.

6. Lux autem eius est magna sicut
profundum maris, quod solum non habet,
nec ora, consequuntur effectus de illa,
primi Sapientes Undique revelationem, ac me-
ditationem.

7. Lucra quæ ipsi habent de ea
minuta sunt, in efficacia autem, eminentia
sunt sicut momentum temporis in seculis-
saeculorum. Cum quibus tamen comparatio-
nem minime habet, nec proportionem.

8. Per illam iam complete Venerunt
figura significationem Undique Prophetis-
et Apostolicis, ad necessitatem intelligentia, ob

predicationem, quam Deus copiose infudit
lingua vulgari.

9. In omni gente, tempore, et loco efficaciter, ne aliquis eam negare valeat propter malitiam, aut ignorantiam.

10. Non habet Deus loquutionem corpoream, nec vocem pronuntiationis externae, sed loquitur per Spiritum Sanctum, et per revelationem spirituales sine labijs.

11. Lingua literis, et loquutionibus optat autem in prophetia, in ardua labore atque electione, quem vult servorum suorum, ad quem firmam facit descendere meditationem.

12. Sed discensus eius erit occasione necessitatis, propter gratiam suam, non sine ea in progressu temporis, quem admodum manifeste evenit in Scripturis.

13. Per optimas Creaturas suas affluentia lectionis directione direxit sermone suum perfectum, per statum ad gentes.

14. Et confirmavit eos per Spiritum Sanctum, cum certitudine, et scientia, ac directione, nec non et Certificavit esse a se

Et monem eorum, quem, et mirabilis firmi-
ter confirmavit.

15. Non conuenit loqui de illis, nisi
cum optima reuordatione, ac fama digna: quo-
niam peccatum eorum fuit ad emendationem,
et eruditionem seruis, et ad spem in dispendia.

16. Ipsa autem praecedit in scientia
sua cum efficacia, et moderata est illos in o-
nibus motibus, ac apte disposuit intellectus,
cuncta que laude sua excellere fecit.

17. Nisi sustinisset Abraham holoc-
caustum filij sui Isaac, adhibens beneplacitū
cum pura intentione, non aduenisset Agnus
significatibus cum mysterio sub eo reuelato.

18. Et nisi firmus fuisset Job humilitas
in patientia circa afflictiones Sathanae, et
contradictiones uxoris suae, non innotesceret
in eo patientia in paupertate, et plagis, et
vermicibus viliter erecto in sterquilinio.

19. Et Moyses, qui Deum alloquutus
est, nisi occidisset Iuuenem, non innotesceret
remissio in ipso, qui occidit personam, et

Con

Conversionis ad penitentiam, et spei confidenter.

20. Et nisi aspexisset uxorem Vria Amasius David, non esset cognita Virtus penitentiæ dolorosa, neque reuelatum esset ei-

Psalterium.

21. Et filius eius Salomone praeclatus Sapientia, Clementia, Iustitia, ac pietate post dilectam propter Caritatem fleuit peccatum suum, et destruxit Idola cum deprecone.

22. Et post eos Petrus Vicarius in terra per fletum peccati sui. (docens nos Penitentiam per ieiunium, et meditationem, et effusionem lacrymarum usque ad scarnificationem) copiosus factus est in misericordia.

23. Et qui Prophetarum non habuit afflictionem, offensionem, atque tentationem? etiam Iesum spiritum Dei dilectum probatione tentauerunt Asedez, quidam per venditionem, et malam opinionem.

24. Deus autem non nullis eorum pretulit supra alios, et supra eos ipsum constituit, cui certe dedit operari miracula magna, et per eum manifestauit Euangelium.

151
25. Et dedit illi omnem sapientiam sine limitatione, et copiose abundare fecit ipsum meditatione, et operibus sanctis.

26. Et gratiam dedit illi predicandi, et salvandi, et vivificandi ei, qui sequutus fuerit directionem. Verum ipse est premium à Deo, et maxima gratia.

27. Cunctetur multitudo infidelium extingere lucem eorum, ac illius, et nunquam valebunt, quia ipse complevit lucem suam, ac desiderium eorum, et suum in eis quos et excellenter exaltavit super reliquos servos suos in gradibus excellentibus.

28. Fuerunt ipse flamma charitatis, ad perveniendum ad directionem; predicaverunt Evangelium, et spiritum Dei Jesum, qui fuit corporum illorum anima.

29. Prophetia filiorum Israel directorum per legem ad gratiam, vaticinata est, id quod dicit de ipso; ipse autem cum iis qui fuerunt post se in progressu temporum, erit ad sancta futura propheta Vaticinam.

Declaratio

30. Declaratio eius est miseratore, clara, nu-
 rifica cuius illuminatio ad posteror erit, ad
 instar ascensus solis ad orizontem super mun-
 dum ferens salutem.

31. Magno, paruo, remoto, proximo, pra-
 senti, absentis secundum apprehensionem de eo,
 ac opinionem circa ipsum, dabit Responsum.

32. Procedit, et cordibus ab eo lux, qua
 efficaciter illuminat mentes, et corroborat cor-
 pora ad cultum Dei.

33. Enarrata est persimilitudinem. Qua
 tuor Clementorum conuenientia firmationum Adae,
 et Heua, et Mariae virginis, quas ipsa cum
 illo perfecti compleuit. Non habuit Adam-
 Patrem, nec Matrem, Heua vero tantum-
 Patrem habuit, Maria Patrem, et Matrem, ipse
 autem Iustus Deum habuit, et ipsam sine
 Patre seruans eam immunem.

34. Quando vidit lex scientia, et
 Amoris, et clementia, et Iustitia, ac perfectio-
 nis, in praesentia sua perditionem hominum

post abundantiam deliciarum ipsius.

35. Reparavit eum per Iesum post Propheetias de conceptione ipsius in Maria electa cum Virginitate et immunitate a peccato quam et eminenter exaltauit supra mulieres mundi.

36. Potauit eam Pontis amoris sui omni gratia, quam ipsa desiderauit per spiritum superuenientem in eam per quem et grauida fuit.

37. (Ad instar, quo transit sol replendum per Vitrum, format figuram applicati egreditur ingrediens perficiens pulchritudinem) et non defloratus fuit in ea flos Virginitatis.

38. Et esse constitutum in eo vnum fuit, et non duo explicatum per spiritum Dei fidelem filium Adæ, Dei seruum in Veritate certa.

39. Virginitas autem fuit in ipsa perpetua, nec non, et gratia Dei copiosa sine ambiguitate, et sine dubitatione, et fuit hoc Verbum a Deo firmum.

40. Et Veniens post eum a Deo (fuit)

Spiritus

Spiritus sanctus confirmavit legem, ^{et Apostolos, et lux ab eo est} super quem
 fuit de servis suis gratuito.

41. Servos autem obedire Iesu, et praeceptum
 de quo exigitur ratio, et qui obedierit praecepto eius
 obedit Deo, et qui rebellis fuerit ei sumet super
 se peccatum.

42. Et illi qui Vicarius eius fuerit in
 terra per Ecclesiam fidelem operando iuxta pra
 ceptum eius toto tempore sub obedientia eius;
 et hoc necesse est sine dubio.

43. Ipse autem expositor est Evangelium
 cum diffinitione, et Veneplacito, et ad eum spectat
 praecipere legem ac docere quod est sciendum
 sine dubio, et a renitentibus interdiciere illicitum
 pronuntiando, quod prohibitum est.

44. Credere autem quidquid est perfec
 tionis, ac bonitatis, in Deo reputatur melius,
 quam quod, e contra manifeste videtur et cog
 noscitur.

45. Alucinantur intellectus sapientum in his,
 quae disputant de ipso propterea omnino assenti
 endum est infidem in vacillatione.

46. Quia non est dubitatio in ea nec in
Euangelio ipsius, nec in Apostolis eius, ac in spi-
ritu suo, et in eo, quod praecepit per illum, et
in eo quod est contra ab eo prohibitum est.

47. Ad ecclesiam igitur pertinet confirmatio
legis cum certitudine ad directionem. Deus vero
eam sancte disponet per spiritum in concilijs

48. Et certe Euangelium imprimere nisi
in cordibus, ac memoria timendum est ob vilipen-
dium, ac depravationem, ac immutationem sensus
illius.

49. Quia Sathanas, et familia eius sunt
adversarij Dei, et hominis, et conatus eorum-
talis est, ut possint illud annihilare.

50. Veruntamen Deus per gratiam suam
custodit quos vult servorum suorum sanctorum
efficaciter, contra quos dolose insidiandi potestatem
non habet.

51. Et errantes in iustitia eius sunt de
habitatoribus Inferni, et in eum abiectioe abij-
cet eos propter peccata eorum cum diversitate
tormentorum dolorisiorum.

Deus

92. Deus autem est Iustus in omnibus rebus, et cum scientia Iustitia, ac benignitate omnia recte iudicat, et iuste adequat.

93. Et non convenit opinari de illo, quod qui veniam obtinuerit sit liber a debiti Penitentia, et non saluus erit innocens Immunitis a peccato.

94. Cuilibet persone dabitur retributio iuxta id quod operatur, de quo redditura est rationem ab ipso. Vero minime exigetur Ratio. Predestinationem autem, ac beatitudinem neminem scire permittit, sed clam occultavit eam.

95. Et intentio bona est necessaria ad quodlibet opus sanctum, quia sine ea non acceptatur opus.

96. Et mera benignitate sua recte constituit liberum arbitrium in mente hominis, quod, et pondere liberavit in praesentia sua.

97. Et minuit illum liberate, ac voluntate, ut operaretur, quod vellet boni, et mali, nec non, et intellectu, quo manifeste cognosceret

98. Et nec Absurum, nec Violentia aliqua
Vllo modo vllum in contrarium fecerit, et dedit
singulis Creaturis superioribus modum agendi.

99. Et precepit ei quod iustum est, et
cohibuit eum ab illo, quod est iniustum, ut
eligeret sibi quod voluerit variando operatione
diversis modi.

60. Et dedit ei intellectum iuxta capa-
citatem sui ipsius, ne haberet exultationem
in peccatis sufficientem per ignorantiam.

61. Et ipse pravius existens, et doli
ad errorem, dolus erit superse ipsum ad per-
standum semper in eo; et si forte ob contra-
rietatem erga fidem veneno insinuat illum.

62. Fides autem predicta debet esse fun-
data in operibus bonis, quia sine illis ex-
tinguitur de corde efficaciter, nec remanet de
eo aliquid de illa: immo convertetur in ma-
lum perverre.

63. Sicut lux lucerne accensa qua tunc
extinguitur cum fit de oleginosis, ardentibus

Paulus!

Non

64. Non est homini vehementius contrarium,
quam copia divitiarum, et Sathanas. It. Vero
Exultat animam Veruntamen si cessit anima
desperat.

65. Et hoc totum remouet à Deo seruos,
et est dispositio ad mortem maiorem cum vene-
niis blandientibus, que venenant, sicut Ba-
silisus, occisor Veneno intuitus, qui sine tactu
aspiciendo infert mortem.

66. Certe non videbit requiem, qui bonis
Cogitationibus differt tempus, de quo indie ratio-
ni, et anima exhalationis interrogabitur.

67. Et accessio ad Deum est necessaria
Seruis, accessio autem ad Deum non est nisi
per orationem illius de quo effectiue ei fadere -
obligati sunt.

68. Ipse autem est simul cum eis vbi cum
que fuerit propinquitas, etiam in animabus.
proximus est invocanti ipsum liberalis ab eo
petenti, ex auditor eum deprecanti.

69. Serui, qui sincerus est erga Deum -
est proptor omnino, infideli autem adiutorium

Præbet in naturæ præcipui.

70. Oportet Ceterum servorum Venite ad eum puri, auscultate sermonem boni operandi, quem ego referendo declarabo.

71. Tria sunt fundamenta legis ad directionem, primum est Fides, secundum Spes, et tertium est fervorosa Charitas.

72. Et omnia convenienter sunt exoptanda, Charitas tamen habet supra eas duas excellentiam.

73. Et non consequitur homo merita fidei, nisi diligat Deum efficaciter exoptans patri suo credenti quod voluerit sibi ipsi de bono complectere.

74. Et hoc totum obediendo Cæcilia sancta, et eam credendo, et contradicens ei erit perditus, si vero in aliquo dissentiens fuerit reputabitur utique infidelis.

75. Baptismus autem per aquam-purificantem a peccato est de præcepto e contra esset errare. Douit nos illum Jesu spiritus

Dei

Notitia manifestata.

76. Liberat hominem ab omni peccato a proximo faciens illum ad Deum cum longe esset ab eo, et gratuito properari facit illum ad gloriam aeternam.

77. Non est liberatio sine illo ob decretum propter Adamum, ille vero institutus est locus Circumcisionis data ad salutem commutative.

78. Et conversio ad Deum debet esse ex corde puro per confessionem peccatorum verbalem, claram absque occultatione illius, quod occultum est et sit apud ipsum accepta.

79. Quia opera bona cum ab ea vana fuerint, et a vero exitu ab illi quamvis sint cum longitudine temporis non acceptatur ab eo propriabiliter.

80. Et desperatio de remissione est via ad Infernum, et Deum non placet quia misericordia eius in omnibus amplissima est, indulget cui vult omnia gravissima peccata, dum optima de eo habeatur opinio.

81. Et misericordiam, iuxta indigentiam petentium, minime negat, quam et distributive imperatur ex mera benignitate sua super

Peccatores penitentes.

82. Reputat magnum, id quod est parvum de operibus bonis, in multitudine. Vero peccatum credentium, etiam reputat septem peccata, et Vni cum peccatum.

83. Habent haec duo species peccatorum in per hominem duas contrarietatis, ita ut transeuntem ad bonum. Reputet Dominus amicum, et rebellem vere conscribitur socius Sathanae, et maximus peccator.

84. Accensio ad Deum in missa, est accensio qua non est porta ad approximationem ad eum proximior nec excellentior, cum fuerit apud eum accepta. In qua exauditor est illius, qui eum

85. sincere, ac pure invocat sive, sit in Oriente, sive in Occidente, sive in Meridie, sive in Aquilone, et si fuerit in extrema parte terre reiectus.

86. Exaudit deprecationem eius iuxta intentionem ipsius, et cumulavit eum gratia, in dulcentia, et auxilio in quo voluerit, et adiuvabit eum adiutorio glorioso.

87. Benignus praedicator ad servos inueniet
apud

Apud eum mercedem suam, et portam misericordie
omni tempore sibi apertam.

88. Instituit mensam substantialem cibi
et potum, et cum his duobus quiescit spiritus
duodecim Apostolorum.

89. Et potavit Vino amoris, et scientie,
et applicavit adpectus Discipulum dormientem,
et dare indicavit prodicionem proditoris.

90. Profuit autem Mysterium negationis,
ad eruditionem, et manifeste annuncians be
atitudinem ei, qui beandus erit.

91. Et castigatio a Deo in illo statu fuit
ad salutem et qui id impediret Repronatione
Repronatus esset.

92. Et statuit firmitatem Ecclesie per
fidem, et enigmatizavit Statum Iustitie, et
Mysteria Domini sunt in prescientia eius, et
fundavit, ac stabilivit legem, et non est Verbo
Dei variatio.

93. Emit directionem largitor benigni
tatis, et gratie personis pretio magno, ali
quantulum attenuato, Veruntamen per id
iuxta ad equavit iustificationem, et meritum-

Enumeratio vii.

94. Dives antiquus mediante ipso-
inpraecipis abstulit mortem ab hominibus effi-
caciter, quos non tangit Experimentum.

95. Illum autem desperatum a salute in
generatione Adae, certe non sanavit intercesor
factu, sed occultavit sub eo primas sapientibus
arcanum.

96. Et adimplevit per aperitionem legis
Evangelicę beneplacitum obediendo usque ad
mortem suam quam Deus decreverat, atque
ad dexteram suam illum sedere fecit, cum ex-
altatione.

97. Directionem igitur, et beneplacitum
nobis convenit implorare ab eo, qui habet
directionem in omnibus negotijs, et actionibus,
per quem inveniemus bonum.

98. Et patientiam in afflictione, et pro-
batione, et infortunijs Domini mundi quia
Deus dirigit patienter, et ipse est patientissimus.

99. Miseratione morietur erga servum
suum in Visitatione, Ut probet patientiam
omni

Cum sicut Pater misertus & afficitur erga
filium suum, deuius perditione timeris mini-
terret eum.

100. Ut consequatur penitentiam et expia-
tionem, et Indulgentiam, et sanctitatem, et a-
micitiam, et appropinquationem sibi, et gratiam,
et maiorem gloriam.

101. Species autem Martirij pro fide cum
corde puro in Deum sincere tollunt dubia
Saluationis, nec est timendum de Martyre,
quoniam eius premium propter illud est pre-
mium magnum.

102. Et Uniuersique Veri est terminus
in libro manifestationis, cum autem perue-
nerit non prolongabunt instans temporis, neque
erit eis post illam progressus.

103. Et animabus, et permanentia, a
die, in qua creauit eas sine dubio in Verbo
Dei, et sunt in tempore somnij in mundo,
et post mortem expergientur ad Deum
translata.

104. Et iuxta mortem erit reuurrectio
eorum, et erit beatus ille quem Deus-

151
Fuerit per gratiam suam gratuito excedere
Virtute qui vero grauiora commiserit seni-
orem habebit punitionem.

105. Et grauiora peccata quorum Vehemen-
ter est vitio, sunt desperatio a Spiritu, et
disidentia misericordia, et Infidelitas, et tribuere
Deo consortium, et incredulitas glorie, quod
totum Deus auertat a nobis.

106. Qui vero moritur in peccato non
est dubium de illius miseria, ac perpetuitate
in ea iuxta suam prauaricationem iuste ad-
equatur illi tormentum.

107. Hora vero determinata a Deo
Veniet repente per mandatum eius quam ne-
minem seruatorum suorum scire facit. Verum
tamen occulta esse ab eis fuit mera benignitas.

108. Designauit tamen per id quod
dictum est esse defectum scientie, et pudoris,
et iustitie, et consecratione concupiscentiarum.
et totum constanter expectabitur.

109. Et cum videris Religiosos sternere
edificia sumptuosa, et habere abaritiam

et sollicitu

Slicitudinem circa divitias, et negotiationem
suppellectilium quae sunt repugnantia religio-
so omni modo contrarietate.

110. **D**icere ad non bene operandum,
et vendere in eo pietatem et non erit, et fal-
sitas, et fraus manifesta, et non confidet
servus de fratre suo quoniam si de eo con-
fideret ~~ipsum~~ dolose proderet ipsum.

111. **E**st signum Mirum, quod a
signavit nobis Deus, est ortus solis ab
orizonte Occidentali in contrarium sui cursus
orientalis.

112 **E**t quinque res etiam occultavit
simili eis profunda Viscerum, et quod
eveniet Crastina die, et saluationem, et mor-
tem, et secretam pectorum, et totum, quod
dam occultavit, inter hominem, et cor eius.

113 **V**eruntamen, in operibus bonis,
et gratiarum actione pro beneficijs negligens
est, et quando venit afflictio Exorat Deum,
quando vero auferit illam declinat.

114. **E**t quomodo declinabit cum igno-
rantia sua a ueditio supremo aquo non.

Et effugium, et amore, ad quam Venient
Volentes omnes, et si inuiti.

115. Iudicium fiet in presentia sanctitatis,
et memoria est in libris allata, et Iesus de
his omnibus sapienter afatus est.

116. Et pertinax incredulus in resurrectio-
nem stultus est; an non videt, quod semina
emergunt per mortem suam omnibus temporibus,
et iterum nascuntur.

117. Et quod Deus est iustus in rebus
suis sine dubio, et quod sinit malitiam in
mundo tolerans, et dum tolerat nullam ei faciem
contrarietatem in eo auxilium suum illi prabet.

118. Et igitur in potestate hominis dies,
ut seminet, et metat quod voluerit, et ven-
tilatio eorum Dei est dies Iudicij, indulget
cui voluerit, et punit quem voluerit, et in his
rebus operatur cum iustitia, et non facit iniuri-
am ulli deseruis suis.

119. Resurgent in presentia sanctitatis.
eius Creature omnes cum perfectione, per cuius
dispositionem iterum colligentur ossa earum ab

Mente

Oriente et Occidente, etiam sicut in pulberem redacta.

120. Et Campi terre detegent per motum fideles, at que etiam infideles, et Omnis homo in angustia sua agitabitur, et nullo modo convertetur ad alium.

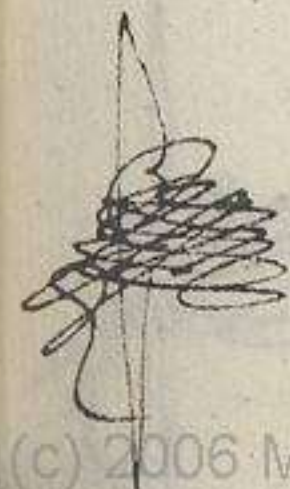
121. Et coruscare faciet lux Dei Veritatem circa spiritum suum, quem omnes videbunt. Curis Viris magna in illo Iudicio aliquibus eorum non erit gratiosa.

122. Et omnes cognoscentur nominibus suis, et notitia eorum Undique conveniet, et fides ac infidelitas eorum erunt sufficientia testimonia per personis.

123. Et appendentur statura, et Dominus altissimus Videbit ac iudicabit inter eos cum iustitia, quia omnia iuste adequabit.

124. Ad ipsum pertinet Imperium, et electio, et clementia, et iustitia, et potentia, et omnia stabilivit per scientiam suam, et aequatione acquirat unus quisque, quod lucratus est.

125. Et erit nimis vigorosa afflictio illi

qui induxerit ad malefaciendum, ac factus
uerit in iudicio indulgentiam in contrarium
illius quod erit in eo.

126. Oportet Dominum mihi, si mihi liceret
petere, ut immorari in Inferno per totum
spatium temporis illius quia erit dies rigorose
tormentis tristi terribili, etiam seruis tuis, et te
ror illius erit maximus terror stabilitatis suo
decreto resurrectionem in Ceteris mortuis resur-
rans in Exemplum.

127. Quam et confirmavit Punitationibus
Continuis per quadraginta dies.

128. Miracula autem Dei perfecta sunt,
et superant omnia miracula generationum usque
ad tempus occultum, ab infelicitate eorum ad cor-
dialem Conversionem eorum ad Deum.

129. Atribuere autem tale negotium Sathano
est opinio omnem habens ignorantiam. An non
videtur talis attributio esse deceptio illius in contrarium
potentis comparanda proportionem.

130. Ipse autem nos est potens resuscitare,

ne

Nec secretum pectorum cognoscere, nec rem-
 inimam venturam.

131. Et opinio viri temere iudicantis
 damnatio est que damnat eum in ignem;
 opinio vero bona ex aduerso, que mutuo
 amore sincero prosequitur virum ad amicitiam
 viri est signum predestinationis.

132. Post iudicium igitur diuidentur ho-
 mines in duas classes; erit beatitudo illi qui
 beandus est qui vero infelix erit ibit in
 Gehennam in qua reus collocabitur.

133. Felices autem, et beati in gaudio pe-
 renni perpetui erunt, et glorificauit eos Deus
 visione faciei sue gloriose, et erit maior, ac
 maxima gloria.

134. Et gaudia, que eis quotidie super-
 uenient erunt iterum, atque iterum, nec re-
 uertetur illud quo semel prout fuerint.

135. Magnificentiam autem ac diuitias
 eius non refert velator in vita sua, quamuis
 viuat sine numero.

136. Et non est nouumentum in ea,
 nec

Nec imbibia, nec seditio, nec deceptio, nec
vident ea, nisi tranquillitatem.

137. In qua erunt perpetuati absque
morte per longitudinem seculi seculorum, et
hoc est premium magnum illius maris autem
est decernitas.

138. Et rebelles erunt in Inferno per
petuati in gradibus tormentorum inopposito illi
us, ob quam animi angustiam habebunt
in ea retenti.

139. Separati a visione faciei Dei gloriosa,
quam nunquam videbunt, et id vltima steri-
tatem est eis maximus Cruciatas.

140. Oigitur, quitardus est in operibus
bonis expergiscere a somno tuo, ne commutes
gloriam ate pro loco rerum transeuntium com-
mutans.

141. Et sic Viri Dei amicus sincerus, qui
tibi premio rependet per gratiam suam in gra-
dibus remuneratio nis.

142. Hoc igitur, et proutrare sicire in
lege

Lege, quod est magis conueniens animo
 tuo, præceptum est in die Iudicii redditurus
 est rationem.

143. Quod autem de declaratione
 retulo: in libro isto non fuit ex mea opinione,
 sed accepi illud à Spiritu Dei, et a reliquis
 sequentibus eum duodecim Apostolis.

144. Et a Venidica Sancta Virgine
 Maria, et a Spiritu Gabriele Angelo Apo-
 stoli notum facienti.

145. Finitur Liber manu Cæcilij
 Arabis expectantis misericordiam Domi-
 ni sui Ebnelradi Discipuli Iacobi A-
 postoli:

Proficiat nobis Deus.
 per illum vtiliter.

Non Deus, nisi

Deus, Iesus

Spiritus Dei.

DENATURA ANGEI,

et eius Potentia

LIBER DE NATURA ANGEI

et Potentia eius.

Cacilius Ebneradi Discipulum Iacobi
Apostoli.

Incipiam, à Deo, præter quem nullus est
Deus Rege, æterno sancto, pacifico, et dico quod
habet Regnum æternum, et proprietatem immuta-
bilem, et gloriam incomprehensibilem, et magnifi-
centiam inexplicabilem. Non est conveniens Co-
gitare de pluralitate essentia eius, nec de compa-
ratione singularitatis eius, nec de comprehensione
Sapientia eius, nec scrutari eius decretum, nec
comprehendere gratiam eius, nec terminum ex-
tensionis misericordie illius, nec administrationem
Rectissimam iustitia eius; sed convenit hoc in
Unitate essentia eius, et probitate Potentia eius
miraculorumque magnorum eius, atque eius

Rectitudine

Rectitudine in omnibus rebus, et quod omnia
 Creavit, et excellenter perfecit cum scientia, et
 Veritate super Vacaneo, et imperfectione, et quod
 nihil eum latet, nec laboriosum est illi quid
 quam glorificata sit maiestas eius magna etenim
 cui aliquid prebet, et quem servorum docet su-
 orum per scientiam suam illos dirigit ad obe-
 dientiam suam, et cultum suum, et quod om-
 ne bonum ab ipso est, malum vero è contra ab
 anima, et Satbana largitur eius est cum iusti-
 tia ad id, quod preceperit in prescientia eius,
 et quod ipse non est creatus, nec principium-
 habet, nec finem, et quod ipse est principium
 omnium rerum habentium in eo vitam, nec vita
 sine ipso est Vlli Creaturarum Verum Cre-
 ator est magnus cui non minuitur poten-
 tia, ob creationem melioris Creatura, aut pro-
 pter extensionem misericordie sue ad maiorem
 rectitudinem iustitie ad quod voluerit, non exi-
 gitur ab eo ratio de eo, quod ipse facit. Ve-
 runtamenem servi eius reddaturi sunt rationem,

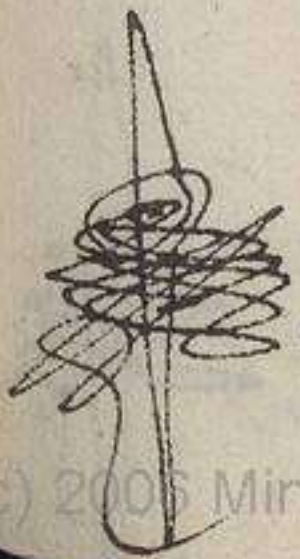

139
Et quod ipsi in iuriam minime faciunt illi
Creaturarum suarum, et quod habet gratiam,
et misericordiam, et iustitiam, et aequitatem, et
perfectionem, et de coram, et gloriam sine im-
perfectione Creavit Creaturas excoiamus, id est
ex nihilo, Veritatem eis tribuens ex mera be-
nignitate sua. de eis etiam disposuit septem
res spirituales, et corporales, sex earum habent
principium sine fine, et septima habet principium
et finem. Angeli habent principium, et non habent
finem: anime vero hominum sunt iuxta
naturam eorum (Angelorum) in inferioribus-
gradibus, inferiores infimis. Domus autem
pacis, et Domus supplicij; habent principium
sine fine quia amba sunt mansionis earum,
iuxta mensuram operum suorum in eo quod
voluerint per libertatem voluntatis, et quatuor
elementa non habent finem, nec etiam Abi, et
ipsi sex rebus, per providentiam Creatoris sunt
principium, et ipsi vero principium minime est,
et Septima Creatura est mundus cui principium

9
Natur

Creavit, et finem, ex aduerso eius, Principium
 fuit ei per gratiam ipsius. finis vero per uoluntatem
 nem motum omnium eius per uoluntatem
 ipsius, ac iustitiam quoniam ipsi mundus
 habet contrarietatem in se, et non esse contrarietatem,
 in eo erit signum destructionis eius cum reu-
 latione seruorum, ac deprauationibus, et sectatione
 seruorum ac deprauationibus et sectatione Concupi-
 centiarum, et reiectione beneplacite Dei, et hoc fuit
 ortensum, a Spiritu eius, Creauit Angelos, et
 claritas earum est magna, et uires eorum spiri-
 tuales, non creantur, nec minuuntur, et hanc
 creaturam creauit in tempore constituto de igne
 destuante, sicut creauit Adam de terra et in
 illo tempore creauit celos, et ea que sunt supra
 eos de arcanis mysteriosis, et quod subter-
 ipsos, nec numerat numerum eorum nisi
 ipse, quia Deus est conseruator natura, et illi
 us quod est in ea, et non facit miracula, nisi
 ob necessitatem conuenientem, poterat autem creare
 Adam sine terra, creauit tamen illum ex ea,
 et Angelum etiam creauit ex illo igne appropriato

Natura eius, et est spiritalis validior, et
lucidior, quam ignis naturalis septuagies, et
hoc ostensum fuit a Spiritu Dei; et sicut quod
anima hominis respectu naturae angeli est in
gradibus debilibus, et adiecit illi Deus Corpore
Veritatem, Corpus autem eius, sicut anima eius
habebit in Paradiso affluentem claritatem, et
agilitatem, et sublimitatem, et impassibilitatem, et
Angeli, et anima sunt potentiae spirituales.
ex ordinatione Dei, et habent eandem conveni-
entiam; omnes sunt intelligentiae non compre-
hendit Originem eius, nec pulchritudinem dis-
positionis eius nisi Deus, qui ^{voluntate} ~~invenit~~ ^{voluntate} ~~invenit~~ ta-
lem Creaturam voluntate libera cui nulla vio-
lencia pariter inferatur, nec non, et dedit ei
formationem speciosam, et similiter dedit An-
gelo intellectum celerem, celerem, quam ce-
leritatem mentis, et motus eius. est eodem
modo iuxta intellectum suum, et habet poten-
tiam a Deo magna virtutis, ita ut si vellet,
verteret Aërem, et terram cum eo, quod est

Supra

supra eam ictu oculi sine fatigatione, et Violentia. Peruntamem obedientia eius Deo est cum efficacia, non repugnans mandatum eius per ictum oculi, et Beatitudo eius est inuolvi illius in eo quod precepit ei secundum quod Oult. Contra vero illius dedit homini diuinum rationis, sine quo nihil intelligeret, nec non, et quietem per gratiam suam ad hoc erga illum. Potentia vero altius est iuxta robur fidei sua, sicut dixit Spiritus Dei Apostoli. Si habueritis quantum granum Synapis fidei transferretis virtute illius montes in mare, et non defatigabitur vobis potentia; si igitur ita est Potentia vnius grani Synapis fidei; quatu erit potentia illius, qui habuerit in se fidem magnam? Angelus non loquitur lingua loquutionis corporea nec vocem prolationis, sed lingua eius est spiritalis perquam alloquitur alter alterum quid quid vult, et est optima loquutio, et significatiua, et si asumeret corpus loqueretur per id iuxta linguam vitatam, et id quod tibi mandatum esset, sicut Angelus Gabriel ad

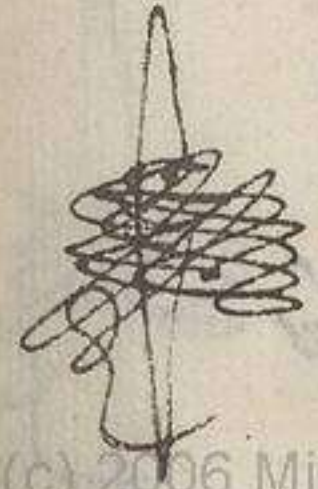

Sanctam Mariam in die Annuntiatione,
et ad Dominum nostrum Iesum, circa mor-
tem ipsius statutam, et reliquos Prophetas,
ad quod misit Deus Angelum pro negatio-
ne quod de creaverat in scientia sua, aut revela-
tione ob suam obedientiam, et observantiam sui
cultui, non fuit custodia Adamo anterebel-
lionem suam, quia Deus erat protector
illius, et impediens eum a peccato, et indicator
inimicitie Sathanae, nec Angelus habebat
inimicitiam ante superbiam suam, sed post
eam, et post rebellionem Adamo Angelus a-
misit pulchritudines suas, et non amisit
firmitatem suae naturae, suaeque potentiae, sed
est illi alligata homo autem amisit pulchri-
tudines suas, sed non amisit corporalem suam
dispositionem, et complexionem animi sui, et
intellectus sui quia si amisissent ista quae
sunt dona naturalia non esset Angelus An-
gelus, nec homo esset homo, sed postquam
assensit Angelus superbiae, et cecidit in peccatum,

videns

Videmus eum Deum fore tentaturam Adamum,
 ac posteros eius Angelus custodes, ut custodirent,
 et scriberent opera eorum pro amore erga
 illum, et expiatum fuit peccatum eius Ange-
 lus vero rebellis, nec custodem habuit, nec ex-
 piationem propter superbiam suam, et hanc
 in arbitrio eius libero permissam. Si autem
 contemnet intercessionem, et quod non salva-
 bitur per illam propter contumaciam suam,
 et gravitate malitiae suae tribuit culpam su-
 am Deo, cum ipse noxius fuerit in ea, et
 additus igni aeterno, maledicat eum Deus.
 Secundum autem obedientiam, et inobedientiam
 assignavit Deus Angelis gradus gloriae, et
 Cruciatu constituitque divisione inter bonos
 eorum, et perverios, et dedit super eos rigu-
 rosum dominium bonis, et posuit beatitudinem
 vite eorum inobedientia sua, quos et per-
 petuabit in gloria, perverios autem superbos
 Vocavit genios, et Sathanas. Nunquamque
 iuxta naturam suam, et errorem, et assignavit

304
eius gradus iuxta prauaricationem suam, quos
et comburi fecit, et perpetuabit Sathanam ca-
put iniquorum, et excellentiorum, ac sequaces
eius in tormentis, nec non et hominibus. Re-
pleuit Deus infernum simul cum ipsis
omnibus, et erit habitatio eorum post iudi-
cium, et ab illo immunes sunt seruos suos
sanctos gratuito ipsos autem gradus referam
in loco ubi conueniens erit in libro isto
custodes igitur Angeli Venerabiles ex mera
benignitate Dei custodiunt Infantes a Die
formationis eorum ab omnibus nocentis,
et diligunt eos dilectione magna. Cum au-
tem peruenit paruulus ad firmam etatem,
et habuerit peritiam per spicui diuersus -
Angelus non erit ei ad conseruationem sed
custodit illum ob directionem ad monendo, et
auocando ipsum ab illicitis, et scribit opera,
et cum obedieret Angelo scribet ei opus
suum, et est hilaris, si vero audieret
Sathanam et sequutus fuerit concupiscentias,

Angelus

Angelus non sibi Complacet in operibus ma-
 li, sed scriuit ei malitia operum, et qui-
 dem Sathanae, adquirit in eum potesta-
 tem et non est ei modus nisi tentandi pra-
 cipue, et est ei maximus inimicus ex aduer-
 so Angeli. fatigatur circa eius perditionem,
 ac perpetuitatem simul cum ipso in igni, et
 tormentis. Istius autem Angeli rebellis pro-
 pter suam contumaciam ob superbiam, et pro-
 pter diuinitatem suorum peccatorum sunt
 septem gradus a concavo Celi, usque ad in-
 firmum Gehennae, et sunt circa duas classes.
 Classem cohortis abumarret nomen utius Co-
 hortis Sathanae, et classem cohortis Ebn-El-
 harith, et nomen eius Geniy, et omnes
 illi sunt inimici Adae, et generationes eius.
 Primus igitur gradus eorum est sub con-
 cavo Sphaera Alba in prima Regione ignis,
 et secundus in nubibus, et tertius in Ventis,
 et quartus in superficie terre, et quintus
 in Cauernis, et antris, et sepulchris, et

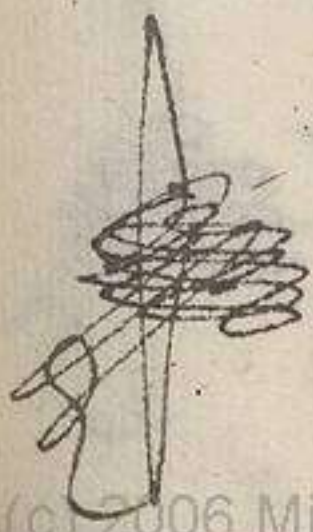

Balnei, et in omni loco tenebrosissimo, ac
 scatur in maribus, ac fontibus, et fluminibus,
 et septimus in Gehenna. Potentia autem
 eorum magna est, et malitia ipsorum grandis
 sed Deus cohibuit eos precepto, nec valeant
 aliqua in re, nisi demando suo, est que
 illi inclinatio ad deprauandum in omni-
 loco; et ad tentandum filios Adam, et qui
 voluerit videre malitiam eorum, ac pra-
 uitatem, legat librum solutionis, et constructio-
 nis de generibus genitorum Prophete Dei Sa-
 lomoni filij David, et librum Viarum Ge-
 nij familiaris; Nam enim conuenit mihi,
 est enim prohibitum sacerdoti, et est deuotum
 obedire Deo, et dico quod Cruciatu eorum
 est Cruciatu dolorosus, et Caliditas eorum
 est maxima Caliditas, et non desiderant nisi
 insidias. Liberet nos Deus ab ipsis. Quando
 igitur decernit Deus Correctionem seruorum,
 Constituit eos in ea pex Angelum sanctum,

Sicuti

Sicut in superbo ad populum Loth, et am-
 ninatione ad populum Sone, et hu similibus,
 et non precepit Angelis, nisi ob bonum ad obe-
 dientiam suam, et auxilium suorum servorum.
 Sicut monere fecit Loth, et preciperet, ei ut e-
 grederetur de populo suo cum familia sua
 ante auroram, et legationem ad Prophetam
 suum David, et conuerteretur ad eum, et hu
 similia, et Genius, et Sathanas non habent
 potestatem cruciandi rebellis in Gehenna, et
 Vindictam sumere de eis nisi in Vindicta
 statuta tantum modo, et non est ei in ea
 imperium. Et omnes in ea Conclusi cruci-
 antur per Praefectos, quos stabilivit, Deus
 ad talem effectum, et sunt Angeli horribiles
 nunquam resistentes Deo perictum oculi, et
 posuit felicitatem vite eorum in Iustitia
 sua, et Vindicta cum totorum hominum re-
 bellium, et Geniorum, et Sathanarum per
 Varias species tormentorum statutum precepto

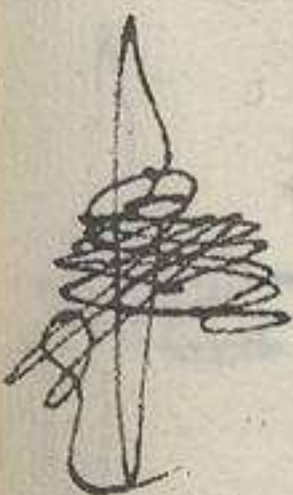

no, et hoc fuit ostensum a Sancta Maria
Virgine in libro Colloquij sui spirituali cum
Deo. Gradus autem Angeli boni, incipiunt
a terra, et dico secundum Sanctam Mariam
in libro Sententiarum ad seniores meum
Jacobum, quod ipsa dixit quod terra pon-
derata sit in pondere, et appensa in statera,
et supra eam sit Angelus perfectus, et dixit
in libro Colloquij; quod vidit a Sphera Alba
hoc est a primo Caelo Angelum, magna po-
tentia, et maiestatis, et terra erat conten-
ta in manu eius, ac sicut granum Sy-
napsis, et ipsi in motu palpebris erat aspici-
ens in eam, et iuravit per eum, qui
Creavit Caelos, et terram, quod non mouere-
tur in ea fornicata, nec Cules existentes
in ea, quoniam ipsa sciret motum eorum, et
scriberet eum cum noticia a Deo in libro
manifesto, et scito, quod ab hoc Angelo ad
locum sanctitatis, et Angelum, qui est per
fectus

Ceterus, ceteri amplitudinis solis eius, sunt eis
 gradus in mansionibus, et excellenti tributi
 a Deo, et sunt Ceteri Altissimi, et Domestici
 Regni eius, et diligit eos, nec inimicatur eis
 Inquam, et hoc ostensum fuit a Sancta
 Maria in libro sententiarum ad Seniores
 meum Jacobum. quando Dixit, quod Deus
 numquam inimicatur ^{licet} Regni sui, et illi An
 gelis est potentia magna, et non compre
 hendunt scientiam Dei, nec Mystera eius
 magna occulta nisi in quo Vult pro gratia
 sua magna; habent autem in illo gradu,
 qui ergo sunt proximiores illi maiorem
 gradum habent, et excellentiam ac inte
 lligentiam supra reliquos eorum, et cum
 sunt natura dispositi ad beneplacitum
 Dei percipiunt mandatum eius; ipso pre
 cipiente citius quam in istu oculi, et
 Exequuntur quod precepit eis cum illa
 celeritate in precepto, et manifestatione mys
 teriorum qua manifestat eis negotium precipi
endo

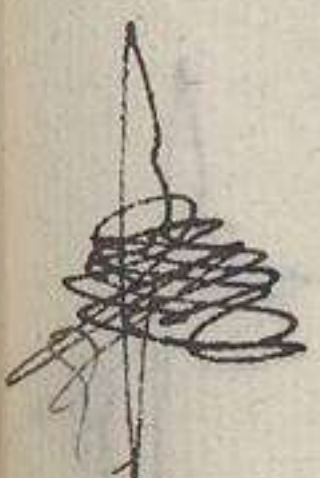

REI
ipsi. Ut pariter dirigant alios eorum ipse
Vero sapientissimus est in omnibus, cuius ma-
iestas magna glorificata sit, et non ocul-
tatur. Deus eis arcana autem sua magna
occulta neminem scire facit nec essentiam
suam servorum suorum. Veruntamen, An-
gelis in suo arcuorum revelat eam per grati-
am suam, per Spiritum Sanctum suum.
Ecclesia autem fidelis per gratiam sibi collatam
filij Adam, et quidem Celi vere potentiam
narrant terra. Terram autem amplam
fecit Deus per spiritum suum manifesta-
torem Evangelij gloriosi, et stabilivit in ea
Ecclesiam, et Vicariatum, quam et spiri-
tualibus cumulabit bonis, per Prophetas, et
Sanctos, stabilivit eam, in Domum proba-
tionis Cibum Paradisi sui, et eos excellere
fecit supra reliquos, quos creavit per spi-
ritum suum, et per spiationem, et salva-
tionem, et perpetuitatem seum in Vividissimis
gaudijs

Gaudijs in Paradiso ad suum Vultum p[ro]p[ri]o
 visum videndum. Angeli vero circumstant
 Otui eorum Undique providendo, ac benefaci-
 endo in omnibus, quae ipsimet desiderant,
 et hoc est beneficium magnum, sed redeamus
 cum adiutorio Dei ad gradus Angelorum. Di-
 xit Spiritus Dei etiam si Congregatio homi-
 num, et Geniorum cum spirarent ad pene-
 trando sine Colorum, et terra nequaquam
 penetrarent, nisi per Imperium expressam
 Verbi eius magnum, et ex aduerso huius
 Angelo non est qui imperet, nisi Deus, et
 ipsi distribuit gradus Angelorum in novem
 Choros, cum excellentia cuiuslibet eorum su-
 pra illum, qui est subre a Sphaera Alba, usque
 ad terminum Solis sui, et apposuit alimentum
 eorum in meditatione ipsius, et in notitia po-
 tentiae suae, et Imperij ac timoris sui, et
 hoc fuit ostensum, a Sancta Maria in
 libro Colloquij predicto, et supra istos novem

041
Choros Angelorum Venerabilium sunt proximior
ores, nec scit numerum eorum, nec magni-
tudinem potentia eorum nisi Deus, maior
autem rei, quam conuenit narrare est, quod
Angelus Gabriel, dixit respondens Sancta Ma-
ria in nocte colloquij, cum interrogauit eum
de Angelo magna potentia, quem vidit esse
vntem a Velamento Dei laudantem eum, et
sanctificantem, eum quod dixerit ad illam,
quod nunquam vulgata fuerat fama illius
Angeli, nec nunciatus fuerit adie qua cre-
auit eum Deus nisi in illo, tunc Gabriel
autem est ex proximioribus, et excellentioribus
Angelis apud Deum, et quidem esse illius-
magnum est et potentia illius eminens, et
scientia eius est inseparabilis, et deputauit
Angelum ad hominis custodiam, et ad terram
prefectum, et ad regiones moderatores, et ad
id Caeli motores, et ad Velamina prefectus
in eis, et ad quam libet rem dispositorem

Mandati

Mandati sui Gratia Vero eius prestantissi-
 ma est, et non latet eum quidquam in
 Caelis, et in terra sed est expertissimus sapi-
 entis diues in omnibus, et potentissimus -
 in administrando Regno suo sine Angelis, et
 homine, et genio quod Vero circa cognitionem
 Angeli preposuit de eo per comparationem
 illud proposui, ut necessarium intelligentia
 hominis, quia Angelus, ut dixi est poten-
 tia spiritualis; Non potest referre corpora-
 liter, nec res corpora comparabilis est
 illi, et non comprehendit originem eius-
 missi Deus, et primum optanti obedientiam,
 et relinquere prolixitatem. Retuli tibi poten-
 tiam Angeli, et pulchritudines, loquutiones,
 et intelligentias illius erga ipsum, atque eius-
 dem obedientiam ipse harum rerum signi-
 ficationes intellectus non potest comprehen-
 dere; Contentus igitur sit illi qua retuli
 tibi de hoc, et gratias age Deo pro illo, quia

141
Omne bonum est ab eo, et quod voluit
Deus ostendere circa significationis Ange-
li, et Mysteria eius, et potentiam eius.
Reservator ad tempus lectionis libri Colloquij
Sanctę Marię, quia in eo sunt Mysteria
et magna convenientia ad notitiam, et
meditationem primorum Sapientum pro-
fitiam que aproximare facit eos ad Deum,
et abiungit eos, ab illicitis. Veruntamen
Reservavit eum Deus ad novissimum tempus,
quem, et audiet in Monte sancto illumque
intelligi faciet ab eo quem ipse voluerit.

Finitur Liber manu Cecilij

Ebnetradi Discipuli Iaco

bi Apostoli Benefaciat

Deus per eum Omni

bus servis suis Obe-

dientibus mandato

eius, et Cultui

eius: Amen

Non Deus nisi Deus, Iesus Spiritus Dei.

54
Vit perpetuitate in tormento quia ipsa est
caput omnis peccati scientia adproximare facit
ad Deum insipientia vero alienare ab eo, qui
ergo dixerat adproximationem ad Deum discat
quia Deus efficaciter amat sapientes, quos
faciet suos domesticos servos, et si elegerit
ad hoc insipientem docebit eum per gratiam
suam Insipientes autem sunt domestici sa-
thanae operari bonum est res digna consi-
deratione, et per illud duplicat Deus meri-
ta hominibus, et hoc ingrediens Paradisi,
in quo omnes etiam sunt referti incundita-
te gaudentes. In Inferno autem e contra-
rium. Promisit Deus Paradisum in pre-
mium bonorum operum servis suis; opus
autem est sacrificatio in aequali. Quomodo
ergo ingredietur eum; nisi adderet illi de
gratia sua? et hoc est misericordia eius,
in opposito autem erit habitatoribus Inferni.
Signum damnationis est esse contentiosum.
salvationis vero esse benignum, et hoc erit
iuxta estimationem, in Deo, et super hoc
cadit

Adit Signaculum Beatitudinis, et perpe-
 tuitatis in tormento. Et non increpet aliquis
 Servum peccantem inferendo eum per Calumni-
 am factam causa paupertatis post mundatio-
 nem Conscientie. Cum humiliatiōni sua, erga
 Calumniatum reconciliando se quia Deus illi Sa-
 tisfaciet pro eo in quo Voluerit. Theauri autem
 ei non consumuntur Inquam, et non deest
 ei Via adcondenandum, nec potentia, ad-
 puniendum adversantem tali intentione haben-
 tem modum humiliatiōnis illius, et non satis-
 fecerit Conuenienter, ob timorem tormenti
 exeundi ab eo, aut perpetuandi in ipso. Ani-
 ma est lux, et Corpus opacitas qua obus-
 rat eam, obscuritas autem est tristitia, et
 ipsa non est in Paradiso Inquam, et corpus
 meretur eum simul cum anima, recedit
 ergo obscuritas, et apparebit lux cor quan-
 do se anima Corpori, et Paradiso cum
 tali efficacitā, ut ipsum conuertibiliter con-
 uertatur iuxta naturam illius, et in In-
 ferno ē contra erit habitatoribus eius.

841
Furillum esse est defectus iuxta statum
Corporis, et etiam mutatio pulchritudinis, et
hoc meritis est homo propter peccatum. Cum
autem discesserit ab eo, erit in Paradiso fi-
gura eius, uita, et pulchritudo eius completa.
in Inferno autem e contra erit contractio lon-
gitudinis, magnitudinis, et latitudinis habita-
toribus eius. Scientis est lux a Deo, igno-
rantia vero tenebra illum autem quem
eduxit Deus e tenebris infidelitatis, ad lucem
fidei, et per eam ad Paradisum ad faciem
suam gloriosam videndam, quomodo tan-
get ignorantia, cum ipse Paradisus sit Deus
Scientis? Quem vero perperuabit in igne
per iustitiam suam quomodo tangeret eum
lux scientis in Domino ignorantia, et tene-
brarum magnarum? Inopia causat per-
turbationem in intimis cordis, propter in-
digentiam necessitatis, aut questationem pa-
nis; non est autem in opia in intimis cordis
illius

illius, qui appellatur, et locupletatur omnibus
 divitijs. Domus pacis, Ignis vero e contra De-
 sideria amantium affligunt seipos inde bati-
 one prestantium beneficia, et gratias quomodo
 ergo recordabuntur habitatoris Paradisi, post
 perpetuitatem eorum quoniam fuerunt habitatores
 eius cum habeant gratias in semetipsis, imperfecta
 societate occupate in dilectione, postquam, antequam
 non est dilectio, quia est dilectio optima ha-
 bitatores vero Ignis sunt occupati in afflictio-
 ne propria ipsorum, e contrario quibus Para-
 disi. ~~Siderat~~ Deus legnum mundi alicui
 viro sine fastidio, et virgine, et impletur fa-
 licitas eius in eo optaret mundum seum
 dum, et post secundum, tertium, et amplius,
 et nulla tennis. Orientus esset cum tuis; et eret
 minimum duorum in opposito autem eius-
 minimum gaudiorum in Paradiso est melius
 quam illum quinquages, et gaudium precipu-
 um in eo, nec oculus vidit, nec aures au-
 diunt, nec transijt per cor hominis. Pre-
 cipuus autem Quatuor habitatorum Ignis

Est esse privatus illo in eternum. Corpora
Dominum, et Vanitates in dumentorum ipso
rum, ac ornatus eorum in mundo super
fluetatis sunt opprimentes Corpora. In opposi
to autem eius quomodo opprimerur, aut
Consumerur illi cui dederit Deus gaudium
perenne dum permanserit Regnum eius, ac
in duerit illum gloria misericordie sue atque
ornaverit ornamento sua iocunditatis? Ver
bum autem eius perfectum est, nec desinet
Inquam. Habitatoribus vero ignis oppo
situm exit, caritudinem pati personarum
est, mentis autem est Vacitare cum inqui
etudine. Quomodo igitur caritudinem pa
tietur ille, qui obortus fuerit in Visione
magnarum verum, et aequata fuerit anima
eius suo Corpori; ita ut simile reputetur illi
in splendore lucis de qua si egredieretur ad
locum mundi, quantum est granum Syna
pis eclipsaret lucem solis in sereno. Ha
bitatoribus vero ignis oppositum Inuis totius
erit

Cuius, hoc ostensum fuerit a Sancta Maria.
 ubi durante Domo mundi, nec non et po-
 tus sunt infatidio Corporibus ex opposito
 autem huius, quomodo fatidium erit ei,
 quem quauerit Deus cibo sua contemplatio
 ni, et potauerit eum poculis Vini amoris
 sui? et est magis proficiens cibo, ac sua
 uis Vinum seruis suis sanctis? Habita-
 toribus vero ignis oppositum erit omni
 homini Societas conuenit ob suam neuerita-
 tem, et quomodo implicauit se ipsum in
 dilectione Societatis ille, qui habet dilectum
 post quem Societas non erit, nec est ante
 ipsum, et est finis Societatis, nec Societas ipsi
 est? Habitatoribus veri Inferni talis Socie-
 tas minime est. Gaudia in illo mundi ite-
 rantur in progressu temporis. Veruntamen ite-
 ratio, et fatidium personis aliquantum affe-
 rens tædij, et hec est conditio rerum transe-
 untiarum. Ex opposito autem huius est Domo au-
 rationis, cuius gaudia habitatoribus eius successiua
 sunt sine iteratione, nec assimilatur.

Gaudium alteri gaudio, et hoc est Deo facile.
Habitatoribus vero Inferni e contra eternitas est,
et fastidium, et vexatio, per omnem rem mo-
lestam eis permanentem. Animabus est Vir-
tus Vitae ad corpora, quae non moriuntur dum
duraverit in eis assistentia earum. Quomodo
igitur deficiet Virtus Vitae, cum non sit Vi-
ta nisi per eam cuiusque hominum, et est
permans, nec deficiet unquam, nec separatur
ab eis dum duraverit Regnum eius quod est
aeternum. Habitatoribus vero ignis, non est
Vita, nec mors, quae afert requiem et tormen-
tis omni rei est multiplicatio, et alimentum
ad augmentationem animabus autem augmen-
tum a Deo est. Cuius sapientiam nemo com-
prehendit, nec alimentum earum. Quomodo
autem illa gaudia corporum erunt aequalia
animabus earum quibus est diversa natura,
nec novit eam nisi Deus? et inter sapien-
tes est, quia aserit scientiam esse alimentum
earum alij vero dixerunt esse meditationem
Sanctam, et ab alij dictum est esse Visionem
Dei

Dei similiter dictum est, esse proprietatem
 in natura earum. Deus autem solus op-
 time nouit. Habitatoribus vero ignis oppo-
 situm suum totum erit. Visio fuit duo-
 bus modis, vno modo per eam accipiunt
 consolationem personae, alio modo ex opposito
 suum dolore afficiuntur; quomodo, ergo do-
 lore afficitur ille, cuius visio est in Deum
 perpetua, et est maxima ^{nec conuulsio} consolatio, post eam,
 est nec ante eam, et quomodo apprehendet
 consolationem, qui praueatus fuerit visione
 faciei eius gloriosa, dum permanserit Reg-
 num eius, quod est aeternum? omnia ma-
 lam habet, et est duobus modis; perpetua, et
 non perpetua; perpetua est quo non purgabi-
 tur, de non perpetua, speratur purgatio. Ma-
 cula autem animarum sunt peccata, cuius
 autem fuerit peccatum expiabile purgabitur
 dum fuerit ingressurus Paradisum gaudij, cu-
 ius vero peccatum fuerit in expiabile non purga-
 bit illud ignis Inferni per conuulsionem suam

241
Cum eo per longitudinem eternitatis, et hoc est
fundamentum eternitatis in eo, quia non purgat
Contumaces nec contumaces egrediuntur ex eo
Unquam. Gaudium operatum in animabus-
servorum duplici modo consolatur. Consolando,
et addit reprobus Confusionem, quomodo autem
apprehendet Confusio eum, qui audiret gaudi-
um nuntij eternitatis in Domino salutis? Et
quomodo apprehendet consolationem is cui-
nuntiata fuerit eternitas in Igne Inferni-
et Cruciatibus eius, post suum ingresum in illum.

Finitur Liber manu Cecily Ebnevradi-
Discipuli Iacobi Apostoli. Proficiat no-
bis Deus per eum, et faciat nos deha-
bitatoribus Paradisi, et liberet nos
a cruciatu dolorifico propter glori-
am suam, suamque benignita-
tem.

Non Deus, nisi Deus
Iesus Spiritus Dei.

LIBER

LIBER

Rerum præclare gestarum Iacobi
Apostoli, et miraculorum
eius

LIBER

RERVM PRÆCLARE GESTARVM

Iacobi filij Sciamichi Zebedei Apti

ac Genealogia existimationis

ac Miraculorum, nec non,

et Peregrinationis eius.

in mundo adpradicatio

nem Evangelii gloriosi

vsque admortem ipsius

In eo erat excellentia Ingenij, et

Doctrinæ ad eruditionem pri-

morum Sapientem; per Cæcili-

um Ebn-elradi Discipulum,

ac Notarium illius.

FVIT Iacobus filius Sciamichi Zebedei

(quod est significatum Cognominis) oriundus, a
iustis sacerdotibus præclarissimis inter Hebreos

181
Et utraque parte affluentibus virtutibus
et fide neque dubitatio fuit de eorum sin-
ceritate erga Deum, ac veritudine. Erat autem
triviceis, coloris, iusta statura, niger barba, am-
plius in numeris corpore proportionato, dotatus pru-
dentia, et scientia intellectus acumine, et mo-
destia, gravis in cenis, nec non formosus as-
pectu, praeditus affabilitate, rectus in rebus
suis, beneficus potentibus, mitis in afflictis mi-
serabili, inimicus ignorantis amator scientiae,
et pietatis, praeditus timore Dei, et amor
eius erga illum erat magnus sectator obedi-
entia, non oblitiscatur meditationis in anima
sua per ictum oculi. Celeberrimus in prodigijs,
praeditus bona indole, ac moribus scientia,
et benignitate magna infusa a Deo aperiri-
tiam, non per magistrum, nec per studium.
dirigens ad viam et praedicationem servorum;
sectator obedientiae Dei in Evangelio glorioso,
manifestans prodigia eius magna in se ipso,
et intentione sua, et sinceritate erga illum in-
tergentes contradicens ignorantibus eorum sancti-
ficavit eum Dominus suus, et quem etiam

potavit

Potuit scientia infusa supra naturalem
 duplicata, et eligit eum supra reliquos ser-
 vos suos, ac celebrem reddidit. Delinuerunt
 autem in voluntate sua incipere, et perse-
 vere in destructione infidelitatis, et errores, et
 secreto oravit dicens. Domine mi tuus pro-
 tector meus in mundo, et in altera vita,
 concede mihi, ut sim de protectis amise
 recordia tua, et adiuuame. Fuenim es opti-
 mus adiuuantium, et stabilita est rectitudo
 fidei in corde eius, et impertita fuerunt ei
 Indique mysteria, et etiam effusa est super
 eum lux perspicacitatis totaliter, atque copiose.
 Clnait in eo Sapientia, et statuit predicare,
 ac propagare Euangelium gloriossum, perrexit
 cum congregatione dilecta Apostolorum in Eha-
 mam reprobam sanctam in Domum sancte
 Mariae illebratae Virginis, quadam nocte obe-
 diendo mandato eius, et secreto loquuta est
 eis quod omnia sapienter disposuit Deus
 in presentia sua; de dispositis autem eius
 fuit Certificatio euangelij, ad nouissimum tempus
 desursum missa circa promissum in lege, et
 mihi reuelata fuit a Deo per gratiam suam

241
Magnam. Propulit autem eum, e sino suo
Fabulas gemmas scriptas luce corruscante ru
tilante splendorem, nec sicut stimulationem ea
rum in laminis plumbeis per eam scriptum per
fectum conformem originali, et dixit = sane
Certificatio ista est Certificatio Evangelij gloriosi
et est spiritus eius, et in eo est meditatio do
ctissima, et sapientia aeterna qua continentur
Caeli, et terra, et est Constitutio Dei, et Deus est
protector illius, et non est aliquid prius illa,
quam ipse cuius maiestas glorificata sit.

Dixit autem Petrus, Indica nobis Do
mina nostra, quod est Certificatio ista, et de
clara eam nobis. Ut adqueramus ex ea lucem:
et Respondit; Jam dedit Vobis Deus scientia
sua quantum necesse est captivi personarum
Vestrarum ad predicationem Evangelij gloriosi, Cer
tificationem autem istam que est Spiritus
eius Reservavit ad novissimum tempus, nec con
venit Revelatio secreti eius in tempore isto. Vlli
Creaturarum, ex eo, quod ipsam Reservavit ut
manifestet eam per manum excellentissime Cre
atura sua. Dixit Petrus, o Domina nostra
indica nobis, que Excellentissima Creatura eius.

et Respondit

Respondit illa Arabes, et lingua eorum, et
 dixit Petrus, Arabes, et lingua eorum? Et
 respondit ipsa Arabes, et lingua eorum, et dicit
 vobis quod Arabes erunt de excellentissimis
 nationum, et lingua eorum de excellentissimis
 linguarum, elegit illos Deus ad subsidium legis
 sua recta, et euangelij sui gloriosi, at que Ecclē
 się sue fidelis sanctę in nouissimo tempore,
 et ego iussa sum facere de illa sicut factum
 est de tabulis Moysis. Exemplar vero eius
 iussa sunt auferre a Rhama reproata, ut cus
 todiat illud Deus in quodam extremo terrę
 ad nouissimum tempus. Dixit autem Petrus,
 quare vocari civitatem hanc Rhamam repro
 batam? Et respondit, quia Deus congeret
 reproationem super habitatores eius in fide
 li de eis, et iratus est, et filij eorum, nec
 extolletur eis sceptrum in mundo, nec inal
 tera vita, et erunt in igne perpetuati, et non
 reliquetur in ea lapis super lapidem, propter
 infidelitatem eorum, et errorem, et ab negatio
 nem Iesu spiritus Dei, et Euangelij eius glo
 riosi, et relatio in hunc mundum exiet pro
 lixa. Veruntamen intendimus breuitate re

linguam. Ex tenuem Historiam mirabilem scri-
pta in monte hoc a fratre meo Theophane.
Cum sit narratio et Historia mirabilis, ad novi-
ssimum tempus, et instructio necessaria seruis.
Accepit ergo ipsa Tabulas in manibus suis, et
exiit, cum Congregatione in tenebris noctis ad
montem Olibethi, et ecce lux magna de celo,
et seruis monti conduxit Tabulas in Viceri-
bus suis, et restitit eis, sicut erat ante ea.
Rediit autem sancta ad Domum suam cum
Congregatione, et dixit: Iacobo magistro nostro.
Vade cum libro hoc ad extremitatem terra cuius
nomen est Hispania, et in loco in quo redierit
mortuus ad vitam Custodi eum in illo, et ne
timeas de eo quia Deus proteget eum, et te
et eos qui fuerint tecum in oculis Vigilantia
sua in mare, sicut Custodiuit Noe in arca,
et in terra, sicut Custodiuit Ionam in ventre
Ceti, usque ad dispositionem illius in ea, et cum
perfeceris mandatum, predica in terra predicta,
et ne exeat ab ea, donec credat tibi Vir unus
et hoc ad prouandam patientiam tuam in pre-
dicatione quia tu praedicaturus es genti maiori

Auricio

Purifici, quam ipsi sunt. Dixit autem
 Jacobus. Conventio, et obediō Deo, et tibi. O
 Domina nostra. Fune tēgōit Vestem eius, et a-
 conxit se ad obediētiā iussōis eius, et deli-
 beravit iter, cum discipulis suis, me Caelio;
 et fratre meo Theriphone, et Torquato, et Secondo,
 et Flavio, et Euphrasio; benefaciat nobis Deus
 peregrinātiōem suam magnam. Porrexit autem
 occulre ad occidentalia Regionis deserte ad hūctus
 maris in tenebris ad navim salutis; cuius
 Gubernator erat Angelus fidelis Gabriel veneta
 tam promissam at que tributam a Deo per eos
 Sancte, et conscendimus eam, cum esplendore
 Exparte Celi cum Vento prospero occidentem
 Versus, et appulimus ad partem Orientalem
 intentam solitudinis, in quoddam Castrum illius
 Insulae, et quiescimus ibi, a itinere, ac sump-
 simus refectiōem, et roboravimus eum in la-
 titudine usque ad quandam. Civitatem, que
 vocatur Aci, et ipsa habitatur a gentilitate
 Romanorum, nec at tendit Vllus eorum ad nos

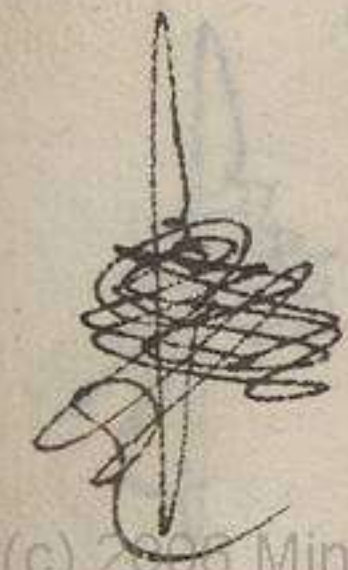

Permittamur manemus in ea paulisper pro-
pter alimentum, et cum absolvissemus rem nos-
tram, ibimus ad civitatem, que vocatur Nih-
pula, ad partem eius orientalem, quasi mi-
lliaribus duobus a terra in oram fluminis,
quem vocant flumen Auri, quia educitur
ex eo aurum. Consolati ergo de regione illa
venimus ad montem Prodiuum, et pervenimus
ad summitatem ad quosdam prata, ac arboris,
quarum umbra gratissima est morantibus, ut
sumeremus eam, et quiesceremus a lassitudine,
et aestu. Posuit ergo magister noster gaudi-
ens librum in terram, et tremuit mons tre-
more magno, confugimus autem ad Deum:
et ecce homo surrexit, ex sepulchro suo, et stans
proiecit se, et ad id loquens cum Jacobo:
quare suscitavi me de sepulchro meo isto,
et habitatione mea, et quiete mea, in eo amundo,
et resurrectionis eius a tempore Moysi Propbeta
Dei? Anima autem mea beata est cum eo
usque nunc. Dixit autem Jacobus, non sus-
citavi te ego, sed suscitavit te Certificatio Evan-
gelij.

Oelij. Dixit qui ad eum, loquere quid est
 nomen tuum? Et ait, nomen meum est Iaco-
 bus Dei gratia: Unus de Apostolis Iesu filij
 Mariae spiritus Dei sectatoribus illius. Dixit
 ergo bene veneris; quantum ego spectavi &.
 Dixit Iacobus. Peto a te, quid est nomen tuum?
 Respondit; ego (Vocor) Albas, sive Veritas. Hic
 fac me redire sicut prius, ne revertas mihi
 modo, et relinque me usque ad tempus con-
 titutum; Restituit ergo illum in Virtute Cer-
 tificationis; Certificationem ipsam sepeliens in
 loco sancto. Laudavit autem Iacobus Deum.
 Laudatione, et cepit sermoinari nobis Verbis
 et portentis, quae si dicta fuissent lapidibus-
 montium scissi essent et calefacti, et in pul-
 verem redacti praetimore Dei, et conuersus
 est Iacobus Magister noster ad montem et
 vidit quandam Cauernam in eo, et ait. Cer-
 te ista est Granata. Dixit igitur; quam lon-
 ga Cauerna est? eamus forsam per noctabimus
 in ea. Dixit autem certe hoc nomen con-
 venit huic loco, et Ciuitate quae est longe

ab eo in lege, et Civitates Gentilitatis, mu-
tabit cum Doctrina sua Volente Deo, in tem-
pore Constituto, moramini in ea, et ego
Vobis, Cum commemorabo donec disponat
nobis Deus circa intentum nostrum, et ipse
est optimus disponentium. Morati autem
sumus in ea quadraginta dies ad scribendam
Historiam Certificationis, ad novissimum tempus,
et ad id quod convenit ad predicationem, et
propagationem fidei in obedientia Dei; et Di-
xit Jacobus eat unus Vestrum ad civita-
tem, ut afferat nobis cibum, et nuntiet no-
bis verbum Statum Verum habitantium eam
sui igitur ego Cecilius ad Civitatem, et
ingressus sum in eam per portam orientis,
Vidi que situm eius altum, et munitionem
eius fortem, et habitantes eam colentes Ido-
lum OZam. Dedinaui autem ab eis, et
atribi optimum cibum, quem in Veni-
questicani lingua Incolarum. Acquieverunt
autem vobis gentiles benedicienter pro gratia
Dei

Dei magna, et referti sumus eo: Dixit
 autem Iacobus, supramontem Ire vos sex,
 et ingredimini civitatem, rursus per portas
 cuius dixerat ut tuti sitis ad amno Habitan-
 tium eam, et celate fidem Vestram donec
 disponat Deus de nobis, et conijcite negotium Ves-
 tram in eum sicut Columba, et stare sicut
 serpentes prudentes, et ascendit Iacobus prodi-
 gium splendoris fulgoris, ad radicem montis,
 et innotuit genti per Visionem de Deo, et
 nos eramus quastantes. Venit autem mul-
 tudo eorum ad Iacobum, et venimus a
 civitate, ad partem separatam, aliquantulum
 amonte, et dixerunt, O serne vidimus prodi-
 gium in Civitate Versus montem hunc Com-
 morda nobis illud nos enim videmus te
 Virum probum, et ait Iacobus Vultis ne pro-
 digium cum sinceritate? et responderunt
 ita Orauit ergo secreto Iacobus, et dixit.
 Domine adiuva me, tu enim es optimus ad-
 iuvantium, et scirus est mons scissione,
 et obstupuerunt aspicientes, et clamavit O

521,
Discipuli venit nobis timor. Venite ad
me securi, et ait Populus ad Jacobum. Ad
dimus supra quod diximus. Certe reputa
mus te prestigiatores magnum, et ait Certe
Negotium meum est in Deo Domino Iba
lorum, et solviti fuerunt de Jacobo, et pro
posito illius, et dissentientes fuerunt intrare,
ac divisi sunt per montem, et dixerunt,
quidam eorum, non est iste nisi Vir ad
mirabilis. Aliquis Veru eorum suspicabatur
de eo suspitione mala, et recedebant ab illo
et cepit Jacobus predicare illis. Verunta
mem non credebant nisi prodigia tantum
modo. Moratus est autem Jacobus in loco
suo, et congevit Historiam Certificationis, ad
directionem ad eam in novissimo tempore.
Abijt autem ad Civitatem, et moratus est
in ea ad predicationem diebus plurimis, nec
credidit sermone illius vltus. fleuit igitur
Jacobus, et fleimus nos clam, et palam
propter duritiam Cordium gentium, et pariter
to lit

Solit, ac dicitur. et dicit. Patienter ferte,
 quia Deus est. Cum patientibus Deus dirigit,
 quem voluerit per gratiam suam nec permi-
 tit, servos suos esse in Infidelitate, et de-
 premit quem vult cum iustitia sua, nec in-
 iuria afficit aliquem servorum suorum, et
 ipsi omnia iuste praeponderant, et ambulavit
 iterum Iacobus in Civitate, sollicitans comple-
 mentum. Sermonis sanctae animo exeundi de In-
 sula Hispania, et non assequutus intentum pro-
 fectus est, et Venimus versus meridiem eius,
 ad quandam Civitatem parvam, quae appellatur Man-
 tana, in cuius medio est fons aquae suavis
 viventibus, et moratus est in ea diebus paucis,
 et dicens ab eius habitatoribus sine alia ex-
 pectatione, et perrexit ab ea ad Civitatem, quae
 dicitur Civitas Solem. Ingressi autem eam
 non sine admiratione rerum mirabilium, vidi-
 mus eam manibus fabricatam, quam circumdat
 fluvium maonum, quod fluit ad occidentem
 et est de maioribus Civitatibus Insulae Hispan-
 nia. Ingressi autem sumus eam per Viam —

821
Cymbarum, et inuenimus eam in istam gen-
tibus Varijs, quorum aliqui erant de filijs
Israel, et aliqui eorum denominatione Romanorum
Gentium, et ipsi erant magnates eius supremi
et eorum aliqui erant Cadriani, et Magerrani,
et frequentior lingua vulgaris erat eorum, qui
hereditariam habent terram, ipsa autem natio
Romana colebat Idolum O Zam, quibus sunt
templa multa, reliqui vero preter eos erant
Tributarij. Venimus autem ad hospitium cuiusdam
hominis, qui honorauit nos, et cibabit nos a-
bundanter, in quo, et morati sumus diebus multis,
nei ullam impressionem fecit in habitatoribus eius
predicatio Jacobi. Dixit autem Conspicimus ad
Deum, nam ad ipsum pertinet directio pro-
posuit autem habere iter ad quandam ciuitatem
paruam que dicitur Ciuitas Ponsis, et est
ad oram fluminis, supra quod sunt plures fontes
ingressi autem sumus eam, et sanauit Iaco-
bus gentes infirmos degrotantes sine spe sanitatis
quibus, et predicatum fuit ab eo signum melioris
Salutis

Salutis, et dixit prefectus ipsius Civitatis ad
 Congregationem suam. Adducite Venerabilem
 hospitem, qui dicitur Jacobus ad hospitium
 primarium hospitiorum Civitatis. Cum autem
 Compleveritis mandatum meum adducite ad
 me illum, et socii eius cum eo, quia nos
 Vidimus eum benefacere servis per miracula
 Sanctitatis, quando vero vidit Jacobum, Dixit
 petimus autem ut aliqui Patres, et habebis
 apud nos estimationem Sanctitatis, et dixit
 Jacobus non est meum negotium intuitu am-
 bitiois, sed ad obedientiam Dei Creatori Celi
 et terra. Dixit. quid est Deus tuus. Res-
 pondit: qui creavit me, et formavit nos
 ex humoribus, et aquabali Dominus Ange-
 lorum, et spirituum rex sanctus pacifans, pro-
 ter quem non est Dominus, nec adorandus
 similis illi. Dixit Prefectus; an negas
 Deos, et facis principium eorum Deum Unum.
 Certe hoc non est sine offensione, et nos id nega-
 mus. Sed ostendit id Jacobus signo mirabili,

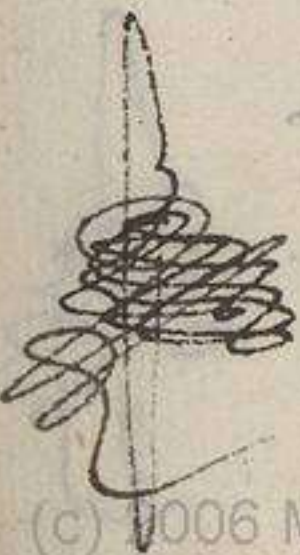

411
Et obstruere fecit. Videntes, et suspicata est
de eo Congregatio suspicionem malam, et quod
esset prestigiator magnus, et miserunt eum
ad quandam Civitatem parvam distantem ab
illa Civitate a parte meridionali spatio viginti
miliarum ad locum obscurum, et conducerunt
eum ibi teterrimo Carcere non audientes eius
nomen per spatium quadraginta dierum, et cum
venisset ad eum quidam minus dixit. quid
vis? et ait Iacobus. ego non aliud volo
nisi quod vult Deus in eo confido, et ad
eum est directio, et conversus oravit secreto.
Domine confirmame per patientiam bonam ad
id, quod decrevisti. Ego enim sum servus tuus
agenus misericordie tue. Extende eam super
me extensione bona, et adiuva me; Tu enim
es optimus adjuvantium. Exaudivit autem
Dominus eum, et securum reddidit ad damnum
illius gentis nec non, et eos qui erant cum eo,
et aperta sunt porta Carceris. Dixit a
utem Congregatio tace quoniam nos tacebimus

Circa

Circa tuam predicationem, nec conuenit vul-
 gari tua miracula in oppido nostro. Siatetem
 Vulgaberis. Certe retribuemus tibi retributionem
 combustionis. Recordatus autem Iacobus Ser-
 monis sancti, Profectus est, et dixit nullum
 lucrum erit nobis ingente ista, nec vltus
 eorum. Credet, et congregauit nos paulo post, et
 dixit. Confidite in Deo cum intentione, et
 sinceritate ad hoc, vt misereatur Veri, et
 acceleret nobis egressum Verum, et liberet nos
 a gentibus noxijs. Hic autem Iacobus
 contra orientalem terram itinere longo spatium
 Centum, et quinquaginta miliarum, et asperi-
 mus terram amplam, in qua erat Ciuitas al-
 tis munita propugnabilis cuius Ars eminebat
 appellata Ciuitas Iberia, et sita est iuxta ri-
 pam fluminis magni quod dicitur Iberium,
 cuius termini sunt finis Gallie. Comedimus
 autem, ante quam inirederemur eam, et re-
 quieimus a latitudine, tunc intrauimus in illam,
 et vidimus eam habitam a familijs Romanorum.

gentium, qui cum accessissent ad nos vo-
cabant se ad inuicem. Interrogavit autem
quidam eorum fratrem meum Theriphonem
de nobis, et respondit ei. Nos sumus peregrini
mendicantes, et intentum nostrum est ire
ad terram sanctam. Vbi est refugium nostrum.
Dixit ei qui est maior vestrum? et respon-
dit. Maior nostrum est minor nostrum, et
minor nostrum, est Major nostrum. Id-
autem reputavit ad opprobrium, et appre-
hendi fecit nos, et iussit congregatio includi
nos in carcere tenebrioso, et illud ingressi
inquatuor loca secreta, similes fuimus patientis
nimis Viri plagis affectis, cum obedientibus
sanctis, quibus adiunxit nos Deus. Morati
autem sumus in eo aliquo tempore. Dixit
autem Praefectus Iacobo, Adquid fuit ingre-
ssus Vester ad terram nostram, Certe ego
superior vos esse deprauatorum illam? Respon-
dit autem Iacobus, non est meum nec eorum,
qui meum sunt de prauare sed intentum
nostrum

Scilicet et corrigere terram post depraedationem
 eius, ad hoc, ut salvi fiant habitatores eius.
 Dixit, inquit, inuis homines? Respondit
 infide sincera. Dixit inquam, credis?
 Respondit in eum, qui condidit celos, et te
 tuam, Regem sanctum, passivum Dominum
 Angelorum, et spiritum, prater quem non est
 alius Dominus, nec collendus similis illi. Di-
 xit. An facis Deos nostros Deum Unum con-
 tra id, quod inuenimus tenuisse Patres nostros
 antiquos, et docere in natione nostra subversio-
 nem? Ego suspicor te esse stultum, et ita, co-
 nreptus iussit eum Carceri mancipari, cum
 compedibus, et Cathenis, et nos simul cuneo,
 et in hibuit quibus aliquantulum. Patrauit
 autem Jacobus ante ingressum suum, quoddam
 prodigium, et dixerunt aliqui eorum compuncti,
 Non est iste nisi Vir magnus, sed plures
 eorum erant calumniatores, et desiderabant
 malum Jacobo, qui conuersus corde puro,
 dixit, meditamini quia meditatio proderit

228
Vobis, et gratias agite, quia gratiarum actio
erit alimentum Vestrum, et stote patientes
quia patientia erit Victoria Vestra, et abundate
in puritate, ut Deus vobiscum sit, et vobiscum,
et ne timeatis nisi Deum. Oravit autem
secreto Congregatio nostra. Domine nos
auge nobis bonitatem, et perfici in nobis pa-
tientiam, et fac nos degente obedientia tua,
et misereri nostri, tu enim es Misericordissimus
Misericordium, et Revelatum est Jacobi ut
Exorzizaretur. Compedes detinentes, ut parietes
claudentes, exorzizavit igitur cum intentione
et sinceritate, et aperta est statim artatio
illorum, et delinverunt, et iit ad fanum
OZid, et eum accerinet cum Veritate. Co-
ruit maximum Idolum eorum, et fractum
est, et abiit ab eo, quod intus latebat, quia
qui Veritatem secum habet non timet Men-
dax enim ruendo Conculcatur, Et ait
Jacobus ad Populum. Collatis quod non
locuplet vos quidquam, nec proficuum est
Vobis

Vobis, nec audit, nec sentit, nec bene-
 facit vobis, et negatis eum, qui creavit
 vos, et formavit vos in visceribus matrum
 vestrarum. An nescitis, quod corpora formata
 manibus vestris non habent à Deo impe-
 randi vim, nec potestatem, quia ipsa est
 clemens, misericors servis suis, nec precipit
 illorum cultum, sed cultum Dei qui condi-
 dit Caelos, et terram, et ille est qui creavit
 vos, et creavit omnia? Credite ergo in eum
 sinceri. An nescitis, quod is, quem desiderat,
 Deus non habet directionem, et mansio eius
 erit Infernus miseranda mansio iniquorum?
 An nescitis, quod cultores Idolorum, et rerum
 fictilium, ac Dæmoniorum sunt gentes ve-
 uelles, et servi perditionis, quibus adveniet
 Cruciatu dolorificus? sed non adiecit eis ser-
 mo Jacobi nisi abominationem, et ecce con-
 gregatio dixerit, Quis depulit compedes tuas,
 et compedes eorum qui sunt tecum? et respon-
 dit illis qui dedit clamores, exaudit orationes,

Sicut in iurias, patrat miracula preter quem
non est Dominus, nec collendus, est similis
illi, et est Dominus meus, et Dominus Vester,
et Vos negatis eum. Auscultate sermonem
meum ad hoc, ut dirigatur in Vobis, nam
Deus dirigit quem voluerit, ipse enim dirigit
eum, qui corde perfecto credit. An non
Videtur per voluntatem eius imbre seminata
nasci, ac doctari terram fluminibus varijs,
atque arboribus, nec non, et cibo sustentari
seruos? et non laudatis largitatem eius
magnam? An negatis quod Demones aeris
non possunt quidquam, et non est eis scientia
de regimine Celi, et terra, nec predicunt
uentem rei contingentes? et Vos eos collatis.
An negatis quod adoratio precepta est seruis
ut faciat illi qui vivus est aeternus, et im-
mortalis? An negatis quod est preceptum seruis
exhortari ad fidem, et ad legem rectam, et repe-
llere resistentes eis, et assentiri illi, qui
illuminabit Vos miraculis magnis ac lege
recta.

recta? Et non postulat a vobis propter id
 mercedem, quia merces in ea a Deo est, vo-
 bis vero resistens sermone reverentem ad
 diem manifestum, de quo non est dubitatio.
 Tentavit autem Deum Vir quidam ex eis.
 O infelix, si es Veridicus in dica nobis ap-
 proximationem horae, et dixit Iacobus. Verax
 est Deus magnus. An nocitis quod nullus
 deserui suis scit eam, sed Veniet repente ig-
 noto tempore? dixit autem multitudo eo-
 rum. Blasphemavit subversor blasphemiam
 magna abscondatur collum illius, et eorum,
 qui sunt cum eo. Dixit Iacobus non habe-
 tis potestatem super me ullam, quia custo-
 divit me Dominus meus, qui est optimus
 custodientium, et iunxit congregatio, ut illic
 egredieremur e civitate, et non moraremur
 in ea nec ad aliquem confugeremus, nec be-
 nignitatem ostenderet. et Dixit Iacobus con-
 gregationi. Ego a longe mercedem non habens
 responde vobis. Dixit que congregatio, non si

821
lexaueris a nobis nisi obtemperaueris manda-
to nostro statim. Dixit Iacobus, hac diuina
erit inter me, et inter vos usque ad diem
resurrectionis, de qua non est dubium, et Deus
erit tertius de vobis, et Angeli eius, et ipse
est optimus tertium. Sicut illi prater quem
non est alius Dominus, nec collendus est
similis illi. Dixit autem Iacobus. Domine
omnia subiecta sunt tibi, et qui duri sunt
corde de Inferno sunt. Tu qui sapientissimus
es in omnibus iudicabis inter seruos in die
resurrectionis, cum iustitia in eo, in quo ipsi
sunt contrarij, nec iniuria facies illi eorum
tu enim es optimus Iustorum. Aduenit au-
tem ei Spiritus, et dixit. Patienter sus-
tine, quia Deus dirigit quem voluerit
Habet praedispotionem, quam nemo scit,
et est omnium rerum Conditor obrulit, ergo
Sacrificium Missae, et patienter sustinuit
cum bonitate, ac rectitudine existens in suis
rebus rectissimus per gratiam Dei magnam, et
Dixit

Visit Iacobus Patienter subitime quia
 Deus est cum patientibus, et proposuit
 doctrinam in qua, et mentionem fecit Viven-
 tis aeterni, et immortalis, et oravit secreto
 dicens: Domine indica mihi quid actu
 vultum sit ut diripatur predicatio mea in qua
 terra volueris. Ego autem iam fatigatus sum
 cum gentibus dure habentibus corda, et iam
 atuli eis predicationem, et nequaquam dirigitur
 in eis, nec in cordibus eorum imprimitur ali-
 quid de ea nec est aliquod principium fi-
 dei, et revelatio facta est ei secreto oranti,
 et delinerauit, et iuit nobiscum festinanter
 per viam principalem longam Orientem Versus
 ingressi autem sumus in ortu aurora Ciuitatem
 magnam, planam, secus lictus maris, et erat
 fortissimum septa muro mirabili videntibus-
 appellata Loma parua, et habitabant eam-
 gentes Romanorum Colentes Idolum Ozam-
 et loquutio linguarum earum erat barbara
Ingressi igitur sumus eam per portam

Justitia ad atrium Consilij, et ecce homin-
culus Vlerosus quaerit a Jacobo, qui
dixit. ego non affero mecum pecuniam
Vis ne de Thesauris Domini? Nam Thesauri
eius sunt excellentissimi Thesauri, et ipse
est proximus cum misericordia sua bene-
facientibus? et Respondit. Ita Veruntamen
fames quam habeo arctat fauces. Sanavit
autem eum per spiritum, et sedavit famem
eius cum buccella panis, quod ex adverso
perverit mendicus Dominum exclamavit.
O congregatio hic est, praedicator magnus, et
additi fecit nos ad Tribunal, et dixit
congregatio Jacobo. O serue. Vidimus autem rem
mirabilem cum miraculo tuo, Curas ne in
virtute Idolum OZan? et ait, ego Curas
in nomine viventis aeterni immortalis. Dixit,
qui est iste. et Respondit est ille praeterquem
non est alius Dominus, nec collendus est simi-
li illi qui formavit me, et creavit Caelum, et
terram, et quid quid in eis est ipse vero
est

est Dominus meus, et Dominus Vester, et
 Dominus Patrum Vestrorum antiquorum. Ego
 autem sum Predicator Evangelij eius gloriosi
 per gratiam ipsius magnam. Ut salvi fiant per
 illud serui eius audite ergo sermonem ad
 hoc. Ut misericordiam consequamini, et ne
 dubitetis ambiguitate dubitationis, quia Deus
 diligit credentes. Et turbata est Congre-
 gatio, et dixit: Ite cum eo ad tribunal
 fani Oza, et ad scolas sapientum, et re-
 vertimini cum eo nuntiantes ad presentiam
 nostram, et cum ostendisset miraculum, Vana
 statua corruit, et facta est, et abiit ab ea
 quod latebat intus, et vociferavit, et latria-
 vit, ac tremuit terra, et timuerunt sacer-
 dotes de edificio, et perit Vanum ruendo,
 et ostensum est prodigium magnum, et non
 indidit illis oratio eius, nisi duritiam. Di-
 xit autem Princeps magnatum cum con-
 gregatione sua, Vis ne migrationem Huius
 Populi, dum manifestas in Congregatione nra

Cessationem, et destructionem? et nos certe re-
pugnamus te, malefium in predicatione tua,
et deprauatorem terra non effugies Cruciatum
dolorificum, apud nos, et non respondit ei.
Dixit autem unus eorum. Cur no respon-
des? cui respondere debet? et ait Iacobus.
Dominus celi, et terra respondebit pro me
Veritatem, quam loquor vobis, et saluabit
quem voluerit per gratiam suam, quia ipse
est qui dirigit in viam. Ne atttem, atque
iterum, Ne, diris mendacibus. Ego autem
notum facio vobis Verbum Domini perfec-
tum, igitur auribus perficite sermonem.
ad hoc, ut vos misericordiam consequamini.
et dixit, Principes. Ostende nobis aliquod
signum in monte, qui est in conspectu nos-
tro, situ ei Veridicus. et orauit secreto Ia-
cobus. Domine adiuuame tu enim es op-
timus adiuuantium, et conuersus est, et vi-
derunt montem de pratum Confirmatum que
in

in Hamitiem miraculose, et hinc inde dis-
 persa sunt gentes aliquantulum ambigue. Post
 ea inique interse consultauerunt, et consi-
 lium eorum fuit, Vt occideretur Iacobus, et
 qui erant cum eo, et sollicitauerunt. Cum
 sua malitia, et exortati sunt Ducem mi-
 litia, Vt reduderet Viam, Cum vero perlatus
 esset Nuncius ad congregationem, omnes Vni-
 nimites dixerunt. Vt in Carcerem conijce-
 remur, et exequuti sunt mandatum in
 nobis. Cum autem vidisset Iacobus Carcerem
 fecit signum in eum, qui motu magno con-
 tremuit, et secreto orauit, Vt in pulberem red-
 ceretur, et Deo permitente in pulberem redac-
 tus est. Deus enim suo miraculo, suaque
 potentia potens est super omnia. Dixit
 autem ad Ducem militia Custos carceris, non
 est iste, nisi prestigiatum Sapiens. Et dixit
 Iacobus. Ego non operor per magiam, nec
 per artem, Veruntamen, magia Dei, et ars
 eius sunt omnibus rebus prestantiores. Dixit

Autem Congregatio, reducit eum ad nos,
et cum viderent eum decreverunt facere in
interrogationem duram Jacobo de tempore ger-
minationis terrae (iam inceperat sterilitas,
et angustia propter siccitatem) ut arriperent
occasionem, ex ea re addammandum eum -
et dixerunt. Deprecare Dominum tuum
super moram pluviae durante, ut cenet
nobis sterilitas, siis veredius. Oravit ergo
atque iterum oravit, et ecce sufflarunt Ven-
ti ex omni parte cum pluvia vehementi, et
irrigata est terra, et germinaverunt arbores
abundanter. Certe fecerunt hoc aeri admones
pluviarum, et confirmaverunt magis malitiam
suam adversus eum, et dixit congregatio. O
presignator sapiens egredere tu, et qui tecum
sunt ex Urbe nostra absque ulla interposita
mora si autem non exequeris egerum certe
reddemus tibi pro mercede Combustionem ignis, nec
liberaveris ab hoc ulla modo, et contumelias
in sectari sunt Jacobum, et eos qui cum ipso

erant

Erant in iuriose. Caelo autem repletum Unus
 ex nobis, exclamavit ad seniore nostrum de
 precare Deum, ut super gentem hanc mitat
 tonitrum, quod veniat super eos a parte caeli, quia
 sunt Pharaei et Scribae, et gens infidelis. Et
 dixit Iacobus ego non imprecator illis, quia
 non sunt creati ut execrator, sed iustus sum
 habere pietatem cum servis. Deus autem di-
 riget quem voluerit per gratiam suam, et quan-
 telum gloriosum, et apud ipsum est liber.
 nec permitet ut servi sui sint in infidelitate.
 Deinde transiit per portam atriij, et occurrit ei
 quaedam caeca petens sanitatem per nepoti suo
 Demoniao, quem, et ipsa educauerat, et dixit
 illi vere desperata. Neme repellas, ego enim
 video te in beneficiam beneficium. Aufer a me
 angustiam meam quia est mihi molestia exor-
 citavit ergo graviter oppresum a sua puritia,
 et dicens Demonium occultum, post ea sti-
 mulavit famem pro nepotem ad comedendum
 cibum, quem, et comedit stans. Posuit autem
Volanus suo per caecitatem illius famina, et

Sanavit eam Deus per Voluntatem suam -
quia ipse est Sanator efficax indulgens ei, qui
ipsum deprecator cum sinceritate. Ipsa vero
non correspondit Jacobo in aliquo, erat enim
improba indolis. Deinde iit Jacobus Versus
occidentem, et substitit in radice montis, et man-
ducabimus de odaceo cibo placentia cum butyro
et mellis fauo, et predicavit nobis mysteria
circa illam, qua si exponerentur impatienti in
Vebementia malorum fieret patienti perfectus,
et assimilaretur patientia sua Husita pati-
entia in arumis, et plagis Vermium, et ino-
pia, et duo non est inopia fidei, et medita-
tionis. Radix vero paupertatis pauperioris est
plenitudo ignorantie. Adquisitio autem fidei
Credentis cum sinceritate, ac patientia, et timore
est initium omnem habens scientiam, et fides
est principium omne habens bonum, de inde
divino Cultui operam dedit, et iter fecit per
desertum planitiem spetiosam pergens per lictus
Maris, et meditatus est Viventem eternum-im-

Mortalem

Mortalem superuenit autem nobis sitis
 Iehemens, et procerto agnoscentes periculum de-
 precamur. Ipse vero orauit, et similis factus
 est Moysi impedarum perussione. Perussit
 ita que petram, et per emanationem aqua
 experti sumus porum eius delectabilem bibenti-
 bus, et dixit. Confidite in Deo si estis cre-
 dentes ut respiciat in tima cordis Vestri, et
 intromittat Vos in misericordiam suam, post ea
 abiit secus lictus maris ad quandam Ciui-
 tatem parnam, et interrogauit Speculator ple-
 bis de nobis, quendam nostrorum, cui ipse
 respondit, Caute succinate, et dixit Iacobus si
 uera huius oppidi fons paruus est, et qua-
 litas eius noxia, odorauit autem terram
 illius, et dixit etiam terra illius est fetida.
 Conuenit, ut discedamus, nec ulla tenus in
 ea maneamus. Post ea abiit, et Venit
 nobiscum ad quandam montem, et mandu-
 cabimus in radice eius, et bibimus de fonte.
 Ascendit autem, ac sedit supra summi-
 tatem montis, et annuit nobis ut approximaremur

Ad ipsum. Dixit ergo atente, obtempe-
ramus O Magister noster, et alloquutus-
est post pusillum cum sermone breui, et sci-
entia multa circa redemptionem hominis, et
saluationem eius per gratiam Dei magnam, et
concludit cum donis patientie, et obedientie
in beatitudinibus cum voce suavi, et affabili-
tate. fleuimus igitur, et oculi nostri versi
sunt in fontem, et quiesuerunt spiritus nos-
tri, et inflammata sunt corda nostra a ser-
mone eius, et secreto orauit congregatio nostra
Deo gratias agens pro doctrina eius ad seruos
Post ea introiimus casa, ac paramenta
in Cauerna non sine timore super altare
terre, et lapidum congestorum ad conspicien-
dum sacrum quod, et expleuit pronobis,
et benedixit, et osuati sumus manum eius,
et benedixit iterum Discessit autem Iacobus,
et ascendit ad quendam alium montem al-
tum, et cum sociis, in eo permansit, et me-
ditatus est uentem aeternum immortalem, et

pre

Praecipit Nobis ut quiesceremus, deinde
 interrogauimus eum de sapientia Sacerdotis, et
 de excellentia Dignitatis eius, et oneribus illi-
 us. Dixit ergo audite sermonem. Ego
 quae sine fidem, et inueni eam in pia a-
 ffectione afficari, et quae sine piam affectio-
 nem efficacem, et inueni eam in sine-
 ritatem, et inueni eam in opere sancto,
 et quae sine opus sanctum, et inueni illud
 in intentione recta, et quae sine intentionem
 rectam, et inueni eam in doctrina, et in
 uaculis, et in creaturis, et quae sine doctrinam,
 et inueni illam in timore Dei, et ipse est
 initium totius sapientia. Quae sine autem
 diuitias, et inueni eas in habendo victui suffiti-
 entiam, et etiam in misericordia Dei erga
 agnos, et perfectionem in religione, et bene-
 placitum in patientia, et patientiam in
 tribulationibus, et charitatem in elemosyna
 erogatione, et Veritatem in certitudine, et spem
 in oratione, et meritum in cultu, et appro-
 ximationem ad Deum in sacrificio Misa, et

42
Causationem in Euangelio glorioso, et sancti-
tatem inobedientia, et potentiam in fide, et
Scientiam imperitis. Quisitatus autem sum
desine, et inueni eam in mundo, et quisita-
tu sum de imperfectione, et vidi eam in
ignorantia, et quisitatus sum de decore, et
vidi illud in prauiracatione, et quisitatus
sum de prauericatione, et vidi illam in
seruis, et quæsiue remissionem, et inueni
illam in penitentia, et quæsiue penitentiam, et
inueni eam in contritione, et quæsiue con-
tritionem, et inueni eam in anima, et quæ-
siue animam, et inueni eam in corde et
ipsum est manu Dei, et quæsiue efficaciam
et inueni eam in confessione, et quæsiue con-
fessionem, et inueni eam in sinceritate erga
Deum perfecta, et in corde puro, et quæsiue
sinceritatem, et inueni eam in abscondito, et
quæsiue absconditum, et inueni illud in prin-
cipio legis, et sine legis, et est passus ad im-
plectionis illius, et quæsiue autem Portum saluationis,
et

+ inueni eum in derelictione prohibitorum.
 quia persistenti in peccato confidenti in mise-
 ricordia non ignoscit Deus, ex eo quod ipse
 erit fidelis in misericordia, et infidelis in
 misericordia, et infidelis in mandatis, et
 penitens. Vere cum proposito nunquam re-
 uertendi ad peccatum, non manet peccatum
 super eum. Deus autem dirigit per gra-
 tiam suam, quem vult seruorum suorum,
 nec ei in iuriam facit. Et exquisiui
 Conservationem vite, et inueni eam in con-
 ditionibus legis, et exquisiui vitam, et in-
 ueni eam in Deo, et exquisiui Deum,
 et inueni eum in animabus seruorum
 suorum sanctorum, et est cum eis in
 omni loco, nec non, et ipse perfectionem
 habet, et gloriam, et decorem, et omne bonum
 ab ipso est, et malum vero ab anima Sa-
 thana, et exquisiui autem consolationes
 magnas, et inueni eas, in visione faciei
 eius gloriosa, et exquisiui Requiem, et inueni

illam in Vivente aeterno, in mortali, in quo
est requies servorum suorum Beatorum, Cui
laus honor, et gloria magna. Sequimini
igitur beneplacitum eius, ut addat vobis
per gratiam suam bonitatem, et intromittat
vos in aliam misericordiae suae, et tunc
interrogavi eum ego Caecilus, O senior nos-
ter dixit quidem quod Deus diriget
per gratiam suam quem voluerit deseruis
suis in dica nobis de eo quod docuit te Do-
minus noster de doctrina Iudicij, et repro-
bationis, et praedestinationis? dixit autem
et scientiam quam occultavit Deus a ser-
vis suis. Veruntamen cognoscere possumus
aliqua inferiora signa illius circa animam
ipse enim quando conspiratur in Missa
in visceribus praescribitur terminus vite, et
alimentum, et operatio, et mansio illi igitur
supra quem praecertat Verbum misericordiae in
praesentia sua. Quam vis essent peccata eius in
numerabilia

Numerabilia, ignoscet Deus propter opera
 Iona post transierionem, et introducet eum
 in Paradisum per gratiam suam. Ille vero,
 super quem certificatum est Verbum suppli-
 tij in presentia Dei, quamvis bonum opus
 operatus fuerit in Carnea Vita, sua ingredi-
 tur Infernum propter opera prava, post-
 bona, nec est dubium in hoc Deus autem
 est optimus Iustorum, et iustitiam eius
 non comprehendit ullus, servorum ipsius.
 Predestinatio vero ad beatitudinem per gra-
 tiam suam est abscondita intellectibus, nec
 scit eam Angelus proximus, nec propheta
 visui. Caute ergo opinari de Deo, quod
 cui ignoraverit erit Vanus adebitis pa-
 nitentia, nec is quem condemnaverit in
 Ignem Vanus fuerit a peccato operamini
 igitur, et confite non enim operabimini,
 nisi quod precessit in scientia Dei, et non
 amplius ad effectum reditus ad eum, et scitote
 quod Deus in iuriam minime facit servis

221
Omne bonum est ab ipso. Malum autem
ab anima, et Satanas sibi complacet in
illis per infidelitatem, operatur quod vult,
et apud eum est evidenter manifestum,
et nihil cadit a scientia eius. est enim
ipse cognitor secretorum. Insuper interro-
gavimus eum nomine Dei magno maxi-
mo, et de benedictione eius et dixit. Est
nomen magnum, quod neminem seipse per-
mittit Deum de Angelis proximis, nec de
Prophetis, nec quempiam de Creaturis suis
omnibus, et propter ea hoc ipsum vocatur
nomen recordatum ignotum, quia nomina-
vit Deus seipsum, et cum eo sedit super
Solum suum, et cum eo gubernat res
Creaturarum suarum cuius maiestas mag-
na glorificata sit sunt ei nomina magno
determinationis, et sunt nonaginta novem, et
cum nomine magno maximo explevit Cen-
tum cum ipso autem nomine ac benedi-
ctione eius magna, quo se ipsum nominavit

Creavit

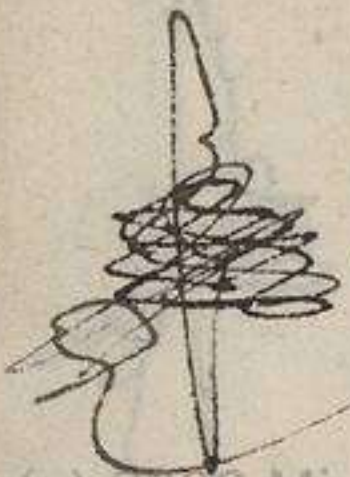
Creavit Caelum, et terram cum omnibus que
 sunt super eos, et que sunt inter utrumque
 Domini, et genios, et Angelos Sapienter, et
 illuminavit Solem, et Lunam, et Stellar, et
 Creavit tenebras, et Lucem, et Umbra, et
 Caelum Insuper posuit illud super terram, et
 quiebit, et posuit illud super montes, et sta-
 biles facti sunt etiam posuit illud super
 Prophetas Venerabiles, et intelligere fecit eos
 per illud expositionem scientia infusa, et
 prophetia quantum Conueniens erat Captui
 ipsorum, et ad expositionem negotij, et est
 nomen congruens amplitudine scientia sua,
 et scientia sua, et pulchritudine sua cuius
 maiestas glorificata sit, et est quod dat
 intellectum meditantibus mirabilia eius per
 Reuelationem, quomodo autem poterit Compro-
 hendi intellectu amplitudo scientia eius, et
 nomen eius magnum maximum. Cum sit
excelsum magnum absconditum, a seruis

121
Vir, nec Vllus Vidit illud oculo claro,
est Vbi est nec sit Vllus Vbi sit, nec
quomodo sit nisi ipse. Petimini igitur
illuc benedicti per illud, et sincere in-
quirere de eo, ut magnificet Vos per gratiam
suam benedictione sui nominis magni, ma-
ximi. Anima vero in ordine ad illud, et
Sapientia ad Veniens super seruos suos sunt
res parue Deinde perrexit ad civitatem
magnam que appellatur Civitas Corduba,
et est in ripa fluminis magni quod di-
citur Batis, et ingredi sumus eam ac vi-
dimus illam circumdatam muro, nimis
amplam, et habitatores eius erant natio-
nes Romanorum colentes Idolum Ozam,
in gremio autem sumus Academiam scien-
tia, et exclamavit Iacobus, et dixit. O
congregatio ego vidi in Vobis rem admira-
bilem esse repugnantem Manducatis cibum
Dei, et collitis illud prepter illum, praeque
apitis

Cogitis in terra, et prohibitis de prauationem.
 Creditis autem mediante intellectu, et negatis
 quod adquiritur per scientiam, et intellectum,
 quem dedit Deus laude sua. An nescitis
 quod nequiter agentes in Deum perpetuabuntur
 in igne Inferni, et tormentis eius maximis?
 An nescitis, quod de prauantes terram erunt
 de habitatoribus ignis? An nescitis quod
 Deus non constringit seruos suos ad id quod
 percipere nequeunt intellectus ostendens eis
 viam rectam clare manifestam, et est clemens
 misericors. Sequimini lucem veritatis ad hoc
 ut saluemini. Ego autem vereor ne com-
 prehendat vos cruciatus dolorificus propter
 peccata vestra, et eritis sequaces sathana
 qui rebellis fuit Domino suo per suam in-
 te gritudinem, Et vos cum diaboli vestri
 estis velut aranea que in sua tela exercens
 artem suam afflantibus validis venis de-
 trimentum recipit de iecta talis est finis
 iniquorum, An nescitis quod mors est in

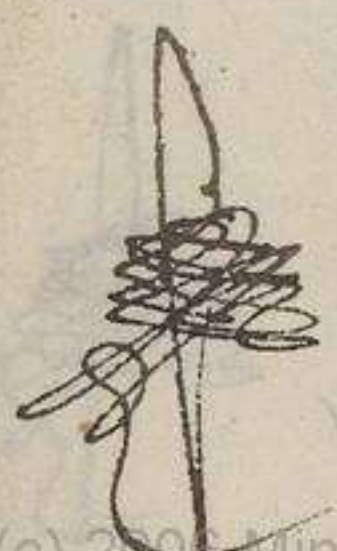

321
Post introitum ad iustas Venatoris mus-
carum desepente Venet, aqua non erit
liberatio illi homini, et perseverantium
in Idolatria habitatio erit Infernus, mise-
rabilis habitatio iniquorum felicitatem cre-
ditis esse infelicitate Seniorum, et obli-
vimini Veritatis, et opprimitis Vos moti-
vos, attendentes ad id, quod non prodest
Vobis quidquam ostulsi. et dixit sumus
eorum sacerdos, quis est Deus tuus quem
colis? ego certe opinor esse stultum. Res-
pondit que Jacobus. est Dominus Ange-
lorum, et Animarum propter quem non
est alius Dominus, nec collendus est, si-
milis illi, qui Creavit me, et Creavit Vos
ex humoribus, et aquabile. Dixit quid
demonstrationis est tibi de illo, ut imprimatur
in cordibus, et recipiatur ab intellectu? Res-
pondit que Jacobus, Vis ne Compravationem
scientia? dixit. etiam. et ait Jacobus.

Non

Non sum, scientiam Veruntamen scientia
 mea est a Deo infusa, si vii Comproationem
 circa id per miraculum eius ostendam id
 tibi, quomodo volueris, per Virtutem eius
 Post ea Conuenerunt interse, ac suggererunt
 animi eorum malum magnum Ut exequere
 vetur in Sabbum damnationem mortis, et
 dixit quidam eorum ostendi nobis Deum
 tuum magnifere, ut alloquamur eum
 sicut nos alloquimur Idola nostra. Dixit
 autem Iacobus ostendite mihi Deos Vestros
 ut alloquar illos ad comproationem mi-
 raculi Cum Veritate sitis Vendici, et ego
 ostendam Vobis Veritatem oculis patenti-
 bus. Respondit Pontifex. Petitio tua erit
 in afflictionem maximam sinon habuerit
 efectum. Dixit Iacobus, ita sit. Accersimus
 ergo nos, et Congregatio ad templum, et
 peruenit Iacobus ad quandam Statuam, qua
 habebat os, per quod loquebatur a ventre

21
Pius in ducum latens Daemonium Ver-
pondens genti interroganti sicut Echo per
Apocopen, et amphibologiam cum contrarie-
tationibus, et barbaris loquutionibus, et cum Vi-
dit Jacobum exclamavit, et corruit ac tre-
muit terra, et dixerit ad interrogationem
propter presentiam eius, et latravit, et di-
xit Jacobus ad Populum, ubi est Deus-
vester quem colitis? Corruit a verbo meo
territus, et abiit An nescitis quod ego
ostendi vobis in eo miraculum magnum-
et evanuit ver mendax, quam colitis, et
apparuit Veritas quam dixi vobis? sequi
mini igitur Viam rectam, diriget vos Deus
semita directionis, et non adijciat eis pre-
dicatio eius nisi duritiam. Dixit vero
Pontifex, Prestigiator egredere ab urbe
nostra statim, non addam tibi in ea no-
men tuum temporis, si autem non exque-
ris gressum cum iis, qui sunt tecum
reddemus

reddemus tibi mercedem Vehementi afflictio-
 ne si vero in hoc repugnaueritis manda-
 to meo augetur vobis malum magnum.
 Egrediens est spiritus Jacobus, et venit ad
 montem, et defatigata est patientia eius.
 propter errorem gentis, et ibi per mansit,
 et orabit Deum, et dixit. Deus meus, et
 Dominus meus, et Hierusalem tuus Director
 ad viam, et non est prater te qui opera-
 tur sinete, peto ate directionem ad eam,
 et ut reueler mihi in quo loco inueniam,
 seruum, qui pracesit in scientia tua, ut
 credat sermonem meo, et quod conuenit
 si tibi placueret augmentum, circa illum
 ut ad impleatur mandatum tuum, et di-
 rige me. Fuenim es optimus dirigentium
 ad directionem, et maximus, et cum esset
 promissis interra orans prodiuis in sacrificio
 Missa facta est ei inter somnum, et
Vigiliam (habebat enim cor Vigilans) reuelatio.

171
Patienter sustineas, quia Deus est cum pa-
tientibus, et ne subtrahas te a meditatione
quia meditatio est cibum laudantium. Per-
ge igitur ad dexteram tuam inter duas
paludes per medium, et inuenies quendam
Arabem habentem Cordule, et intentionem
bonam, ad directionem, cuius nomen
est Aben-Elmoghirus colit cum dubi-
tatione Idolum Ozan, iste credit predi-
cationem tuam, et erit de numero Discipulo-
rum tuorum. Prospiciet, ac prosperabitur
in timore Dei in ipsa autem terra Hispa-
nie, ex eo originem trahet Inter pres Cer-
tificationis Evangelij in tempore promisso ad
directionem. An nescitis, quod Deus quando
confert seruo suo infirmitatem ad minu-
trat per ea radicem medicine, et non
erit ad oppressionem sed ad elevationem,
et ut sanet peccatores Credentium cum
miraclis magnis, et salutem consequatur,

Es

Et iustis operibus suis, et directionem.
 Quando vero euigilauit laudauit Deum lau-
 dibus, et incessanter diuersit, et abiit ad
 percipiendum mandatum in tenebris noc-
 tis peruenit autem ad quandam Villam, et per-
 gentes intrauimus in eam interrogauimus de
 diuersorio, et etiam quidam Vir clamauit,
 et dixit. Proh Deum non est hoc nisi res
 admiranda. Introerunt hospites per canem
 horrendum, et latratorem, et non tetigit eos
 in malum cum sit perimus in homines, et
 cuncta animalia satis est. Bene ueneritis
 Vos apud nos habetis commodam habitatio-
 nem propter Isobum OZan manete. Man-
 simus autem, et attulit nobis refectio-
 nem supra mensam, seruo statam in qua fuit lac,
 et butyrum, et fabum mellis, et sub cineri-
 bium hordaceum, et potauit nos dulci uino
 accimorum. Vir custos simul, et quidem su-
 peruenit eam benedictio Dei iuxta indigentiam

177
Nosram propter gratiam suam magnam, et
ecce in aurora, quidam Vir ingresus est ad
nos, et dixit gratus sit aduentus gens Imo-
rabilis. Reuelatum est mihi ter ut venirem
ad interiora mea haec, et hic reperirem-
Virum cuius nomen ^{est Iacobus} est dirigens ad direc-
tionem, est ne Vobiscum an non? Dixit
autem Iacobus. Tunc ei Aben = Elmoghirus?
et respondit ei; quis indicat tibi nomen meum?
et ait Iacobus, quid dixit te ad me per reve-
lationem; Quinque annos Comprumsi ad in-
ueniendum te in regione hac. Dixit ergo bene
sit tibi hodie apud nos manebis securus in
corde nostro. Camus ad Domum nostram. I-
uimus autem cum eo ad honoratum hospitium
laude dignum, et honorauit eos, equali gloria
laude digna. Erat autem Aben = Elmoghirus
Arabs, Phenicius, habens nobilitatem, et astro-
nomiam, et alias scientias, et adorabat Idolum
Ozan cum dubitatione, erat que perfectus
in sua

insua Scientia, et Constatat ei adueniens Me
 ssa Dominus nostri, et orabat, ac dicebat, de
 precor te O Creator Creaturarum Ut non auferas
 Animam meam a corpore meo isto donec in ueni
 re me facias Meriam gloriosum, aut Unum de
 familia suis Sanctis, et reuela mihi modum,
 quo procedam, et fac me defamilia Sapientis,
 Et beatum me fac in ocursu eius, quia tu es
 omnipotens, et exaudiuisti eum Deus quia est
 audiens sciens. Habebat autem Abem El
 moghirus in domo sua quendam dementatum
 quem cum tetegisset Iacobus discessit ab eo in istan
 ti dementia per Voluntatem Dei, et Verbum
 eius perfectum. Et dixit Aben Elmoghirus Ia
 cobo in quo preualuisti ei? Dixit que Iacobus,
 in eo qui direxit me ad obedientiam suam
 Rege Sancto pacifico, praterquem non est Do
 minus nec est alius colendus similis ei Ni
 ne fidem? Respondit Vob illud in quo con
 sentiet intellectus, quam existentiam habet

571
in essentia Deus tuus? inclinatur ad id cor me-
um, et imprimatur fidei in anima mea. Res-
pondit autem Iacobus declarando id tibi, Vi-
ginti declarationibus, et incipiam tibi de pro-
prietate in se ipso. est autem existentiam per
suam essentiam, et prioritas quod non est res
post eum. Et immutabilitas, quae excedit om-
nia narrabilia, nec relator erit illius; et
subsistentia per semet, quae non indiget ad iutare,
et singularitas quae non est ullus aequalis ei; et
Potentia, et Voluntas, et scientia, et intellectus,
et Vita, et auditus, et Visus, et loquutio. est
autem potens super omnia, et Volens quod Vult,
et sciens omnia, et Vivificans, nec Vita sine eo
est ulli hominum, et exaudiens illum qui in
Vocat eum, et Videns, cum nihil abscondit
ab eo in caelis, et in terra, et alloquens quem
Vult servorum suorum sine litteris, et sine voce.
Dixit autem Aben Elmoghbirus. Benedictio Dei
sit in te declara mihi de his quae non dantur

in

in essentia eius Venerabili. Respondit Iacobus
 non datur in Domino nostro corruptio, quia
 non est corruptibilis, nec finis quia non habet
 finem, nec similitudo, quia nulla res ei a simili
 libatur, nec paupertas, quia est dives omnium
 verum, nec societas, quia non habet socium
 in Regno, ac Potentia, nec contrarietas, quia
 non habet contrarium, nec detestatio quia non
 habet detestationem, nec figura quia non ha-
 bet rem sibi similem, nec ignorantia, quia
 habet scientiam, nec Coctas, quia vidit omnia,
 nec absconditur ei, quod est in Caelis, et in
 terra; Nec loquendi defectus, quia habet
 expressionem sine labijs, et lingua, et ordine
 literarum, ac Idiomatum, nec surditas, quia
 habet auditum, et perceptionem, nec mors quia
 est Vivens vivificans Cunctos Viventes ipse
 vero nunquam moritur, et habet perfectionem
 et decorem cuius maiestas magna gloria est
 laude sua preter quem non est alius Dominus

291
nec collendus, est similis illi, qui dicens
ver, esto est, similis illi antequam copule-
tur Kaf, et Plum, et est omnipotens.
Dixit autem Aben Elmoghirus declara mihi
in quo conueniens est meditatio in amplitudine
essentia eius? Respondit que Iacobus; non
conuenit meditatio in amplitudine essentia
eius veneranda sed conuenit circa ostensio-
nem mirabilium eius, quantum igitur ad
ostensionem huius. Dico quod ipse non est
ex re, nec in re, nec sub re, nec super rem,
si esset ex re esset creatus, si esset in re esset
circum scriptus, et si esset sub re esset subie-
ctus, et si esset super rem esset portabilis.
Non est circum scriptus in loco, nec est locus
vacui ab eo, nec erasus est temporis, est
autem eternitas ipsa. Dominus Angelorum,
et animarum, et Potestatis, et Dominationis
laus sit ei. Non est Deus, nisi ipse faciens
quod Vult. Dixit autem Aben Elmoghirus.

O Domine

O Domine mi illuminasti cor meum luce
 penetranti, et assentitur intellectus meus sermone
 tuo. Cum pia affectione magna adde mihi quod
 Volueris ad hoc totum, quod necessarium sit,
 ad salutem. Dixit autem Iacobus. Virne
 Credere, in Mariam Iesum filium. Marie spi-
 ritum Dei Dominum nostrum, et Euangelium
 eius gloriosum, nec non, et fundamenta legis
 sue recte quia non est salus sine hoc vlli
 hominum? Et dixit, consentio, et obedio o
 Domine mi Credo hoc totum vera fide cum
 pia affectione, et sinceritate bona. Porrigere
 mihi manum tuam propter gratiam tuam,
 et osculatus est eam, quod Iacobus gratum
 habuit. Instruxit autem eum in fide, et
 baptizavit illum aqua pura, et devinis per
 somnium consolatus est, et de sermone revela-
 tionis, circa expositorem Certificationis Evangelij,
 et eum futurum de generatione ipsius, Annuntiavit
 ei, et denumero discipulorum suorum eum fecit

255
Quum alij equalem, et dixit Iacobus, o Abon
Amogheire, tu eris error infidelitatis mundi
in hac terra Hispania, et deinceps erit nomen
tuum Aldairius. laudavit autem Aldairius
corde puro Deum pro illo beneficio magno, et
dixit Iacobo. Doceme, quidquid est necessari-
um circa Meriam Dominum nostrum, et
dixit Iacobus necessaria est firmitas, et fides,
et efficacia firmitas sine defectu, et fides sine
dolo, et efficacia sine falsitate, quod ipse est
spiritus Dei fidelis intercessor servorum suorum.
Beatus qui sequutus fuerit eum directione, et
damnati, ac perdit qui non crediderint. Post
hoc, ascendit cum discipulis ad quandam montem
altum, ubi erat quoddam antrum in quo
celebravit Missam in gratiarum actionem pro re-
veneficio Dei, et iuxta extremitatem montis sedet
et dixit Aldairio. Visne manere in terra tua,
an proficisci nobiscum? Et ait non erit sepa-
ratio ab hac die inter me, et te, ego sequar te ob

directionem

Directionem, Dixit ergo Iacobus. Conuenit
 nobis discedere a Regione ista, et recordatus
 est sermonis sancta Maria, et iusionis eius
 circa egressum ab ea per diuersam Viam ab ea,
 qua ingredi fuimus eam et ait Iacobus Domine
 accelera, quod restat nobis, et dirige pedes nos-
 tros inobedientiam tuam, et in viam equalem
 rectam ad exeundum ab ea, et da nobis nauigi-
 um, salutare per gratiam tuam, et reuelatum
 est ei, Reuertere ad montem sanctum, et in
 eo morari tribus mensibus, et Mystera que
 reuelabit tibi Deus in eo exarari fac ad no-
 uissimum tempus, et ne inquiras de eo, quod
 non intellexeris, nisi quod voluerit Deus reue-
 lare tibi per gratiam suam, et exequere vene-
 placitum eius, quo dirigit te ad viam directio-
 nis, et perrexit nobiscum ad montem sanctum,
 et in eo commoratus est, ibi que reuelatum est
 ei per miraculum, quod enarrabitur in libro Mys-
 teriorum maonorum, si voluerit Deus excelsus.

Quando autem impletum est tempus constitutum

207
inuenit nauim salutis in litore maris, et
conscendimus eam, et inter fecimus cum guber-
natione Angelorum Versus orientem, cum vento
prospero, usque ad Portum salutis, et applicaui-
mus, ad continentem Terra sancta ad Do-
mum sancta, et ad eam cum tota familia
sua Iacobus processit. Ipsa vero cum vidisset
eum, et nos congratulata est. Et autem rela-
tionem relationem ei feci, docens. assensum
prebui, et obtemperavi Deo, et tibi, O Domina
nostra. Ego autem compleui mandatum tuum
exacte, et relatio mea erit extranea audien-
tibus Veruntamen merces nostra est in Domi-
no seculorum. Ego igitur predicavi gentibus
quinque annis, et fatigatus sum in predicatione
et carceres, et opprobra sustinui, et non credidit
sermone meo, nisi hic seruus tantum modo, et
demonstravit Aldarium. Veruntamen indurata
sunt corda gentium, et non aduenxit eis ser-
mo meus nisi facam adirectione. Veruntamen
factum est. Verbum tuum ad me quod ego predi-

Caturus

Caturus sunt genti maiori duritiei, quam illi
 quomodo ergo erit meum opus inter eos? De
 precor autem Deum, ut praebeat mihi patien-
 tiam, et faciat me de patientibus. Dixit autem
 illa, O Iacobe ne inquiras de eo quod praece-
 rit in scientia Dei, sed esto obediens illi qui di-
 rigit te in viam rectam. Veruntamen meri-
 tum tuum est apud Deum, ipse est qui
 dabit tibi scientiam, et excellentiam virtutis
 ad illum effectum. Dixit Iacobus O Domina
 nostra indica nobis quomodo non poterunt
 servi negare Certificationem post expositionem
 eius, cum sit duritia cordium eorum maxima.
 et ait Ita est. Dico vobis quod Deus omnia
 sapienter disposuit, et aequitas eius magna est,
 et dispositio eius firma. Posuit Certificationem ori-
 ginalem custoditam in oriente, et exemplar
 eius in extremo occidentis. Invenit autem
 expositorem in ea Insula de terminata, ut ex-
 ponat Certificationem in Exemplari eius in con-
 cilio maximo, et est decretum a Deo ut non

251
intelligat illud vltus de seruis suis usque
ad illud tempus constitutum in illo Concilio
ad derubionem autem opinionum hereticorum
et infidelium manifestavit Deus Veritatem eius
Certificationis in originali quod est in oriente
et reuelavit illud per splendens lucem eo
modo, quo voluerit, et illustrabit terram luce
Veritatis, et Veniet per eam efficacissima Re-
cordatio Dei in cordibus ab oriente usque ad
occidentem in sermonibus seruatorum etiam in
sermonibus infantium, et perueniet notitia illius
ac declarationis eius in omnem locum, et com-
puncti erunt intellectus, et meditabuntur in
ea premi sapientes, et non poterunt negare
illam qui vero negauerint per stultitiam erunt
fratres Sathana quibus non perficiet intercessio,
et erunt in igne perpetuati, et totum narra-
tum vobis, erit Deo facile, quia ipse est su-
per omnia potens, etiam Dixit Sermo meus
iste spectans ad historiam circa Certificationem est

Sine

sine ambiguitati, et sine opacitate. Verum
 tamen est declaratio Arabica clara manifesta
 non habens peruersitatis. Beatus qui secutus
 fuerit directionem per medium illius de homi-
 nibus, cuius arcana, nemo scit nisi Deus,
 et est ipse quem ipse voluerit deseruis-
 suis. Post ea congregari fecit communita-
 tem nostram Apostolorum, et praedixit vobis
 obitum suum decretatum a Deo in lege sua
 diuina. Fleuimus autem propter separatio-
 nem eius flectu magno & unanimiter sine
 euclatu meo, in nocte igitur prima circa
 auroram Dominica aflauit Animam ipsius
 ad instantibus circumdata Angelis misericordia
 corpus vero quando animam aflauit repletum
 est suauitate eius ut ex optimo musco, nec
 non, et fragrantia Paradisi, circumdedit illud,
 et in magna abauritate noctis splendor in
 caput in celo, et mundificatio per aquam ipsius
 corporis fuit per Angelos quod decretatum fuit

154
A parte solij, et Verre Cambisio gausapina in
Solutum, sepultum fuit, nec non, et sump-
tum fuit cum anima in Calum. Ipsi autem
Angeli Circumeuntis Versus solium sanctifica-
bant sanctificatione Deum Veruntamen resin-
quimus obitum eius ac modum illius ad
librum transitus. Dixit autem tota congre-
gatio plorans. Hec est dies divisionis nre
et ob causam conformitatis predicationis fun-
damenta fidei Unanimes statuerunt nec non,
et decretum super id quod predicaturi-
Erant serviti in mundo dividentes illum
interse, et exequuti sunt mandatum, ac
divisi sunt ad predicationem. Petrus autem
Vicarius examinavit nos subtiliter circa
scientiam, dans facultatem circa predica-
tionem. Et precipit seniori nostro, vt scribi
faceret librum fundamentorum fidei, et li-
brum qui est cum eo in modum Concilij
propter illud. Utrumque igitur librum

scripsit de

de mandato ipsius Jacobi pater meus Theri-
 pbom. celeriter, et obedienter in eade Con-
 gregationis, quod post ea abdidit in terra
 ad tempus Constitutum, et precepit Oica
 viis Seniori nostro ut reuenteretur Consensu
 Congregationis ad Insulam Hispaniam, post
 quam iuisset cum discipulis suis septem-
 ad terram Sammaritanorum, ad exequendum
 quod preceptum ei erat a Sancta Virgine
 Maria.

Completa est pars prima Libri
 manu Serui peccatores Speran-
 tes misericordiam Domini
 sui Caelius Ebneivadi
 Discipulus Jacobi
 Apostoli:

PARS SECVNDA

LIBRI RERVV PECLARE GES TARVM

Iacobi Apostoli:

CVM Autem ex hac Vita migrasset Vir
go illibata. Decreuerunt Apostoli super montem
in congregatione discussionem. per mundum, et
supragari. Vnuiquengue illorum Testamento at
tissimi, et legi ac predicationi ad seruos, et ad
Omnes homines, **vt** perueniret ad eum Verbum di
uinitatis per Euangelium gloriosum, et testificetur
fidei firma eis ad exaltationem Dei, et salutem
seruorum, et damnauerunt Contradicenser pred
icationi eius (cuius maiestas glorificata sit) se
cundum Spiritum qui dixit. Damnae eum ad
damnum Vehemens in Inferno. Preceit autem
Iacobus cum Discipulis iter longem, et occidit sol et
nobis

Nobis superuenit nox, in quodam Dormitorio
 prope Villam gentis laudabili, et hono-
 rabilis, cuius hospes benigna voce nos in-
 uitauit. Quando Vere mane lucescere iam
 cepit, Senior noster laudabit eum in Missa
 Sacrificio, et benedixit; Et inimus ad Sam-
 mariam, et peruenimus ad puteum Jacobi,
 Vidimus autem illum et aquam in eo
 abundantem dulcorem fano mellis, et cla-
 riorem lacrymis extinximus autem sitim
 nostram post assumptionem Cibi, et ecce Vir
 orbatus pedibus petijt a Jacobo Cui ille dixit:
 Visne sanitatem, et ait ita. Dixit Jacobus,
 purifica Orientiam tuam ei qui fecit Celi,
 et terram. Dixit assentior, et obedi illi.
 Posuit ergo manum suam, et exorcizabit in
 nomine Dei, et sanauit eum, quem, et do-
 cuit suam doctrinam ad salutem, et ibit
 nobiscum ad Civitatem qua Vocatur Sicas

ingressi, que eam vidimus habitatores eius
esse diversarum nationum, in sectis, ac stir-
pibus, et cognovit Jacobus duritiam eorum
in proceribus, et senioribus et ait. Ad Deum
est confugium, in eo confido, et ipse est pro-
mum meum, et etiam fiducia, et commen-
davit nobis patientiam bonam, et meditationem
Dei multam in itinere, nec non, et vigilantiam,
quoniam ipse scit intima Cordium ingressus-
autem Jacobus in quodam Collegium, innuit cla-
ribus, ut audirent ex clamauit que post passi-
lum, O, o Congregatio, quare vos estis igno-
rantes? Colitis idola, et obliuiscimini eum-
qui creauit vos, et formauit vos, in utero ma-
trum Vestrarum; et dedit que vobis auditum,
et visum, et intellectum, ac sensum commu-
nem, et vos eum negatis? Furbatu ergo est
consepit eorum, et alta voce dixit, quidam
eorum procapitibus eorum quatuor: O serue ego
opinor te esse stultum, et denumero falsorum,
et detinuerunt ipsum Jacobum Optimo Carcere, et

Con

Consultauerunt inter se quid facturi essent de
 Jacobo, post ea praeceperunt, ut deferretur ad
 Principem Templi Lamor Lam, ingredi autem
 illud vidimus in eo aram adscriptum, et
 super eam statuam de Orichlcho, et Demoni
 um occultum a ventre eius clamauit clamore
 subtili ad interrogationem sacrificantis illi. S
 tetit autem Jacobus in medio Sacerdotum in
 collegio eorum, et dixit Summus sacerdos audito
 stuntio delationis Congregationes misso circa
 Jacobum. O serue assertator falsitatis, vine do
 cere in nostra Ciuitate deprauationem Conda
 id, quod inuenimus tenuisse Patres nostros anti
 quos? Facis ne Deos Deum unum? O stultis
 nos vere negamus dictum tuum. Quiescit
 ergo Jacobus, et respexit spectatores, iterumque
 quiescit ad sermonem autem illius. Respondit,
 et dixit. Negotium meum est dirigere seruos
 iuxta ritum Iesu spiritus Dei, qui condidit
 Calos, et terram, et traxit Euangelium gloriosum,
 quod ex via veritatis, est, et directio ipsa, et

Alii fiant serui eius. Sancti sectatores illius.
Dixit. Pontifex qui est iste Deus? Respondit
que; est lex sanctus pacificus, præter quem
non est Dominus alius, neque, qui adorandus
similis est ei, qui creauit me, et creauit vos
ex aqua uita. Dixit que Pontifex ostende
nobis aliquod signum, et prouationem supra
lignum tuum sicut de veriditis. Dixit autem
Iacobus. ego ostendam vobis illud in virtute
Domini sæculorum. Iuit autem cum eis ad
aram sacrificij, et ait. O Deus O Deus, audime
Domine Angelorum, et animarum adiuuame;
tu enim es optimus adiuantium, et exclama
uit. Demonium occultum cum stridore, et
dixerit. Idolulachro fugiens, et cecidit Idolum
coram omnibus, et tremore contremuit Tem
plum, nec non, et timore timuerunt. Sacerdotes
Templi, et cum ablatu esset ab eis timor,
indignati sunt, et dixerunt non est iste
nisi manus sapiens contrarius nra congrega
tione, Veruntamen malitia eorum in errore

Erat

Erat manifestato, et dixit Iacobus. O homines
 an nescitis, quod Demonium quod adoratis non
 habet potestatem supra rem futuram, et Deus
 est sciens omnia, antequam existant est
 enim ipse secretorum Cognitor Adoratis illud,
 quod nullam vobis confert utilitatem, sequi
 mini igitur eum qui est dives gloriosus. An
 nescitis, quod Deus si detinuerit vobis escam
 suam, quis igitur cibaret vos praeter eum?
 O ignorantes? et incepit Pontifex exardescere
 vehementer, et ait: Carcere manusetur Iacobus,
 et qui sunt cum eo, aut detur illis Cruciatu
 dolorificus, et exequentes quod mandauerat eis,
 ingredi nos fecerunt in eum, et erat instar sta
 bili arietum, et dixit Custos illius feditatis Ia
 cobo, postquam intellexit condemnationem populi
 contra illum in iuste O stultie, roga Deum tuum,
 tu, et qui sunt tecum, vt diioluat vobis afflictio
 nem Vestram, et Cruciatum Catenarum, et com
 pedum, situ veredicus ei. et non respondit ei Ia
 cobus quidquam, et cum finivit de eo dixit Iacobus.
 Sit vobis patientia, ipsa enim adiutorium Vestrum

nam Deus diligit sustinentes, et anxie
precatus est Deum instans sincere, et dixit.
effunde supernos, O Domine noster gloriose
patientiam ornata, tu vero es formosus. Fidu-
tia nostra est intuo amore stabili confirma-
nos O diues laudabilis, et fac nos sicut aurem
in ignis examinatione, et Virtute illius con-
firmemur probatione. Beatus ille cui decreuisti
afflictionem, per tuum amorem, dabis ei libera-
tionem confirma pactum, O confirmator fortis-
in animabus nostris, et da eis stabilitatem
laudamus gloriam tuam in Carcere, ange nobis
firmitatem nec non, et transfert nos ad securita-
tem. Ut sermo ingentem ignaram dirigatur
et ab erroris Via egrediatur. et dixit Iacobus
cum corde tranquillo obsecrationem. O Discipu-
li ponite negotium Vestrum in illo qui uiuens
est aternus, immortalis, et ne timeatis aliquem
preter ipsum, et enim ab afflictione re vera est
liberator, quando circumdat illa seruos suos,
et adiuuat eos, quia est optimus adiutorium.

Exor

Erizavit autem portas, et compedes
 post quadraginta dies, et scissus est paries
 eius, et aperuit se, et exiimus ad Templum,
 et dixit Iacobus. O Vos Sacerdotes,
 an nescitis quod non est aliqua res Vanua à
 Deo Creatore Caelorum, et terra, et quidquid in
 ter Vtrumque est transitorium est? Et quidem
 Deus non opprimit servos suos sanctos, et
 est cum eis in animabus, et certe non est
 auxilium, nisi ab eo ò ignorantibus, et dixit con-
 precatio quis eduxit te, et eos qui sunt tecum
 a carcere oprestigiator sapiens? et Respondit qui
 liberator est ofensionum auditor clamorum exau-
 ditor orationum, præter quem non est alius Do-
 minus, neque qui colendus similis est illi, ego
 autem non sum Præstigiator enim Vero omne
 negotium quod Dei est, venit cum adiutorio
 ipsius, qui voluerit de servis suis. An nescitis
 quod Dij, quod vos colitis non habent imperium
 Super Servos Dei sanctos? An nescitis, quod Deus

581
alit vos, et si detinuerit alimentum suum,
quis alet vos præter eum? et di-
xit sumus sacerdos, Adducite magicos docti-
simos ut penetrent adum magis eius. et
stote huius mei mandati exequutores, quando
autem conuerrat Jacobus cum magicis ma-
giam calentibus magnam, multo magis. Ja-
cobus orauit Deum, et exaudiuit eum, et
conuersi sunt aruo intento subijcientes se.
Crediderunt autem plurimi eorum fide perfecta,
et dixerunt negotium est Dei totaliter, in eo
confidimus, ipse autem est Iudex noster, et pro-
mrium spei. O Deus Domine noster Creator coe-
lorum, et terra conuerte negotium nostrum ad
te, et libera nos a gentibus iniquis. Exaudiuit
autem eos Deus, et mortui sunt Martyres
de inde iter habuit Jacobus cum sociis solli-
citatus iussa congregationis ad partes orientalis
terra, et predicauit seruis Euangelium gloriosum,
et non imprimebatur in cordibus eorum sermo

illius

illius ex eo quod ipsi duxi erant, et perseveravit
 uit predicando populi quinque annis, et nu-
 llam commotionem fecit sermo eius, in illis

Post ea vero iuit cum socijs (Ut optemperaret
 precepto) altera vice ad gentes, qua erant in
 planitie terra, et permansit in ea septem
 mensibus, et non imprimebatur in eis sermo
 nec miracula eius, nisi in Vno homine solo.

Recordatus autem sermonis Sancta Maria, quando
 dixit ei. Certe tu predicaturus es genti ma-
 iori duritiei, Cum ipsi sint gentes dura
 cerbice, et cessavit a conatu de crudelitate illo-
 rum, et de precatur est Deum, petens egerum
 ab ea. Reuelatum est ei, Ut transmigraret in
 Bhamam reprobam, cumque ingreus esset eam
 Saobus nuntiatum fuit de eo Abiathari Rabino
 maximo, et aseruit perdere eum, et dum qua-
 dam die ingreus esset senior noster Templum
 et cepisset predicare adduci fecit eum Abiathar
 ad congregationem legis, nec non et ipse adduxit
 se ad congregationem eorum, et increpuit ipsum

621
Jacobum increpatione gravissima. Consultaerunt
ergo ipse met negotium cum Mohargene Docto
re doctissimo magno intelligentis Pontifice per spi.
Carissimo in scientijs, et Venerunt cum eo ad
locum disputationis, nec non, et congregatio Tem
pli simul. Disputavit igitur cum eo dispu
tatione Validissima de lege, et fide quando vero
terminavit Jacobus, in eo quod ipse aduenerat
de illo quod erat iuxta Conalium Apostolorum
ac, eorum institutum in ipso. Dixit Mohar
geni ob homo, ens est ens ergo duo entia ra
tione tamen Unitate est unum ens? et e con
tra tres, et trinum in uno, et quod plures Deo
colentes habebunt in profundiore loco de orrum ig
nis, abisum miserabilem habitationem iniquo
rum? Certe tu ponis in Deo calumniam ve
aliter, quod non reuelavit seruis per Prophetas
antiquos. Dixit Jacobus. Ego non sum calumni
ator, sed iustus sum predicare seruis Euangelium
Iesu filij Marie Spiritus Dei, ut salui fiant per
directionem Symboli Apostolorum, et dixit Mohar
geni

Nobis praevaricatus est stultus praevarica-
 tus est praevaricatione magna, et erravit errore
 deuo. Post ea defuerunt negotium interse, et
 amputauerunt brachium Iacobo dexterum ampu-
 tatione, et flagellauerunt eum flagellatione horribili,
 et eruerunt oculum eius dexterum, et contume-
 liis, ascerunt eum, et eos, quicum ipso erant
 in desertum eijcetes. Patienter igitur sustinuit,
 et meditatus est, quod oportebat ei meditatio.
 Reuerus autem in memoriam, dixit Theriphon
 patri meo, quid fecisti de libris thesaurarum
 cum reuelatione illius, quod unanimitate de
 cretum fuit in concilio Apostolorum? et
 Respondit Theriphon hic apud me eos seuros
 habeo, O Domine mi, Dixit que Iacobus sepo-
 nite negotium Vestrum Deo, et deo auite me ante
 mortem meam, in Insulam Hispaniam, et ser-
 uate libros in ea via cum Exemplari Certifica-
 tionis, et prohibeo Vobis (quia non conuenit) esse
sepulchrum meum in monte sancto in quo illud

421
Culto dicitur est sed sepelire me in lateribus ipsius
Insula iuxta oram maris Oceani, et post haec
Exequimini, quod Vobis mandatum est in his-
toria circa illud ad hoc dirigamini. Perreximus
igitur cum eo ipsa met nocte ad lictu maris.
Dedit que nobis Deus navim salutis concen-
dimus autem cum eo in illam, et processimus
cum Vento (in illam) prospero per medium maris
Mediterranei, usque ad calli Fratrum illius.
Processi autem sumus ad mare oceanum, et
Senior noster erat proximus morti, et cum de-
posuimus eum in lictore maris, et nos Una cum
eo demersa est in eo navis, nec audiimus
de ea rumorem, nec aliquid de illa vidimus, et
in illo tunc exalavit ^{ad stando} animam, illi Deus, et An-
geli eius. Cum maximum subijcet propter
fidem. Tumulavimus autem eum cum Veste
alba Pausapina in quodam antro cuiusdam
montis alti iuxta mare Oceanum, sicut expe-
diebat nobis, et iter fecimus per medium Insulae
fientes.

Stentes obseparationem illius, usque ad hunc mon-
tem in quo loco seruauimus libros Vna cum exem-
plari certificationis sicut precepit Nobis.

Gratia autem Deo sint pro hoc toto,

Et pro omnibus.

Finitus est Liber manu Cecilij Ebn- elra-
di Discipuli Iacobi Apostoli sperantes
Misericordiam Domini sui.

Tota hac Scriptura
Veritas est:

Nos infra scripti Interpretes plumbi Librorum,
seu Laminarum Granatensium iurantes a
testamur supra dictam scripturam esse eorum-
interpretationem Latinam a nobis ordine Pon-
tificio Roma diligenter paratam, ut nostra-
potuit humana possibilitas, illamque de Ver-
bo ad Verbum cum suo proprio Originali-
Concordem fecisse. Reseruantes nobis facultate
expliandi (Si opus fuerit) in qualificatione

221
... eorum Doctrina à Patribus qualificatoribus
per agenda difficultates, ac dubia eis occurren-
tia. Datum Roma die. xv. mensis Iunij
Anno Domini 1669.

✓ Ioannes Baptista Hiatinus Iesuita.

✓ Athanasius Kirquer Iesuita.

Ludobius Marraius Congregationis Lucensis

Fr. Antonius ab Aquila Ordinis Minorum
reformatorum.

Fr. Bartholomeus à Pectorano Ordinis
Minorum reformatum:

Yoel Est D^{no} Juan Baptista Badiola
Andueza Presvitero Lacionero de la Santa Iglesia
de Toledo Primada de las Espanas Capellan del
E^{mo} Cardenal Aragon Arobispo de Toledo
mi^o ^o Oficial m^o de su secret^o de Camara -
Notario publico Apostolico Ordinario. Certifico
que este traslado de los libros de Plomo del
Monte santo de Granada que ya excripto en
fiento

Fiento Ochenta y seis de este libro desde el folio
 trece hasta el folio ducenta y dos que ban sena
 ladas con mi Lubrica. a que se hallaron presentes por
 terigos D. Andres Garcia de Leon Prebitero Cano
 nico de la dha Santa Iglesia de toledo Capellan
 de dho Emin^o y Cardenal Aragon Arzobispo de
 Toledo m^o y Copia^l m^o de su Contaduria mayor
 de hacienda. D. Pedro de Brizuela asimismo
 Prebitero y Capellan de su Emin. y Don Juan de
 Juencaliente Clerigo de menores ordenes Maestro de
 Papeles de su Emin^o a quien doy fe conzco - el qual
 dho traslado conuerda entodo con otro que
 este efecto me endrego el D. D. Optual Ruiz
 Frasco de Pedrona Canonigo de la dha Santa
 Iglesia Primada de las Espanas Confesor Theologo
 de Camara de su Emin^o y el dho Emin^o y Cardenal
 Aragon m^o y yo dho hauxiele entregado el D.
 Blas Reynado de Santa e^l Canonigo de la
 Santa Iglesia Catedral del Monte Santo de Granada
 Aprouador en la Curia Romana de la causa

Interpretar de los Libros a quien doy fe cono
 de haberle visto en casa del Cardenal mis onesta
 ante Jariá Vecer hablando con el oho Dr. Don
 Optual Ruiz Frano de Pedroma, a quien le di
 Seguro ser el mismo tratado, que copio del
 Original que por mandado de su Santidad esta
 guardado en Roma firmado de los supra scriptos
 Interpreter, para que conste de lo referido donde
 conuenza y fuere necesario apedimento de oho
 Dr. Don Optual Ruiz Fran de Pedroma. de la
 presente en la villa de Madrid a diez
 y ocho dias del mes de Septiembre Año del Na
 cimiento de Nro S. Iuxto de mill setenta
 y nueve Centefello losigne. Y firme=
 Antonio de Serrada = Don Juan Bau
 Pedro Notario publico Apostolico =

Copia

COPIA

delo que se contiene en el Pergamino que se hallò dentro de vna Caja de plomo, derribando vna Torre para alargar la S. Iglesia de Granada el Año de 1988

El qual Pergamino està escrito en lengua Arabiga, y por otro lado en Español y traducido dice assi

PROFECIA

Del Euangelista Apostol S. Ioan, sobre el auamamiento del Mundo, y lo que vendra sobre el decalamidades hasta el dia que se en seña en el Euangelio glorioso, traducida en Griego por mano del sabio S.^{to} gloria de la Ley Dionysio Areopagita.

EN EL NONBRE DE LA ESENCIA

121
Comeranda que ensena la Unidad de la Fe-
grande, y del amor del Crucificado en la tierra de
la Casa Santa, que es en Jerusalem, segun en
la procesion della, embiado apagar el pecado-
Original por su amor y intercession por nosotros;
este es **IESVS**, Hijo de Maria, nuestro
Mediador con la encarnacion, y auer tomado la
Humanidad, y declaro lo que encomend~~o~~, a
cerca de aquello aque vino, a los Apostoles en
el Evangelio glorioso que trajo al Mundo-
por mano dello, y exorto a su obediencia, y
a la predicacion en este negocio, que enseno (la
proteccion sobre nosotros se difunda por su mi-
sericordia) y la summa de nuestro proposito,
en esta Escritura, nuestra es, que quando-
fuimos a visitar la Casa sobre dicha Sancta
y su Sepulchro, y lo que se le allega de lugares-
reputados por de bendicion, para indulgencia
de los pecados, y reueldias que nos alcanzaron por
las concupiscencias de la persona, y seguimientto
de Satanar despues que hemos cumplido aquell

Como

Como Caminaremos al deseo de las Animas
 en la luz de la Ciencia natural, y su prema
 en el lenguaje elegante Griego, que se estu-
 dia en la Ciudad de Athenas, la Ori-
 ental (Guarda de Dios) y en el progreso de nu-
 estro camino con los vientos y corrupcion del
 tiempo, nos sobreviniere lo que Dios quiso de
 su Visitacion, principio de ophthalmia en-
 los ojos, hasta que falto la vista conponerse
 blancos, gracias del por ello, y como vndia es-
 tubiesse Visitando a vno de los Santos Polos-
 de la Ley, Prelado sobre la Iglesia Santa
 que ay en la Ciudad sobre dicha (la gracia
 de Dios es con el) descubriome vn secreto-
 admirable, despues que me mandó confesar de
 los pecados y tener limpia de Coracon y re-
 cibir el cuerpo de nuestro Dios en la Misa;
 Sacó su Thesoro y era vn paño de Santa
 Maria Virgen, que con el enjugó las Lagri-
 mas, mezcladas con Sangre de sus Ojos en la

281
Crucifixion de su Hijo electissimo, y yusole so-
bre mi rostro, y sueme restituida la vista al
momento, y la salud y misericordia, y vi con
ella vna Profecia vulgarizada Hebrea, tra-
ducida por mano del Santo Sabio Philosopho
gloria dela Ley Dionisio Areopagita, y su
lenguage en prosa ligada por que es declaracion
de aquella vulgarizacion en Griego; intitulada:
Profecia del Verdadero Evangelista Apostol
San Ioan: En narracion del acanamiento -
del Mundo, y delas cosas que vendran sobre
el de calamidades, despues de los tiempos del
Crucificado sobre dicho. y admiramos de a
quella platica cierta y inclinose nuestro Coracon
a basla darla, y roguete sobre ello y correspondio
ami ruego, y traduxela en lengua vulgar Al
xamia. Usada en la Isla de Espana, y
en lo que esta cerca della en Poniente para
los Christianos que saben Arabigo; y no fue
menester destruir la locucion, y narracion -

Misteriosa

Misteriosa Hebrea y Griega, que esta encubierta en ella, y no comprehenderan su inteligencia, y su declaracion las Criaturas; sino el que Dios quisiere y le diere gracia para aviso de los Reyes, y no antes - y lo que traducimos en ella es Verdad que comprehende la Vulgarizacion sobredicha en la narracion que ves, y es esta. Demas della tragimos la mitad del panio sobredicho el qual me donò el Prelado sobredicho, por su amor en Dios, y su buena voluntad para con el, sabe Dios lo que importunamos en pedirta, y mandò me, y tomome la palabra que lo guardaria, y hicelo assi, y vi con el milagros grandes. - Dios nos haga a provechar con ello y le de su gracia ã el, y a todos sus siervos Amen: Itaque:

LA Hedad de la luz ia comenzada por el Maestro, y con su Pasion redimida, y con dolor del Cuerpo, y los Prophetas passados, que alumbrados de la tercera Persona. esperaron su Venida. Del Mundo el acanamiento qui

Aqui comienza la Profecia:

ero contar por boca de este Maestro, en la misericordia preferido.

A LOS seis Siglos cumplidos desde Aduenimiento por pecados graues en el mundo que cometidos seran, tinieblas se levantaran muy Obscuras en las Orientales partes, y a las Occidentales se estenderan por ministros furiosos que en ellas seran criados, con que la luz de nuestro Sol se eclipsara, y el Templo del Maestro, y siete graues persecuciones padeceran; y a los quinze siglos cumplidos, por los pertinaces Coracones endurecidos seoundas tinieblas selevantaran en las partes de Aquilon, y dellas y un dragon saldra y por su boca arrojara Simiente, y sembrara; la Fe diuidira en Setas, y con la Otra juntada el Mundo Ocuparan, y de las Occidentales partes saldran los tres Enemigos su malicia aumentando, y por su mala sensualidad traeran, y con lepra nunca Vista el mundo se inficionara; la luz en parte diminuta de la tierra se retirara donde con naufragios sustentada sera en el abrigo
de la

de la Coluna de su piedra. Con estas Señales prodigiosas, y otras que el Cielo mostrara, el genero humano sera amenazado, y en especial el Sacerdocio, y anunciando el Antichristo, que sera breve su Venida. Conque esta Profecia se cumplira, y el Juicio final se acercara, quando se manifestara al Mundo esta Verdad, Verdad, Verdad cumplida. del Medio dia saldra el Iuez de la Verdad, quando le placera. Aca uose la Profecia:

Comento, ò Notas de S. Cecilio:

Ô Dios Danos tu ayuda Señor de los hombres para la declaracion desta Profecia, que nos fue annunciada para que consigamos la interpretacion de Verdad del muy mysterioso S. Ioan-Apostol, bien de los Apostoles, con lengua de Verdad la qual explanation sublime Hebrea, en ella ay clausulas con luz de declaracion para entender el decreto del fin del mundo:

Y LA Cuenta para señalar los tiempos se toma del tiempo de Jesus segundo en la potestad.

691
Cien años hacen vn Siglo enel monimiento y
vecedero como es notorio. Delas dos partes Ori-
entales, vendra vn Rey viniendo con malicia al
Mundo poderoso conplena potestad, el qual sera
ayudado. O Rey eterno deste Decreto adonde
abra refugio?

Y EL REY se introduçira al Domi-
nio de todo el Mundo hasta el Occidente, y
su ley excederá en vicios ala que mas aya
excedido, y el secreto entenderlo a aquel que
ladió potestad por los pecados, y la comunidad
delos Santos y la Fe sublime muy oprimi-
da por los Calephas, se vestirá de tristeca,
y menos precio como hasido profetizado.

Y Cumplidos los quince Siglos delo de-
cretado, vn Predicador del Aquilon con-
ambicion de pertinacia vendra con esplendor de
parte delos Christianos, hasta la extension de
la aurora vestira de tristeza, y con la simien-
te del engaño, quitara la Ley sin duda y opri-
mira la Fe, y la Caridad del señor, en quien
esta la gloria.

---

delos

De los fines del Occidente por las aguas de la mar vendrá con presteca plata y oro, y cosas preciosas, para dilatacion del Coracon, y trastornar la moderacion (cosa maravillosa) con fornicacion y inobediencia, torpeza en que abra contagio de infamia, y encuentro conpendencias, y abra engaño y cohechos, sera la lepra:

La luz de la Casa del Señor aparte de la tierra se estrechara de Ramatba la desdichada, y abra tribulacion de adversidades, como quando comenco a la parte mas alta, y abra favor favorable, y rescate, quando se hallara semejante ael nima dulce, y maravillosa proteccion, y no querra su destruccion, yes la luz que a desalir en España:

Y el hacer paces con los enemigos en esta affliction le conuiene mediante lo qual su Reyno redimira, de la instante tribulacion, cosa admirable antes que venga el tiempo, y le cerque la gente del Cercana seran las Señales de la Profecia, quando se acercare el tiempo en la coyuntura. La ciudad de la Mar se señoreara della, el de Levante sin duda:

Las señales del Misericordioso en esta per

191
seuacion seran manifestas, y el sacerdocio andará
en contumacia significarlo a una Estrella, que
hechara Centellas en el discurso del tiempo, quan
do viniere el incendio, y la tranquilidad, y la de
claracion deste Secreto. Sera por mano de Vnsiervo
de los mejores, sera señal de que llega el acavami
ento y aflicion y no abra mas. Acauore:

Y lo que alcancamos de los Profetas anti
guos en las Profecias de la Natiuidad del hijo
sobredicho y liberacion de la descendencia de Adan
del pecado Original y Sathanas conseguimos
por este Apostol Euangelista siguiendo en
los Successos en el progreso de los tiempos des
pues de la Crucifixion de Nuestro Señor J
Dios nuestro Iesus Hijo de Maria sobredicho,
hasta el dia del escrutinio y desu Vintazion, y
disposicion decretada, en el Euangelio glorioso,
aprouechemos Dios con ello, y ala comunidad
de sus Siervos, y hagamos Dios Santos
Amen. y demos fin con la leccion
del Euangelio glorioso
Cortado y es este:

IN PRINCIPIO erat Verbum, et
 Verbum erat apud Deum, & Deus erat
 Verbum. Hoc erat in principio apud De-
 um. Omnia per ipsum facta sunt: & sine
 ipso factum est nihil, quod factum est,
 in ipso vita erat, & vita erat lux hominū:
 & lux in tenebris luget, & tenebrę eam nō
 comprehenderunt. fuit Homo missus a Deo,
 cui nomen erat Ioannes. Hic venit in
 testimōnium, vt testimōnium perhiberet de
 lumīne, vt omnes crederent per illum. Non
 erat ille lux, sed vt testimōnium perhibe-
 ret de lumīne. Erat lux vera, quę illumi-
 nat omnem homīnem venientem in hu-
 nc mundum. In mundo erat, & mundus
 eum non cognouit. In propria venit, & sui
 eum non receperunt. Quod quot autem rece-
 perunt eum, dedit eis potestatem filios
 Dei fieri, his, qui credunt in nomine eius:
 qui non ex sanguinibus, neque ex volunta-
 te carnis, neque ex voluntate viri, sed ex
 Deo nati sunt. * **ET VERBUM CARO FACTUM** * Hic genus
EST, ET HABITAVIT IN NOBIS: & vidimus *flectitur:*
 gloriā eius, gloriā quasi Vigenitū à Patre,
 plenum gratiæ, & veritatis:

CECILIO OBÍSPŌ DE GRANADA:

RELACION

De Patricio Sacerdote:

EL Siervo de Dios Cecilio Obispo de Granada estando en Iberia, como viesse el fin de sus dias, en secreto me dijo que tenia por cierto su Martirio, y que se acercava, y como aquel que en Dios amana el Thesoro de sus Reliquias me encomendó y me amonestó que occultamente lo tubiesse y lo pusiese en lugar que no viniese Jamas en poder de los Moros afirmando que era Thesoro de Salud, y de ciencia cierta, y que avia trabajado mucho y Caminado por tierra, y mar, y era menester que estubiese en lugar oculto, hasta que Dios lo quisiese manifestar y lo mejor que supe lo encerre en este lugar, adonde queda, rogando a Dios que lo guarde y las Reliquias que aqui quedan son.

Profecia de S. Ioan Evangelista del fin del Mundo.

Medio Paño en que la Virgen Maria limpió de los ojos las lagrimas en la Pasion de su Hijo Sagrado.

Gueso de S. Estevan primer Martir.

Deo Gracia

MEMORIAL

Quedio el Exmo Señor Marques de Astorga -
 Embajador de su Magestad en Roma, a su Sant^{dad},
 en la Audiencia que tubo favedo 22 de Dici-
 embre de 1668. juntamente con otro del Pro-
 curador del sacromonte de Granada (que sesi-
 gue aeste) sobre el estado del negocio de los Li-
 bros que sean interpretado en Roma. Y su-
 Beatitud lo decreto y nombro por secretario
 desta Causa a Monseñor Casanate, Asesor
 del Santo Oficio de la Inquisicion de Roma,
 Y auiendo hecho Relacion del estado de la Ca-
 usa a su Beatitud nombro por Iueces en ella
 al Señor Cardenal Rospillosi su Sobrino, y al
 Señor Cardenal Azzolino su Secretario de
 estado, en lugar de dos Señores Carde-
 nales que auian faltado de la
 Congregacion señalada para
 este efecto:

B.^{mo} P.^o

Auiendo dado ala santidad de Alexandro VII.

de Buena memoria Un Memorial por parte
del Abad y Capitulo del Sacromonte de Gra
nada en la causa de la Calificazion de la Po
drina de los Libros de Plomo y Laminas
que se hallaron en aquel sitio del qual por
la Indisposicion de dha Santidad. Y muerte
que se siguió despues no se vio el efecto que se pretendia.
El Marques de Astorga, en nombre de la Mag^a
Catolica, en execucion de las nuevas ordenes que
haterido. Supp^{ca} a O Sant^o sea servido demandar
que este negocio se continue hasta la expedicion del, se
ñalando para la Congregacion que esta señalada
para el, en el lugar que v^o ant^o antes que fuere
Dionamente exalzado a esta Suprema Dignidad, y
el Cardenal Palanecino ocupavan juntamente con el
Secretario que era Monseñor Varenne, A seror
del Santo officio, y que en la dha Congregacion se
examine el Memorial referido que se hallara
entre los papeles de esta causa, y alli mismo lo
que de nuevo expone en el Memorial incluso el
procurador de la dha causa por ser tan del servicio de
Dios

Los nuestro & y de la Magestad Catho-
lica, y de tan grande honor de los Reynos de
España, que en ello &:

B^{mo} P^e,

No aviendose entendido hasta agora ningun
efecto del Memorial dado ala Santidad
de Alexandro VII., por el Embaxador de su
Magestad Catholica en nombre del Procura-
dor dela Causa delas Laminas, y Libros
de Plomo del Sacromonte de Granada por haver
suedido inmediatamente la indisposicion, y así
pues la muerte de su Santidad, y deseando la
Magestad Catholica ver el fin deste negocio en
el felicissimo Pontificado de V. S. con nuevas
instancias que el Marques de Astorga su Em-
baxador interpone a V. S. el dho procurador de
esta Causa expone a V. B. los motivos que
de nuevo se ofrecen segun el estado en que
aquedado la Causa, en los quales mayormen-
te se apoya la suplica que tiene hecha de que

Q. S. Sea servido de mandar que se le
de al Orador, y al Abogado della la Copia
dela Oposiciones, y censuras que se hubieren
hecho por las personas a quien la dha Santidad
de Alexandro Septimo se entiende averlo
Cometido por lo General de tales negocios, y por
lo que particularmente concurre en este.

Por lo General no parece que se puede
dudar, pues se trata de perjuicio de partes que pi-
den, y deuen ser oydas. lo qual sea de entender
no solamente con permitir las que aleguen en favor
dela Causa lo que quisieren como parece que lo
insinua Monseñor Verese; sino los comunicarlas
todo quanto los Consultores, y Calificadores dhos
opunieren ala Verdad, y seguridad dela Doctri-
na, bien que no se aygan de publicar sus nombres
pues este es el estilo que usa el tribunal del santo
oficio en las Causas de los particulares reos que no
contienen algun respecto de Causas publicas.

Por lo particular deste Negocio se
Junta en el tantas Razones de gravedad, y de
interes

interés público y de la misma Iglesia que en ningún
 otro fácilmente parece que pueden concurrir tantas.

La Doctrina de los Libros al parecer
 de innumerables Theologos gravissimos que la
 han visto y considerado en España desde el tiempo
 de su descubrimiento; no tiene proporción que si se mira
 con buena luz de intenzion, y afecto piadoso no sea
 sana y limpia de todo olor y sabor de falsedad
 y error contra las Verdades Catholicas y quanto
 se le puede oponer aora, les asido opuesto antes en
 España por Someros, que con poco afecto a esta no
 vedad, o con deseo de llegar al fondo della, y des
 cubrir lo cierto, la consideraron con atentissima
 y Judiciosissima especulacion, y de todo lo que se con
 sidero por esta parte, sedio satisfacion por otros
 sabios, y Pios Theologos de que España estan
 fecunda como es notorio a V Santidad pro
 curando con estas conferencias y examenes el Ar
 obispo de Granada, despues de Sevilla Don
 Pedro de Castro en quanto le duro la vida q

281
fueron veinte y seis años despues de la inuen-
cion, y conconsultar a hombres doctos en la
lengua Arabe, que en diferentes tiempos aporta-
ron en España, aueriguar la entereza deste ne-
gocio para obrar en el aquello que alcanzaua en
autoridad apoyada de nuevo y esforzada con
la Apostolica mediante los Breues de la Santidad
de Clemente 8º y remitir lo demas a esta Santa
Sede, ni auiendo visto las respuestas y satisfaciones
quedaban alas dudas, que pueden mouerse, y se-
an mouido en la Doctrina ni siendo verisimil-
mente mas doctos, ni mas prudentes que los re-
feridos que la an aprouado y defendido, no parece
que pueden traer a V. Santidad consensura -
Una infalible fe humana, para quedena por su voto
solo hacer Juicio del negocio ni que puedan preuenir
ala determinacion de V. Santidad que se espera ha-
derequirir con seguro y solido fundamento de examen
y disuasion legitima antecedente.

Es muy necesario (Bmo Pe) que el Juicio
que

Quereá de hacer deste negocio tanto por Usant^d
 como por los d^{hos} Theologos nosea dela Doctrina
 como suena solamente separando esta parte de
 las demas del todo porque sino se trae al tribunal
 del Juicio que adeformarse, el negocio entero como
 es ensi, podria cada vna delas partes del
 parecer disonante, no viendose la armonia que
 tienen en el ^{com}puerto esta dela Doctrina Separada
 delas demas. Si los Theologos entran á examinar
 la ~~solamente~~ como nouedad, y persuadidos aque
 hacen seruigio ala Iglesia en seruiciar a V. Santidad
 toda Ocasion de admitir libros apocriphos, y á
 prouarlos como autenticos acordandose de los muchos
 exemplos quedan los siglos passados de falsas
 suposiciones hechas abos Apostoles y Santos PP, de
 libros que no escriuieron, bien puede temerse que to
 do su aydado sera el descubrir defectos y sabor
 de mala Doctrina, y que el lugar o palabra que tiene
 varias interpretaciones la querran entender en
 la peor y menos sana, y entodo ello Juzgaran que

207
Usar de la prudencia de Serpientes que encargo
Christo Señor nuestro, entre los demás Consejos
Evangelicos suyos, la qual es tanto mas necesario
en los quetienen influencia en el Gobierno espiritual
de la Iglesia tan combatida de los engaños de sus
Visibles y invisibles enemigos. Pero si se les hi-
ciesse notorio a los mismos Theologos que estos
libros fueron hallados juntamente con las Reliqui-
as y memorias de los Martires los quales pre-
cediendo con riguroso examen hecho con auto-
ridad legitima del ordinario, reforzada despues
con la Pontificia como sea dicho fueron dadas
por Verdaderas, y en virtud de lo se decreto
culto a los santos, y se colocaron en el Altar de la
Santa Iglesia del Sacromonte con aprovacion
tambien de la Santidad de Urbano 8.º. Si supie-
sen quedemuchos años antes hasta el tiempo de
la Inbencion fue casi ordinario el Verre aquel
sitio donde sucedio a diferentes horas de la Noche

por mucho espacio de tiempo, iluminado con res-
 plandores y luces clarissimas, estando todo lo demas
 en Tinieblas; y Prozesiones de Grande numero
 de luzer como antorchas / *discursu ordinariam*
 por el mismo lugar como lo deponen un exeri-
 to numero de testigos de vista en los prozesos:
 Si hubiessen entendido que los efectos que causo
 esta Inuencion en el Pueblo de Granada, fue
 Una reformation casi general de Costumbres,
 Un concurso de obras y demonstraciones publicas
 de ardentissima deuocion y edificacion que se experi-
 mentaron sanidades repentinas, y sucesos fuera de
 todo el Natural orden, en aquellos que visitauan
 las Cauernas tocaban las Reliquias que fueron
 halladas en ellas, y se encomendauan a Dios
 por la intercession de los Santos Martyres, los-
 quales se prueban, y como milagros Certissimos se
 aprueban en los mismos prozesos. Si todo esto se
 dixesse a los Theologos en la buena forma que
 pueden sauerlo, de creer es que como pios, y

Religiosos templarian el Juicio, y no dexarian
Correr tan libre y seuero ala Censura, y antes
atribuirian a las palabras de los Libros, aquel senti
do que fuese Catolico, que no el contrario, y
Serian de parecer que O Santidad no tiene en
la Doctrina de los Libros motivo alguno para re
celar engaño o suspension aunque por otros de
su prouidencia Apostolica pareciese conueniente que
nose Comunicasen en la estampa pues bien claram
se reconoce, querino entraramos con buena fee, y
pia afeccion en los libros sagrados de la Escrit^{ura}
podriamos con el ingenio solo fingir las muchas
que no tienen no sin qualque fundamento en algun
Sentido de las palabras, como lo hicieron los Infieles
Gentiles que los leyeron, y en todos tiempos lo han
hecho los Hereges a quienes satisfacemos super
abundantemente con mostrarles que el Sentido que
les da la Iglesia es natural; es congnuo, y es confor
me y Correspondiente todo entresi, y en nada con
trario assimismo. Todo lo qual respectiuamente, y
hazi

Haviendo la diferencia que se debe entre Vnos y otros
 se puede verificar en los del Sacromonte, quando se
 reduce la Causa a Ordinario y legitimo examen,
 el qual se comencio a hacer a un tiempo que no estava
 ajustada la traduccion como lo esta oy, fue el de
 Conferirre sobre las proposiciones que hacian dificultad
 en una Junta de Theologos con interuencion de
 los Interpretes mismos del Fiscal, y Abogado y en
 estas Juntas se aprouaron por la mayor parte de
 Votos dos proposiciones, que se cree que aora quellen
 a dificultarse por los nuevos Censores

No se puede dar paso en este negocio (P. S.)
 a la defensa porque para ella se niega no solamente la
 forma, sino tambien la materia; con que no ay fun-
 damento para ella; se niega la forma, porque no se
 saue a que sea de dar satisfacion, como no se saue en que
 se pone la dificultad, se niega la materia; puer aunque
 se quisiera hacer un defensorio, o Apologetico de toda
 la Doctrina de los libros Vno por Vno, y parte
 por parte, que seria de grande embaraco y requeria
 mucho tiempo, ni aun eso puede ser, no pudiendo

201
La parte del Sacromonte que contienen los libros,
puesto que no se les adado copia de la traduccion, y
ultimamente acordada, y firmada de los Interpretes, y
si se ayude a ellos por las noticias de algunas dudas
Creer que no lo pueden decir por ser materia reserva
da como de tanto officio de manera que el auer di
cho Mons^o Secretario que se queria oyr de la parte
del Sacromonte es con enigma, sino se le da o la
forma o la materia de la defensa que a de hacer, las
opugnaciones y la traduccion. Bien que con el sumo
derecho que tiene el Orador de haer lo que deue cum
pliendo con su conciencia sea puesto a imaginar aun
antes de tener la luz que espera de la Benignidad
de su Santidad de que las Censuras que pueden ha
uerse hecho, o estar para hacerse de estos libros pue
den ser defectuosas en tres maneras.

LA 1.^a es sino se fundaren enteram^{te}
en la traduccion referida ultimamente acordada por
los interpretes, sino en las antecedentes, que ya que
daron reprobadas o corregidas, en la ultima; como si
en el libro intitulado: Fundamentum Ecclesie: los

Theologos endavan a Censurar la proposicion
 que la antecedente traduccion representaba: Pater
est anima prima; Filius est anima secunda;
Spiritus Sanctus est tertia anima: y no la que
se austo en la ultima asi: Pater est prima
scriptas, Filius est scriptas Secunda, et Spiritus
Sanctus scriptas tertia: quon muy diferentes,
 No mismo seria si se subiese dado a censurar esta
 proposicion del mismo libro. Ecclesia Sancta in
occulto est: siendo la verdadera esta ora. Como
 dicen suena en la ultima traduccion segun el con-
 texto todo: nec in Fide deficiet Ecclesia Uni-
uersalis Sancta in occulto tempore longo, et vita-
brevi: O aun en caso que de la dha ultima tra-
 duccion se produjese alguna proposicion que hiciera mal
 sentido, sera muy de la Justicia de Santidad el
 hacer que los Interpretes vuelvan de nuevo a consi-
 derar aquella parte para ver si es capaz de otro
 que no suene mal.

LA 2.^a manera en que pueden ser de-
 lectuosas las Censuras seria si en dassen a examinar

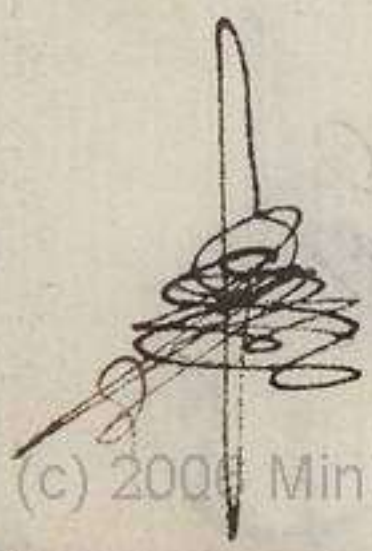

Las palabras de la traducion con el rigor escolastico
y con las precisiones, y argumentos de la moderna
Theologia porque en aquellos primeros principios
de la Iglesia, quando se pretendie que se escriuieron los
libros, la sencillez de la nueva Christianidad
aun no auia padecido las impresiones de las He-
reças que se armaron despues contra ella, y la hui-
eron atender inuentando nuevos terminos, y distin-
ciones, distinguiendo formalidades examinando
estudiosamente los modos de darse a entender, a
Vista de sus Contrarios, y aun los libros Sagrados
que dicto el Espiritu Santo guardaron este mis-
mo estilo, y estan escriptos con esta misma sencillez.
La Opugnacion y falsas interpretaciones de los Hereges
dieron ocasion a la nueva Theologia de las escuelas.
Los primeros P.P. de la Iglesia hablaron de otro
modo, y usaron de otros terminos, que los del
quarto siglo en que se descubrieron las Setas de Arrio,
Pelagio, Macedonio, &c. y el que se atreuiere a colorar
las Epistolas de S. Pablo o los Evangelios con
animo maligno y calumnioso significa in Consequencias,
Con

Contradiciones. Palabras sin la fuerza, o contra fuerza diferente de la que parece ser necesaria allí lo mismo puede suceder en estos libros o por ser escriptos sencillamente o porque la traduccion bien que tan diligente queja no encuentro hasta ahora la propia y legitima interpretacion de aquella palabra cuyo sentido oy parece disonante.

LA 3ª. manera en que podian tambien estar defectuosas. si creyesen los Theologos que lo que redica de la sede App^{ca} es una aprouacion desta Doctrina en la qual se declara ser estos libros ciertamente escriptos por aquellos Varones Apostolicos cuyo nombre llevan y como tales se veran, y creyesen con que se vendria a calificar por cierto todo lo que contienen, lo qual nose pretende sino solamente quando contienen cosa contra la Fe, o buenas costumbres, y asi lo que resultare deste Examen no perjudicara la Veneracion de las Reliquias y de la Veneracion de los Martyres legitimamente introducida y profundamente radicada y que los libros podran ser Vestitidos para ponerlos en el lugar donde

Se hallaron, o donde V. Santidad fuere ser
vido le ordenar.

Mande V. Santidad ver las censuras
que acaso hallara que por alguno de los casos notoran
el intento a que V. Santidad debe atender bien en
formado del que tiene la parte del Sacromonte, la
qual merece que V. Santidad la favorezca muy par
ticularmente entre otras razones, porque hauiendose
conferido en España sobre el Breue de la Santi
de Urbano 8.º en que ordeno que los libros fueren
traidos a Roma, y hallandose sobre ello no poca
dificultad, segun que en todas materias suele ha
uer varios pareceres el Procurador que tenia
en Madrid el Sacromonte insto en que la
Maj.^{dad} Catholica mandase la Remision de dichos
libros con memorial estampado entonces que se
mostrara, si fuere necesario, con que se hizo mas
Digna esta parte de las gracias y beneficiencia
de V. Santidad, y ser tratada con toda aquella
forma de mayor satisfacion que admite la materia,
Dalo

O alomenos del modo Conque se tratare, pue de
 quedar paralo adelante el Exemplar mas eficaz, pa
 ra que los mandatos dela Sede Apostolica, hallen la
 mas prompta Obediencia, aunque sea en Causas de
 haverse de desapropiar las Prouincias que son su
 getas de prendas que sean de tan Calificada estimaz

LA Nacion Española y la Mage
 del Rey difunto, que tantas Veces recomendo esta
 Causa a sus Embaxadores merecen muy bien que
 V Santidad consulte Vn negocio que tanto Honor
 Contiene de toda España, no con pocos Theologos
 V en secreto sino en juntas publicas conforme se
 Determinan las Causas desta Calidad alomenos
 Oyendo las Razones de las partes en contradictorio
 Jurisio que es el legitimo para que V Santidad
 auiendo hecho lo que hace con diligencias hu
 manas pare a obrar lo que le alumbrare el Espi
 ritu Santo en la damnazion o aprouazion po
 sitiva, o negatiua desto libro, queriendo hecha
 con estas circunstancias sera aplaudida y tenida

Por lo que es, y del proceder de Santidad
a declaracion en virtud de medios secretos y fa-
cilmente fallibles se podria ocasionar algun escrupu-
lo en la Obediencia, que la retardare o hiciera menos
meritoria, como del contrario modo de Caminar
ala Resolucion por los medios legitimos ordinarios
de Conferencia, y disputa resultara facilmente la
Satisfacion de la parte aunque hubiese de salir con-
denada, y ella mesma y toda la Nacion, serian
los primeros a encender el fuego en que Santidad
mandase que los libros fuesen consumidos, quan
necesario sea ala Resolucion desta Causa por lo
quiere dicho arriva, y en esta Relazion espera
el Suplicante, que Santidad y quantos la vi-
eren, han de hallar todos los motivos de pia-
sencion necesarios ala Causa, y a mejor expedien-
cia.

Que se suplicar a Santidad el dho
Prouisor lo contenido en el memorial antese-
dente, y fuera dello supp. a Santidad de nuevo
que Santidad le mande dar una copia
autentica

de la traducion que es firme por los interpretes para
 que pueda fundar su defensas, lo qual no puede
 haer, no uiendo lo que se defende, y que V. Sant.
 mande a los Interpretes que quedaran Comunicar li-
 bre mente con el Orador, particularmente ~~en~~ el
 Abogado de los libros, y conferir con el las dificul-
 tades que se ofrecieren en lo qual no puede haer
 inconueniente, siruiendose V. Sant. de mandar dar
 la copia con las Reservas y preceptos que pare-
 cieren necesarios, y sin la Comunicacion con los
 Interpretes que son los que saben la lengua Arabe
 no puede dar satisfacion a las proposiciones
 ni responder a ellas segun el rigor de la Ver-
 dad Original, pudiendo ser que toda la fuerza
 de algunos consista en alguna palabra equiuoca,
 o no bastante explicada en la tradicion o q
 por haerse conformado esta con el dialecto de
 aquella lengua parece con los modos de hablar
 nuevos, y poco conformes a la frase y estilo de los
 theologos, o que tienen alguna semejanza con el
 del Alcoran, y otros libros peruersos que

Estan escriptos en la misma lengua. Todo lo qual
requiere en los puntos que se dudaren nuevo, y mas
adelante, dicho y mas diligente examen, o el fun-
dar que la sea es propia de aquella lengua.

PUESTO ahora por de V. Sant. el año
procurador desta Causa le suplica reuerentemente
queresirua de hazer ver este Memorial con la
reflexion, y atencion que merece por las Razones
referidas y de consultar la Resolucion del, pues
estoda la sustancia del negocio con la congre-
gacion que era destinada, para este efecto lle-
nandola de los Votos que sean faltado y señalando
Secretario y theologos Consultores para la califi-
cacion de esta Doctrina, no Excluyendo a
los Espanoles, los que con mas individuales noticias
pueden hablar del hecho y todas las Circunstancias
del, que es tan necesario para hazer Juzyo de
la Causa. todo lo qual espera de la Justicia y Be-
nignidad de Vn Padre tan amante de los hijos
que mas le reuerencian y mas ciega mente le obederen:

En el año de mill e quatrocientos e setenta e dos años el día de San Mateo entodos sus Reynos Señorios y del num^o
 Ayuntamiento de la villa de Caudilla y de la de Torrijos, hoy fue que este tras
 lado queda en duientas e seis foxas señaladas conmi Rubrica, conguenda con m^o
 libro que para este efecto exiuió antemí el viz Juan Lopez Gamazon preuitero y Capp^o
 de la iglesia del n^o sacram^{to} de dha villa de torrijos (a quien hoy fue conozco) el qual oho
 libro dho hauxieledado para dho efecto el D^o D^o xptoual
 Ruiz franco de Pedrosa Canonigo de la Santa yglesia de Toledo, y
 Confesor eologo de Camara del Em^o Cardenal Aragon Arz^o
 bispo de Toledo, y que dho libro seabia sacado de otro que para este
 efecto exiuió y entrego al dho D^o D^o xptoual Ruiz el D^o D^o Blas
 Poynado de Santa ella Canonigo de la Santayg^a Colecc^o del monte santo de
 Granada, y prouizador que fue en la Curia Romana de la Curia y interpre
 tacion de dho libros, que todo consta de una xertificaz^{on} que esta en este libro
 al f^o ciento ochenta e cinco, y ciento ochenta e seis quedo el viz D^o Juan
 Bax^o Badiola preuitero Notario pp^o App^o y ordinario, y oficial m^o de la
 Secretaria de Camara de dho Cardenal Aragon a quemexepere. 2.
 fueron testigos de ver sacar Correxi y concertar los viz Juan Carrillo de
 Zebredo, y Diego Lopez de la fuente preu^o y Capp^o de la iglesia del d^o m^o
 mento de San de Torrijos, y Juan Moreno Montañes n^o pp^o y Capp^o
 todo n^o de Caudilla. y dho libro de que se sacó este traslado libo bi ori
 ginal al dho Juan Lopez Gamazon, y para que conste de su pedim^o hoy el pre
 sente en la villa de Torrijos a oncedia del mes de Octubre de mill e
 setenta e dos años.

SELLO QUARTO. AÑODEMICY
 SEISCIENTOS Y SETENTA Y DOS

Para ser pacho de oficiosos mfo

Setenta e dos años.

[Handwritten signatures and flourishes, including a large 'S' and 'D' monogram, and a signature that appears to be 'Francisco de Alcazar de la...']

Sede errata =

Commendado = at = f° 12 = auxiliari = f° 18 = iur = f° 28 = decim = f° 32 = fugata = f°
 44 = post = f° 52 = eam = f° 61 = bui = f° 62 = Cuxmi = f° 76 = sexuoi = f° 98 = pensati
 f° 99 = daci = f° 139 = b^a = satisfatio = f° 142 = b^a = epu = f° 144 = daret = f° 170 = gu
 te = f° 183 = b^a = gne = f° 183 = b^a = Festado = referidar = f° 5 = sua = f° 48 =
 suam = f° 48 = enim = f° 50 = pre = f° 52 = potuerint = f° 55 = ambitionem = f° 58 =
 me = 62 = de = 62 = autem = f° 66 = set = f° 68 = quo = 68 = die = f° 71 = mibi
 f° 72 = tinui sunt = f° 81 = est = f° 81 = ac sua magna = f° 89 = B^a = bruis = f° 99 =
 in = f° 104 = ta = f° 105 = b^a = infusum est = f° 114 = de = f° 129 = ipsum = f° 139 =
 b^a = em = f° 141 = b^a = sa = 141 = hione = f° 141 = cibum = f° 151 = b^a = mus = f°
 m = f° 165 = b^a = simili illi = 173 = b^a = no = f° 196 = con = f° 202 =
 Creare venones = el dia = Creavit = f° 14 = nim Deu = f° 26 = eam = f°
 Deus meus = f° 41 = nec aliquid est eri proximus = f° 14 = lig = f° 139 = n
 Conuolatio = f° 146 = est Iacobus = f° 171 = b^a = ad stando = f° 184 = B^a =
 Com = f° 196 =

Moran

EE

КНИЖНИЦА ИСТОРИКО-СТАТИСТИЧЕСКАЯ
 ИМ. П. П. ПЕТРОВА

